

Dotik nebes

Oratorij 2017

1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995
2. PESEM, IGRA, PLES. Bansi
3. KDO JE KDO. Eneagram
4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996
5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997
6. JEZUSOVA CERKEV, Možje in žene za življenje sveta
7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998
8. PRIDI, OTROK MOJ. ORATORIJ 1999
9. LAVRA VIKUNJA. ORATORIJ 2000
10. VSAKEMU KOŠČEK NEBA. ORATORIJ 2001
11. UJEMI BLESK DAVNINE. ORATORIJ 2002
12. ALI HOČETE TUDI VI ODITI? Priročnik za birmanske voditelje ...
13. IZZIVALCI. Priročnik za delo v skupini
14. NASMEH ZA SREČO VSEH. ORATORIJ 2003
15. LAHKO SI ZVEZDA. ORATORIJ 2004
16. ŠOLA ZA ANIMATORJE. Priročnik za celostno vzgojo ...
17. NE SE BAT! (Tobit in njegova plemenita dela). ORATORIJ 2005
18. POVEJ NAPREJ! ORATORIJ 2006
19. Z ORATORIJEM SKOZI CERKVENO LETO
20. PREKLOPI SANJE NA DEJANJE! ORATORIJ 2007
21. TUDI ŠPORT IMA DUŠO
22. ODPRI OČI! ORATORIJ 2008
23. GOSPOD, ANIMATOR SEM. Priročnik za molitev in meditacijo
24. NATE RAČUNAM! ORATORIJ 2009
25. PAZI, ČAS! ORATORIJ 2010
26. V TVOJO SMER. ORATORIJ 2011
27. GREM JAZ. ORATORIJ 2012
28. EVHARISTIČNI DNEVI ZA OTROKE IN MLADE, 2012
29. ABC ANIMATORSTVO V SALEZIJSKEM SLOGU. 2013
30. BOG JE Z NAMI. ORATORIJ 2013
31. NA TVOJO BESEDO. ORATORIJ 2014
32. HOČEM BITI SVET. ORATORIJ 2015
33. ZDAJ GRE ZARES. ORATORIJ 2016
34. DOTIK NEBES. ORATORIJ 2017

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskristosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

S pričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dvoje področij: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

ORATORIJ[®] 2017

DOTIK NEBES

Priročnik
za oblikovanje otrok in doraščajočih

Pripravili:
salezijanci,
sestre hčere Marije Pomočnice,
animatorji in voditelji oratorijev -
Združenje animatorjev Oratorija.

Ljubljana 2017

■
DOTIK NEBES. ORATORIJ 2017

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■

Oratorijski portal: www.oratorij.net

■

Animatorska gradiva: www.oratorij.net/gradiva

■

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
27-472-053.6(035)

DOTIK nebes : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih :
oratorij 2017 / pripravili salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice,
animatorji in voditelji oratorijev - Združenje animatorjev Oratorija ;
[uredil Boštjan Jamnik ; ilustracije Juan Juvančič]. - Ljubljana : Salve,
2017. - (Zbirka Animator ; 34)

ISBN 978-961-211-884-6
1. Jamnik, Boštjan, teolog
288889088

■

■

Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, Združenje animatorjev Oratorija

Uredil: Boštjan Jamnik

Oblikovanje naslovnice: Blaž Verhnjak

Oblikovanje logotipa: Matej Zupančič

Ilustracije: Juan Juvančič

Lektoriranje: Teja Bačar

Urednik zbirke: Boštjan Jamnik

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastoralna

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tiskano v Sloveniji

Naklada: 1400

Leto: 2017

NE PREZRITE 8

ZGODBA 16

MOLITVE 39

KATEHEZE 49

IGRE 122

MARIJANSKA POBOŽNOST 158

ANIMATORJEM 168

ORATORIJSKE PESMI 191

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

Pred oratorijem:

- Poglobitev tematike o Mariji.
- Spoved animatorjev.
- Srečanja animatorjev v pripravi na oratorij.

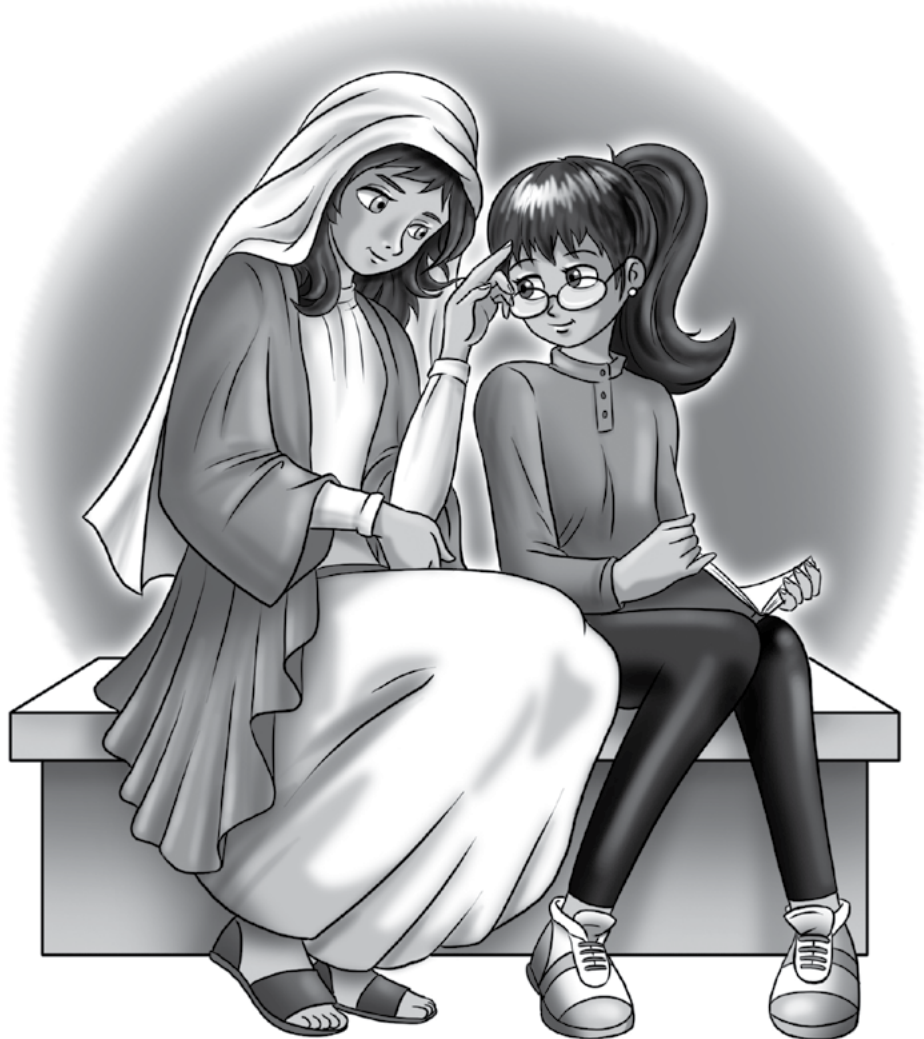
	Uvod	1. dan	2. dan
ZVEZDA - VZKLIK DNEVA	Zgodnja danica – prosi za nas	Skrinja zaveze – prosi za nas!	Sedež modrosti – prosi za nas!
VSEBINA ZGODBE	Jež Zvedav sreča evangelista Luka, ki mu začne odkrivati življenje Božje Matere Marije. Najprej izve, da sta bila njegova starša Joahim in Ana ter da je še kot mlado dekle doživelo nekaj posebnega: obiskal jo je angel Gabrijel in ji oznanil veselo novico, da bo rodila Jezusa Kristusa.	Marija se odpravi na obisk k svoji teti Elizabeti, kjer preživi dobrega pol leta. Po rojstvu Janeza Krstnika se vrne k svojemu zaročencu Jožefu, ki v sanjah spozna, da bo otrok Božji Odrešenik. Na ukaz rimskega cesarja se podata na popis prebivalstva v Betlehem, kjer Marija v hlevu rodi Jezusa. Po stari navadi Jožef in Marija novorojenca darujeta v templju. Tam se srečajo s prerokinjo Ano in starčkom Simeonom, ki v detetu prepoznata največji Dar za človeštvo.	Vojaki po ukazu kralja Heroda iščejo Jezusa, Jožef pa je v sanjah opomnjen, naj z detetom pobegne v Egipt. Po smrti kralja Heroda se je sveta družina vrnila v Nazaret, kjer so živeli čisto normalno življenje. Mama Marija ga je učila, kako Boga postaviti na prvo mesto, Jožef pa ga je učil mizarskih spretnosti. Čeprav je bil Jezus priden otrok, je staršema največ preglavic naredil tedaj, ko je z učitelji Postave razglabljal v templju. Starša sta ga dva dni zastonj iskala po Jeruzalemu in okolici.
VREDNOTA		darovanje	modrost
SIMBOL		skrinja	sol
ANTISIMBOL		sef	plesen
SVETOPISEMSKI ODLOMEK		Marija obišče Elizabeto (Lk 1,39–45)	Deček Jezus v templju (Lk 2,41–52)
ROMARSKO SREDIŠČE		škofijsko romarsko središče (Brezje, Ptujška gora, Turnišče, Sveta gora, Zaplaza, Petrovče)	Svete Višarje
VELIKE IGRE	Vodne igre: Blatne igre Igra za dež: Marija rodi in vzgaja	Zaklad dobrote	O(ne)mogočen pobeg

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

Med oratorijem:

- Marijanska pobožnost.
- Spoved otrok.
- Molitev pred Najsvetejšim.

3. dan	4. dan	5. dan
Pomoč kristjanov – prosi za nas!	Mati Cerkve – prosi za nas!	Kraljica miru – prosi za nas!
Jež Zvedav poudari, da je vzklík Marija, Pomoč kristjanov, zelo pogost, saj jo s tem imenom naslovimo ob koncu vsake molitve. Vendar se Marijina vloga kot pomočnice v naših stiskah prvič pokaže v Kani Galilejski, ko posreduje in prosi Jezusa, da vodo spremeni v vino. V nadaljevanju zgodbe se srečamo z Marijo in Jezusom pri obuditvi Jairove hčerke od mrtvih. Zadnji dogodek je obisk Marije in sorodnikov pri Jezusu, kjer Jezus poudari, da je vsakdo, ki ga posluša in mu sledi, kot njegova mama Marija.	V tokratni zgodbi najprej ozavestimo razliko med zidano cerkvijo in Cerkvijo kot občestvom. Vsi smo živi kamni te Cerkve, kar postanemo pri sv. krstu. V nadaljevanju se srečamo z Marijo, ki pripravlja kruh za Jezusovo pashalno večerjo. Po pashalni oz. zadnji večerji sledimo Jezusu na križevem potu. Marija Jezusa ne pusti samega, temveč ga spremlja, se z njim sreča, trpi in odrešuje. Ob koncu Jezusovega življenja, pod križem, Jezus Marijo izroči apostolu Janezu. Tako Marija postane Janezova mati in s tem tudi mati vsakogar izmed nas.	Zadnja zgodba govori o dogajanju po Jezusovem vstajenju v dvorani zadnje večerje. Prestrašeni apostoli pripovedujejo o vstalem Jezusu, ki se jim je prikazal. V določenem trenutku se jim skozi zaprta vrata pridruži Jezus, ki jim naroči, naj bodo mirni in polni vere. Med apostoli je tudi Marija, ki apostole spodbuja, naj bodo potrpežljivi in mirni v pričakovanju Sv. Duha. Miren pa si lahko le tedaj, ko je čista tvoja vest in mir v srcu. Marija, Kraljica miru, je priprošnjica za mir tudi danes.
sočutje	Cerkev	mir
vrč	miza	oljčna vejica
črepinje	žaga	pest
Svatba v galilejski Kani (Jn 2, 1–11)	Marija pod križem (Jn 19, 25–27)	Jezus se prikaže učencem in Mariji (Jn 20, 19–23)
Lurd	Čenstohova	Fatima
Vse poti vodijo v Kano Galilejsko	Nikoli sami	Pot do nebes

Ne prezrite

1. ORATORIJ IN NJEGOV NAMEN

Oratorij – to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v domačem okolju (nekaj dni, ves teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba včasih že kar zdolgočasnih počitniških dni. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastonjskega darovanja, da vzljubijo mlajše sokrajane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje.
- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
- Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt itd.).
- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga po vsem lepem, ki se nam razodeva, da bi ga našli v bližnjem.
- Pomagati mladim, da bi na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom.

2. AVTORJI ORATORIJA 2017

- **Idejna zasnova** – pripravljala komisija za Oratorij 2017: Timotej Čížek, s. Danijela Kordeš HMP, Rok Kastelic, Marjan Lamovšek SDB, Tilen Mlakar, Boštjan Jamnik SDB, Kornelija Volarić, Tina Zadravec
- **Zgodba Dotik nebes**: Marjan Lamovšek SDB
- **Molitve za otroke**: s. Barbara Poredoš HMP
- **Skupni uvodi v kateheze**: Kornelija Volarić, Alma Lea Kraševac, Boštjan Jamnik SDB
- **Za predšolske**: s. Joži Merlak
- **1. triada**: Kornelija Volarić, Alma Lea Kraševac
- **2. triada**: s. Ivanka Zakrajšek HMP, s. Danijela Kordeš HMP
- **3. triada**: Rok Kastelic, Andrej Zadravec
- **Družinska**: Nina Živec
- **Velike igre**: Timotej Čížek, Mihael Furjan, Mateja Jakob, Vid Kastelic, Romana Košenina, Primož Ves, Andrej Vidic, Andrej Zadravec
- **Gradivo za animatorje**: Gradivo za animatorjev: Boštjan Jamnik SDB, Tilen Mlakar, Gregor Markelc SDB, Damijan Grlec SDB, Janez Suhoveršnik SDB, Matija Omejec, Blažka Merkač
- **Poslanica animatorjem**: dr. Marjan Turnšek
- **Delo z otroki s posebnimi potrebami**: Tina Zadravec, Ana Hrbljan, Kristina Anželj, Zala Sovinc
- **Naslovnica in druge ilustracije**: Juan Juvančič
- **Oratorijska himna**: Martina Ješovnik

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika DOTIK NEBES (Oratorij 2017), iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja Marija Pomočnica, hkrati pa tudi don Boskovo zagotovilo: »Zadošča, da fant/dekle stopi v salezijansko ustanovo, pa ga že Marija sprejme v posebno varstvo.«

3. ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ 2017

Na oratoriju 2017 bomo pod naslovom *Dotik nebes* spoznavali eno najpomembnejših oseb v zgodovini Odrešenja; Božjo mater Marijo. Želimo si, da ne bi ostalo le pri poznavanju te svete žene, temveč da bi poskušali Marijo vzeti tudi za svojo »mamo«, ki nam pomaga priti v naš večni dom.

- **Zgodba** – Pet zgodb o nebeški materi Mariji.
- **Vrednota** – Vsaka zgodba ima neko osrednje sporočilo, ki je kot os oziroma rdeča nit. Nanjo naj se nanizajo vse ostale oratorijske dejavnosti določenega dneva.
- **Cilji** – Še natančneje opredelijo osrednjo vrednoto in so vedno treh vrst: spoznavni, doživljajski in dejavnostni. Glede na cilje je zgrajena kateheza. Prav pa je, da jih poskušamo upoštevati tudi pri delavnicah, igrah in drugih dejavnostih na oratoriju. *Animatorji naj osrednjo vrednoto in cilje poznajo, da bo oratorij imel jasno vsebino in ne bo le skupek delavnic in iger.*
- **Zvezda – vzklík dneva** je povezan z vzklíkom iz litanij in sporoča osrednjo vrednoto dneva. Primerno je, da jih otrokom razložimo, čemur je namenjen zlasti skupni uvod v katehezo; nanj pa se nanašamo tudi pri katehezah in drugih dejavnostih. Priporočljivo je, da vzklík dneva zapišemo na vidno mesto oratorija in ga večkrat čez dan tudi obnovimo.
- **Molitve otrok** – Predlog petih jutranjih molitev za otroke. Predlagamo, da jih molite po končanih katehezah. Letošnje molitve so pripravljene tako, da vključujejo razlago romarskega svetišča s pomočjo ene od oseb.
- **Kateheze** – Tudi letos smo na začetek tega dela postavili tabelo z vsemi cilji, vrednotami itd., ki nam bo v pomoč za lažji pregled katehez. Za vsak dan so pripravljene tri kateheze po triadah in kateheza za predšolske otroke. Na začetku imate tudi skupni uvod, ki je zamišljen kot skupen uvod v katehezo in ga vsem otrokom s pomočjo animatorjev poda duhovni voditelj oratorija (duhovnik, sestra, odgovorni voditelj itd.). Če se za skupni uvod v kateheze ne boste odločili, ga lahko uporabite v katehezah po triadah. V vsakem primeru je dobro, da ga animatorji preberejo v osebni pripravi na katehezo. V letošnjem priročniku najdete tudi katehezo za družine, ki jo lahko izpeljete kadarkoli med oratorijem. Vsekakor je dobro v sam oratorij vedno bolj vključevati tudi starše in odrasle.
- **Velike igre** – V tem poglavju najdemo pet velikih iger za vsak dan ter dve dodatni specifični igri (za primer dežja in vodna igra). Igre seveda lahko poljubno prilagajate.
- **Marijanska pobožnost** – Letošnji oratorij je priložnost, da okrepimo odnos do Marije; tudi prek tradicionalnih molitev. Zato smo tiste, ki se nam zdijo pomembne, uvrstili v priročnik in jih lahko tako animatorji priložnostno uporabijo.
- **Gradivo za animatorje** – Oratorij je v prvi vrsti namenjen animatorjem, saj ti največ prejmejo od vsakoletnega oratorija in predhodnih priprav. Poslanico animatorjem je napisal msgr. dr. Marjan Turnšek. Da bi bilo animatorjem lažje razlagati različne stvari o Mariji, smo dodali tudi kratko razlago **dogem o Mariji**. Seveda je to lepa priložnost, da Marija postane bolj »domača« tudi animatorjem.
- **Molitvena srečanja za animatorje** so namenjena jutranji uglasitvi in duhovni pripravi na oratorijski dan. Vključujejo odlomek iz Svetega pisma, krajše dinamike, možnost pogovora v skupini in poskušajo pomagati razumeti določene tematike.

- **Pesmi** – Ob koncu priročnika najdete himno letošnjega oratorija, kot tudi še nekaj drugih predlogov manj poznanih pesmi. Nekateri posnetki bodo dosegljivi na Youtubu, vsekakor pa so pesmi primerne za uporabo ne le na oratoriju, temveč tudi kasneje na drugih srečanjih.

OPOZORILO:

Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitev, delavnic in iger na oratoriju ostala jasna. To je namreč zagotovilo, da bo oratorij deloval vzgojno in ne bo samo igratorij. Predlagano gradivo iz priročnika seveda lahko prilagajamo, a prilagoditve ne smejo prekiniti rdeče niti oratorija. Vse dejavnosti naj mladim in otrokom pomagajo, da bi vzljubili Nebeško mater Marijo in se ji radi priporočali.

4. VSEBINSKO JEDRO ORATORIJA 2017

Pri pripravi vseh oratorijskih dejavnosti (kateheze, delavnice, igre, prosti čas itd.) izhajamo iz oratorijske zgodbe in iz vrednot, ki nam jih sporoča. Zato v nadaljevanju predstavljamo vsebinsko jedro oratorija.

ORATORIJSKA ZGODBA

Kratek povzetek oratorijske zgodbe si lahko ogledate **v vsebinskem prerezu na prvih straneh oratorijske knjige**, kjer najdete tudi vrednote, simbole, antisimbole in druge pomembne elemente v pripravi letošnjega oratorija.

Naslov Oratorija 2017: DOTIK NEBES

Naslov letošnjega oratorija *Dotik nebes* želi poudariti pomen Božje Matere Marije v odrešenju človeštva. Marija je bila izbrana za Božjo Mater, po njej in rojstvu Jezusa Kristusa pa se je Bog sklonil k človeku. Lahko rečemo, da se *nebesa* sklanjajo k človeku. Po drugi strani pa je Marija tista, ki nam pomaga priti v nebesa. Dotik pa je vedno nekaj:

- Dotik je vedno nekaj osebnega. Tako se Bog (tudi po Mariji) osebno dotika vsakega izmed nas.
- Dotik je nekaj konkretnega, saj občutimo drugo osebo. Bog želi biti po Mariji resnično prisoten v našem življenju.
- Dotik je nekaj lepega, saj v naše življenje prinaša drugo dimenzijo življenja. Biti v Božji in Marijini družbi je najlepše, kar se nam lahko zgodi. Želimo si, da bi se nas po Mariji nebesa resnično dotaknila. Predvsem, da bi se v nas okrepila želja po tem, da bi tudi mi nekoč prišli v nebesa, v družbo s svetniki in Marijo.

ZVEZDA – VZKLÍK DNEVA

Vsak dan oratorija je osrednja vrednota vsebovana v **ZVEZDI DNEVA**. Marijino glavo krasi dvanajst zvezd, ki naj bi bile okras tudi našega življenja. Predlagamo, da že pred začetkom oratorija narišete veliko podobo Marije, okoli njene glave pa potem vsak dan dodate en vzklík in simbol.

Druga možnost pa je, da **VZKLIK DNEVA** podaja jež Zvedav. Gre za enega od glavnih likov v zgodbi, ki na hudomušen način raziskuje in nam pomaga bolj razumeti nebeško Mater Marijo.

SIMBOL – ANTISIMBOL

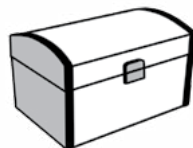
Osrednja vrednota je ponazorjena tudi s **simbolom** določenega dne. Simbol namreč nagovarja globlje, močnejše, trajnejše in bolj celostno kot samo beseda.

Po lanskih dobrih odzivih smo tudi tokrat dodali **antisimbol**, ki predstavlja nasprotje simbolu in nam bo v pomoč pri predstavitvi glavne misli. Osrednja vrednota, vzклик dneva in simbol dneva torej nosijo glavno vsebinsko sporočilo določenega dne na oratoriju. Če hočemo, da bo vzклик dneva otroke nagovoril in da bodo vrednoto dneva poglobili, je zelo pomembno, da se **okrog vrednote oz. vzклика dneva nanizajo vse dnevne dejavnosti oratorija**.

SPOROČILA POSAMEZNIH DNI ORATORIJA

1. dan: DAROVANJE – simbol SKRINJA – antisimbol SEF

Marija s svojo privolitvijo angelu podari svoje telo in življenje Bogu in njegovim načrtom. Tako ona postane skrinja zaveze. Vrednota **darovanja** se konkretno in na drugačen način pokaže ob obisku tete Elizabete, kjer ji podari čas in ponudi pomoč. Nenazadnje Jožef in Marija Jezusa darujeta v templju.

Simbol za darovanje je **skrinja**. V skrinjo so od nekdaj spravljali dragocene stvari. Skrinja je podobno kot škatla simbol za darovanje tistega, kar nam je najdragocenejše.

Skrinja tudi ni nikoli zaprta in lahko iz nje vedno vzameš, kar želiš.

Zakaj je antisimbol **sef**? Sef je zaprt, zaklenjen, nedostopen, hladen. Kakor je lahko hladen in nečuteč za bližnjega tisti, ki vidi samo samega sebe. Tak človek ne zmore darovati.

2. dan: MODROST – simbol SOL – antisimbol PLESEN

Modrost je veliko več kot preprosto znanje. Je odraz človekovih izkušenj, poznavanja stvari, čutenja ... Prava **modrost** je prepoznavati Božji načrt in ga uresničevati v svojem življenju. Zato so modrost vedno pripisovali starejšim ljudem. Marijina modrost je v tem, da zmore z Jožefom prisluhniti Božjemu glasu in oditi v Egipt. Nadalje je modrost v tem, da z mirnostjo in vdanostjo sprejmeta Jezusovo dogodivščino v templju. Razumeta, da je v igri veliko več kot le preprosto »skrivanje v templju«.

Za simbol znanja smo tokrat izbrali **sol**. Večkrat koga vprašamo, ali ima kaj soli v glavi, kar pomeni, ali je razumen. Sol daje hrani okus in jo hkrati varuje pred tem, da se pokvari. Sol pomeni torej dodano vrednost, ki jo daje prav modrost.

Zakaj je antisimbol **plesen**? Plesen se pojavi tam, kjer je vlaga, nezdravo okolje in nepravilno ravnanje s stvarmi oz. prostori. V določenih okoliščinah je lahko zelo škodljivo.

3. dan: SOČUTJE – simbol VRČ – antisimbol ČREPINJE

Marija kot mati v sebi goji ta materinski čut. Je zelo pozorna na vse, kar se dogaja okoli nje. To **sočutje** se v najlepši luči pokaže v Kani Galilejski, kjer Jezusa spodbudi, da naredi prvi čudež. In to sočutje Marijo krasiti tudi danes, ko nam vedno znova pri Bogu izprosi milosti, če jo za to prosimo.

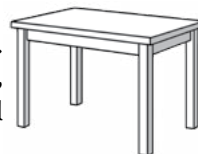
Vrči so navzoči v Kani Galilejski, saj je v njih bila voda. **Vrč** predstavlja posodo, iz katere lahko komu damo piti; naredimo neko dobro delo oz. smo sočutni. Večja ko je odprtina, več lahko natočimo in damo. Več ko je ljubezni in spoštovanja v nas, več sočutja smo zmožni deliti okoli sebe.

Zakaj so antisimbol **črepinje**? Črepinje so razbiti vrči. Torej neuporabne in nesposobne dati komu piti oz. narediti nekaj dobrega. Črepinje so po drugi strani tudi zelo ostre, kar je ravno nasprotno od sočutja.

4. dan: CERKEV – simbol MIZA – antisimbol ŽAGA

Cerkev je skupnost verujočih, ki je ustanovljena prav na veliki četrtek. Apostoli postanejo voditelji Cerkve (so prvi duhovniki), Marija pa je tista, ki to prvo skupnost povezuje. Ona postane njihova Nebeška Mati prav pod križem, ko ji Jezus reče: »Glej, tvoj Sin.«

Simbol Cerkve je **miza**, ki ponazarja skupnost. Ob mizi se hranimo, se pogovarjamo, delamo stvari ... Ko nismo več ob skupni mizi, tedaj smo na neki način iz te skupnosti izključeni. Miza je simbol naše medsebojne povezanosti.

Zakaj je antisimbol **žaga**? Žaga lahko mizo razkosamo in uničimo. Je simbol grobsti, odrezavosti in nespoštovanja. Kjer prevladuje žaga, tam je skupnost na veliki preizkušnji.

5. dan: MIR – simbol OLJČNA VEJICA – antisimbol PEST

Zadnja vrednota je **mir**. Marija je navzoča v dvorani zadnje večerje, ko se prikaže Jezus. Skupaj z apostoli moli in pričakuje Sv. Duha. Prav Ona pa je tudi tista, ki mir prinaša v naša srca.

Oljčna vejica je simbol miru. Prisotna je že ob Noetovem potopu, ko po koncu potopa golobica prinese oljčno vejico. Je zelo krhka, kakor je krhek mir. Govori nam tudi o obilju in polnosti življenja, ki ga prinaša ravno mir.

Zakaj je antisimbol **pest**, nam mi treba posebej poudarjati. Ko komu pokažemo pest, grozimo. Takšna dejanja ponavadi vodijo v konflikt, če na drugi strani ni dovolj modrosti, ljubezni in potrpežljivosti.

5. NEKAJ IDEJ

☺ **MARIJANSKA POBOŽNOST:** Če kdaj, je torej letos priložnost, da poživimo našo ljubezen in odnos do Marije. Za to imamo kar nekaj priložnosti:

Molitveni kotichek: V tokratni kotichek vsekakor spada tudi Marijina podoba (kip, slika itd.). Naj bo to prostor, kjer se otroci med celotnim oratorijskim dnevom na kratko ustavijo in tiho zmolijo. Ob tem lahko dodamo še kakšno dodatno aktivnost (molitvena veriga, svetopisemski navedki, zvezdice s prošnjami itd.).

Molitev Angel Gospodov: Ne pozabite nanjo. Naj bo ena od osrednjih molitev, ob kateri premišljujemo Marijino življenje.

Molitve k Mariji: Med molitvami je prav, da uporabimo že znane in manj znane molitve ter jih tako približamo mladim in otrokom. Manj znane je prav, da jih projiciramo oz. napišemo na plakate.

Druge pobožnosti: Mednje štejemo rožni venec, romanja itd. Nekatere stvari so vključene v samo molitev z otroki, pri tem pa je treba poskrbeti, da stvari otrokom razlagamo in da niso predolge. Pri vseh stvareh moramo imeti pravo mero.

Blagoslov Marije Pomočnice: V salezijanski tradiciji poznamo blagoslov Marije Pomočnice, ki ga je don Bosko delil 24. v mesecu. Lahko ga podelimo tudi ob kakšni drugi priložnosti.

- ☺ **PRIPRAVA ANIMATORJEV:** Animatorji naj se na oratorij res dobro pripravijo, čemur naj pripomorejo tudi skupna srečanja:

Animatorski spodbujevalnik oz. mala občestva: Tudi letos v tem priročniku ne boste našli srečanj v pripravi na oratorij. Srečanja so pripravljena mesečno kot animatorski spodbujevalnik in so naložena pri malih občestvih na strani <http://www.malo-obcestvo.si/>. Spodbujamo vas, da se z animatorji resno pripravljate na poletni oratorij in tudi z molitvenimi srečanji bogatite svojo versko izkušnjo.

Molitveni večer (adoracija) z animatorji: V času oratorija, v pripravi na oratorij in lahko tudi celo leto po oratoriju predlagamo molitveni večer. Zelo dobro je, če je pred Najsvetejšim.

Spovedovanje: Priporočamo, da v okviru priprave na oratorij organizirate spoved animatorjev (nekaj dni pred oratorijem). O izvedbi se pogovorite z župnikom.

Vikend priprava: V zadnjih letih se je kot primer dobre prakse uveljavila vikend priprava animatorjev. Ponavadi se animatorji odpravijo v kakšen drug kraj (dom duhovnih vaj itd.), kjer poleg priprave stvari za oratorij del časa posvetijo duhovnosti in druženju.

Oratorijska usposabljanja: Kot del priprave je dobrodošlo tudi usposabljanje, ki ga lahko naročite v oratorijski pisarni pisarna@oratorij.net. Ponavadi traja 5 ur in obsega dva sklopa.

- ☺ **PRIPRAVA NA SV. MAŠO:** Poseben in zelo pomemben del oratorija je skupna sv. maša. Ponekod imajo sv. mašo na skupnem izletu, marsikje pa oratorij zaključijo z nedeljsko sv. mašo. Pomembno je, da se nanjo lepo pripravimo in uglasimo.
- ☺ **BRANJE SVETEGA PISMA:** Predlagamo, da vedno, ko berete predvidene odlomke iz Svetega pisma, to naredite na slovesnejši način. Pri katehezah in molitvah imejte poseben, lepo urejen in primerno zaščiten prostor, kjer je postavljeno Sveto pismo. Ko glede na program sledi branje svetopisemskega odlomka, ga spoštljivo preberite iz omenjenega Svetega pisma.
- ☺ **OTROCI S POSEBNIMI POTREBAMI:** V tokratnem priročniku med animatorskimi gradivi najdete tudi nekaj priporočil in napotkov za delo z otroki s posebnimi potrebami. Verjetno se vsi srečujemo s takšnimi otroki. Ta priporočila naj bi nam bila v spodbudo, da bi se tega izziva ne ustrašili, naredili korak naprej, hkrati pa bili pri tem odgovorni.
- ☺ **DRUŽINSKA KATEHEZA:** Med katehezami najdete tudi katehezo za družine, ki jo lahko izvedete za starše in otroke sočasno. Seveda lahko dodate še kakšno delavnico, veliko igro, skupno molitev. Ta program je lahko povezan z začetkom oratorija, zaključnim piknikom ali kakšno drugo dejavnostjo.

6. DNEVNI RED NA ORATORIJU

(Z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Molitev animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok, igre z otroki.
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, kratka jutranja molitev, zgodba.
- 9.45 Skupni uvod v katehezo, kateheza.
- 10.45 Molitve za otroke iz poglavja Molitve.
- 11.10 Delavnice, vmes molitev Angel Gospodov.
- 12.30 Malica/kosilo.
- Odmor.*
- 14.15 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpijade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd. Lahko tudi obisk kakšnega gosta, karaoke, zanimiv sprehod ipd.
- 16.00 Sklep oratorija s spuščanjem zastave.
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k ovrednotenju (evalvaciji) dneva in zahvalni molitvi.

Zgodba

Dotik nebes

Dogaja se na enem prizorišču. Zgodbe so razdeljene v posamezne slike, ki jih lahko ločimo s kratkim premorom, toliko, da se nova igralska zasedba namesti; ta čas lahko npr. zapolnimo s kratko glasbo ali pa tudi to ni potrebno. Igralcev je kar nekaj, vendar v posamezni zgodbi ne več kot deset. Sem ter tja je tudi nekaj »statistov« (kot »ljudje«, Jezusovi poslušalci ipd.). Posamezen igralec lahko igra več vlog – tudi v tabeli, kjer so našteje osebe, je nakazano mogoče združevanje.

Igralci so lahko oblečeni v kaka »svetopisemska« oblačila, dolge obleke (lahko tudi nekakšne tunike, ministrantske obleke itd.). Za ježa lahko naredimo kostum: kapa kot rilček, halja z bodicami; lahko je to vse skupaj iz enega kosa blaga/materiala ... Jež ima govorno posebnost: šumnikov (č, š, ž) ne more izgovarjati, pa tudi sičnike (c, s, z) izgovarja enako, in sicer pri izgovarjavi konec jezika nasloni na prve zgornje zobe in tako »sika«. Mišljeno je, da bi bil s to posebnostjo za gledalce/poslušalce bolj zanimiv ... Zato je njegovo besedilo zapisano brez strešic. Njegova vrednost v zgodbi je v tem, da s svojo pojavnostjo in – recimo, domiselnimi – pripombami ter vprašanji razbija monotonost.

»Pisalna naprava« evangelista Luka, s katero se lahko kdaj pojavi, zlasti v uvodu, je lahko pisalna deščica na trebuhu, pritrjena z vrvico okoli vratu; v roki gosje pero in »papirus« oz. zvitek papirja na pisalni deščici. Ali pa še kaj bolj domiselnega.

Posamezne zgodbe/slike je mogoče z igranjem razširiti (podaljšati). Režiser naj zgodbo dobro prebere; v njej je zapisanih le nekaj najbolj nujnih redakcijskih opomb z namenom, da govorjenega besedila ne otežuje, hkrati pa režiserju daje proste roke, da potek/sceno oblikuje po svoji zamisli.

Osebe in kdaj nastopajo

	Uvod	1. dan	2. dan	3. dan	4. dan	5. dan
Luka evangelist	x	x	x	x	x	x
Jež Zvedav	x	x	x	x	x	x
Marija		x	x	x	x	x
Jožef/apostol Janez		x	x		x	x
Jezus			x	x	x	
Elizabeta/prerokinja Ana		x				
Zaharija/Simeon/ženin		x		x		
Sel/sluzabnik/vojak		x	x	x	x	x
Starešina/Jair/Bartolomej				x	x	x
Peter				x		x
Levi razbojnik/Kleopa					x	x
Desni razbojnik					x	

Uvod

Zgodnja danica

- Jež priteče z drobnimi koraki. Se zaustavi, pogleda in gre naprej. Nekajkrat tako.*
- Jež Zvedav: *(govori gledalcem)*
Zivijo! Jaz sem Jez Zvedav. Nic ni cudno to ime! Cudno je le to, da ne znam reci C. Pomagam si tako, da recem C. Z-ja ne morem reci, namesto S-ja pa recem kar S. Pa saj me cisto prav razumete, kajne.
- Luka: *(pride mimo s »pisalno napravo«, nekaj piše)* Čisto prav te razumemo, Jež Zvedav. Bolj kot tvoji č-ji in š-ji in ž-ji je čudno to, da sploh govoriš. Čisto iskreno, prvič slišim ježa, da kokodaka.
- Jež Zvedav: Kokodaka kokos, ce se ne ves! Ne bos ti mene kar tako obracal. Jaz sem zvedav, zato kar veliko vem. No, kdo si pa ti?
- Luka: Luka.
- Jež Zvedav: Nic vec ne vem kot prej.
- Luka: Luka, evangelist.
- Jež Zvedav: Kaksen list?
- Luka: Evangelist.
- Jež Zvedav: Evange list? Katero drevo pa ima tak list? Hrastov list poznam, hrskov list tudi, pa cesnjevega tudi.
- Luka: Veš, dreves z listi je še toliko, da jih ti ne bi mogel prešteti na vse svoje igle!
- Jež Zvedav: Jaz poznam se puspan, pa spanski bezeg. Je to to?
- Luka: Oh, ti jež! Evangelist sploh ni list. Evangelist je tisti, ki je napisal evangelij. Štirje smo takšni. Poleg mene so še Matej, Marko in Janez.
- Jež Zvedav: A zato imas tistole rec. Da pises – evange list. To je prevec novo za mojo osiljeno glavo.
- Luka: Ošiljena glava? Haha! Tudi jezik imaš ošiljen. Kar špičast je.
- Jež Zvedav: Kdor jezika spara, kruha strada. No, povej ze, zakaj si tisti list!
- Luka: Evangelist sem, ker sem napisal evangelij, zgodbo o Jezusu. In to, kar je on učil.
- Jež Zvedav: Cakaj, cakaj! Jezus? Prvic slisim za njega. Od kod pa je bil doma?
- Luka: Zelo od daleč. Iz Nazareta v Palestini. Rodil se je pa v Betlehemu.
- Jež Zvedav: Se pravi: ce se je rodil, pomeni, da je imel tudi mamico! *(Zajoče.)* Ah-ah-ah, jaz sem svojo izgubil. Ko je enkrat nabirala hruske, se je skotalila po bregu. In od takrat je nisem vec videl. Ah-ah-ah.
- Luka: Oh, ubogi ježek! Upajva, da te bo tvoja mamica nekoč spet našla. Tem radovednim bučkam na oratoriju bi letos rad povedal o Jezusovi mami.
- Jež Zvedav: Ves kaj, Luka, jaz sem se ze lani tamle zadaj prikobacal, ko so imeli oratorij. Ves kaj sem videl? Da marsikdo ni bil prav nic zvedav. Eni so klepetali, drugi so se scipali, ko pa so se igrali, so eden cez drugega vrescali!
- Luka: Hočeš reči – vreščali?
- Jež Zvedav: Pa saj sem rekel – vrescali!
- Luka: Veseli so bili, tako povej! Tudi letos bodo.

Jež Zvedav: Tudi jaz te bom zvedavo poslušal. Ne zameri, ce te bom kaj vprašal!

Luka: Kajti jaz, ce cesa ne vem, vprasam.

Jež Zvedav: To tvojo lastnost sedaj že dobro poznam.

Luka: Daj, Luka, povej ze!

Luka: Ko sem torej začel pisati evangelij, zgodbo o Jezusu, sem natančno poizvedel tudi o njegovi mami.

Jež Zvedav: Kako ji je ime?

Luka: Marija. Njen oče je bil Joahim, mama pa Ana. A tega v evangelij nisem zapisal.

Jež Zvedav: Ti si pa cuden! Moral bi zapisati. Saj s tem se začne!

Luka: Imaš prav, a Marija je poseben človek. Noče, da se veliko govori o njej. Vse, kar je naredila, je bilo za Jezusa. In zaradi njega.

Jež Zvedav: Se pravi, da je Jezus bolj pomemben kot njegova mama.

Luka: Točno. Zelo hitro štekaš.

Jež Zvedav: Pa tudi zapomnim si, da ves.

Luka: Potem pa poslušaj tole: Ko je Marija v Nazaretu že zrasla v dekle, je nekega dne doživela nekaj zelo nenavadnega.

Jež Zvedav: Cakaj, cakaj! Ce je kaj strasnega, ti povem, da se bom bal.

Luka: Ne, ni strašno; je pa tako nenavadno, da se je Marija pošteno prestrašila.

Angel je prišel k njej.

Jež Zvedav: A to je on, ki ssss (*pokaže z rokami, da leti*)?

Luka: Da. Za Gabriela se je predstavil. In je napovedal Mariji, da bo postala mama in da bo rodila Jezusa. Pa še nekaj jo je vprašal.

Jež Zvedav: Kaj pa?

Luka: Kaj neki, tepko? Če je za to, če sprejme!

Jež Zvedav: Aja, saj res. Jaz bi rekel, da je bila za to.

Luka: Seveda je bila. In zato pravimo, da se je tedaj, ko je Marija rekla DA, na svetu začelo čisto nekaj novega. Kot da bi se nebesa dotaknila zemlje. Zato Mariji včasih rečemo tudi Zgodnja danica.

Jež Zvedav: To je tista svetloba zgodaj zjutraj, ko sem jaz se cisto zaspan?

Luka: Da. Ko je Marija sprejela, da bo postala Božja mati, tega tedaj nihče ni opazil.

Jež Zvedav: Tako kot zgodnje danice ne opazimo.

Luka: Prav to. Z zgodnjo danico pa se začne delati dan.

Jež Zvedav: Luka, cakaj, da se ne bos zafilozofiral. Tega pa ne maram, ti kar zdajle povem.

Luka: Bodi brez skrbi, Jež Zvedav. V slikah bova v prihodnjih dneh gledala in spoznavala Marijino življenje.

Jež Zvedav: Pa Jezusovo tudi, saj pravis, da je on se bolj pomemben kot Marija.

Prvi dan SKRINJA ZAVEZE

Jež Zvedav: (kliče) Luka, Luuuka! Hej, Luka. So ze tukaj. Gremo naprej z naso zgodbo o Mariji!

Luka: Ej, ej, počasi, Zvedav! Igralci se še pripravljajo.

Jež Zvedav: Igralci? A danes bodo igralci? To je naravnost fantastično!

Luka: Sedajle boš videl, kako sem jaz zapisal v evangelij – Marijino obiskanje.

Jež Zvedav: Cakaj, cakaj. A nisi včeraj govoril o oznanjenju?

Luka: Oznanjenje je bilo takrat, ko je k Mariji prišel angel.

Jež Zvedav: Gabrijel je bil. Pa ji je povedal, da bo rodila Jezusa. In Marija je bila takoj pripravljena.

Luka: No, vidiš, glavne stvari si si zapomnil. Obiskanje pa imenujemo dogodek, ko je Marija šla k svoji sorodnici. Elizabeti.

Jež Zvedav: Igralci, dajmo, ne se obirat! Tu smo ze nestrpni!

1. slika: Marija se odpravlja na pot k Elizabeti

Marija: (pripravlja culo za na pot) Še tole obleko bom vzela s sabo. Pot bo dolga.

Jožef: Čeprav ni zelo verjetno, je vendarle lahko kak dež. Ampak, Marija ...

Marija: Jožef, ne govori. Vem, da ti je težko.

Jožef: Saj bi šel s tabo, ampak ne morem. Tako na hitro si se odločila. Kako to?

Marija: Izvedela sem, da bo sorodnica Elizabeta imela dojenčka. Že precej v letih je in rada bi bila teh nekaj mesecev ob njej.

Jožef: In ji pomagala. Marija, kako plemenito je tvoje srce! Ampak, tako se bojim zate.

Marija: Nikar, Jožef. Gospodov angel bo z menoj in verjemi, da se bom srečno vrnila nazaj.

Jožef: Prepustim te njemu v varstvo. Srečno hodi, Marija!

Marija: (se objameta; odhaja) Ostani dober, Jožef; se kmalu spet vidiva.

2. slika: Pri sorodnici Elizabeti

Marija: (pride k Elizabeti, s culo na rami) Elizabeta, pozdravljena!

Elizabeta: Marija? Ti si prišla? Ne, tega ne bi niti v sanjah pričakovala! Marija, ti si blagoslovljena med vsemi ženami. In sad tvojega telesa je blagoslovljen!

Marija: (ogleduje naokrog, da ni morda kdo tega slišal) Elizabeta, ne govori na glas ... Veš, tudi tebi je Gospod izkazal velike reči.

Elizabeta: Da, on je vsemogočen! In vendar, kako to, da pride k meni mati mojega Gospoda?

Marija: Pozdravljen, Zaharija. Kako si se pomladil!

Elizabeta: Veš, nič ne govori. Že pol leta. Ko je nazadnje v templju opravljal službo, se je vrnil tak. Nem.

Marija: Elizabeta, to je samo znamenje. Vse bo še v redu.

Elizabeta: Gotovo bo v redu. To sem začutila tudi, ko si ti prišla. Še dete v mojem trebuhu se je zganilo. Od samega veselja!

Jež Zvedav: A to je Marija? Taka prijazna je. Pa dobra tudi.

Luka: Ona je vedno takšna.

Jež Zvedav: Ali je Marija dolgo ostala pri Elizabeti?

Luka: Približno šest mesecev, dokler se ni rodil Janez, ki so ga imenovali tudi Krstnik. Potem pa se je vrnila na svoj dom v Nazaret. Poglej.

3. slika: V Nazaretu

Marija: (že od daleč) Jožef, pozdravljen, vrnila sem se!

Jožef: Marija, kako sem te pogrešal. In kako sem sedaj vesel! Veš, vse vem!

Marija: Kaj veš, Jožef?

Jožef: V sanjah mi je angel razložil: *Ne boj se vzeti k sebi svoje žene Marije. Kar je spočela, je od Svetega Duha.*

Marija: Prav nič se ne vznemirjaj, Jožef. Božje volje se ne smeva bati in tudi se ji ne smeva upirati.

Jožef: Tudi sam sem prišel do tega spoznanja. Odslej bova vedno skupaj! Si že videla kaj več ljudi na poteh?

Marija: Da. A čemu jih je toliko?

Jožef: Rimski cesar je ukazal štetje in popis prebivalstva. Tudi midva bova morala na pot proti Betlehemu, ker sva iz Davidovega rodu.

Marija: V manj kot enem letu drugič na pot proti Jeruzalemu. A Bog že ve, za kaj je to dobro!

4. slika: V Betlehemu

Sel: (z bobnom ali trobento ...) Prenočišča so polna. Popotniki, prenočišča so polna, ni več prostora!

Marija: Usmili se naju, dobri človek!

Jožef: Ali ne vidiš, da bo moja žena zdaj zdaj rodila. A je ne bi sprejeli v kako hišo?

Sel: Vse poka po šivih. Tu je samo za tiste, ki imajo dovolj pod palcem. Gospodarji si manejo roke; tale popis prebivalstva je zlata jama. Ne spomnim se, da bi v Betlehemu bilo kdaj toliko ljudi. Pa nisem malo časa na svetu! Veš kaj, lahko vama pokažem pot k pastirjem. Ponoči so na pašnikih pri svojih čredah, ognje kurijo in kakšno luknjo bodo imeli tudi za vaju.

Jožef: Marija, pojdiva z njim. Bolje to kot nič.

Jež Zvedav: Ja, in?

Luka: Dobila sta prenočišče. Ni bilo bogve kaj, a za silo je bilo.

Jež Zvedav: Kar zmrazi me, ko pomislim, kako je moralo biti hladno.

Luka: Saj sta bila tam dva radiatorja.

Jež Zvedav: To pa ni res. Takrat jih se niso poznali!

Luka: Saj se hecam. Tam sta bila osel in vol. Krepkoma sta pihala, da Jezusa ni zeblo.

Jež Zvedav: Kako, a je bil tam tudi Jezus?

Luka: Saj to ti hočem povedati. Ko sta Jožef in Marija prišla v hlev in ko je bila tema najbolj gosta, se je rodil Jezus.

Jež Zvedav: Oh, kako je morala biti takrat Marija srečna!
 Luka: Sredi noči se je pojavila čudovita svetloba. Zaslišala se je krasna melodija angelov.

Jež Zvedav: Potem so vse prebudili.
 Luka: Ne, oni po hišah so bili zatopljeni v svoje misli in skrbi in niso nič slišali. Slišali pa so pastirji. Angeli so jim še povedali, kam naj gredo, da bodo videli Jezusa v jasi položenega in ga bodo lahko počastili.

Jež Zvedav: Saj to so pa jaslice! Ko sem enkrat stikal za hruškami, sem nekje videl postavljene jaslice. Aha, zdaj pa vem, kaj je to!
 Luka: Zvedav, poglej tole. Čez nekaj časa so Jezusa odnesli v Jeruzalem.

5. slika: Jezusovo darovanje v templju

Jožef in Marija prideta z dojenčkom (Jezusom) v tempelj.

Prerokinja Ana: Dobrodošla, Marija in Jožef, v jeruzalemskem templju! Tako težko sem pričakovala današnji dan.

Jožef: Kako, ali si vedela, da pridemo?

Prerokinja Ana: Vedela! Vsak dan sem pričakovala, da bo prišel ta dan. Ali lahko pogledam to malo detece?

Marija: Le previdno, da se ne prebudi.

Prerokinja Ana: Prav tak je, kot sem si ga predstavljala! On je ta!

Jožef: Seveda je »ta«, saj nimamo sosedovega. Kaj hočeš reči?

Prerokinja Ana: Jožef, pojdimo k starčku Simeonu. On bo vse razložil.

Simeon: O, srečne moje oči, da vidijo Zveličarja!

Marija: Prinašava dva goloba, da za najinega prvorojenca darujeva Bogu, kakor zahteva naša Postava.

Simeon: Naj se zgodi, čeprav zanj ne bi bilo treba prinašati darov. On sam je dar! Največji dar!

Marija: Vsak otrok je dar.

Simeon: Ta pa je Dar, ki ga zapišemo z veliko. Ker je Dar za vsakega človeka. In ti, Marija, si živa skrinja zaveze. Po tebi je sklenjeno prijateljstvo med Bogom in človekom.

Marija: Simeon, kot kak prerok govoriš!

Simeon: Še to ti povem: Jezus bo mnogim v veselje, mnogi pa mu bodo nasprotovali. In veš, tvojo dušo bo prebodla silno velika bolečina. Kakor meč.

Jožef: Simeon, ne straši je!

Marija: Jožef, pusti. On že ve, kaj govori. Tudi jaz slutim.

Simeon: Tam, kjer je veliko dobrega, se vrine tudi slabo. A Jezus je tu, da slabo premaga.

(Dvigne roke kvišku, moli): Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika v miru, kajti moje oči so dočakale tega, ki na svet prinaša odrešenje.

Jež Zvedav: Tole, danes, je bila mocna doza!

Luka: Še kaj večjega kot to boš videl!

Drugi dan
SEDEŽ MODROSTI

Jež Zvedav: Kaksen naslov pa ima zgodba danes?
 Luka: Sedež modrosti.
 Jež Zvedav: Sedež? To je isto kot stol, kajne?
 Luka: Seveda, tepko!
 Jež Zvedav: Modrost je pa pamet.
 Luka: Še malo več. Pamet ti pove, da je ena in ena – koliko?
 Jež Zvedav: Dve. Ne me s takimi! To vedo že otroci, ki hodijo v prvi razred.
 Luka: Hočem reči, da je modrost več kot samo, recimo, računanje. Modrost je, da znaš računanje uporabiti za to, da ti pride prav v življenju.
 Jež Zvedav: Hoces reci, da se je Marija v življenju zelo dobro znasla?
 Luka: Ta je pa dobra! Marija se ni znašla zase. Ampak je vse storila za Jezusa in zaradi njega. Ali nisva rekla, da je bila ona najraje čisto v ozadju?
 Jež Zvedav: Ce si pa rekel, da je modra.
 Luka: Prava in največja modrost je to, da znamo na vse gledati in tako presojati kakor Bog.

1. slika: Beg v Egipt

Vojak: *(s kolom teče čez prizorišče, išče/pregleduje in vpije)* Kje so še dojenčki? Eno leto stari. In dve. Herod vas išče. Kje ste? Kje je novi judovski kralj? Pokaži se, dobil boš zlato krono!
Lahko je vojakov več in nekaj časa tekajo in iščejo. Nato odidejo; tišina.
 Jožef: Marija, Marija. Prebudi se!
 Marija: Kaj je Jožef? Saj še ni jutro.
 Jožef: Si slišala? Dete iščejo.
 Marija: Zakaj pa?
 Jožef: Oditi moramo. Zbežati. Vsi trije.
 Marija: Z Jezusom na pot? Ponoči? In v mrazu?
 Jožef: Poslušaj, Marija, nenavadne sanje sem imel. Herod streže Jezusu po življenju. Vojaki so že vpili tu blizu. Pojdimmo brž!
 Marija: Vzemimo le najnujnejše. Za drugo bo gotovo poskrbel Gospod!
 Luka: A si videl? Sveta družina je zbežala v Egipt.
 Jež Zvedav: Herod je moral biti res hudoben clovek.
 Luka: Do njega je prišel glas, da je Jezus nov judovski kralj.
 Jež Zvedav: In se je ustrasil, da bi ga Jezus vrgel s stola.
 Luka: S pre-stola se reče. Vidiš, tudi Jožef je bil moder. Ubogal je, na kar ga je angel v sanjah opomnil in je rešil Marijo in Jezusa.
 Jež Zvedav: Potem je Jezus otrostvo prezivel v Egiptu?
 Luka: Kaki dve leti je bil tam. Ko je Herod umrl, se je sveta družina vrnila v Nazaret.
 Jež Zvedav: In tam je Jezus hodil v solo, pa v oratorij ...
 Luka: Ah, tepček. Takrat še ni bilo šole, pa tudi oratorija ne. Marija ga je učila. Zlasti tega, da je treba Boga postaviti na prvo mesto.
 Jež Zvedav: Saj, zato pa je bila modra. Ker je vedela, kdo je na prvem mestu – Bog.
 Luka: Jožef pa ga je naučil, kako se odžaga deska, kako se napravi miza, pa klop.
 Jež Zvedav: Za mizarja ga je učil!
 Luka: Vidiš, čeprav je bil Jezus Božji sin, se je vsega tega učil in je bil clovek, čisto tako, kakor si ti. – Oprosti, ti si jež; hotel sem reči: clovek, kakor sem jaz in vsi tile, ki naju poslušajo.

Jež Zvedav: Zdajle me pa nekaj zanima. Tako, iz »firbca«. A je Jezus tudi kaksno uspicil?
 Luka: Misliš – če je bil poreden? Enkrat se je izgubil in spravil Jožefa in Marijo v silne skrbi. Poglejva.

2. slika: Jezusa ni v popotni družini

Jožef: *(prihiti)* Marija, Jezusa ni! Noč se bo naredila, njega pa od nikoder.
 Marija: Gotovo bo zadaj pri popotni družini. Verjetno je našel svoje vrstnike. Si pogledal tam?
 Jožef: Vse sem preiskal, vpraševal, pa ga nihče ni videl.
 Marija: Potem pa greva nazaj v Jeruzalem.
 Jožef: Misliš, da je – tam?
 Marija: Ne vem, ampak čudno je, da ga ni tu. Greva.
 Luka: Šla sta, dolgo sta ga iskala in našla sta ga – kje?
 Jež Zvedav: Pri zlahti?
 Luka: Ne, v templju v Jeruzalemu!

3. slika: Jezus v jeruzalemskem templju

Deček Jezus je nekoliko stran pred gručo ljudi, neslišno govori, tudi z rokami, oni ga odprti ust poslušajo.
 Jožef: Marija, poglej ga, tamle je!
 Marija: Med samimi učenjaki in učitelji Postave!
 Jožef: Vsi ga poslušajo z odprtimi usti. Pa komaj dvanajst let ima.
 Marija: Že dvanajst jih ima! S temi leti že ima pravico razpravljati o judovski Postavi. Ampak, da ga tako poslušajo?!
 Jožef: *(nejevoljen)* Kako vendar nama ni tega povedal?
 Marija: Jožef, le mirno. S povzdignjenim glasom ne bova ničesar dosegla.
 Jožef: Prav občudujem te, Marija, kako si lahko v vseh okoliščinah tako mirna. Si videla? Opazil naju je. Sem gre.
 Jezus: *(pride)* Gremo sedaj domov v Nazaret?
 Marija: Jezus, mi smo odšli že zdavnaj, pa tebe ni bilo z nami. Z Jožefom te že dolgo časa žalostna išče. Zakaj nama nisi povedal? Zakaj si nama to storil?
 Jezus: Ali še ne razumeta, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?
 Marija: Res je, Bog Oče je najbolj pomemben. Če je Bog na prvem mestu, bo tudi vse drugo na pravem mestu.
 Jožef: Že prav, ampak ... res bi nama lahko povedal.
 Marija: Sedaj boš šel z nama!
 Jezus: Prav, mama!
 Luka: A si ti to videl?
 Jež Zvedav: Se dobro, da je bila Marija tako blaga! Se Jozefa je prepricala, da je ostal miren.
 Luka: Čeprav je bil Božji sin, čeprav je bil vsemogočen ... je svojo mamo ubogal. Hočeš slišati, kako sem to napisal v evangeliju?
 Jež Zvedav: Ali si lahko to se kako drugace povedal?
 Luka: Sem. Poslušaj: Jezus pa je šel z njima v Nazaret in jima je bil pokoren. Napređoval je v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Tretji dan POMOČ KRISTJANOV

Jež Zvedav: Danes sem pa ze izvohal, kaj bo, haha.
 Luka: No, da vidimo.
 Jež Zvedav: Slisal sem, da so na koncu molitve rekli: Marija, pomoc kristjanov.
 Luka: Neverjeten si. Čisto pravo ime imaš, Zvedav!
 Jež Zvedav: Tole mi pa ni jasno. Ali Marija pomaga samo kristjanom?
 Luka: Ona je sedaj, ko je v nebesih pri svojem Sinu Jezusu, mati vseh ljudi. In njihova pomočnica. Še zlasti pa pomaga kristjanom.
 Jež Zvedav: Pa zakaj?
 Luka: Zato, da bi delali tako, kakor uči njen sin Jezus.
 Jež Zvedav: A si v svojem *evange listu* zapisal kakšen primer, da je pomagala.
 Luka: Poglej si tole.

1. slika: Svatba v Kani Galilejski

Služabnik ženinu nekaj šepeta na uho.
 Ženin: *(se zelo vznemiri)* Saj to ni mogoče! Ni mogoče! Ezekiel je pripeljal cel sod vina več, kot smo naročili.
 Služabnik: Kaj to pomeni? Da bomo svatbo zaključili? Saj smo komaj dobro začeli! Nevesta je tako upala, da bo tale svatba nekaj najlepšega v njenem življenju.
 Marija: Jezus, poglej. V stiski so. Vina nimajo! Pomagaj jim, prosim.
 Jezus: Prav, mati. To je prvo znamenje. Naj bo, zaradi tebe. In zaradi teh ljudi, ki so se znašli v stiski.
 Marija: Vedela sem, da me boš uslišal!
 Jezus: Služabnik! Pojdi in napolnite vrče z vodo.
 Služabnik: Gospod, ti vrči se uporabljajo za umivanje ob začetku obeda. Hočeš reči, naj se svatje še enkrat umijejo?
 Marija: Kaj toliko vprašuješ. Samo stori, kar je treba. Saj ti Jezus ni naročil nič nemogočega.
 Služabnik: Prav. *(Prinese vrč z vodo; Jezus nanj položi roko.)*
 Jezus: Nesi sedaj to starešini.
 Starešina: *(poskusi, še poskuša in se oblizuje ...)* Kakšen okus! Mmm, njmmm! Kako to, da je ženin to odlično vino do sedaj prihranil? Navadno na začetku pijejo najboljšega, pozneje pa je dobro tudi slabše. Tole je takšno vino, da bi ga še angelčki ...
 Marija: Starešina, ne šali se z Božjimi darovi! To vino je dobro zato, da bi spoznali, kako je šele dober tisti, ki vam ga je pripravlil.
 Jež Zvedav: Tule se je Marija zares izkazala.
 Luka: V evangeliju nisem vedno natančno popisoval, kdo vse je bil zraven, ko je Jezus naredil kak čudež. Zakaj že?
 Jež Zvedav: A misliš, da ne vem? Zato, ker je pomembno to, kaj je naredil, ne pa, kdo vse je to videl. Gotovo je bilo tudi veliko 'firbcev'.
 Luka: Točno tako. Marija ni samo videla veliko čudežev, veliko jih je tudi sama izprosila. Poglejva si tole.

2. slika: Ozdravitev Jairove hčere

Marija: Jezus, veliko ljudi ti že verjame, da si Božji sin.
 Jezus: Da. A mnogi še vedno ne verujejo!
 Marija: Jair ve, da si danes v mestu, usmili se ga.
 Jezus: Veliko stvar prosiš, mati.
 Marija: Kaj ti sploh govorim, saj sam dobro veš. Jair je pogan, rimski stotnik, a v srcu dobro misli.
 Jezus: Prav, mati; zaradi Jairove hčere bodo danes slavili nebeškega Očeta.
 Ljudje: *(tekajo sem ter tja okoli deklice, ki leži na tleh; jočejo in vzdihujejo s temi in podobnimi besedami)* Kako je to mogoče! Tako mlada. Saj je še otrok, pa mora umreti. Ni pravice, ni je! Saj ona ni nič kriva! Ubogi otrok. Ubogi oče, pa tako dober je do nas. Pa mati, saj se ji bo strlo srce ...
 Jair: Gospod, poglej, moja hčerka umira. Usmili se je! A kaj sem jaz; nisem vreden.
 Jezus: Jair, nikar se ne boj. Samo veruj, da se ti bo zgodilo, kakor želiš. *(Množici okrog deklice):* Kaj je to vreščanje? Umaknite se. Deklica ni umrla, ampak spi.
 Jair: Oh, Gospod!
 Jezus: Talíta kum – deklica, rečem ti, vstani! *(Deklica vstane.)*
 Marija: *(pristopi k deklici, jo poboža po laseh)* Kako si lepa! Vedno bodi hvaležna Jezusu za dar življenja. Talíta kum – tako bi ti sedaj lahko bilo ime. Talíta kum!

Jež Zvedav: Si videl, res je vstala!
 Luka: Če Jezus reče, to drži kot pribito.
 Jež Zvedav: Pa tudi kar Marija prosi, doseže.
 Luka: Sedaj vidiš, zakaj jo imenujemo Pomočnica?!
 Jež Zvedav: Se kaj mi povej!
 Luka: Nekoč se je zgodilo, da je bil Jezus v hiši, kjer je bilo veliko ljudi, okoli hiše pa tudi silno velika množica.

3. slika: Kdo je moja mati?

Marija od daleč maha Jezusu, kot bi ga hotela poklicati.
 Peter: Jezus, poglej!
 Jezus: Peter, a ne slišiš, da ravno govorim ljudem. Kaj je tako nujnega, da me prav sedaj prekinjaš?
 Peter: Oprosti, Jezus, ampak zunaj je tvoja mati in tvoji sorodniki so tam, pa bi te radi videli. Saj je že veliko časa od takrat, ko ste se nazadnje videli.
 Jezus: Peter, ali še ne razumeš?
 Peter: Seveda, oprosti, ker sem te zmotil.
 Jezus: Ne mislim na to. Ali ti zares veš, kdo je moja mati?
 Peter: Seveda, saj jo poznam. Marija. Iz Nazareta.
 Jezus: Moja mati so tile, ki poslušajo mojo besedo in jo izpolnjujejo. In takšne imenujem tudi svoje brate.
 Peter: Saj tudi jaz poslušam tvojo besedo. Potemtakem sem tudi jaz lahko tvoj brat?

Jež Zvedav: Kaj takega pa od Jezusa ne bi pričakoval!
 Luka: Misliš to, da ni šel k svoji materi? Njo je videl že prej in pozneje. Od teh pa, ki so ga ravno tedaj poslušali, so ga mnogi videli prvič in potem nikoli več.
 Jež Zvedav: To je pa lepo, da se jim je posvetil.
 Luka: Jezus je imel zelo rad svojo mamo. In vse, ki njegovo besedo poslušajo, ima prav tako rad. Zato, kadar Marija prosi za take ljudi, jim rad pomaga.
 Jež Zvedav: Cisto pravo ime ima: Marija Pomocnica.
 Luka: Pomočnica.
 Jež Zvedav: Saj, ce sem rekel Pomocnica, sem mislil prav to: Pomocnica.
 Luka: Oh, le kaj ti jež ješ, da si tako pameten?!

Četrti dan MATI CERKVE

Luka: Danes bomo izvedeli, da je Marija tudi mati Cerkve.
 Jež Zvedav: A te tukaj? Tega pa ne razumem!
 Luka: Ne te zidane cerkve, ampak Cerkve.
 Jež Zvedav: Kako, ali je se kaksna drugačna kot tale?
 Luka: Da, ena je sezidana iz opeke in kamnov, kakor tale. Ena je pa iz živih kamnov.
 Jež Zvedav: Zivih? Aja, tudi kamni so lahko zivi? Prvic slisim. Torej, kamni, ki poskakujejo, se smejiijo. Cakaj, cakaj. Takole me pa ne bos hecal. Takih kamnov ni!
 Luka: Pa so. Skačejo, se smejejo, jočejo, vriskajo, pojejo, se veselijo. Živi kamni Cerkve smo vsi, ki smo krščeni. Zato sestavljamo živo skupnost Cerkve.
 Jež Zvedav: Hm, hm. Torej so vsi tile, ki naju poslušajo, zivi kamni Cerkve? *(Gre h kakšnemu otroku):* Hej, ti zivi kamen. Ne zdis se mi ravno kot kamen, a daj, zasmej se, da vidim, ce si res živ. Pa ti, skoci na noge, ce si živ. Vsi skocite na noge, da vidim, ce ste res zivi.
 Aha, to so zivi kamni! Sédite. Luka, ti pa povej, kako je Marija postala Mati Cerkve.
 Luka: Ker je bil Jezus tako dober in pošten, je bil mnogim kot trn v peti. Naravnost jim je povedal, da so krivični, da so hudobni in podobno. Mnogi ga niso marali. Zato so se odločili, da ga bodo pribili na križ.

1. slika: Priprava na zadnjo večerjo

Bartolomej: *(previdno potrka na vrata)* Dober večer!
 Marija: Kar naprej. Ti, si Bartolomej!
 Bartolomej: Gospodar, ki ...
 Marija: Vem. Pošilja te on, pri katerem boste z Jezusom imeli velikonočno večerjo. Tule je kruh. Spekla sem ga iz moke, ki je prej bila v zrnih, zrnje pa je bilo v klasih, posejanih po gričevju v Galileji.
 Bartolomej: Saj, tako se peče, iz moke; tudi moja mati ga je tako pekla. Res pa je, da si ga zelo lepo spekla.
 Marija: Tokrat sem se še posebej potrudila. Kajti ta kruh bo ...
 Bartolomej: ... Kaj bo?
 Marija: *(se obrne vstran; na jok ji gre)* Ob svojem času boš videl. Lepo ga nesi. To je sedajle največji dar, ki ti ga lahko dam. Pojdi, da ne boš pozen!
 Jež Zvedav: Zakaj je bila Marija tako skrivnostna?
 Luka: Kruh mu je dala za Jezusovo velikonočno večerjo. Bila je to zadnja večerja. Lahko pa rečemo tudi, da je bila prva.
 Jež Zvedav: No, cakaj, sedaj se pa izjasni. Ali je bila ta večerja zadnja ali je bila prva.
 Luka: Oboje. Zadnja je bila, ker je bil takrat zadnjič s svojimi apostoli. Prva pa je bila, ker je bila to prva sveta maša. In po tej večerji se je zgodilo, da je Juda Jezusa izdal. Jezusa so nato obsodili na križanje; na Kalvarijo je sam moral nesti križ. Poglej, kako se je na tej poti srečal s svojo materjo Marijo.

2. slika: Križev pot, Jezus sreča svojo mater

Vojak: No, ti Jezus Nazarečan, dajmo, zmigaj se. Vsak dan si opletal z jezikom, sedaj pa ne moreš nesti tega ubogega križca.
Jezus pade pod križem; se le s težavo pobere.

Vojak: Dajmo, poberi se in gremo naprej!

Marija: Jezus, moj Jezus! Kaj so naredili s teboj! Kakor nedolžno jagnje si, ki ga peljejo v zakol.

Jezus: Mati! Tudi tvoja bolečina je velika.

Marija: Moj Jezus! Ne zapustim te.

Vojak: Poglejte, ljudje! Mati hudodelca. Kako, da sploh upaš priti sem? Jaz bi se na tvojem mestu od sramu nekam pogreznil.

Jezus: Vojak, pusti jo. Njeno srce je preveč mehko za tvojo robotost.

Vojak: Kaj? Ti lahko samo molčiš! Od vseh si zavržen. Vsi so od tebe zbežali. Le še mati je s teboj, ki pa očitno ne razume, kakšen hudodelec si.

Jež Zvedav: Luka, zakaj si mi dal tole gledati? Saj to je strasno! Ali se je to res zgodilo?

Luka: Res! Jezus je nesel težki križ, še prej je bil bičan, rimski vojaki so mu na glavo dali iz trnja spleteno krono.

Jež Zvedav: In so ga na kriz pribili?

Luka: Da, skupaj še z dvema, ki pa sta bila res hudodelca.

3. slika: Jezus izroči Janeza Mariji

Levi razbojnik: *(z rokami, razširjenimi kot na križu; v sredini Jezus, na njegovi desni pa še en križani)* Au, kako to boli. Nekaj sem slišal, da si ti kakor Bog. No, dokaži jim, pa stopi s križa.

Desni razbojnik: Ne norčuj se. Midva sva tole zaslužila s svojo hudobijo, Jezus je pa nedolžen. Jezus, ko boš v raj, se še mene tam spomni!

Jezus: Zares ti tole povem: še danes boš z menoj v raj.

Janez: *(z Marijo stojita nekoliko stran)* Jezus, kako hudo mi je, da ni nikogar od apostolov tule pod tvojim križem. Le tvoja mati in jaz.

Marija: Jezus, ne morem ti pomagati, lahko sem le ob tebi. Tudi sedaj si moj sin, čeprav so s teboj tako grdo ravnali.

Jezus: Mati, poglej Janeza. Odslej bo on tvoj sin. *(Čez nekaj trenutkov.)* Janez, poglej mojo mater. Zdaj bo ona tvoja mati.

Janez: Hvala, Jezus. Vzel jo bom k sebi, pri meni bo na varnem. Poskrbel bom zanjo.

Jež Zvedav: Dober, tale Janez. On je tudi evangelist, kajne?

Luka: Ja; in edini od Jezusovih apostolov, ki je bil ob njem tudi pod križem.

Jež Zvedav: Zato mu je Jezus dal svojo mamo, da je postala tudi njegova mama.

Luka: No, in ko je Marija postala njegova mama, je postala mama tudi vseh drugih ljudi. Zato rečemo, da je Marija Mati Cerkev.

Jež Zvedav: To je vseh tistih, ki so krceni. Ki so zivi kamni.

Marija: Evangelist Luka in Jež Zvedav, saj dovolita.

Luka: S-s-seveda. Marija, seveda smeš nastopiti izven scenarija.

Marija: Ne želim, da bi pripovedovanje o meni kot Materi Cerkev izpadlo kot naučeno.

Jež Zvedav: Meni je cisto jasno, kaj je Luka hotel povedati.

Marija: Ježek, ti dobro veš, kaj pomeni, ko izgubiš mamico, kajne?

Jež Zvedav: *(hlipa)* Ja, po hruske je sla, pa je ni več nazaj. Jaz sem pa ostal sam ...

Marija: Veš, tudi otrokom se lahko zgodi, da kdaj ostanejo brez mamice.

Jež Zvedav: In takrat so zelo zalostni.

Marija: Jaz pa želim, da vsi vedo: Vsak otrok je tudi moj otrok. Zato sem Mati Cerkev. Nikoli nikogar ne zapustim.

Jež Zvedav: Prav nikoli?

Marija: Naj se zgodi kar koli, ne zapustim jih nikoli!

Janez: Ko je Jezus umrl na križu, se je meni kar stemnilo pred očmi.

Marija: O, dobro se spomnim, Janez. Mislil si, da je vsega konec.

Janez: A vedel sem, da si ob meni ti, Marija, in to me je opogumilo.

Marija: Bila sem zate in tudi danes sem: Mati Cerkev.

Peti dan KRALJICA MIRU

Jež Zvedav: *(občinstvu)* Kako to, da je danes tak mir? Kaze, da ste utrujeni in da bo oratorija konec.

Luka: Ali pa je to zato, ker bo danes ena taka stvar ...

Jež Zvedav: Ali bo sladki led za kosilo?

Luka: Tudi če bi bil, jež tako ali tako ne sme jesti sladoleda. Lahko ti vse bo-dice odpadejo. Ja kakšen pa boš potem hodil naokoli?!

Jež Zvedav: Cakaj, cakaj. A ti res se nisi videl sladoleda Jezek? Sem te imel za bolj razgledanega!

Luka: O, glej ga! Sedaj boš pa ti mene učil? Seveda poznam Ježka. To je taka lučka, ki te ne pogreje, ampak pohladi. Poslušaj!

Jež Zvedav: No, povej ze. Saj ves, da Zvedav ne more dolgo cakati, da kaj novega izve.

Luka: Le umiri se. Danes bomo govorili o miru.

Jež Zvedav: Cudno. Ce je mir, je mir. Biti mora vse tiho in pri miru. Psst!

Luka: Danes bomo spoznali še eno Marijino ime: Kraljica miru.

Jež Zvedav: Kraljica miru? Kako to misliš?

Luka: Poglej in se uči!

1. slika: V dvorani zadnje večerje

Kleopa: *(priteče ves zadihan)* Z Jakobom sva šla danes v Emavs.

Peter: Počasi, nadihaj se najprej.

Kleopa: Ne morem čakati. Nekaj tako izrednega sva doživela.

Peter: Tudi nas so žene, ki so šle zjutraj k Jezusovemu grobu, prestrašile. Pravi-
vijo, da ga ni tam!

Kleopa: Saj to vam hočem povedati. Ni ga tam, ker je bil v Emavsu.

Peter: Kako?

Kleopa: Pridružil se nama je na poti. Z Jakobom sva ga spraševala vse mogoče. Še razlagala sva mu, kaj se je te dni zgodilo. Zdelo se je, da ni nič vedel.

Janez: In potem?

Kleopa: Prišli smo do prenočišča v Emavsu in tam je razlomil kruh. Tako kot je naredil prejšnji četrtek. Tedaj sva spoznala, kdo je v resnici. Jakob ga je hotel ravno nekaj vprašati, pa ga že ni bilo več.

Peter: Izginil?

Kleopa: Da. Kakor je nenadoma prišel, tako je nenadoma izginil. Takoj sva ste-
kla nazaj, da vam poveva.

Peter: Kje pa hodi Jakob?

Kleopa: Tako je bil zadihan, da se je moral ustaviti. Nisem ga mogel čakati, tako nujno se mi je zdelo, da vam to čim prej povem.
Vojak razbija pri vratih.

Peter: Nekdo prihaja. Ta ni od naših, ker ne pozna skrivnega vhoda!

Vojak: *(razbija po vratih)* Peter, Janez, vsi Jezusovi apostoli! Kam ste se skrili? Vas je strah?!

Peter: Janez, sem ti rekel, da bodo vojaki spet prišli.

Janez: Nič nam ne morejo.

Vojak: No, kam ste se potuhnili? O, brez skrbi, prišli mi boste v roke!

Janez: Saj pravim, vojaki in služabniki velikih duhovnikov vedo, da smo tule

Peter: z Jezusom jedli zadnjo večerjo.
 Kleopa: Kleopa, si se držal navodil, kako vstopamo v hišo?
 Jezus: Pri stranskem vhodu sem prišel in pazil sem, da ni bilo nikogar blizu.
 Peter: (*pride nenadoma; vsi utihnejo*) Apostoli moji, mir vam bodi!
 Jezus: Kaj, ali res? Ali je to mogoče? Jezus?!
 Peter: Peter, zakaj si tako počasen v verovanju? Ne bojte se. Bodite mirni.
 Jezus: (*Nenadoma izgine.*)

Luka: Jezus se je apostolom še večkrat prikazal. Ko pa je šel v nebo, jim je obljubil, da jim bo poslal Svetega Duha. Zopet so bili zbrani v dvorani zadnje večerje, tudi Marija je bila z njimi.

Marija: Dragi Peter in apostoli. Jezus nam je naročil, naj bomo mirni in potrpežljivi v pričakovanju, da pride Sveti Duh.

Peter: Res je, mati Marija. Ampak, jaz še vedno ne morem ...
 Bartolomej: Strah te je, saj te vidim.
 Peter: Priznaj, Bartolomej, tebe tudi!
 Marija: Nič naj vas ne vznemirja. Ali ni Jezus rekel, da če so njega, vašega učitelja preganjali, bodo tudi ...
 Peter: Kaj slaba tolažba je to! Jaz nisem hodil za Jezusom, da bi me preganjali.
 Marija: Saj ti je Jezus rekel, da če hočeš imeti delež z njim, moraš tudi to sprejeti.

Bartolomej: Da, Peter. Vse, v paketu. Ne moremo izbirati samo tistega, kar nam ugaja.

Marija: Ne bojte se tistega, ki umori telo, potem pa ne more nič več.
 Janez: Ja, ta Jezusova beseda je tudi meni dala misliti. Bojte se tistega, ki more vreči v večni ogenj!

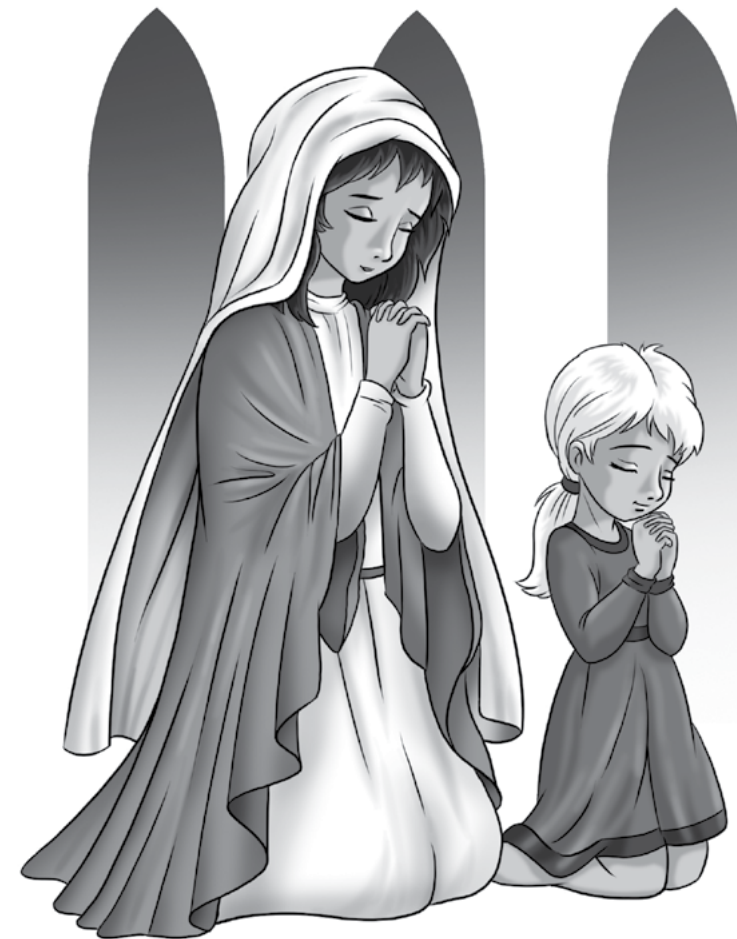
Marija: Da, to je najbolj strašno. Vse drugo pa, če voljno sprejmemo, nas povezuje z Jezusom.

Peter: Tudi trpljenje in preganjanje?
 Marija: Da, Peter. Pa čeprav je nevihta ali pa so razbojniki okrog tebe ... Pomembna sta čista vest in mir v srcu! Če imaš to, se ti ni treba ničesar bati.

Peter: O, Marija, kako znaš pomiriti! Tudi če se stvari zdijo brez izhoda, je tvoja beseda kot dotik samih nebes.

Jež Zvedav: A si videl, kako se je Peter *skuliral*. Prej je pa kar norel!
 Luka: Zdaj vidiš, da je Marija Kraljica miru?
 Jež Zvedav: Tudi Skrinja zaveze je, pa Zgodnja danica, pa Pomocnica ... Veliko sem ta teden izvedel!

Luka: Najlepše ime pa bi bilo: Marija, dotik nebes. Po njej Bog prihaja naproti nam. Če jo imamo radi, če jo prosimo za pomoč, tudi mi z njeno pomočjo hodimo naproti Bogu, da se bomo nekoč lahko – dotaknili nebes.

Molitve za otroke

UVODNA NAVODILA

- *Primerno je, da imamo molitev v cerkvi, kapeli ali molitvenem kotičku. Na izpostavljenem mestu naj bo slika ali kip nebeške matere Marije (glede na njena svetišča po dnevih), med oratorijem pa se jo lahko še dodatno predstavi; bodisi s strani duhovnega voditelja bodisi animatorjev (njeno ime, npr. Marija Brezmadežna; lastnosti, npr. da ima moder plašč, pod njenimi nogami pa je kača). Pri Mariji vsak dan kleči eden izmed otrok ali animatorjev v vlogi tistih vernikov, ki se jim je Marija prikazala oz. jih je posebej nagovorila.*
- *Vsak dan je dobro zmoliti nekaj od naštetih molitev: Očenaš, Zdravamarija, Slava Očetu, Sveti angel, Tebe ljubim, O Gospa moja, O Jezus, blagoslovi me, Pod tvoje varstvo, Angel Gospodov, Pozdravljena, Kraljica. Te molitve se lahko zmolijo izven časa, namenjenega daljši molitvi (npr. že zjutraj).*
- *Pri vsaki molitvi je predvideno branje svetopisemskega odlomka. Dobro je, da ga preberemo iz Svetega pisma, ki ga vzamemo z ambona, če je molitev v cerkvi oz. kapeli. Prebere naj ga kdo od animatorjev ali večjih otrok, ki razume smisel besedila.*
- *Vsak dan je predstavljena določena marijanska pobožnost, ki ima prej primeren vsebinski uvod oz. razlago, povezana pa je tudi s témo dneva.*
- *Pesmi so predvidene na začetku in sredi molitve. Za vsak dan je na voljo več pesmi, ki se dotikajo téme dneva; letos so v ospredju še posebej Marijine pesmi. Pri izbiri smo pozorni tudi na to, katere pesmi otroci iz župnije poznajo.*
- *Dobro je, da so molitve v oratorijskem urniku po katehezah. Na ta način lahko otroke že prej pripravimo, da bo molitev res pogovor z Bogom in ne le neki dodatek v oratorijskem urniku.*
- *Voditelj, ki vodi molitev, naj zares moli (in po možnosti ne bere oz. recitira) ter naj bo v srcu povezan z Gospodom. Tako bo pomagal otrokom in animatorjem, da bodo tudi oni stopili v živ osebni odnos z Gospodom.*
- *Razlago svetišč bereta dva ali več bralcev – animatorjev ali večjih otrok. Označeni so z B1, B2, B3 in voditelj. Še bolje je, če pripovedujejo na pamet, ob tem pa lahko uporabijo slikovno gradivo svetišč oz. dotičnih krajev.*

UVOD

Pesem: Vsi zapojmo Gospodu/Njega nosila si/Ti, ki si na svet prinesla sonce/Je angel Gospodov

Znamenje križa

Svetopisemski odlomek (Lk 1,26–32.38)

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega.«

Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

B1: Evangelist Luka, avtor pravkar prebranega odlomka, nam opiše najpomembnejši trenutek v zgodovini človeštva, tj. da je Bog z imenom Jezus postal človek. Kaj podobnega se na svetu ni in se nikoli ne bo zgodilo.

(Medtem ko B2 bere oz. na pamet govori spodnje besedilo, nekdo ob vsaki alineji pokaže otrokom dotični napis z velikimi črkami, ki je del molitve Angel Gospodov, in ga počasi ter glasno tudi pove.)

B2: Bog nas ima tako rad, da je najprej:

- poslal angela Gabriela povedat mlademu dekletu Mariji, da bo postala mama Boga;
NAPIS: Angel Gospodov je oznanil Mariji / in spočela je od Svetega Duha.
- dal Mariji moč, da je sprejela to povabilo Boga v svoje življenje;
NAPIS: Glej, dekla sem Gospodova / zgodi se mi po tvoji besedi.
- poslal Svetega Duha, ki je spočel v Mariji Božjega Sina Jezusa.
NAPIS: In Beseda je meso postala / in med nami je prebivala.

B1: Po tem dogodku se nimamo ničesar več bati, saj je Jezus prišel rešiti tudi nas – vsakega strahu, obupa, žalosti in greha. Kako? To bomo še podrobneje spoznali med oratorijem in v molitvi Angel Gospodov, katere dele ste že videli napisane na plakatih. V tej molitvi pa nikoli ne bomo sami, saj jo moli Cerkev po vsem svetu, in sicer ob zvonjenju trikrat na dan: zjutraj ob 7.00, opoldne in zvečer, ko se začne mračiti.

B2: Ste torej za to, da razveselimo našo Mamo Marijo ter dobrega Boga? Kdo bi jo rad posnemal v njeni ljubezni?

Pa skupaj zmolimo to molitev. (Lahko molimo s pomočjo zgoraj omenjenih napisov./ Pri vsaki od treh alinej so roke v različnih držah.)

1. Roke ponazarjajo Sv. Duha.
2. Dlaní so odprte in obrnjene navzgor.
3. Roke so položene na trebuh.)

Molitev ANGEL GOSPODOV (Voditelj jo moli naprej, vsi ostali pa odgovarjajo.):

V: **Angel Gospodov je oznanil Mariji ...**

VSI: ... in spočela je od Sv. Duha.

V: **Zdravamarija ...**

V: **Glej, dekla sem Gospodova ...**

VSI: ... zgodi se mi po tvoji besedi.

V: **Zdravamarija ...**

V: **In Beseda je meso postala ...**

VSI: ... in med nami prebivala.

V: **Zdravamarija ...**

V: **Molimo.**
**Nebeški Oče, po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina. Posve-
čuj in podpiraj nas s svojo milostjo in nas po njegovem trpljenju in križu
pripelji k slavi vstajenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.**

Slava Očetu ...

Znamenje križa

1. DAN

Pesem: Pojte z menoj/Magnificat (Taizé)

Znamenje križa

Svetopisemski odlomek (Lk 1,39–42.45)

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

B1: Marija v današnjih svetopisemskih odlomkih ni mislila nase, ampak na sorodnico Elizabeto, ki je prav tako kot ona pričakovala otroka.

Marija ni mislila nase, ampak na srečo svojega otroka Jezusa, ko ga je rodila.

Marija ni mislila nase, ampak na vsakega izmed nas.

Pesem: Mali cvet/Marija, prelepo bitje/Veseli se, Marija

B2 (Na vidnem mestu je postavljen kip ali slika brezjanske Marije, nekdo od animatorjev ali otrok pa v vlogi deklice Marije Tavčar ves čas kleči pred njo.)

Vsaj v 15. stoletju je na Brezjah že stala skromna cerkev sv. Vida, ki je spadala v župnijo Mošnje. Tja je za župnika prišel Urban Ažbe, ki je leta 1800 prizidal kapelo k cerkvi sv. Vida in se odločil vanjo postaviti podobo Marije Pomagaj. Delo je zaupal slikarju Leopoldu Layerju.

Mejnik v zgodovini brezjanske podobe je leto 1863, ko so se tam zgodila čudežna ozdravljenja. Kar tri neozdravljivo bolne osebe so ozdravele. Prva je bila Marija Tavčar, ki je kot 18-letno dekle trpelo za božjastjo in bilo 12 tednov priklenjeno na posteljo. Premikala se je lahko le s pomočjo bergel. Nato se ji je sanjalo, da je šla v cerkev na Brezje k podobi Marije Pomagaj in je tam čudežno ozdravela. Tako se je odločila, da se v resnici poda na Brezje. Med sv. mašo se je lahko naenkrat brez bergel dvignila s stola, jih pustila pri Marijini podobi in ozdravljena zapustila cerkev. Taki dogodki so se potem v večjih ali manjših presledkih ponavljali.

B3: Marijino podobo so tudi kronali in Marijo začeli klicati z imenom Kraljica Slovencev. Med drugimi je Brezje obiskal sveti papež Janez Pavel II., vsako leto pa v to slovensko narodno svetišče poroma ogromno Slovencev – še posebej na praznik Marije Pomočnice, ki ga obhajamo 24. maja.

Marija Tavčar (se obrne proti otrokom): Dragi otroci, Božja Mati Marija mi je na Brezjah naročila, naj ji darujem vse, svojo bolezen in celo svoje srce. Zato sem iz ljubezni do nje in do Boga poromala v njeno cerkev k sv. maši in ona mi je izprosila čudež. Kaj pa lahko Jezusu daruješ ti?

B1: Daruj mu najprej to, kar si (oči, ušesa ... predvsem pa čisto srce). Daruj to Bogu po Mariji.

Molitev O GOSPA MOJA (Molimo z gestami, tako da sproti kažemo določene telesne dele.)

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem in da se ti vdanega skazem, ti danes posvetim: svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, sebe popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me, kakor svojo last in posest. Amen.

Znamenje križa

2. DAN

Pesem: Odpri oči mi/Rad bi te videl (Odpri oči)/Mnogo sem prehodil poti/Nekdo vedno išče me/Suša

Znamenje križa

Svetopisemski odlomek (Lk 2,45–47)

Ker ga niso našli, so se Jezusovi starši vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori.

B1: Marija je v današnjem svetopisemskem odlomku spoznala, da je bil Jezus ne le pameten, ampak poln tiste modrosti, ki prihaja le od Boga.

Marija je Jezusa zato pozorno poslušala.

Marija je pri vseh odločitvah prosila za Božjo pomoč in modrost ter jo rada zdaj izprosi tudi nam.

Pesem: Na poti skozi življenje/Rad zapel to pesem

B2 (Na vidnem mestu je postavljen kip ali slika višarske Marije, nekdo od animatorjev ali otrok pa v vlogi pastirja ves čas kleči pred njo.)

O nastanku božje poti na Svetih Višarjah se je ohranilo staro izročilo, ki pravi, da je leta 1360 neki pastir iz Žabnic na Koroškem iskal izgubljene ovce. Našel jih je na vrhu Višarij, klečeče okoli brinovega grma. Začuden pastir je zagledal v njem lep lesen kip Marije z Jezusom. Tudi sam ga je počastil s poklekom, nato pa odnesel v župnišče v Žabnice. Župnik ga je spravil v omaro. Toda naslednji dan je bil kip spet na gori in ovce okrog njega. Tudi tretji dan se je prizor ponovil. Žabniški župnik se je obrnil na oglejskega patriarha in mu povedal vso zgodbo. Patriarh je ukazal, naj postavijo na kraju, kjer so kip našli, kapelico.

B3: Številni čudeži in nenavadni dogodki so privabljali romarje na to goro, da je tu Božja pot zacvetela kot nikjer drugje. Toda leta 1780 so jo prizadele jožefinske reforme. Državna oblast je romanja prepovedala. Ljudje pa niso pozabili Višarij.

Višarska cerkev je bila spet poškodovana med prvo svetovno vojno. 16. septembra 1915 je zaradi granat popolnoma zgorela. Marijin kip je bil rešen in je imel zavetišče dolgo časa v Mariboru, leta 1925 pa je končno spet prišel »domov«. Tu po različnih zgodovinskih viharjih kraljuje še danes.

Pastir (se obrne proti otrokom): Dragi otroci, Božja Mati Marija mi je na Višarjah naročila, naj jo ubogam in zaupam modrosti Boga. Zato so na tistem kraju zgradili cerkev, ki je nič ni moglo porušiti. Ali tudi ti neomajno zaupaš v Boga?

B1: Svojo zaupanje Bogu izkažimo sedaj v procesiji, kjer se bomo, kot pastir iz zgodbe, srečali z Bogom po Mariji ter ji zapeli pesem.

Kratka procesija: *V tišini hodimo v koloni, po cerkvi ali kakem drugem primernem prostoru. Vmes zapojemo kako Marijino pesem in zmolimo Zdravamarijo, na čelu procesije pa nekdo nese podobo višarske Marije. Že prej si ogledamo, kje bo procesija potekala, tako da se brez večjih ovir nato v miru vrnemo na svoja mesta./Procesijo lahko izvede le nekaj mladih, ostali pa jo spremljajo na svojih mestih in sodelujejo z molitvijo ter s petjem. Procesijo zaključimo na svojih mestih, prepevajoč, medtem ko se Marijina podoba vrne na svoje prvotno mesto.*

Slava Očetu in znamenje križa

3. DAN

Pesem: Zdrava, pozdravljena/Ti si moja Gospa

Znamenje križa

Svetopisemski odlomek (Jn 1,1–5)

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.«

B1: Marijo je skrbelo za mladoporočenca, ki jima je zmanjkalo vina. Marija je opazila stisko in se je nanjo tudi odzvala. Marija se je takoj obrnila na svojega Sina – na Boga in ga prosila pomoči za mladi par.

Pesem: Tebi, Brezmadežna/O Marija

B2 (Na vidnem mestu je postavljen kip ali slika lurške Marije, nekdo od animatorjev ali otrok pa v vlogi sv. Bernardke ves čas kleči pred njo.)

Ko je 14-letna Bernardka 11. februarja 1858 s sestro in prijateljico nabirala drva, je v skalni jami nedaleč od Lurda doživela izkušnjo, ki je za vedno spremenila njeno življenje, pa tudi življenje mesta Lurd v Franciji, kjer je živel. Na ta dan je doživela prvega od 18

prikazovanj »čudovite mlade gospe«, ki je stala v skalni niši. Drugi dve deklici nista videli ničesar. Trdila je, da jo je gospa prosila, naj se k jami vrača vsak dan naslednjih 15 dni. Najprej ji je mati to prepovedala, a Bernardka jo je prepričala, da jo je mati pustila. Bernardka je trdila, da je gospa oblečena v belo tančico z modrim pasom, da ima na obeh stopalih zlato vrtnico in da v rokah drži rožni venec. Čeprav se »gospa« do 17. prikazovanja ni predstavila, so vaščani domnevali, da gre za Devico Marijo.

B3: Druge vsebine Bernardkinih prikazovanj so bile večinoma preproste, usmerjene k potrebi po molitvi in pokori. V 13. prikazovanju (2. marca) naj bi ji »gospa« rekla: »Pojdi k duhovnikom in jim reci, naj tukaj zgradijo cerkev. Naj semkaj prihajajo procesije.«

Na njeno vztrajanje naj bi se »gospa« končno predstavila v 17. prikazovanju, ko je rekla: »Jaz sem Brezmadežno Spočetje.« Po 18. prikazovanju ni več čutila želje po obiskovanju jame, ljudje pa so še vedno množično hodili na mesto prikazovanj. Tam je izviral zdravilni studenec, v katerem je čudežno ozdravelo veliko bolnikov; in tam je nastalo največje Marijino svetišče.

Praznik lurške Matere Božje ter svetovni dan bolnikov praznujemo 11. februarja.

Bernardka (se obrne proti otrokom): Dragi otroci, Božja Mati Marija mi je v Lurdu naročila, naj se zatekam k njej v molitvi in pomagam tudi drugim ljudem. Zato sem iz ljubezni do nje ter do Boga postala redovnica in negovala bolnike. Kako pa lahko drugim pomagaš ti?

B1: Sedaj boste na lističe napisali eno ime oz. vzklik, s katerim želi vsak izmed vas poklicati Marijo (npr. Mati otrok) in jo prositi za določeno osebo (npr. za starše, sošolce, prijatelje ...). Kdor ne zna pisati, bo vzklik povedal animatorjem, da ga zapišejo. Nato bomo s pomočjo teh lističev zmolili litanije k Mariji tako, da bo nekaj animatorjev prebiral vzklike, vsi pa bomo odgovarjali: »Prosi za nas!«

Litanije

Voditelj: Vsak naj torej na kratko pomisli, za koga želi Marijo v tem trenutku še posebej prositi.

(Med pisanjem vzklikov skrbimo za zbranost. Nato jih animatorji preberejo in vmes vsi pojemo primeren odpev, npr. fatimski napev Ave Marija. Če je otrok veliko in bi se litanije zavlekle, se preostale vzklike lahko prebere ob drugi priliki čez dan.)

Voditelj (litanije zaključi takole): Dobri Bog, Marijo si nam dal za nebeško mamo in pomočnico. Prosimo te, naj nam vedno pomaga, da pridemo nekoč vsi k tebi v nebesa. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Znamenje križa

4. DAN

Pesem: Nihče ne ljubi te kot jaz/Križ/Ti si šel na križ

Znamenje križa

Svetopisemski odlomek (Jn 19,25–27)

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

B1: Marija je vztrajala skupaj z Jezusom tudi v trpljenju, celo pod križem.

Marija je s širokim srcem za svojega učenca sprejela Janeza.

Marija vedno znova pod svoj plašč sprejema vsakega izmed nas.

Pesem: Marija, naša mati/Ti, naša mati ljubljena

B2 (*Na vidnem mestu je postavljen kip ali slika Marije iz Čenstohove, nekdo od animatorjev ali otrok pa v vlogi domačega vernika iz Čenstohove kleči pred njo.*)

Nad mestom Čenstohova se dviga hrib Jasna gora in na njem stoji starodavna cerkev. Od velikega oltarja Svetega križa vodijo vrata v še manjšo cerkev, kjer lahko srečaš Marijo. V naročju ima Jezusa, njena obleka je posuta z biseri, a na desnem licu je nekaj nenavadnega: to sta dve podolgovati rani. Leta 1430 so ji jih zadali husiti, ki so nasilno pridrli v cerkev. Podobo so sneli z oltarja in jo hoteli odpeljati z vozom. Toda konja se nista hotela premakniti. Naposled so husiti zgrabili Marijino podobo in jo vrgli z visokega voza. Nato jo je eden izmed njih z mečem udaril po desnem licu, da sta na njem zazevali dve rani. Levo lice je sijalo nebeško, desno pa se je krčilo in spet stegovalo od bolečine. Ko so sovražniki pustili ležati Marijo na tleh, so jo domači verniki pobrali, jo sestavili, a rana na njenem licu je ostala nezaceljena.

B3: Ker je t. i. Črna Marija posredovala v zmagi Poljakov nad Švedi, so jo 1. aprila 1652 razglasili za kraljico in zavetnico Poljske. Tako je Jasna gora še danes najbolj priljubljeno romarsko središče na Poljskem, osrednji praznik pa je 26. avgusta.

Čenstohovska Marija je žalostna, a hkrati močna in v njenem pogledu ni nič sovražnega. Njen pogled sporoča: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!«

Zaradi lastnih ran je Marija še bolj blizu vsakemu verniku.

Domačin (*se obrne proti otrokom*): Ko sem gledal v Marijo z rano na obrazu, sem bil zelo žalosten, hkrati pa sem začutil, da ima mene in vse ljudi zelo rada – celo tiste, ki so jo prizadeli. Zato sem sklenil o njeni ljubezni do nas govoriti vsakomur, posebej pa sem se zatekal k njej v molitvi.

B1: K Mariji se bomo kot njeni otroci, ki sestavljamo Cerkev z veliko začetnico, sedaj zatekli tudi mi v molitvi desetke rožnega venca. V njej se skupaj z Marijo spominjamo vseh dogodkov iz Jezusovega življenja, od rojstva, smrti do vstajenja ter hodimo po njegovi poti tudi sami.

Še enkrat pomislimo, kako lahko gradimo prijateljstvo in veliko družino Božjih otrok doma, v razredu, na ulici. Prosimo Marijo, naj nam pri tem pomaga.

Rožni venec

Voditelj stoji spredaj z velikim rožnim vencem (ali z desetko), da ga vsi vidijo. Pri vsaki Zdravamariji pokaže na jagodo, otroci pa uporabijo namesto jagod svoje prste.

Voditelj (*ob koncu molitve*): Slava Očetu ...

Znamenje križa

5. DAN

Pesem: Čakaj in moli Boga/Aleluja (Ko Jezus je vstal)/Mir vam dajem

Znamenje križa

Svetopisemski odlomek (Jn 20, 19)

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!«

B1: Čeprav v današnjem svetopisemskem odlomku ni omenjena, je Marija verjela, da je njen sin Jezus vstal od mrtvih.

Marija je verjela, da Bog s svojim vstajenjem njej in učencem prinaša resnični mir srca.

Marija je sama postala prinašalka miru vsakemu človeku.

Pesem: fatimska pesem Trinajstega maja

B2 (*Na vidnem mestu je postavljen kip ali slika fatimske Marije, trije od animatorjev ali otrok pa v vlogi treh pastirčkov ves čas klečijo pred njo.*)

Bog si je izbral majhno, revno vas Fatima na Portugalskem, da bi z njo svetu pokazal nekaj velikega.

Leta 1917 so trije pastirčki, 10-letna Lucija, 9-letni Frančišek in 6-letna Hiacinta, pasli živino na velikem pašniku. Na njem se je bohotil velik, košat hrast. Med vejami pa so otroci tistega dne zagledali lepo mlado gospo. »Nosila je svetlo belo obleko in v rokah držala rožni venec,« je povedala Lucija. Hiacinta je pristavila: »Bila je obrobljena z zlatom in tudi okrog vratu je imela zlat trak.« Frančišek pa je dejal: »Okoli ledij je imela privezan pas.« Otroci so lepo gospo videli šestkrat. Naročila jim je, naj se tod sezida svetišče, v katerem bodo ljudje prejeli številne milosti. Dodala je še, da bo iz hrastovih korenin kmalu začel izvirati zdravilni studenec. Ker ljudje otrokom niso verjeli, so bili ti podvrženi mnogim izpraševanjem. A studenec je res

začel pritekati izpod hrasta, kar je bilo za izsušeno fatimsko planoto precej nenavadno. Bolniki, ki so prihajali tja, so kraj zapuščali ozdravljeni.

B3: Tu je zrasla največja cerkev na Portugalskem, v njenem glavnem oltarju pa je podoba Marije z rožnim vencem, kakor so jo opisali pastirčki. Svetišče je najbolj obiskano na praznik fatimske Matere Božje, to je 13. maja.

Ljudje tu začutijo mir, h kateremu je tri pastirčke spodbujala Marija v videnjih. Naročala jim je, naj molijo in opravljajo pokoro za mir na svetu, še posebej pa naj se posvetijo njenemu Brezmadežnemu Srcu.

Lucija, Frančišek in Hiacinta (*se obrnejo proti otrokom*): Dragi otroci, Božja Mati Marija nam je naročila, naj molimo in opravljamo dobra dela, da bi zavladal mir v našem kraju in po vsem svetu. Tako je v našem kraju Fatima zrasla tudi prelepa cerkev v čast Devici Mariji.

Si za mir v svojem kraju pripravljen nekaj dobrega narediti tudi ti?

B1: Svojemu levemu in desnemu sosedu podajmo roko in zgradimo verigo prijateljstva ter miru. Za hip zaprimo oči in pomislimo, kdo od mojih prijateljev, znancev v tem trenutku najbolj potrebuje odpuščanje in mir. S pesmijo prosimo Boga, naj nam pomaga graditi verige prijateljstva z vsemi ljudmi, še posebej tistimi, ki so z nami na oratoriju.

Pesem Svet mora biti lepši

Znamenje križa

Kateheze za udeležence

KATEHEZE – ORATORIJ 2017

	1. dan	2. dan		3. dan	4. dan	5. dan
ZVEZDA – VZKLIK DNEVA	Skrinja zaveze – prosi za nas!	Sedež modrosti – prosi za nas!		Pomoč kristjanov – prosi za nas!	Mati Cerkve – prosi za nas!	Kraljica miru – prosi za nas!
VREDNOTA	DAROVANJE	MODROST		SOČUTJE	CERKEV	MIR
SIMBOL	skrinja	sol		vrč	miza	oljčna vejica
ANTISIMBOL	sef	plesen		črepinje	žaga	pest
SP – ODLOMEK	Marija obišče Elizabeto (Lk 1,39–45)	Deček Jezus v templju (Lk 2,41–52)		Svatba v galilejski Kani (Jn 2, 1–11)	Marija pod križem (Jn 19, 25–27)	Jezus se prikaže učencem in Mariji (Jn 20, 19–23)
ROMARSKO SVETIŠČE	škofjsko romarsko središče (Brezje, Ptujška gora, Turnišče, Sveta gora, Zaplaz, Petrovče)	Svete Višarje		Lurd	Čenstohova	Fatima
SPOZNAVNI CILJ	Otrok spozna, da se je Marija darovala za vsakega človeka.	Otrok spozna, da modrost prihaja od Boga in se je ne moremo zgolj naučiti.		Otrok spozna, da biti sočuten pomeni opaziti, kaj drugi potrebujejo, čutiti z njimi in nato primerno odgovoriti.	Otrok spozna, da Marija pod križem postane naša mama.	Otrok spozna, da Marija prinaša mir. Notranji mir pa prinaša odločnost in samozavest.
DOŽIVLJAJSKI CILJ	Otrok doživi, da je sreča v tem, da se darujemo Bogu in človeku.	Otrok doživi, da so modre odločitve težke.		Otrok doživi, kako je, če je sočuten do nekoga, in kako je, če je nekdo sočuten do njega.	Otrok doživi, da skupaj zmoremo več in bolje. (Tako v skupini, družini, župniji, razredu ...)	Otrok doživi mir ob stisku roke.
DEJAVNOSTNI CILJ	Otrok daruje nekaj svojega v skrinjo pod oltarjem.	Otrok bo molil za modrost, ki mu bo obogatila življenje.		Otrok sklene, da bo sočuten, in vodi svoj dnevnik sočutja.	Otrok skupaj z drugimi sestavi oltarno mizo iz svojih teles oz. živih kamnov. Doma pa se otrok pogovori s starši, v katero župnijsko dejavnost bi se vključil.	Otrok izdelava oljčno krono. Skupina s kronami na glavah odkoraka ven in prepeva Mir potuje kakor reka.

Uvod in pojasnila

Tudi v tokratnem sklopu katehez smo se držali pred leti zastavljenega sistema razdelitve po šolskih triadah. Tako si torej sledijo kateheze za predšolske otroke, za 1., 2. in 3. triado. Pred njimi pa so še skupni uvodi v kateheze, ki so namenjeni vsem otrokom, preden se razdelijo v skupine, koristni pa so tudi za vas, animatorje, da vam ponudijo kakšno izhodišče za pogovor z otroki. Kateheze so v priročniku razdeljene po sklopih (za vsako triado posebej), vendar ob načrtovanju preglejte tudi predloge za druge starostne skupine. Pomembno je namreč, da vam kot animatorjem »ležijo«. Če je za vašo skupino kaj prelahkega ali prezahtevnega, lahko zamenjate – vendar ob skrbni pripravi kateheze.

Papež Frančišek nas vabi, da delu z družinami posvetimo več časa in svojih energij. Zato je še kako uporabna tudi kateheza za družine, ki jo lahko animatorji uporabijo ob različnih priložnostih; ob začetku oratorija, ob zaključku, na pikniku, itd... Pomembno je, da so starši o tem obveščeni, po drugi strani pa mora biti kateheza zares dobro pripravljena. In POZOR! Ne ustrašite se, ter ne odnehajte, če bo prvič bolj klaveren obisk. Splača se vztrajati.

Pred začetkom katehez je dobro narediti skupni uvod. Zelo priporočljivo je na kratko obnoviti zgodbo in preko aktualizacije otrokom določeno **vrednoto** približati. Zato se je potrebno na to dobro pripraviti. Seveda ne smemo v tem uvodu izpostaviti **zvezdo dneva in simbol**.

Za dobro izpeljavo kateheze je pomembno, da vemo, kaj želimo doseči. Torej, pomemben je cilj. Temu služijo spoznavnostni, doživljajski in dejavnostni cilji, ki so namenoma zapisani v začetni tabeli pred katehezami. Zato jih moramo imeti v sami pripravi in tudi med izvedbo kateheze vedno »pred očmi«.

V letošnjih katehezah se simboli in vrednote prepletajo z litanijskimi vzkliki in romarskimi središči. Naj nas to ne bega, temveč naj nam bo v pomoč pri lažji predstavitvi otrokom določeno vrednoto.

UVODNI DAN

Marija je živila preprosto življenje; njen oče je bil Joahim, mama Ana. Z Jožefom, njenim ženinom je živila v Nazaretu. To pravzaprav ne bi bilo nič posebnega, če Marija ne bi doživela posebnega srečanja z Angelom Gabrijelom, ki ji je povedal, da bo postala Mati. Mati Božjemu Sinu.

ZVEZDA DNEVA

Kaj je to **zgodnja danica**?

To je vzklik iz litanij, s katerimi povemo, da je Marija zvezda, ki naznanja sonce, jutro; pravzaprav najbolj svetla zvezda. Če je zgodnja, pa pomeni, da prehiteva, da sploh ne zamuja. In Marija je ta zvezda, ki napoveduje prihod Odrešenika, Božjega Sina.

Kdo je ta Božji Sin? Jezus Kristus.

Kdo pa pripoveduje zgodbo o Mariji? Jež Zvedav in evangelist Luka.

Kakšen je Jež Zvedav? Zelo »firbčen«, hoče vse vedeti, zelo ga stvari zanimajo...

Ali tudi vas zanima, kako je potekalo Marijino življenje? Upam, da in da nam bo Marija postala res oseba, ki nam bo blizu. Bodite tudi vi tako zvedavi, kakor je zvedav Jež Zvedav.

1. dan

OBNOVITEV ZGODBE

Marija se je kmalu po angelovem prihodu odpravila na pot k teti Elizabeti. Tudi ona je bila noseča. Da bi ji stala ob strani in ji pomagala v času rojstva, zato je storila to dobro dejanje. Ob srečanju obeh žena sta obe takoj začutili, da sta ta dva otroka nekaj posebnega. Po šestih mesecih in rojstvu Janeza Krstnika pa se Marija odpravi nazaj v Nazaret. Njen zaročenec Jožef jo z veseljem sprejme in ji pove, da je tudi njega obiskal angel in mu povedal resnico. Oba se na povelje rimskega cesarja podata v Betlehem na popis prebivalstva, kjer pa Marija rodi sina Jezusa. Ker sta bila revna in ni bilo prostora se to zgodi v preprostem hlevu. Po stari navadi otroka neseta v tempelj, kjer ga darujeta Bogu. Prerokinja Ana in starček Simeon v Njem prepoznata največji Dar za človeštvo.

AKTUALIZACIJA

Za prizor potrebujemo tri animatorje. Dva animatorja se sede pogovarjata na sredini odra in počasi jesta svoje stvari, medtem pa prihaja tretji animator. Na hrbtu ima težak nahrbtnik. Usede se malo stran in začne odpirati svoj nahrbtnik (še bolje je, če se obrne stran od drugih dveh animatorjev).

Animator 1: Zakaj pa se je usedel stran od naju? Sva mu kaj naredila?

Animator 2: Ne vem, verjetno ima že kakšen dober razlog. Ne vznemirjaj se.

Tretji animator ven vzame velik sendvič in "se baše". Vmes odpre še vrečko bonbonov in brska po telefonu. Druga animatorja ga gledata in se pogovarjata med seboj.

Animator 1: Glej ga, kako se baše. Še zadavil se bo.

Animator 2: Res je, pa še privoščim mu. Drugič mu ne bom nič dal. Kakšen egoist.

Animator 1: Ne smeš mu privoščiti slabo. To ni prav.

Animator 2: Kaj me briga, kaj ni prav. Če je on tak, bom tudi jaz enak do njega.

Igralci odidejo. Po koncu tega prizora je zelo pomembno, da se voditelj z otroci pogovori o tem, kaj se je zgodilo. Ali so igralci ravnali prav? Kako bi morali odreagirati? Pomembno je poudariti vrednoto darovanja.

ZVEZDA DNEVA

Marija je **skrinja zaveze**, ker v sebi nosi Najsvetejše – Jezusa, Bog pa je tisti, ki je z njo sklenil zavezo. Bog je tudi z vsakim izmed nas pri sv. krstu sklenil zavezo. Zato smo povabljeni, da Boga Jezusa Kristusa kot nekaj najdragocenejšega nosimo v svojem srcu. Kako bomo to naredili? Da bomo poskrbeli za čisto srce in da bomo sami sebe darovali Bogu.

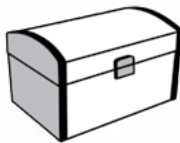
VREDNOTA

Darovanje: Kaj ste nazadnje darovali? Komu ste darovali? Ponavadi darujemo le svojim prijateljem, darujemo pa tisto, kar nam ni škoda. Hkrati pa darovanje danes ni popularno. V ospredju je pridobivanje in zaslužek. Darovanje nas nekaj stane in ni vedno preprosto. Vendar pa le to prinaša notranje veselje in zadovoljstvo. Bodimo hvaležni tudi animatorjem, ki so si vzeli čas, ter darujejo svoje talente na tem oratoriju. Bog naj jim poplača za njihov trud.

SIMBOL

Simbol prvega dne je skrinja. Morda podobno kot zmrzovalna skrinja - hladilnik, samo da v njej včasih niso hranili hrane, temveč najbolj dragocene stvari. Skrinja je bila vedno nezaklenjena, kot je nezaklenjen hladilnik. Vsak dobi, vzame, kar želi. In ne slabih stvari, temveč dragocene. Vedno pa smo v nevarnosti, da se kot **sef** zapremo pred drugimi, da postanemo egoisti, sebi zadostni in na koncu tudi sami.

2. dan

OBNOVITEV ZGODBE

Marija in Jožef z Jezusom po naročilu angela pobegneta v Egipt, da bi rešila Jezusa pred Herodovimi vojščaki. Tam ostaneta do Herodove smrti. Nato se vrneti v domači Nazaret. Pri dvanajstih letih se Jezus z Jožefom in Marijo napoti v Jeruzalem. Ob vrnitvi domov Jezus ostane v Jeruzalemu. Jožef in Marija ga iščeta. Najdeta ga med farizeji in pismouki, s katerimi se Jezus pogovarja. Marija in Jožef razumeta, da je Jezus poseben, od Boga poslan otrok in da to, kar je storil, ni bilo narobe. Bilo je del Božjega načrta.

AKTUALIZACIJA

Za prizor potrebujemo dva animatorja.

Animator 1: *sedi po turško med kupom knjig, eno ima odprto na kolenih in zelo zavzeto bere. Oblečen je v modro majico, zraven sebe ima modre liste na katere si iz knjig izpisuje podatke, ob sebi ima še telefon, ki mu zazvoni...Animator klic prekine in se uči/bere dalje.*

Nato s telefonom v roki do njega pride Animator 2: »Pa kje si ti? Že cel dan te kličem, da te vprašam ali imaš čas, da greva malce ven? Od tebe pa ni glasu...«

Animator 1: »Oprosti, da se nisem oglasil. Veš, nimam časa – učim se in berem knjige.«

Animator 2: *(nejeverno)* »Učiš se in bereš knjige? Sredi poletja? Ne razumem. Zakaj?«

Animator 1: »Zato, ker bi rad postal moder človek veliko berem. Ker tisti, ki veliko zna in ve, je moder človek, kajne?«

Animator 2: *(nelagodno)* »Veš, super je, da veliko bereš, ker boš potem res veliko znal. Ampak to še ne pomeni, da boš moder človek. Modrost ni to, da veliko znaš in veš. Ampak modrost prihaja od Boga.«

Animator 1: *(žalostno)* »Ojoj, kako pa lahko potem postanem moder?«

Animator 2: »Če res želiš postati moder človek, ti lahko povem kako lahko postaneš moder.«

Animator 1: »Ali mi res lahko pokažeš kako postanem moder človek? Prosim povej mi!«

Animator 2: »Seveda, z veseljem ti povem. Moder človek lahko postaneš tako, da se trudiš razumeti, kaj Bog od tebe pričakuje ter da vsak dan prosiš Boga za dar modrosti. Zdaj pa pridi bližje, da bova skupaj zmolila za dar modrosti.«

ZVEZDA DNEVA

Marija je **sedež modrosti**, ker je bila sposobna prisluhnuti temu, kar ji Bog pripoveduje. Zato je lahko z Jožefom pobegnila v Egipt; zato je zmogla sprejeti Jezusovo »lumparijo« v jeruzalemskem templju. Spoznala je, da je del večjega Božjega načrta. In v tem je modrost. Poskušajte vedno razumeti, kaj Bog pričakuje od vsakega izmed vas; kaj Bog želi.

VREDNOTA

Modrost: Kateri predmet v šoli vam je najbolj všeč? Zakaj? Kaj se pri tistem predmetu naučite? *Modrost je v tem, da zmoremo narediti prave odločitve, da smo vedno v soglasju z Bogom. Je to težko? Seveda. Ker ima Bog včasih drugačne načrte, kot mi. Modrost nam pomaga, da bomo v življenju ne le nekaj dosegli, temveč tudi, da bomo srečni.*

SIMBOL

Sol je začimba in hkrati konzervator (*ohranja hrano nepokvarljivo*). Je simbol za modrost, saj daje hrani večjo kvaliteto in vrednost. Lahko pa smo v nevarnosti, da smo zadovoljni s povprečjem ali pa se kot **plesen** zanemarimo.

3. dan

OBNOVITEV ZGODBE

Marija se skupaj z apostoli in Jezusom udeleži svatbe v Kani Galilejski. Med svatbo se zgodi nekaj nezasišanega: zmanjka vina. Marija opazi stisko ženina in Jezusa prosi, da naredi čudež. Po Marijinem prigovarjanju Jezus vodo spremeni v vino. Nekaj podobnega se zgodi v stotnikovi hiši, ko Jezus obudi Jairovo hči. V tretjem prizoru pa Jezus poudari, da je vsak, ki ga posluša njegov brat, sestra in mati. In kdor koli ga prosi, kot ga je prosila Marija, bo uslišan.

AKTUALIZACIJA

Potrebujemo pet animatorjev. Štirje animatorji so razporejeni po prostoru in vsak izraža neko čustvo. Vsak ima pri sebi prazen kozarec.

Animator 1: *izraža žalost. V rokah ima robčke in na glas joka in smrka.*

Animator 2: *izraža jezo. Brca v steno, meče stvari po tleh, grdo gleda in se na ves glas dere.*

Animator 3: *izraža veselje. Se smeje, poskakuje in si prepeva.*

Animator 4: *izraža napor. V rokah nosi veliko škatlo in sopiha. Škatlo na vsake toliko jo odloži in si medtem z robčkom obriše potno čelo.*

Animator 5: *v rokah nosi vrč s sokom in se sprehaja med ostalimi animatorji. Na glas razmišlja:* »Hmmm, ta je v kotu, joče... hmmm ta razbija, ropota, se dere, se jezi... hmmm, ta je vesel, poskakuje in si poje... hmmm ta nosi nekaj težkega, verjetno je utrujen in mu je naporno ...«

Potem gre k vsakemu od njih, od enega do drugega.

Animator 5: »Zdravo! Ti lahko natočim malo soka?«

Animator 1: »Zdravo! Ja, prosim.«

Animator 5: »Zakaj si tako žalosten?«

Animator 1: »Žalosten sem zato, ker sem v šoli pri matematiki dobil slabo oceno.«

Animator 5: »Ali ti lahko kako pomagam?«

Animator 1: »Ne moreš.«

Animator 5: »Ali ti res ne morem kako pomagati? Veš, matematika mi gre dobro od rok...«

Animator 1: »Ali me lahko naučiš?«

Animator 5: »Seveda, z veseljem.«

Trčita s kozarci in sta oba vesela.

Animator 5: »Zdravo! Boš malo soka?«

Animator 2: »Pusti me na miru, nič nočem od tebe!«

Animator 5: »Na koga si tako jezen?«

Animator 2: »Pusti me, to se te ne tiče! Brat mi je uničil jojo!«

Animator 5: »Ti lahko podarim svojo jojo?« (*Pobrska po žepu in ven potegne svoj jojo in ga ponudi animatorju2.*)

Animator 2: »Ali mi res podariš svoj jojo?«

Animator 5: »Seveda, z veseljem. Ali boš sedaj malo soka?«

Animator 1: »Hvala ti. Ja, lepo prosim.«

Animator 5: (*natoči sok in s kozarci nazdravita.*)

Animator 5: »Zdravo! Ko bi vedel, kako lepo je videti tako nasmejan obraz. Še meni gre kar na smeh.«

Animator 3: »Zdravo! Pridi zapleši z mano. Danes se mi je rodila sestra in sem zelo vesel.« (*Odplešeta.*)

Animator 5: »Zdaj sem pa prav žejen? Ali boš tudi ti malo soka?«

Animator 3: »Z veseljem. Nazdraviva.«

Animator 5: »Zdravo! Pridi, pomagal ti bom odnesti ta težek paket. Kam ga neseš?«

Animator 4: »Zdravo! Nesem ga tja.« (*Ga odneseta.*)

Animator 4: »Hvala ker si mi pomagal.«

Animator 5: »Z veseljem. Ali boš malo soka?«

Animator 4: »Lepo prosim«

Animator 5: (*Natoči sok in nazdravita.*)

Animator 5: (*Stopi v ospredje pred otroke in pove*) »Vesel sem, da sem prepoznal, kako se vsi ti ljudje počutijo in da sem ob tem tudi sam nekaj začutil. Predvsem pa sem vesel, da sem jim znal pomagati in, da sva sedaj oba zadovoljna.

ZVEZDA DNEVA

Ljudje so od nekdaj v Mariji čutilo zaveznico in **pomočnico**, ki lahko pri Bogu izprosi številne milosti. Kar nekajkrat v zgodovini se je pokazala njena moč. Don Bosko jo je zato na poseben način častil kot **Marijo pomočnico kristjanov**. Nikomur Marija ne obrača hrbta. Če jo iskreno in zaupno prosimo, nam bo Marija gotovo pomagala.

VREDNOTA

Sočutje: Kdaj ste videli nazadnje berača na cesti? Ste mu pomagali? Se vam je smilil? Kako se vidi, da je nekdo sočuten? *Da opazi stvari, da mu ni vseeno za sočloveka. Vendar to ni dovolj. Potrebno je konkretno dejanje. Samo sočutje (na ravni čustev) je kot obljuba brez izpolnitve. Marija nam je zgled, kako je potrebno konkretno pomagati človeku.*

SIMBOL

Vrč je posoda, s katero damo piti žejnemu človeku. Poznamo seveda različne velikosti vrčev. Večji, ko je vrč, več lahko v njega oz. iz njega izlijemo. Tudi velikost »grla – odprtine« vrča je različna. Bolj ko smo odprti Bogu, več sočutja je v nas. Hkrati je vrč zelo krhka posoda. Če ne pazimo nanjo, se hitro sprevrže v **črepinje**, kakor se tudi sami hitro lahko spremenimo v nesočutne ljudi.

4. dan

OBNOVITEV ZGODBE

Zgodba se začne s tem, da Marija speče kruh za Jezusovo pashalno oz. zadnjo večerjo, ki jo obhaja skupaj z učenci. Med to večerjo, ki je prva sv. maša, apostoli postanejo prvi duhovniki. Sledi Jezusov križev pot, med katerim mu Marija ostaja blizu. Skupaj z njim trpi vse do njegove smrti. Na križu Jezus Marijo izroči Janezu za mamo in Janeza Mariji za njegovega sina. Tako je Marija mati vseh nas; vse Cerkve. Cerkev pa smo mi kristjani.

AKTUALIZACIJA

Udeleženci so povabljeni, da se primejo za roke. Lahko naredijo več krogov. Pomembno je le, da vsakdo drži svojega soseda.

Voditelj: Zakaj se držimo za roke? Ker je to simbol naše povezanosti, ker smo kot ena družina.

Nato spustijo roke in drug drugemu (desnemu in levemu sosedu) na čelo naredimo križ.

Voditelj: Zakaj smo naredili križ na čelo? Ker smo kristjani, Jezusovi učenci. Križ je naše prepoznavno znamenje. In vsi mi smo člani ene Cerkve.

Nato vsak otrok dobi list papirja in pisalo ter nanj napiše, kako je on vključen v Cerkev; kaj počne. Pri tem lahko pomagamo in jih spomnimo na ministrante, pevce, čistilce cerkve, ... Lahko napišejo tudi kakšno drugo stvar, s katero so vključeni v življenje svoje župnije.

ZVEZDA DNEVA

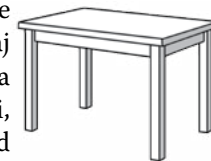
Marija je **mati Cerkve** postala pod križem ob Jezusovih besedah: »Glej, tvoja mati.« Mi vsi smo Božji otroci in člani Cerkve. Marija je naša skrbna mati, ki nikoli ne pozabi na nas.

VREDNOTA

Cerkev: Na kaj pomislite, ko slišite besedo Cerkev? Ali poznamo še kakšno drugo Cerkev? *Obstaja cerkev z malo začetnico, kar pomeni zgradba. Tja hodimo ob nedeljah k sv. maši. Cerkev z veliko začetnico pa je Božje ljudstvo. Smo mi vsi. Vsi smo Cerkev in smo zanjo odgovorni. Vsi skupaj se lahko trudimo, da gradimo to našo skupnost – občestvo.*

SIMBOL

Miza ima veliko vlog. Pri mizi se prehranjujemo, delamo domačo nalogo, se igramo družabne igre, pogovarjamo, ... Oltarna miza je kraj, kjer se Jezus daruje za vsakega izmed nas. Nevarnost je, da to mizo uničujemo z **žago**. Kaj predstavlja to žago? Televizija v svoji sobi, stalno delo, pomanjkanje časa drug za drugega, natrpan urnik življenja, pomanjkanje potrpežljivosti, brezbržnost do lastne župnije, ... Tedaj lahko povezanost izgine, med seboj pa si postanemo tujci.

OBNOVITEV ZGODBE

Jezusovo križanje ni konec, temveč začetek nečesa veličastnejšega. Marija je skupaj z apostoli v dvorani zadnje večerje priča temu, da je Jezus živ in da jim prinaša mir. Marija apostole spodbuja, naj se ne bojijo in naj skupaj prosijo Svetega duha. Le tako bodo zmogli skupaj z Marijo nekoč priti v večno življenje – se dotakniti nebes.

AKTUALIZACIJA

*Potrebujemo več animatorjev, lahko pa pomagajo tudi otroci. Vsak animator ima v roki **sliko** neke situacije (npr. vojne). Eden za drugim prihajajo na oder, pokažejo sliko in ob tem povedo zahvalo. Lepo je, če so slike kvalitetne, dovolj velike (A3) in po potrebi barvno natisnjene.*

Animator 1: pokaže sliko vojne. Gospod, hvala ti, da v naši domovini ni vojne in žrtev zaradi orožja.

Animator 2: pokaže sliko beguncev. Gospod, hvala ti, da lahko v miru živimo na svojih domovih.

Animator 3: pokaže sliko protestov. Hvala ti Gospod za delo in za socialni mir.

Animator 4: pokaže sliko pretepa. Gospod, hvala ti, da se s sošolci in prijatelji dobro razumemo in en prepiramo.

Animator 5: pokažemo sliko nasilja doma. Hvala ti Gospod za ljubeč dom, kjer se imamo radi.

Animator 6: pokaže sliko srca. Hvala ti Gospod za mir v mojem srcu.

Po koncu te predstavitve voditelj poudari pomembnost prizadevanja za mir med nami in v nas samih.

ZVEZDA DNEVA

V Fatimi je Marija pastirčkom naročila, naj molijo za mir na svetu. Vendar mir ni samo stanje brez vojne ali dejstvo, da se razumemo s sosedi, prijatelji,... Najvažnejši je notranji mir, ki ga človek doseže le tedaj, ko ima Boga v svojem srcu. Predvsem zato je Marija tudi **kraljica miru**.

VREDNOTA

Mir: Ste se s kom v zadnjem obdobju skregali? Ali ste se potem z njim tudi pogovorili in pobotali? V življenju se nam lahko zgodi marsikaj. Kot se je zgodilo Mariji. Pomembno je, da se vedno trudimo za mir v svojem srcu in med ljudmi. Kako? Za mir v srcu lahko poskrbimo s čisto vestjo – sv. spoved; za mir med ljudmi pa tako, da se vedno trudimo biti povezovalni. Zraven spada tudi odpustanje.

SIMBOL

Ob Noetovem potopu je golobica prinesla oljčno vejico kot znamenje novega življenja, novega začetka. Hkrati so v času antičnih olimpijskih iger zmagovalci dobili venec iz oljčnih vejic. Čas olimpijskih iger je bil čas premirja in miru. Zato je oljčna vejica simbol **miru**. V današnjem času ga hitro zamenja **pest** kot simbol nasilja. Vendar nasilje ne prinaša rešitev. Je le začetek novega in novega nasilja.

KATEHEZE ZA PREDŠOLSKE OTROKE

1. dan: DAROVANJE – MARIJA OBIŠČE ELIZABETO

Katehetski cilj Otrok doživi, da mu je Marija blizu in mu prinaša Jezusa.

Pesmi Mi se imamo radi; Ti si ti, Marija; O Marija, o Marija; Odprem Sveto pismo; Slavi Ga.

Pripomočki mehka žogica, paket s podobicami Marije iz škofijskega romarskega središča, plakat s sliko Marijinega obiska pri Elizabeti, Sveto pismo in svečka, kartončki za izdelavo kapelice oz. deščice za izdelavo slike, lepilo, dekorativne nalepke ali predmeti (srčki, rožice, zvezdice ... kamenčki, školjke, suho cvetje ...), pripomočki za igro vlog – gospodinjska opravila

IGRE ZA VZDUŠJE (za medsebojno spoznavanje in utrjevanje imen)

- Povej svoje ime:** Stojimo v krogu. Podajamo si mehko žogo in vsak, ko jo ujame, pove svoje ime. Čez nekaj časa zamenjamo nalogo: nekoga pokličeš po imenu in mu vržeš žogo.
- Grem na obisk:** Vsi sedimo v krogu. Otrokom pokažemo lepo zavito majhen paket s pentljo. Imena utrjujemo tako, da z darilom v roki pristopim k nekemu otroku in se predstavim: »Jaz sem _____ in sem ti prinesel/la darilo.« Otrok, ki darilo sprejme, se zahvali in odnese darilo naslednjemu. Predstavi se z istim stavkom itd., dokler ne pridejo vsi na vrsto.

VSTOPNO MESTO

Druga igra je že vstopno mesto. Animator na koncu igre vzame darilo in začne pogovor.

- Greste kdaj na obisk? Koga radi obiskujete? Zakaj? Kaj skupaj delate, se igrate?
- Ali tudi mamico in očka kdo obišče? Se tudi oni igrajo? Kaj oni delajo? Ali pride kdo kdaj na obisk, da bi pomagal pri kakšnem delu? Če se kakšen otrok spomni primera, naj ga opiše, drugače pa naj tak primer opiše animator.
- Ko greste na obisk, ali kdaj nesete darilo? Zakaj? Je tudi vam že kdo prinesel darilo? Kdaj? Ste bili tega veseli?

OZNANILO

Tukaj je slika, na kateri je narisani nek obisk. Pokažemo plakat, ki prikazuje Marijo pri Elizabeti (Čemažar). Kaj vidite? Kdo je to? Otroci ugibajo. Skupaj ugotovimo, da sta dve ženi, ena je Marija, druga Elizabeta. Obe sta noseči. Marija je obiskala Elizabeto. K njej je šla zato, da bi ji pomagala. A prinesla ji je tudi darilo. Največje, najlepše darilo. Kaj ji je prinesla? Poslušajmo, kako je zgodba opisana v Svetem pismu. Morda bomo slišali, kakšno darilo je Marija prinesla Elizabeti.

Zapojemo pesem **Odprem Sveto pismo**.

Na mizo pogrknemo prt, nanj položimo Sveto pismo in svečo. Prižgemo svečo in preberemo odlomek: **Lk 1, 39–49.56**.

Marija obišče Elizabeto

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

In Marija je rekla: »Moja duša poveljuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku, kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice. Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi, kajti velike reči mi je storil Mogočni in njegovo ime je sveto.

Marija je ostala z njo približno tri mesece, potem pa se je vrnila na svoj dom.

Kaj ste slišali, kaj se je zgodilo? *Otroci obnovijo zgodbo. Z dodatnimi vprašanji jih vodimo do pravih zaključkov.* Kaj je Marija prinesla Elizabeti? Jezusa. Kdo je Elizabeti povedal, da je Marija noseča? *Otročiček Janez in Sveti Duh.* Je bila Elizabeta vesela Marije? Ti bi bil vesel, če bi Marija prišla k tebi in ti prinesla Jezusa? Lahko Marija pride k tebi? LAHKO! Kadar se zberemo v srcu in lepo molimo, Marija pride in nam prinese Jezusa.

MOLITEV

V tem srečanju sta Elizabeta in Marija molili. Najprej je Elizabeta počastila Marijo: »Blagoslovljena si ti med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus.« Nato je Marija počastila Boga z besedami: »Moja duša poveljuje Gospoda!« Tudi mi bomo zdaj molili tako kot Elizabeta in Marija. Plakat položimo na sredino, zapojemo pesem: **O Marija, o Marija ...**

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Pozdravimo Marijo z besedami angela in z besedami Elizabete: **Zdravamarija**

Marija, rad te imam, srce ti dam. Marija, pridi v moje srce in mi prinesi Jezusa.

Počastimo Boga z Marijinimi besedami. Prekrižamo roke na prsih, zapremo oči in ponovimo: »**Moja duša poveljuje Gospoda.**« *Nekajkrat ponovimo.*

Zdaj pa še veselo zapojmo, da slavimo Boga kakor Marija in Elizabeta: **Slavi Ga, ko se zbuja jutro ...**

Tako lepo ste molili, da lahko zdaj odpremo darilo. *(Enega od otrok povabimo, naj odpre paket. Notri najde Marijine podobice škofijskega romarskega svetišča.)* Kako lepa Marija! Koga ima v naročju? Jezusa. Komu ga je prinesla? TEBI! Kaj vam je na Mariji všeč?

DEJAVNOST 1

Otroci dobijo podobice in izdelajo kapelico iz kartona. Okrasijo jo z dekorativnimi nalepkami. Lahko dobijo deščice, na katere nalepijo Marijo, in naredijo lep okvir iz naravnih materialov (barvni pesek, kamenčki, školjke, suho cvetje ...). Ko vsi dokončajo izdelke, jih položimo poleg plakata in skupaj zapojemo pesem Ti si ti, Marija.

DEJAVNOST 2

Otroci se igrajo igro vlog, kako je Marija pomagala Elizabeti. Damo jim majhne predpasnike, igrače – posodo, dojenčke, oblekice in pleničke, metlo, krpo za prah ... prosto se igrajo gospodinjska opravila.

2. dan: MODROST – SVETE VIŠARJE

Katehetski cilj Otrok spozna, da je treba Jezusa in Marijo iskati, če ju hočemo najti.

Pesmi Ti si ti, Marija; Odprem Sveto pismo

Pripomočki rutka za čez oči, rdeče Sveto pismo, jaslične figurice za zgodbo, material za gradnjo cerkve (kocke ali škatlice)

IGRE ZA VZDUŠJE *(za medsebojno spoznavanje in utrjevanje imen)*

- Iščemo ovčko:** Stojimo v krogu. Enemu otroku zavežemo oči in ga damo v sredino kroga. Animator pokaže, kdo bo »ovčka«. »Ovčka« gre v sredino kroga in začne blejati. Pastir z zavezanimi očmi jo išče oziroma lovi. Ko jo ujame, zamenjajo vloge.
- Iščemo ovčko:** Vsi otroci mižijo ali zapustijo prostor. Ovčko iz jaslíc namestimo tako, da je vidna, a slabo opazna. Vsi iščejo. Kdor ovčko prvi najde, jo skriva v naslednji igri.

VSTOPNO MESTO

Druga igra je že vstopno mesto. Animator na koncu igre vzame ovčko in začne pogovor: Vi ste iskali ovčko. Koga pa sta iskala Marija in Jožef? Jezusa. Sta ga dolgo iskala? Kje sta ga našla?

OZNANILO

Iz Svetega pisma preberimo, kaj se je zgodilo.

Zapojemo pesem **Odprem Sveto pismo.**

Na mizo pogrnemo prt, nanj položimo Sveto pismo in svečo. Prižgemo svečko in preberemo odlomek: Lk 2, 41–52.

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Otroke spodbudimo, da s svojimi besedami obnovijo zgodbo.

Marija je iskala Jezusa. Ko ga je našla, pa je v srcu premišljevala in poskušala razumeti. Iskala ga je s srcem. Kdor išče Jezusa, ga najde. In kdor išče Marijo, jo najde. Če nekaj iščemo, najdemo.

Na Koroškem je vasica Žabnice. Tam je pred mnogimi leti živel pastir. Vsak dan je pasel ovce. Nekega dne pa so se mu izgubile. Zelo dolgo jih je iskal, a jih ni mogel najti. Bil je zelo zaskrbljen. Kaj se je zgodilo, bomo predstavili s figuricami.

S pomočjo jasličnih figuric (pastirček, ovčke, hišica – župnišče, figurica – župnik, sličica Marije z Višarij, grmiček in cerkva ali vsaj kapelica) predstavimo zgodbo o Višarjah. Marija se trikrat znajde v grmu in ovčke odhitijo k njej, pastir jih išče, nato Marijo odnese k župniku. Na koncu Marijo postavijo v kapelico ali cerkvico.

ZGODBA

O nastanku božje poti na Svetih Višarjah se je ohranilo staro izročilo, ki pravi, da je leta 1360 neki pastir iz Žabnic na Koroškem iskal izgubljene ovce. Našel jih je na vrhu Višarij, klečeče okoli brinovega grma. Začuden pastir je zagledal v njem lep lesen kip Marije z Jezusom. Tudi sam ga je počastil s poklekom, nato pa odnesel v župnišče v Žabnice. Župnik ga je spravil v omaro. Toda naslednji dan je bil kip spet na gori in ovce okrog njega. Tudi tretji dan se je prizor ponovil. Žabniški župnik se je obrnil na oglejskega patriarha in mu povedal vso zgodbo. Patriarh je ukazal, naj na kraju, kjer so našli kip, postavijo kapelico. Številni čudeži in nenavadni dogodki so privabljali romarje na to goro, da je tu Božja pot zacvetela kot nikjer drugje.

MOLITEV

Če je v bližini večji Marijin kip ali slika, otroke odpeljemo tja, drugače pa sami pripravimo oltarček z Marijinim kipom.

Zdaj bomo tudi mi Marijo tako lepo počastili kakor ovce in pastir. Lepo pokleknejo. Zapijemo pesem **Ti si ti, Marija**.

Pokrižamo se.

Molimo **Očenaš, Zdravamarijo in Slava Očetu**.

Otroci vstanejo. Vsak osebno počasti Marijo z dotikom. Nato se skupaj pokrižamo.

DEJAVNOST 1

Otroci si razdelijo vloge in zaigrajo zgodbo. Eden je pastir, drugi župnik, tretja je Marija, ostali pa ovčke. Za zaključek otroci, ki so igrali ovce, sestavijo cerkev (iz svojih teles), drugi pa so verniki, ki klečijo pred Marijo.

DEJAVNOST 2

Otroci sestavljajo cerkev iz duplo ali lego kock. Lahko jim pripravimo tudi opeko iz das mase ali izdelujejo cerkvico iz škatlic od vžigalic ali zdravil.

3. dan: SOČUTJE – LURD

Katehetski cilj Otrok spozna molitev rožnega venca, ki nas na poseben način približa Mariji.

Pesmi Ti si ti, Marija; O Marija, o Marija; Odprem Sveto pismo; Zvonovi zvonijo (lurška pesem)

Pripomočki Iz papirja izdelana maketa lurške votline, steklenička v obliki Marije z vodo iz Lurda, svečka (lahko tudi zaščitene svečke za vse otroke), list s prepisano Božjo besedo, rožni venci za vse otroke, prstne barve, risalni listi, pobarvanke, pripomočki za igro zdravnik.

IGRA ZA VZDUŠJE

Povej, kaj si otipal: Sedimo v krogu. Animator v roki drži veliko vrečo. Vsak otrok seže vanjo, otipa en predmet, in ko ugotovi, kaj je, ga položimo na sredino. Ko so vsi predmeti na sredini, ugotavljamo, kaj lahko z njimi počnemo, in to tudi naredimo. Predmeti naj bodo lahko prepoznavni in uporabni. Med njimi naj bo žoga, da se bodo z njo malo razgibali. Lahko dodamo glavnik, vrv, pisalo, čevljev ... Zadnji predmet je Sveto pismo.

VSTOPNO MESTO

Kaj lahko delamo s Svetim pismom? *Beremo ga*. Animator pove, da je našel zelo lepe besede, ko je včeraj prebiral Sveto pismo. A ne ve točno, kaj mu želijo povedati. Prebere jih otrokom.

OZNANILO

V roke vzamemo list, na katerem je lepo izpisan citat iz Svetega pisma. Pozorno prisluhnite!

Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd. **Raz 12, 1**

Kaj menite, o kom govori Sveto pismo? Kdo je ta žena?

Otroci odgovarjajo, njihove odgovore spremljamo, a ne popravljamo.

Neka deklica Bernardka iz Francije je tudi videla posebno znamenje na nebu, neko lepo ženo. Tudi ona ni vedela, kdo je to. Tole je knjiga, v kateri je zapisana njena zgodba.

Pokažemo jim slikanico Bernardka (Lore Durr) ali Bernadette (Michel Valdis; MSM 1991). Ob ilustracijah pripovedujemo Bernardkino zgodbo.

Po končani zgodbi jim pokažemo maketo lurške votline iz papirja in jih z vprašanji spodbudimo, da v nekaj stavkih ponovijo vsebino knjige. V kapelico postavimo stekleničko v obliki Marije z vodo iz Lurda.

Kaj je Marija držala v roki? Kaj je Bernardka naredila? Iz žepa je potegnila ROŽNI VENEC. Veste, kaj je to?

Potegnemo ga iz žepa in ga pokažemo otrokom. Ta je moj najljubši. Blagoslovljen je. Poljubimo rožni venec in ga damo v žep.

Rožni venci so lahko različni: Velik družinski, ta se sveti ponoči, ta je majhen, ta je lesen ... *Pokažemo različne rožne vence.*

Zdaj boste tudi vi dobili rožne vence. Vsak naj ga lepo prime, potem se bomo naučili moliti. *Pred votlinico iz papirja postavimo citat iz Svetega pisma.* Če imamo kip Lurške Marije ali če je kje v bližini – npr. v cerkvi, gremo tja.

Ta Marija je taka, kot jo je videla Bernardka. Z belo obleko in modrim pasom, na nogi ima vrtnico, v rokah pa rožni venec.

Vsak večer v Lurdu Marijin kip vozijo v procesiji. Medtem molijo rožni venec in prepevajo pesmi. Vsi imajo v rokah prižgane svečke.

MOLITEV

Tudi mi bomo zdaj molili kakor v Lurdu.

Otroke najprej naučimo odpev lurške pesmi. Kitice prepeva animator, odpev pa vsi. Lahko jim razdelimo svečke, jih prižgemo in nosimo Marijo (stekleničko z vodo) v procesiji, medtem pojemo. Če so otroci premalo spretni za procesijo s prižganimi svečami, lahko prižgemo samo svečo iz Lurda. Nosi jo prvi v procesiji pod varstvom animatorja. Ko se ustavimo, molimo desetko rožnega venca. Posamezen otrok, ki moli naprej Zdravamarijo, pride k Mariji in med molitvijo drži svečo v rokah. Če kdo ne zna moliti, samo drži svečo in moli skupaj z animatorjem.

Pesem za procesijo: **Zvonovi zvonijo**, premilo pojo, častijo preblašeno lurško Gospo. Ave, ave, ave Marija!

Rožni venec: **V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha**. Amen.

Očenaš ...

Zdravamarija ... (10-krat)

Slava Očetu ...

Pospravimo rožne vence in ugasnemo sveče. Otrokom pokažemo vodo iz Lurda. Povemo jim, kaj piše nad studentem v Lurdu: **Umij si obraz in prosi Boga, naj očisti tvojo dušo**. Vsakemu kanemo na dlan nekaj kapljic, da se z njimi umije.

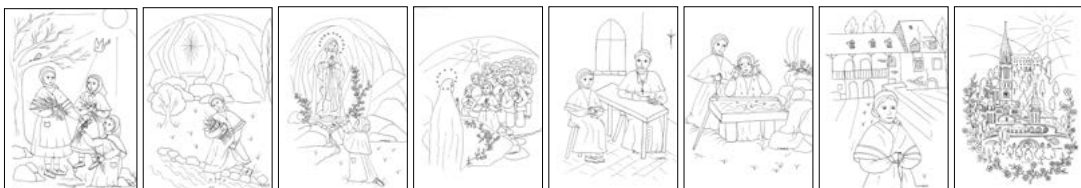
Pesem za zaključek: **Ti si ti, Marija**

DEJAVNOST 1 – Prstne barve in risalni listi

Risanje rožnega venca: Na eni mizi so razstavljeni rožni venci, da jih lahko vidijo in otipajo.

DEJAVNOST 2 – Pobarvanka o dogodkih iz Lurda.

DEJAVNOST 3

Igrazdravnik: v Lurdu je veliko ljudi ozdravelo, ko so se umili v studencu. Tudi danes je tam veliko bolnikov. Zanje skrbijo dobri ljudje. Otrokom ponudimo pripomočke, da se igrajo zdravnika. Vlogo bolnika lahko prevzame animator ali pa otrokom ponudimo lutke – punčke, medvedke ...

4. dan: CERKEV – MARIJA POD KRIŽEM – ČENSTOHOVA

Katehetski cilj Otrok spozna, da Marija pod križem postane naša mama, in sprejme njeno materinstvo.

Pesmi Odprem Sveto pismo; Marijo imamo radi; Na križ si šel, Gospod; Ti si ti, Marija

Pripomočki kocka, kreda ali obroči (lahko tudi krogi iz vrvic), Sveto pismo s slikami, sveča, slike križevega pota, križ, podoba čenstohovske Marije, papir in barvice za risanje

IGRA ZA VZDUŠJE

1. **Človek, ne jezi se:** Na tla narišemo (označimo s krogi ali vrvicami) preprost vzorec za igro Človek, ne jezi se: 20 do 30 polj v krogu ali v ravni liniji (število polj je odvisno od časa, ki ga želimo nameniti igri). Vsak otrok meče kocko in s sonožnimi poskoki potuje naprej. Če ga drugi zbije, se vrne na start. Za začetek ni treba vreči šestice, da igra hitreje teče. Igra se zaključi, ko prvi prispe na cilj.
2. **Pokaži čustva:** Sedimo v krogu. V roki imamo karte štirih osnovnih čustev: strah, jeza, žalost, veselje. Pokažemo posamezno karto. Otroci ugibajo, katero čustvo prikazuje, in poskušajo čustvo demonstrirati najprej z izrazom na obrazu, nato z gibanjem celega telesa (npr.: skače od veselja, brca od jeze, pobegne od strahu, se zvije v klobčič od žalosti ...).

VSTOPNO MESTO

Pogovorimo se, kako so se počutili med igro, ko so zmagovali ali izgubljali. So bili veseli, žalostni, jezni?

Kaj mislite, je bila Marija vedno vesela? Je bila Marija kdaj žalostna? Kaj pa jezna? Jo je bilo kdaj strah?

OZNANILO

Otrokom pokažemo križ. Ko je Jezus umiral na križu, je bil zraven nekdo, ki ga je imel zelo rad. Kdo? Njegova mama Marija. Marija je bila zelo žalostna, ko je Jezus trpel. Bila pa je žalostna že, ko je bil Jezus majhen. To se je zgodilo trikrat. Je bil morda poreden? Ali se mu je kaj hudega zgodilo? Pogledali bomo slike v Svetem pismu.

Ob ilustracijah iz Svetega Pisma razlagamo:

Najprej je bila Marija žalostna, ko je nesla Jezuščka v tempelj. Tam ji je starček Simeon povedal, da bo Jezus veliko trpel. Zato je bila žalostna, saj je Jezusu želela samo srečo. (str. 359)

Drugič je bila žalostna, ko je Herod hotel Jezusa umoriti. Jožef je takoj vzel oslička in Jezusa ter Marijo in so pobegnili daleč v Egipt. Ko so potovali, se je Marija bala za Jezusa. Čuvala ga je in jokala, ker ga nimajo vsi radi. Herod jih ni našel, ker jih je Bog čuval. (str. 363)

Tretjič je bila žalostna, ko je bil Jezus že večji fant. Ostal je v templju, Marija in Jožef pa tega nista vedela. Izgubila sta ga in tri dni iskala. Končno sta ga našla. Šel je z njima domov in ju je vse ubogal. (str. 367)

Štirikrat pa je bila žalostna, ko je Jezus daroval življenje za nas. Pogledali si bomo slike križevega pota. Na štirih je tudi Marija.

Tukaj je srečala Jezusa. (4. postaja ali SP, str. 459)

Tukaj je Jezus umrl in mu je vojak s sulico prebodel srce. (12. postaja ali SP, str. 461)

Tukaj so dali mrtvega Jezusa Mariji v naročje. Ziba ga kakor otroka in ga boža. (13. postaja ali SP, str. 463)

Tukaj so ga pokopali in zavalili kamen k grobu. Marija je morala iti stran od groba, zato je bila žalostna. A po treh dneh je Jezus vstal in Marija je bila zelo srečna. Njegove rane niso več bolele, ampak so žarele, sijale so. (14. postaja ali SP, str. 467)

MOLITEV

Zapojmo Mariji lepo pesmico, ker je trpela z Jezusom in ker ga ima tako zelo rada:

Marijo imamo radi ...

Prebrali bomo iz Svetega pisma, kako je Jezus za nas daroval življenje.

Pesem **Odprem Sveto pismo ...**

Prižgemo svečko in se pokrižamo, nato beremo.

Jn 19, 16–18. 25–27

Vzeli so torej Jezusa. Nesel si je križ in šel ven proti kraju, imenovanemu Kraj lobanje, po hebrejsko

Golgota. Tam so ga križali in z njim vred dva druga, na vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa.

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

Zapojemo pesem **Na križ si šel, Gospod** (eno kitico ali samo odpev 2–3-krat), uga-
snemo svečko in se pokrižamo.

Prebrali smo, da jo je učenec vzel k sebi. Od takrat je Janez skrbel za Marijo, Marija pa za Janeza. A Marija zdaj skrbi za vse ljudi, zame, zate ... imenujemo vsakega otroka posebej. Ona je naša Mama.

Marijo je zelo dobro poznal tudi evangelist Luka. Najbrž jo je kdaj obiskal ali pa mu je kdo zelo podrobno opisal njeno življenje. O Mariji in Jezusu je napisal knjigo – evangelij. Pravijo pa, da je Luka Marijo tudi naslikal. Na svetu je več podob Marije, ki jih pripisujejo svetemu Luku. Ena je v Čenstohovi.

Pokažemo sliko čenstohovske Marije.

Kakšna se vam zdi? *Otroci odgovarjajo. Najbrž jih bo zmotila rana na obrazu in njen žalosten izraz.*

Zakaj je Marija žalostna? Zakaj je ranjena?

Na Poljskem nad mestom Čenstohova se dviga hrib Jasna gora in na njem stoji starodavna cerkev. Tam imajo shranjeno to sliko. Marija ima v naročju Jezusa, njena obleka je posuta z biseri, a na desnem licu je nekaj nenavadnega: to sta dve podolgovati rani. Leta 1430 so ji rani zadali vojaki, ki so nasilno vdrli v cerkev. Podobo so sneli z oltarja in jo hoteli odpeljati z vozom. Toda konja se nista hotela premakniti. Naposled so husiti zgrabili Marijino podobo in jo vrgli z visokega voza. Nato jo je eden izmed njih z mečem udaril po desnem licu, da sta na njem zazevali dve rani. Levo lice je sijalo nebeško, desno pa se je krčilo in spet stegovalo od bolečine. Ko so sovražniki pustili ležati Marijo na tleh, so jo domači verniki pobrali, jo sestavili, a rana na njenem licu je ostala nezaceljena.

Čenstohovska Marija je žalostna, a hkrati močna in prijazna. Zaradi lastnih ran je Marija še bolj blizu vsakemu, ki trpi ali je žalosten.

Kaj Marijo danes boli? *Ko Jezus trpi, ko trpi katerikoli človek, ko nismo prijazni in se nimamo radi med seboj.*

Kaj Marijo veseli? *Ko je Jezus vesel, ko smo mi veseli, ko se imamo radi in si pomagamo.*

Kako bi lahko potolažili Marijo ali jo razveselili? *Pobožajmo Marijino podobo, pobožajmo Jezusa na križu.*

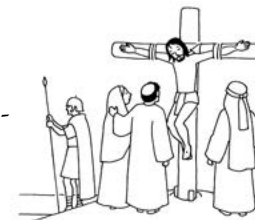
Marija je najbolj vesela, kadar smo dobri do ljudi, saj v vsakem človeku živi Jezus. Zato zdaj pobožajte prijatelja, ki je poleg vas. *Otroci se med seboj pobožajo ali objamejo, lahko zapojejo pesem Mi se imamo radi ...*

DEJAVNOST 1

Vsak otrok nariše Marijino podobo (*poljubna tehnika*). Uredimo razstavo Marijinih podob pri odru.

DEJAVNOST 2

Dogovorimo se, s kakšnim dobrim delom lahko razveselimo Marijo: poberemo smeti po dvorišču, izdelamo kakšno darilce za prijatelja ali svoje domače, lepo pospravimo prostor ...

5. dan: MIR – BINKOŠTI – FATIMA

Katehetski cilj Otrok v hostiji prepozna Jezusa in se posveti Marijinemu Brezmadežnemu Srcu.

Pesmi Odprem Sveto pismo; Marijo imamo radi; Ti si ti, Marija; Jezus moj, ljubim te

Pripomočki odeja, večja sveča, srca iz papirja, Marijin kip ali slika, vsi pripomočki za češčenje Najsvetejšega, pobarvanka o Fatimi

IGRA ZA VZDUŠJE

1. **Skrivalnice:** Otrokom omejimo prostor, do kod se lahko igrajo. Eden miži in šteje do deset. Drugi se medtem skrijejo. Nato jih išče. Kogar najde, mu pomaga iskati.
2. **Kdo manjka:** Otroci tekajo po prostoru. Na znak animatorja (plosk ali drug zvočni znak) vsi ležejo na tla na trebuh in zaprejo oči. Animator enega otroka pokrije z odejo. Nato ostali ugibajo, kdo manjka.
3. **Pišče, čivkni:** Stojimo v krogu. Enemu otroku zavežemo oči. Zavrtimo ga, da izgubi orientacijo. Otrok z zavezanimi očmi se približa enemu otroku in mu reče: »Pišče, čivkni!« ali »Muca, mijavkaj!« itd. Izzvani otrok glasovno posnema določeno žival. Tisti z zavezanimi očmi mora uganiti, koga je izzval. Vlogi menjata.

VSTOPNO MESTO

Kako ste vedeli, kateri otrok manjka, ko smo ga pokrili z odejo?

Kako ste vedeli, kateri otrok se je oglasil?

Včeraj smo se pogovarjali, kako je bila Marija žalostna, ko je Jezus trpel na križu in umrl za nas.

A Jezus je tretji dan vstal od mrtvih. Zdaj Jezus živi. Kje pa je zdaj Jezus? Je z nami? Kje ga lahko vidimo ŽIVEGA? V cerkvi pod podobo kruha. Podobno, kot bi bil pokrit z odejo. Ga lahko slišimo? Ko molimo, ko smo čisto tiho, lahko v srcu slišimo Njegov glas, čeprav ga ne vidimo.

OZNANILO

Danes bomo izvedeli, kaj se je zgodilo trem otrokom, kako so prvič srečali Jezusa pod podobo kruha. Bilo je v Fatimi, v majhni vasi, kjer so živeli preprosti ljudje. Trije mali pastirčki, Francek, Jacinta in Lucija, so vsak dan pasli ovce. Na pašniku so se igrali, pa tudi molili rožni venec. Nekega dne se jim je prikazal angel.

Animatorji prizor dramsko zaigrajo ali kako drugače predstavijo, npr. s slikovnim materialom ... Primeren je tudi ogled odlomka iz filma Fatima.

PRIZOR¹

Pastirčki so sedli in pojužinali, nato so molili rožni venec in se začeli igrati s kamenčki. Tedaj zagledajo nad oljčnim gajem v dolini svetlo luč, bolj belo kot sneg, v podobi prozornega in bleščečega se mladeniča ... Prikazen jih nagovori: »Ne bojte se, angel miru sem! Molite z menoj!« Poklekne in se skloni s čelom do tal. Otroci so za njim ponavljali besede in kretnje. Mladenič je vstal in naročil: »Tako molite! Glas vaših prošenj bo ganil presveti srci Jezusovo in Marijino.« In je izginil.

Čez nekaj dni se angel znova prikaže, s kelihom v roki. Nad kelihom se je svetila bela hostija, iz katere so padale sveže kaplje krvi. Kelih in hostija sta obvisela v zraku, angel pa se je poleg njih spustil na tla in trikrat ponovil molitev: »Moj Bog, verujem v tebe, molim te, zaupam v tebe in te ljubim. Prosim te, odpusti njim, ki ne verujejo, te ne molijo, ne zaupajo vate in te ne ljubijo.« Otroci tudi tokrat ponavljajo za angelom. Angel vstane, vzame kelih in da otrokom piti rekoč: »Vzemite Telo in Kri Jezusa Kristusa, ki ga nehvaležni ljudje tako strahotno žalijo. Tolažite svojega Boga.« Spet se skloni do tal in z otroki ponovi molitev, nato izgine.

Pastirčki so bili čisto iz sebe. Do poznega večera so ponavljali, kar je molil in storil angel. Francek se je prvi spomnil, da je večer in da je treba gnati živino domov. Jacinta se je čudila: »Ne vem, kaj mi je. Ne morem ne govoriti ne peti ne se igrati. Nič moči nimam več.« Francek: »Tudi jaz ne. Pa kaj za to. Angel je lepši kot vse drugo na svetu.«

Konec prizora.

Če prizor dramsko zaigramo, naj ne bo povezovalnega besedila, ampak le igra in dialog. Npr.:

Lucija: Poldne zvoni, čas je za kosilo. Pridita jest.
Jacinta: O, kako sem že lačna!
Francek: Jaz bi pojedel cel hlebec kruha! Pa ga imamo le en kos za vsakega. *(Začne jesti.)*
Lucija: Počakaj! Najprej bomo molili in se zahvalili Bogu. Mami mi vedno pravi, da je vsak košček kruha Božji dar.
Jacinta: Ja, a hitro zmolimo, res sem lačna.
Francek: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen. Dobri Bog, hvala za kosilo. Blagoslovi nas in ta kruh po Kristusu, našem Gospodu.
Lucija in Jacinta: Amen.
Francek: *(ko pojedjo vsak grizljaj kruha)* Pojdimos se igrati!
Lucija: Ne, po kosilu moramo moliti rožni venec, tako je rekla mami.
Jacinta: Prav, ampak ta kratkega.

Francek: In samo eno desetko, da bo prej konec!
Lucija: *(potegne iz žepa rožni venec)* Zdravamarija.
Jacinta in Francek: Sveta Marija.
Desetkrat ponovijo samo ta Marijina imena in zaključijo s križem (pastirčki so res tako »goljufali« pri molitvi). Začnejo se igrati s kamenčki. Pride angel.
Angel: Ne bojte se, angel miru sem! Molite z menoj!
Poklekne in se skloni s čelom do tal. Otroci so za njim ponavljali besede in kretnje.
Angel: Moj Bog, verujem v tebe, molim te, zaupam v tebe in te ljubim. Prosim te, odpusti njim, ki ne verujejo, te ne molijo, ne zaupajo vate in te ne ljubijo.
Angel: *(vstane)* Tako molite! Glas vaših prošenj bo ganil presveti srci Jezusovo in Marijino.
Angel odide, otroci se spet igrajo s kamenčki. Angel se vrne s kelihom. Pastirčki takoj pokleknejo. Angel položi kelih na podstavek (ali na oltar, če je srečanje v cerkvi). Poklekne in moli. Otroci ponavljajo za njim.
Angel: Moj Bog, verujem v tebe, molim te, zaupam v tebe in te ljubim. Prosim te, odpusti njim, ki ne verujejo, te ne molijo, ne zaupajo vate in te ne ljubijo.
Otroci: Moj Bog, verujem v tebe, molim te, zaupam v tebe in te ljubim. Prosim te, odpusti njim, ki ne verujejo, te ne molijo, ne zaupajo vate in te ne ljubijo.
Angel: *(vstane, vzame kelih in da otrokom piti)* Vzemite Telo in Kri Jezusa Kristusa, ki ga nehvaležni ljudje tako strahotno žalijo. Tolažite svojega Boga. *Spet se skloni do tal in z otroki ponovi molitev, nato vzame kelih in odide.*
Francek: Pozno je že, treba gnati živino domov. Kmalu bo večer.
Jacinta: Ne vem, kaj mi je. Ne morem ne govoriti ne peti ne se igrati. Nič moči nimam več.
Francek: Tudi jaz ne. Pa kaj za to. Angel je lepši kot vse drugo na svetu.
Lucija: Odslej bomo molili cel rožni venec in še to lepo molitev, ki nas jo je naučil angel.
Francek in Jacinta: Bomo, bomo!
Odidejo, konec prizora.

Tudi mi bomo zdaj šli v cerkev. Tam nas čaka duhovnik. Jezusa bo vzel iz tabernaklja, da bomo lahko molili kakor trije pastirčki.

Otroke odpeljemo v cerkev ali drug primeren in lepo pripravljen prostor za češčenje Najsvetejšega. Tam jih čaka duhovnik. Pokaže jim monštranco, da jo vidijo od blizu.

To je zlata posoda, v katero damo Jezusa, da ga bolje vidimo. Rečemo ji monštranca. Zelo lepa je. Če ima različne simbole in okraske, razložimo njihov pomen. *Vsak otrok jo lahko potipa, poboža.* Ko bo duhovnik dal Jezusa v monštranco, bomo lepo pokleknil. Duhovnik pa ga bo počastil s kadilom. Kadilo lepo diši in ga zažigamo samo Bogu. S tem Jezusu rečemo: »Ti si Bog. Mi te imamo radi in želimo biti tvoji.«

Ministrant ali duhovnik prinese kadilnico, jim pokaže oglje in kadilo in vse pred njihovimi očmi pripravi za blagoslov.

¹ Besedilo iz knjige: *Fatima*, dr. Srečko Zamjen, Ljubljana 1970

Zdaj bo duhovnik oblekel lepa oblačila. Tudi s tem, kako se oblečemo, pokažemo Jezusu, kako ga spoštujemo in imamo radi.

Duhovnik vpričo otrok obleče liturgična oblačila.

Sedaj bo duhovnik odprl tabernakelj, kjer je živi Jezus pod podobo kruha. Iz tabernaklja bo vzel Jezusa – hostijo in ga dal v monštranco ter jo postavil na oltar. Tako nam bo Jezus še bliže. Lahko ga bomo gledali v hostiji.

Ko duhovnik namešča hostijo v monštranco, otroci v tišini opazujejo. Ko monštranco z Najsvetejšim postavi na oltar, pokleknejo in zapojejo.

MOLITEV

Pesem: **Jezus moj, ljubim te ali Jezus ljubi vse otroke**

Povabim vas, da vsi pogledate Jezusa.

Tišina

Povejmo Jezusu, da ga imamo radi.

Jezus, rad te imam, srce ti dam.

Tudi On nam govori, da nas ima rad. Vesel je, da smo se zbrali skupaj.

Zahvalimo se mu ter skupaj zapojmo:

Hvala Jezus, ... *(po vsaki drugi zahvali zapojemo)*

Jezus, hvala, da si vedno med nami.

Jezus, hvala za tvojo mamico Marijo.

Jezus, hvala za papeža.

Jezus, hvala ti za duhovnike.

Jezus, hvala za naše starše, ki nas imajo radi.

Jezus, hvala ti za naše vzgojitelje in vzgojiteljice.

Jezus, hvala za naše prijatelje.

Jezus, hvala za naravo, ki je vsa v cvetju.

Sledijo spontane zahvale.

Zapojmo skupaj in slavimo Jezusa, ki je tu med nami in nas posluša.

Pesem: **Slavi ga, slavi ga, ko se zbuja jutro, ko zvoni opoldne**

Molili bomo litanije Jezusovega imena.

Po vsakem vzkliku povemo: **Usmili se nas.** *Lahko izberete le nekaj vzklikov.*

Gospod usmili se

Kristus usmili se

Gospod usmili se

Jezus, Sin živega Boga

Jezus, Sin Device Marije

Jezus ljubeznivi

Jezus čudoviti

Jezus močni Bog

Jezus Bog miru

Jezus Oče ubogih

Jezus dobri Pastir

Jezus prava luč

Jezus neskončna dobrot

Jezus veselje angelov

Jezus naš Bog

Bodimo nekaj časa čisto tiho in glejmo Jezusa.

Tišina.

Sedaj pa lepo poklekimo (*vstanimo*), ker bo duhovnik dvignil moštranco in nas blagoslovil. Mi pa se pokrižamo, saj nas Jezus blagoslavlja.

Medtem ko duhovnik nese moštranco nazaj v tabernakelj, pomahamo Jezusu in mu pošljemo poljubček.

Zapojmo pesem **Ti si ti, Marija.**

Otroke povabimo na sredo cerkve, lepo se pokrižamo, pokleknejo in lepo počasi odidemo iz cerkve.

DEJAVNOST 1

Posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu Srcu

Trije pastirčki iz Fatime so angela poslušali in so vsak dan molili njegovo molitev. Pa tudi rožni venec so lepo molili. Tako so pripravili svoje srce na velik dogodek. Čez eno leto se jim je prikazala Marija. Prosila jih je, naj molijo rožni venec za mir, naj se žrtvujejo za grešnike in naj se posvetijo njenemu Brezmadežnemu Srcu. Tudi mi bomo zdaj to naredili.

Vsak otrok dobi srce, izrezano iz papirja. Lepo ga pobarva in na eno stran napiše svoje ime, na drugo pa animator napiše imena tistih oseb, ki jim ima otrok rad.

Zberemo se ob Marijinem kipu. Svoja srca položimo k njenim nogam.

Molimo **O Gospa moja.**

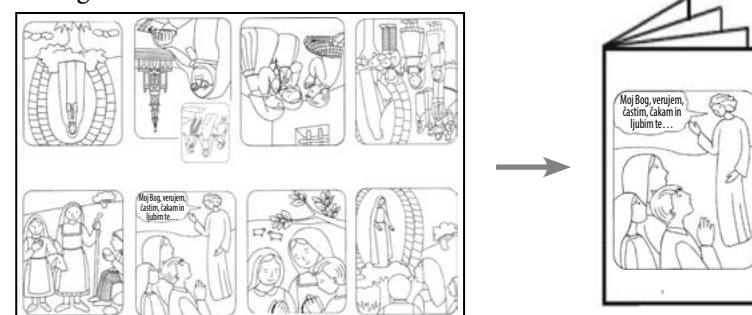
Zaključimo z vzklikom: **Marija, rad te imam, srce ti dam.**

Zapojmo pesem **Marijo imamo radi.**

DEJAVNOST 2

Knjižica o Fatimi²

Vsak otrok dobi list s sličicami fatimskih dogodkov. Po navodilih jih prepogne in pobarva. Tako izdela knjižico. Med dejavnostjo ob sličicah otrokom pripovedujemo o fatimskih dogodkih.

² http://notredamke.rkc.si/wp-content/uploads/navodila_knjiga.pdf

1. dan: SKRINJA ZAVEZE

VSTOPNO MESTO – Darilo (10–15 min)

Pripomočki škatla, zavita kot darilo (ovojni papir, pentlja), simboli različnih darov (v škatli)

Namen Pritegniti pozornost otrok. Otrokom predstaviti pojem daru oz. darila, darovanja. Bistvo je, da otroci spoznajo, da ni nujno, da podarjamo le materialne stvari.

Potek: Animator prinese darilo. Otrokom pokaže simbole (*seznam predlogov je spodaj, število simbolov je lahko različno glede na to, koliko časa si boste vzeli za to dejavnost – upoštevajte, da vsak simbol zahteva temeljito razlago, animator naj pri izbiri izhaja iz tega, kar je njemu blizu*), kaj vse on rad daruje. Pri vsakem predmetu jih povabi, da povejo, kaj je to, kakšno je, ali imajo tudi sami kaj takega. Povabi jih, da razmislijo, kaj lahko darujejo. Pri prvem predmetu razloži bolj obširno, da otroci spoznajo princip razmišljanja, potem jih bolj vključuje. Pri vsakem predmetu naj otroci povejo, ali so že kdaj kaj takšnega darovali, kako je to bilo doživeti, kaj bi še lahko na podoben način darovali.

Potem se pogovarjamo o tem, kakšen občutek je, kadar se darujemo.

Predmeti/simboli

Kaj Lahko Darujem?	simbol	Razlaga – To darujem tedaj, ko ...
Čas	ura	Kadar z babico spečem piškote, namesto da bi gledal TV, si vzamem čas za pogovor s starši, prijatelji ...
Igra	žoga, namizna igra (npr. karte)	Kadar se igram s prijatelji, namesto da bi sedel za računalnikom. Pomembno: kadar povabim k igri koga, ki sam stoji ob strani. Tudi igra s hišnim ljubljencem itn.
Veselje	nasmeh, lepa beseda in objem	Kadar povem vic, žalostnega razveselim, se nasmehnem prodajalki/šoferju ... kadar komu mimogrede polepšam dan ipd. Lahko tudi nekomu ponudim tolažbo z objemom, prijaznim vprašanjem, vzpodbudo, kadar vidim, da je žalosten.
Žalost	solza	Veliko pomeni tudi, če se nekomu zaupam, kadar mi je hudo. Da nisem slabe volje in sitnarim, ampak drugim povem, kaj me teži, in jim s tem pokažem, da jim zaupam.
Skrb	kuhalnica	Kadar ne mislim samo nase, ampak se potrudim, da naredim nekaj, zaradi česar nam je vsem skupaj bolje (npr. pomagam pri pripravi hrane, skuham čaj, pripravim limonado, pripravim mizo, pospravim posodo). Največ je vredno, če se spomnim in naredim sam, ne da mi kdo reče.

Delo, Odgovornost	zvezek, motika	Darujem lahko tudi to, da sem odgovoren. Pomembno je, da opravi delo, ki mi je bilo zaupano. Glavna odgovornost otrok je, da se trudijo za svoje šolske obveznosti – da naredijo domače naloge in se učijo. Včasih je v šoli lepo, včasih je zoprno delati DN – pomembno je, da smo odgovorni vedno, tudi ko se nam ne da. Tudi Marija je sprejela, da bo rodila Jezusa – dojenčka, ki je bil kot vsak dojenček zelo lep, nežen, ga z veseljem vsak pocrklja, ampak je z dojenčkom tudi veliko dela – joka, kaka, se umaže ...
Zvestoba	zapestnica prijateljstva ali prelomljen obesek	Darujemo lahko tudi to, da smo bližnjemu zvesti. Zvestoba pomeni, da ga imamo radi in smo z njim, kadar je dobro in tudi kadar je slabo. Da se znamo opravičiti, pobotati po nesporazumu. In da ne izdamo skrivnosti, si zaupamo, ga ne pustimo na cedilu.
Ustvarjalnost	risba, pismo	Darujemo lahko tudi nekaj, kar ustvarimo. Npr. nekomu narišemo risbico, napišemo pismo, zapojemo pesem ali zaigramo skladbo ipd.
Molitev	rožni venec, sveto pismo	Za druge se darujemo tudi, kadar zanje molimo. Če nekoga čaka težak izziv, če je kdo zbolel ali pa kar tako, lahko za bližnje tudi molimo. Bogu se darujemo tudi, kadar molimo zase. Molimo lahko tudi za naše odnose.
Ljubezen	srce	Pomembno je, da si tudi povemo, da se imamo radi. Darujem se, ko nekomu rečem, da ga imam rad, da mi je pomemben.

DEJAVNOST – zamenjajo naj se vsi tisti, ki ... (10 min)

Namen: Sprostitev in poglobitev v prejšnjo dejavnost (otroci pri tej igri uporabljajo oz. vadijo spoznanja, kako vse se lahko darujemo, do katerih so prišli med aktivnostjo vstopno mesto). Otroci pri sebi poiščejo, kaj radi darujejo, to izrazijo in povabijo prijatelje, da se tudi oni prepoznajo v tem.

Potek: Otroci sedijo v krogu. Eden izmed otrok je v sredini (na začetku naj bo na sredi animator). Tisti v sredini reče: »**Zamenjajo naj se vsi tisti, ki se radi darujejo tako, da _____.**« (Npr. *narišejo risbico za drugega, pojejo pri cerkvenem pevskem zboru, peljejo na sprehod svojega psa, pokličejo babico po telefonu, pospravijo posodo po kosilu ...*) Ko otrok reče eno stvar, vstanejo in zamenjajo mesta tisti, za katere tudi to velja. Naloga otroka v sredini je, da čim prej zasede eno izmed prostih mest. Tisti, ki je zadnji, za katerega torej zmanjka mest, je v sredini in naslednji govori: »**Zamenjajo naj se vsi tisti, ki se radi darujejo tako, da _____.**«

OZNANILO (15–20 min)

Pogovor o dramski zgodbi in svetopisemskem odlomku

V današnji zgodbi smo videli kar veliko stvari. Otroke vprašamo, ali jim je bila zgodba všeč. Kaj jim je bilo najbolj všeč? Jih je kaj presenetilo? Se jim je kaj zdelo smešno? Kako so se počutili, ko so gledali uprizoritve? So prepoznali animatorje, ki so igrali? Kateri lik jim je bil najbolj všeč? Če bi si vsak otrok izbral enega junaka, katerega bi najraje igral? Zakaj?

Potem se posvetimo vsebinski obnovi in razlagi. Otroke poskušamo čim več spraševati, da izhajamo iz tega, kar so oni opazili, in jim razložimo tisto, kar jih bolj zanima. Pomembno pa je, da razložimo tudi smisel določenih dogodkov.

Danes smo v zgodbi videli kar nekaj stvari. Spodaj so naštet bistveni poudarki in vprašanja, ki so vam lahko v pomoč pri obnavljanju vsebine:

- Videli smo, kako se je Marija odpravljala k Elizabeti. Zakaj se je odpravila k njej? Kako se je to zdelo Jožefu? Kako je Jožef sprejel njeno odločitev? Ali jo je zasliševal, ji je kaj očital, da se je kar sama odločila? Sprejel je, da si ona to želi. Povedal ji je, da ga skrbi zanjo, da se boji zanjo, ampak da spoštuje to, kar si ona želi in za kar se je odločila. Smo tudi mi pripravljeni drugim dovoliti, da delajo po svoje? Ali kdaj drugim ukazujem in jim govorim, kaj naj storijo, ker se to meni zdi bolj prav, bolje?
- Videli smo, kako je Marija obiskala Elizabeto. *Tukaj še enkrat preberemo ali še bolje z lutkami prikazemo ta svetopisemski odlomek. Ta dan se oznanila ne bi bralo. Ker je odlomek zelo kratek in konkreten, priporočamo, da ga animatorji odigrajo s pomočjo lutk. Lutke si naredite kar iz papirja oz. kartona in palčice. Priporočamo, da si natisnete še ozadje oz. prizorišče dogajanja.*

Marija obiše Elizabeto

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Ali je Elizabeta vedela, da Marija prihaja? Ne. Se je je razveselila, ko je prišla? Kaj ji je rekla? »Ti si blagoslovljena med vsemi ženami. In sad tvojega telesa je blagoslovljen.« Kaj to pomeni? Pomeni, da je bila Marija noseča. In ne samo noseča, ampak je pričakovala Jezusa, ki je med otroki poseben, ker je Božji sin. In zato je bila tudi Marija posebna, še posebej blagoslovljena med mamici. Kaj pa je Marija rekla Elizabeti? »Veš, tudi tebi je Gospod izkazal velike reči.« Kaj pa to pomeni? Da je Marija vedela, da je tudi Elizabeta noseča. In kadar v maminem trebuhu raste nov otrok, je to darilo od Boga, ker vsak otrok nastane tako, da ga ustvari Bog. Poleg tega pa je bilo to, da je bila Elizabeta noseča, zelo velika stvar, ker prej Elizabeta in Zaharija nista mogla imeti otrok.

- Videli smo tudi, kako se je Marija od obiska pri Elizabeti vrnila nazaj domov k Jožefu. Ali je bil Jožef Marije vesel? *Da.* Kdo ga je med tem časom obiskal? *Angel.* In kaj mu je povedal? *Da je Marija spočela od Svetega Duha.* Kdo so angeli? Kdo je Sveti Duh? *Marija je rekla, da se ne smeta bati Božje volje. In da se ji ne smeta upirati.* Ali se jaz kdaj bojim Božje volje? Kaj Bog hoče od mene? Danes smo se pogovarjali, da Bog hoče, da se darujemo. Prej smo videli, kako vse se lahko darujemo. Ali je to vedno lahko? Se kdaj upiram? Ali zaupam, da Bog najbolje ve, kaj je prav za mene? In se zato potrudim narediti tisto, kar

vem, da bi Bog hotel? Kaj pa, če ne vem, kaj je prav, kaj hoče Bog? Ali lahko koga vprašam za nasvet?

- Zakaj sta Marija in Jožef sploh šla v Betlehem? *Ker je cesar ukazal popis prebivalstva.* Kaj to pomeni? *Da se morajo vsi prebivalci priti nekam popisat, zato da bo cesar vedel, koliko ljudi živi pri njem. Takrat je bilo še drugače kot danes, ko te zapišejo, ko se rodiš.* Kako pa je bilo v Betlehemu? *Bilo je hladno in Jožef in Marija nista našla prenočišča.* Kam sta potem šla? *V hlev.* Kaj se je pa zgodilo v hlevu? Kdo se je rodil? Ali vam je bilo pri tem kaj smešno? Je imel Jezus radiator? Kdaj in kako se mi spomnimo na ta dogodek? *Ob božiču, 25. decembra, ko postavimo jaslice.*
- Kaj smo še videli? *Kako sta Marija in Jožef šla v tempelj.* Kaj sta tja nesla? *Dva goloba.* Zakaj? *Zato ker se jima je rodil sin.* Ali danes tudi kaj darujemo, ko se nam rodi otrok? *Nimamo več take navade, je pa vseeno lepo, če se Bogu zahvalimo z molitvijo, sv. mašo ...* Koga pa sta tam srečala? *Prerokinjo Ano in starčka Simeona.* Kaj sta povedala? *Da je Jezus »ta«, da je »Dar«, ki ga zapišemo z veliko, ker je on darilo za vsakega človeka. Marija pa je živa skrinja zaveze.* Zakaj? *Ker je ona obljubila, se je zavezala Bogu, da bo nam ljudem podarila ta Dar, to darilo, Jezusa. Ker se je zavezala, da bo njegova mama. Po njej je sklenjeno prijateljstvo med Bogom in človekom. Ker je Jezus prišel zato, da bi popravil in povečal to prijateljstvo, da bi si bili Bog in ljudje še bližje kot prej. Ker smo ljudje grešni, grešimo, se zmotimo, delamo napake. In Jezus je prišel zato, da bi nas pred Bogom opravičil, da bi umrl za to, da nam Bog odpusti vse, kar storimo narobe.*
- Kako so se Marija, Jožef, Elizabeta počutili, ko so se darovali in sklenili zaveze, obljube?

MOLITEV (5 min)

Pripomočki Za vsakega otroka po dva lista z obrisom angela (en naj bo na vrhu preluknjan) in pisalo ter košček vrvice/volne. Če je možno, kitara.

Namen Umiritev. Skupna molitev. Sklep o osebni zavezi. Ustvarjanje.

Potek: *Usedemo se v krog. Sedimo s prekrizanimi nogami, kot bi naredili metuljčka.*

Danes smo veliko slišali o angelih (angel je obiskal Jožefa in Marijo). Kaj si mislite o angelih? Veste, da ima vsak med nami svojega angela varuha? Angel varuh je čisto moj, je vedno z menoj, me varuje, čuva in mi pomaga. Kako si jih predstavljate?

Zaprimo oči. Bodimo čisto tiho. *(Animator bere ali govori zelo tiho, počasi, mirno.)* Popravimo noge v metuljčka. Pomigajmo z njimi, kot bi bila krila. Mogoče so lahko krila angela. Mojega angela varuha. Predstavljaš si svojega angela varuha. Tukaj, zraven tebe sedi. Kakšen je? Je majhen? Velik? Suh? Debel? Je grob? Je mogoče zelo nežen? Kakšne barve je? Je bel? Moder? Rozast? Mogoče nima barve? Ali je žive barve – mogoče rdeč, zelen, rumen? Ima krila? Je pri miru? Ali rad poskakuje okrog tebe? Je tih? Ali je glasen? Rad poje? Če rad poje, katero pesmico ti rad zapoje? Ga imaš rad?

Počasi odpremo oči. Kakšnega angela ste si predstavljali? *(Vsak otrok pove o svojih občutkih, svojem angelu.)* Se kdaj spomnite na svojega angela varuha? Ga kdaj za kaj prosite? Se mu kdaj tudi zahvalite? Kdo pa nam je dal angela varuha? Bog. Ker nas ima rad. Da mu pomagajo, ko nas čuva in pazi na nas.

Naredimo **znamenje križa**. Spomnimo se na svojega angela varuha. Zapojemo pesmico **Angelček, varuh moj**. Če je ne znajo, zmolimo **Sveti angel**.

Pogovarjali smo se o zavezah in darovanju. Sedaj pa oboje povežimo. Naredimo zavezo, obljubo, kaj bomo darovali. Vsak naj si izbere, kaj je tisto, kar je njemu težko darovati, pa se mu zdi pomembno, da daruje. To naj nariše/napiše na svojega angela. S tem sklene zavezo z Bogom, mu obljubi, da bo to storil. Angela pa prosi, naj mu pri tem pomaga.

Vsakemu otroku damo dva lista z obrisi angelov in pisalo. Na njiju naj nariše enaki risbici ali napiše enako besedilo. Potem si enega angela obesi okrog vratu z vrvico. Druga gega pa bo odnesel v skrinjo (zaveze) pod oltarjem.

Skupaj gremo k oltarju. Pri oltarju zmolimo **Slava očetu**, rečemo **Marija, Skrinja zaveze – prosi za nas!** in se pokrižamo.

2. dan: SEDEŽ MODROSTI

VSTOPNO MESTO – Glasbeni stoli (10–15 min)

Pripomočki stoli, tamburin ali kako drugo glasbilo ali radio (tudi telefon)
Namen Sprostitev in povečevanje motivacije za nadaljnje delo. Uvod v tematiko.

Potek: Prostor je pripravljen – stoli so postavljeni drug zraven drugega v dve vrsti. Vrsti stolov se druga druge dotikata z zadnjo stranjo (naslonjala so skupaj). Kadar animator igra na instrument ali predvaja glasbo, otroci plešejo po prostoru. Ko glasba utihne, se vsak usede na en stol. Med vsakim igranjem animator vzame stran en stol. Otrok, ki ob prenehanju igranja glasbe ostane brez stola, izpade iz igre (prej določimo, kam se takrat usede in počaka, lahko potem navija, vzpodbuja). Igra je končana, ko ostane le še en stol in dobimo enega zmagovalca.

Po igri najprej pospravimo prostor. Potem se usedemo v krog. Pogovorimo se, kako se je bilo igrati. Kako je bilo, ko si izpadel. Je otrokom igra všeč? Vprašamo jih, kako se ta igrlica navezuje na zgodbo današnjega dne. Tudi v zgodbi so bili omenjeni neki stoli. Kakšni stoli? Govorili so o sedežu modrosti. Kdo je sedež modrosti? *Marija.* Zakaj, kaj to pomeni? Zakaj je Marija modra? *Ker je vedno vedela, da je prava in največja modrost to, da znamo na vse gledati in tako presojudati, kakor (želi) Bog.* Kdo pa je še ubogal Božja sporočila? Jožef. Kakšno sporočilo je dobil od angela? *V sanjah mu je angel sporočil, da Herod streže Jezusu po življenju.* Kaj je potem Jožef storil? *O sanjah je povedal Mariji in ubogal Boga. Zato so hitro zbežali.*

DEJAVNOST – Slano testo (5–10 min)

Pripomočki moka, sol, voda (v razmerju 2:2:1, merimo v lončkih), tempera barvice, posode za mešenje, podlaga za zaščito mize
Namen Otroci ugotovijo, da je sol tista, ki poveže testo, da ne razpade. In tista, ki daje okus hrani. Tista, ki je nujno potrebna, da je neka stvar obstojna, boljša, okusnejša. Kot modrost, ki jo potrebujemo za življenje.

Potek: Najprej umesimo testo (malo) samo iz moke in vode. Ugotovimo, da testo ni obstojno, da razpada, je zelo krhko. Otroke vprašamo, zakaj je tako, ali imajo kakšen predlog, kaj bi lahko dodali, da bi bilo testo močnejše, trdnjše. Sol. Umesimo novo testo, v katerega dodamo tudi sol. Potem primerjamo drugo testo s prvim.

Tako kot brez soli nismo mogli umesiti močnega testa, niti mi ne moremo čez življenje brez kančka modrosti. Kaj pa je sploh to modrost? Je to enako kot pamet? Pomeni, da npr. znamo računati, pisati, igrati kitaro ipd.? Ne, modrost pomeni, da znamo presoditi (se odločiti), kako nekaj, kar znamo/zmoremo/kar smo se naučili, uporabiti v življenju pravilno, tako da nam pride prav v življenju, za dober namen, kot bi želel Bog. Kot smo se včeraj pogovarjali, znamo veliko stvari, ki jih lahko uporabimo za dobre namene, in se tako darujemo. Lahko pa te stvari uporabimo tudi nemodro. To, da nisi moder, namreč ne pomeni, da nečesa ne znaš. Npr. da ne znaš pisati. Ampak to, da nisi moder, pomeni, da znanje pisanja slabo uporabiš, za napačen namen. Da nekomu napišeš grdo sporočilo. Ali da se med petjem zafrkavaš. Ali da žogo nameriš prijatelju v glavo namesto v gol. Ali da pri lovljenju nekoga grdo odrineš. Zato danes govorimo tudi o plesni. Ko govorimo o soli, hočemo povedati, da je to nekaj, kar stvari izboljša. Plesen pa je nekaj gnilega, pokvarjenega, slabega.

Pomembno je, da se vedno trudimo biti modri. Ampak modri ne moremo postati z učenjem. Modrost prihaja od Boga in se je ne moremo kar tako naučiti. Zato moramo zanjo moliti. In brati Sveto pismo.

DEJAVNOST – Kdo manjka? (10 min)

Pripomočki rjuha, glasba (tamburin ali drugo glasbilo ali predvajana glasba)
Namen Zabava. Uvod v oznanilo oz. v svetopisemski odlomek.

Potek: *Otroci plešejo po prostoru ob glasbi. Animator lahko vmes daje navodila – dotaknite se s trebuščki, s hrbti, z ritkami, usedite se na tla, skočite visoko v zrak ... potem reče: »Lahko noč!« in ugasne glasbo. Otroci se uležejo na tla in morajo zapreti oči. Ne velja kukati. Animator enega otroka (kasneje lahko več naenkrat) pokrije z rjuho. Potem reče: »Dobro jutro!« Otroci ugibajo, kdo je pod rjuho.*

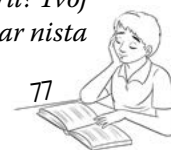
Tudi v zgodbi smo danes videli, da je nekdo naenkrat izginil. Nekoga so pogrešali. Koga? Jezusa. Še enkrat prisluhnimo tej zgodbi iz Sv. pisma.

OZNANILO – Deček Jezus v templju (10 min)

Predlagamo, da se ta dan svetopisemski odlomek prebere. Lahko ga preberemo naravnost iz Svetega pisma ali pa njegovo priredbo za otroke.

Deček Jezus v templju

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista

vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?» Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

ali

Deček v templju¹

Vsako leto so se judovske družine ob prihodu pomladi pripravljale na potovanje. V času praznovanja pashe – velike noči, naj bi obiskale Jeruzalem. Ta praznik je izvoljeno ljudstvo spominjal, da jih je Bog pred mnogimi leti čudežno rešil iz egiptovske sužnosti. Judje iz bolj oddaljenih krajev so na potovanju jedli in spali kar na prostem. Postopoma so dohitevali romarje, ki so prihajali iz raznih smeri in končno so se združili v velik val ljudi, ki je na poti do templja zatrpal ozke jeruzalemske ulice.

Ko je bilo Jezusu dvanajst let, sta ga Marija in Jožef vzela s seboj na velikonočno slavo v Jeruzalem.

Po končanem enotedenskem praznovanju so se najprej odpravile na pot matere z otroki, možje pa so jih dohiteli kasneje. Jožef in Marija sta se sešla šele zvečer.

»Kje je Jezus?« jo je vprašal Jožef.

Mariji je od strahu za hip zastalo srce. Mislila sem, da je pri moških. Pri dvanajstih letih je bil po judovski postavi že skoraj odrasel in zato prestar, da bi potoval skupaj z majhnimi otroki in ženami.

Pregledala sta vse skupine romarjev, vendar Jezusa ni bilo nikjer. Tako sta se morala po isti poti vrniti nazaj v Jeruzalem v upanju, da ga bosta tam našla.

Na poti sta se zaskrbljena spraševala, kje naj ga iščeta. Je morda odšel domov s prijatelji? Vse njuno povpraševanje po otroku je bilo zaman, dokler jima ni nekdo povedal: »Jezusa sem videl pri učiteljih v templju.«

Pohitela sta na tempeljsko dvorišče, kjer so judovski rabini redno poučevali vse, ki so jih želeli poslušati ter z njimi razpravljati o pomenu svetopisemskih besedil.

Marija je s svojim bistrim pogledom Jezusa hitro opazila. Sedel je med častitljivimi učitelji in jih pazljivo poslušal. Prav takrat se je nagnil malo naprej, da bi nekaj vprašal. Marija je razbrala na njihovih obrazih presenečenje nad otrokom, ki tako modro sodeluje v razpravi.

Jožef pa je odločno stopil mednje. Trdno je prijel Jezusa za roko in ga odvedel k materi.

»Kako si nama lahko to storil?« ga je vprašala Marija. »Oba z očetom sva bila zelo zaskrbljena.«

»Mar nista vedela, da moram biti v hiši svojega Očeta,« jima je mirno odgovoril Jezus. Potem so se vrnil domov v Nazaret.

Čeprav je Jezus vedel, da je Bog na poseben način njegov Oče, je bil še vedno pokoren tudi svojim zemeljskim staršem.

Marija je veliko premišljevala o skrivnostih svojega otroka.. Vedela je, da je drugačen od vseh. Še leta je premišljevala, preden je odkrila, v čem je ta njegova veličastna drugačnost.

Po prebranem odlomku se o njem pogovorimo. Kje so našli Jezusa? V templju. Kaj je Jezus delal tam? Sedel je med učitelji in se z njimi pogovarjal. To je tako, kot bi vi bili z učitelji v zbornici. Se je kdo med vami že kdaj pogovarjal z učitelji v zbornici in jim svetoval? Verjetno ne, bi bilo pa to zagotovo smešno in zanimivo, kajne? Zakaj pa so ti učitelji Jezusa tako poslušali? Ker je bil moder, razumen. Ker je bil Božji sin in so bili njegovi odgovori od Boga.

Kaj pa se je zgodilo potem, ko sta ga starša našla? Jezus jima je rekel: »Kako, da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Verjetno bi bilo lepo in prav, če bi jima povedal, kam gre. Tudi za nas ni prav, da kar tako gremo, ne da bi povedali staršem, kam smo namenjeni. Tudi če gremo v cerkev ali na oratorij. Je pa zelo lepo in prav, da radi pridemo sem. In da se znamo, kot se je Jezus, pokoriti, to pomeni se opravičiti in ubogati starše, vzgojitelje, učitelje. Ker nas imajo radi, jih skrbi za nas in nam želijo dobro.

MOLITEV (5 min, z možnostjo podaljšanja)

Usedemo se v krog in prižgemo svečo. **Pokrižamo se.**

Animator vzame v roke slano testo. Z otroki ga skupaj oblikujejo v stol, v sedež modrosti. Lahko ga tudi okrasijo s tempera barvami.

Potem dajo stol na sredino kroga in animator pove ali prebere:

Gospod, hvala Ti za vse, kar znamo. Prosimo Te, da bi to znali prav uporabljati. Prosimo te za modrost.

Oče naš.

Marija, Sedež modrosti – prosi za nas!

Znamenje križa.

3. dan: MARIJA POMOČNICA

VSTOPNO MESTO – PREPOZNAVANJE ČUSTEV (5 MIN)

Pripomočki Slike obrazov, ki prikazujejo različna čustva; ali slike dogodkov, ki izzovejo različna čustva.

Namen Otroci sočustvujejo z osebami na slikah, pogovor o čustvih in sočutju.

Potek: Animator vsakemu otroku da naključno sliko (obrnjeno narobe, da je otrok ne vidi). Ko imajo vsi otroci v roki svojo sliko, jo lahko obrnejo. Najprej naj si jo dobro ogledajo, nato v krogu povedo:

- Kaj vidijo na sliki?
- Kakšna čustva izražajo osebe na sliki?
- Kako se počutijo?
- Zakaj se tako počutijo?
- Kaj se jim je zgodilo? Katere sličice prikazujejo neki dogodek, zaradi katerega se je potem tisti, ki je to doživel, počutil vesel/žalosten/jezen/prestrašen/...?
- So se že sami kdaj tako počutili?
- Kaj so si takrat želeli? Kaj jim je pomagalo, ko so se tako počutili?
- Kaj naredijo oni, ko se nekdo tako počuti? Ali je to drugim ljudem všeč, jim pomaga?
- Kdaj se drugi otroci v skupini tako počutijo?
- Kaj pa je naredila njihova mamica (ali kdo drug, ki ga imajo radi in mu zaupajo, da jim bo pomagal), ko so bili npr. žalostni, prestrašeni?

¹ Batchelor, M. (1989). Zgodbe svetega pisma. Koper: Ognjišče.

Svatba v galilejski Kani

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščenje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

ali

Vino za svatbo²

Nekega dne so Jezusa z njegovimi učenci povabili na svatbo v vasico Kana na Galilejskem višavju.

Medtem ko so se gostje na svatbi zabavali, je med strežnim osebjem nastal preplah. Zmanjkalo je vina, tako da gostom niso imeli več s čim postreli. Jezusova mati, ki je bila tam, je šla k Jezusu in ga prosila:

»Prosim, stori kaj! Svatba bo propadla, ženin in nevesta pa bosta osramočena, če bodo gostje ugotovili, da je zmanjkalo vina.«

Minil je čas, ko je Jezus izpolnjeval vse materine želje. Zdajle hoče ubogati predvsem Boga in izvrševati njegovo voljo.

Čakam, da pride pravi trenutek za moje delovanja,« ji je odgovoril.

»Glejte, da boste storili vse, kar vam poreče mojsin,« je Marija zašepetala služabnikom. Prepričana je bila, da bo Jezus pomagal prijateljem v stiski in jih rešil sramote.

Vsakdo se pred jedjo rad umije, Judje pa so storili še mnogo več. Zaradi verskih pravil so si večkrat umivali roke. Jezus je opazil vrsto velikih vrčev, iz katerih so gostom točili vodo za umivanje. Bili so že prazni.

»Napolnite te vrče z vodo!« je rekel služabnikom. Nato jim je naročil: »Zajemite zdaj iz teh vrčev in nesite gostom!«

Služabniki so naredili vse, kar jim je Jezus naročil. Ko so natakali povabljenecem, so videli, da se čaše polnijo z izvrstnim rdečim vinom.

Starešina je vino z veseljem poskusil in vzkliknil:

»Ti si pa najboljšo vino prihranil za konec!«

Ni namreč vedel, od kod je vino prišlo. Jezusovi učenci so videli vse, kar se je zgodilo. Vsi začudeni so strmeli v svojega Učenika. Začeli so verjeti, da je on drugačen od vseh ostalih. Upali so, da bo njemu uspelo vrniti smisel trdim in strogim pravilom judovske vere in da se bo po njem razodela resnica, ki lahko vsem ljudem prinese Božjo ljubezen, srečo in trdnost.

DEJAVNOST 1

Po prebrani zgodbi otroke vprašamo, ali so to zgodbo že kdaj slišali. Skupaj jo obnovimo. Potem zgodbo povežemo z vstopno aktivnostjo tako, da otroke sprašujemo:

- Kako so se počutili strežniki (natakarji) ter ženin in nevesta, ko je na svatbi zmanjkalo vina. *Bilo jih je strah. Česa? Da bodo ljudje videli, da ni več vina. Verjetno bi se potem kdo tudi norčeval iz ženina in neveste. Lahko bi se tudi jezili na njiju, da nista pripravila dovolj vina.* Se je vam že kdaj zgodilo kaj podobnega?
- Bili pa so tudi žalostni. Zakaj? *Ker niso mogli nič storiti, nič spremeniti. Čeprav so vedeli, da se ne bo dobro izteklo, niso mogli vina tisti hip nikjer dobiti. Rečemo, da ta situacija ni imela izhoda.* Ste se vi kdaj že znašli v taki situaciji?
- Na kateri sličici lahko vidimo žalost? *Dobro pogledajmo dečkov obraz na sliki. Kaj vidimo? Da ima v očeh solze. Njegove obrvi so namrščene, spuščene dol k očem, kot bi bile zelo težke. Njegova usta so v koticah zakrivljena navzdol.* Kaj mislite, kakšne so njegove roke? In telo? Se počuti močan? *Verjetno ne, verjetno se počuti, kot bi nanj pritiskala velika teža, verjetno se počuti tako, kot da bi bil zelo utrujen in je njegovo telo že čisto šibko, mehko.*
- Lahko poskusimo mi s pantomimo pokazati takšen obraz in telo?
- Katera sličica prikazuje strah? Kaj vidimo na obrazu? *Obrvi so dvignjene, oči so široko odprte, usta so odprta v krik. Izgleda, kot bi deček nekaj pričakoval. Kot da nekaj čaka. Čaka nekaj neprijetnega. Strah ga je, da se bo zgodilo nekaj hudega. Npr. da bo zmanjkalo vina.* Kakšno je njegovo telo? *Verjetno je trdo, v krču. Kot bi najraje zbežal, a je hkrati prilepljen na mestu. Poskusimo pokazati.*
- Če je otrokom všeč, lahko pokažete še več različnih čustev. Lahko jih otroci tudi ugibajo.
- Kdo je videl stisko mladoporočencev? *Marija.* Kako se je ona počutila? *Verjetno jo je zaskrbelo za njih.* Kako je to izrazila v odlomku? Kaj je storila? *Prosila je Jezusa za pomoč. Naj naredi čudež in jih reši iz situacije, ki nima izhoda.*
- Kaj pa je Jezus potem naredil? Ji je ustregel? *Je.* Kako je pomagal?
- Ali so mu ljudje zaupali? Bi vi lahko zaupali, če bi vam nekdo nekaj naročil, kot je Jezus naročil, naj napolnijo vrče z vodo?
- Kako sta se potem, ko so strežniki (natakarji) točili vino, počutila ženin in nevesta? *Verjetno sta bila najprej olajšana. Otrokom pokažemo gib, ko z roko potegnemo po čelu in globoko izdihnemo v olajšanju.* Ste se vi že kdaj tako počutili? *Ko nas je bilo strah, pa je bilo potem vse v redu. Na primer, ko čakaš na rezultate testa in te je strah, da bo ocena slaba, pa potem vseeno dobiš lepo oceno. Bila sta tudi vesela in hvaležna.* Katera slika pokaže veselje? *Deklica ima ravne, rahlo spuščene obrvi, sproščene oči, usta oblikujejo nasmeh.* Kakšna je razlika med pravim nasmeškom in nasmeškom, ko se naredimo, ko nismo zares veseli, ampak se le pretvarjamo? *Na primer, ko nas kdo fotografira in je lepo, da se smehljamo. Razlika je v očeh. Z otroki skupaj poskusimo pokazati to razliko.* Kakšno je pa telo, ko smo veseli? *Počutimo se, kot da imamo veliko energije. Kot da se lahko lotimo česar koli.*

Enaka vprašanja se lahko zastavijo za zgodbo o Jairu in njegovi hčerki.

- Kako se je počutil Jair, ko je mislil, da je njegova hčerka umrla? *Žalosten je bil. In strah ga je bilo.*
- Kdo je videl njegovo stisko? *Marija.*

² Batchelor, M. (1989). Zgodbe svetega pisma. Koper: Ognjišče.

- Koga je Marija potem prosila za pomoč? *Jezusa.*
- Kaj pa je Jezus potem naredil? *Rekel je »talita kum«.* Kaj to pomeni? *»Deklica, vstani!«*
- Kako so se počutili deklica, starši in drugi ljudje, ko je deklica oživila? *Bili so zelo presenečeni. Tega niso pričakovali. In bili so veseli. In hvaležni. Lahko poskusimo pokazati presenečenje.*

Potem se z otroki pogovorimo o tem, ali so oni kdaj komu pomagali, ko je bil v stiski. Ali pa če je kdo kdaj pomagal njim. Kako je bilo, kaj se je zgodilo? Kako se počutiš, če ti nekdo pomaga? Kako se počutiš, ko ti nekomu pomagaš? Kako sta se počutila Marija in Jezus, ko sta pomagala ljudem? Bila sta vesela, srečna, mogoče sta bila ponosna.

Ko nekomu pomagamo, smo ponavadi veseli in ponosni nase, ker smo dobri ljudje, ki radi pomagajo. Ko nam nekdo pomaga, smo ponavadi veseli. In hvaležni. Ampak ni vedno tako. Ali nam je vedno prav, če nam kdo pomaga? Včasih smo jezni in si mislimo: »Pusti me pri miru! Sploh ne veš, kako mi je! To, kar ti delaš, še poslabša moje počutje! Ne pomagaš mi, ampak mi je sedaj še huje, ker se mi zdi, da me ne razumeš!« Včasih ljudje narobe razumemo, kako se nekdo počuti. Npr. mislimo, da je nekdo žalosten in ga hočemo potolažiti, on pa je jezen in bi najraje nekaj razbil.

DEJAVNOST 2 – Pogovor o življenju in igra vlog (10 min)

Zelo pomembno je, da znamo prav prepoznati, kako se nekdo počuti. In da vemo, kaj je tisto, kar njemu pomaga. Ker potem lahko pomagamo tako, kot mu je všeč. Ne pomaga vsem ljudem enako, ne želimo si vsi enake pomoči. Nekdo, ko je žalosten, želi, da ga vsi pustijo pri miru. Drugi želi, da ga objameš. Tretji se želi pogovarjati in ti razložiti, kaj se mu je zgodilo in kako se počuti, kaj si želi. Četrty želi od tebe nasvet in tolažbo.

Zato nekomu pomagati ni kar tako. Pomembno je, da se tega lotimo počasi in natančno. Pomembno je, da smo SOČUTNI. To pomeni, da čutimo z nekom. Da bi lahko z njim čutili, pa moramo dobro prepoznati, kako on čuti oz. kako se počuti. In moramo upoštevati, kako se počuti, če nekaj naredimo.

1. Najprej opazuj osebo. Kako se zdi, da se počuti? Kakšen izraz ima na obrazu? Kaj dela z rokami? Kako se vede, kaj počne?
2. Poskusi oceniti, kako se počuti (npr. je žalosten). Če ti je težko, ga lahko vprašaš, kako se počuti (npr. »Kako si? ali »Zdi se mi, da si mogoče žalosten? Je to res?«).
3. Spomni se, kdaj si se ti tako počutil (si bil žalosten). Kako je bilo? Kaj si si želel? Ali ti je kdo pomagal? Kaj ti je bilo takrat všeč, kaj ti je pomagalo? (Npr. objem od babice).
4. Kako se ti počutiš zdaj, ko vidiš, da se prijatelj počuti npr. žalostno?
5. Lahko vprašaš prijatelja, ali si želi, da nekaj storiš, kar je tebi pomagalo, ko si se tako počutil (če bi mu bilo všeč, da ga npr. objameš). Če ne veš, kaj storiti, mu lahko to poveš in ga vprašaš, kaj si želi (»Praviš, da si žalosten. Hudo mi je, ko te vidim žalostnega. Rad bi ti pomagal. Rad bi te razveselil. Ampak ne vem, kaj naj naredim, da ti bo bolje. Mogoče bi te lahko objel. Bi ti bilo všeč, če bi se šla žogat? Ali si mogoče želiš, da grem stran in te počakam, da se pomiriš, pa boš potem prišel k meni in se bova igrala? Mogoče mi lahko poveš, kaj se ti je zgodilo. Povej mi, kaj si želiš.«)
6. Naredi nekaj, da bi pomagal prijatelju. Kar misliš, da je prav.
7. Na koncu razmisli, ali se ti zdi, da je bilo prijatelju všeč, kar si storil. Lahko ga tudi vprašaš.
8. Kako se pa ti zdaj počutiš?

Sedaj zopet otroke razporedite v pare. Lahko vsi naenkrat, lahko pa le nekaj parov drugim prikaže, kako je, ko poskušaš biti sočuten – ko poskušaš prepoznati, kako se nekdo počuti, se vživeti v to in se spomniti, kako je bilo, ko si se sam tako počutil, in potem pomagati. Odigramo igre vlog – eden si izbere, kako se bo počutil, drugi pa poskuša biti sočuten do njega.

DEJAVNOST 3 – Izdelava dnevnika sočutja (10 min)

Vsak otrok izdelava svoj dnevnik sočutja, v katerem bo nekaj dni spremljal, kako je bil sočuten. Namen je, da otrok razmišlja o tem, kar počne. Da prepozna strategije, kako je on lahko sočuten. In da prepozna, kako je to njemu prijetno – biti sočuten.

Dnevnik sočutja naj bo majhen zvežčič ali plakat. Animator naj ga delno (glede na čas, ki ga bo med katehezo namenil izdelavi, in glede na sposobnosti otrok) izdelava vnaprej. Dnevnik sočutja naj bo pripravljen tako, da bo animatorju všeč in bi ga sam z veseljem izpolnjeval. Potem naj ga otrok še dodela tako, da mu bo še bolj privlačen.

Dnevnik naj bo zastavljen kot nekakšna tabela z več kategorijami, nam so se zdele smiselne tiste, ki so navedene v tabeli spodaj. Dnevnik lahko oblikujete tudi po svoje. Pomembno je, da otrokom prikažete, kako je to, da smo sočutni, zelo sestavljeno dejanje: prepoznati, kako se nekdo počuti → čutiti z njim → odgovoriti na to in pomagati.

MOLITEV

Priprava: Vsak otrok ima kozarec z malo vode. Dogovorimo se, da bo vsak povedal eno stvar, ki jo lahko naredi, da bi bil sočuten – »na oratoriju bom gledal, če bom koga videl samega sedeti v kotu in bom stopil k njemu«; »ko bo kdo vesel, bom praznoval z njim«, »če bo kdo jokal, ga bom objel«; »če bo koga strah, bova skupaj zmolila, da bi bilo vse v redu« ...

Znamenje križa.

Dobri Bog, prosimo te za sočutje. Marija, ti si v Kani Galilejski videla stisko, ko je zmanjkalo vina in ti je bilo hudo. Pomagaj nam, da bomo tudi mi gledali okrog sebe in prepoznali, kako se kdo počuti. Pomagaj nam, da bomo znali čutiti z drugimi – se z njimi veseliti, jokati, upati ... In da bomo znali na to odgovoriti. Jezus, ti si naredil čudež – pomagal si, ko si spremenil vodo v vino. Jezus, naj tudi mi delamo majhne čudeže. Pomagaj nam, da bomo znali narediti tisto, kar je prav. Da bomo znali pomagati s sočutjem.

Potem vsak otrok pove, kako bo on sočuten, in vlije vodo iz svojega kozarca v vrč.

Oče naš.

Slava očetu.

Marija, Pomoč kristjanov – prosi za nas!

Znamenje križa.

Do koga sem bil sočuten?	Kaj sem videl, ko sem osebo opazoval? Kako se je oseba počutila? Sem jo tudi vprašal?	Sem se sam že kdaj tako počutil? Kako je bilo? Kaj mi je pomagalo?	Kako sem se jaz počutil takrat? Kako sem čutil z osebo, sočustvoval?	Sem osebo vprašal, kaj si želi? Kaj je rekla? Ali sem sam izbral?	Kaj sem storil?	Kako se je oseba odzvala? Kako se je počutila na koncu?	Kako sem se jaz počutil na koncu?
Do sestrice.	Bila je vesela. Mislim, da zato, ker je dobila lepo oceno. Smejala se je, govorila je, da je vesela in da se je splačalo truditi. Bila je zelo živahna, skakala je okrog in pela.	Ko sem zadel gol na tekmi. Bil sem zelo ponosen. Želel sem si, da mi vsi rečejo »bravo« in da proslavimo tekmo. Želel sem si tudi nagrado – sladolek.	Bil sem vesel, ker je sestra dobila lepo oceno, in tudi zato, ker sem jo videl peti in skakati ter se smejati.	Nekaj sem naredil kar sam, ker vem, da je bilo to meni všeč. Nekaj sem jo vprašal, ji predlagal.	Najprej sem ji rekel »bravo« in ji dal petko z roko. Potem sem jo vprašal, ali lahko pojeva in pleševa skupaj. Bilo ji je všeč. Na koncu sem jo povabil na sladoled.	Bila je vesela. Rekla je »hvala«. Da je vesela, da je bil še nekdo drug z njo vesel in da je bilo to kar praznovanje. Bila je tudi utrujena.	Jaz sem bil zelo ponosen nase. Upam, da bo naslednjič ona praznovala z menoj, ko mi bo nekaj uspelo.
Do prijatelja.	Mislim, da je bil jezen. Sedel je v kotu. Bil je tiho. Usta je imel stisnjena skupaj. Izgledal je zamišljen. Dlanji je stiskal v pest. Rekel sem mu, da se mi zdi, da je jezen.	Sam sem bil jezen včeraj, ko mi je sošolec vzel karte in mi jih ni hotel vrniti. Lovila sva se po razredu in njemu je bilo smešno, jaz pa sem bil res jezen in mi je šel na živce. Hotel sem ga udariti. Potem je učiteljica to videla in mi je rekla, naj počakam, da jih bo tako in tako vrnil. In naj se raje igram z drugimi sošolci. Res sem se zabaval, ko smo se igrali in sošolec mi je potem vrnil karte ter mi še rekel »oprosti«. To mi je bilo všeč.	Skrbelo me je, da se bo sošolec stepel. Bilo mi je hudo, da je sam v kotu.	Vprašal sem ga, ali je žalosten. Potem sem mu ponudil, da greva na travnik kričat in tekat.	Rekel sem mu, da se mi zdi, da je jezen, ker sem bil sam včeraj jezen in sem tudi jaz bil v kotu in stiskal pesti. Vprašal sem ga, kaj se mu je zgodilo. Rekel je, da mu je brat rekel, da je bedak in mu pokazal jezik. In da ga ne mara in da ga hoče preteptati. Rekel sem mu, da mu to ne bi pomagalo, ker ima verjetno brata rad. Rekel je, da nič več. Ker je bedak. Pa sem mu povedal svojo zgodbo in da mi je pomagal, da se mi je opravičil. Potem sem mu predlagal, da greva ven tekat in kričat. In sva šla. Potem sem šel skupaj z njim k bratu, da mu je povedal, da ga je prizadel in da ne mara, da je takšen do njega. Da hoče, da se mu opraviči in je prijazen do njega. Res je brat to naredil.	Najprej je bil presenečen, ko sem ga zmotil. Potem je bil je olajšan, globoko je zavzdihnil, ko sva bila utrujena od tekanja in kričanja. Upal je, da mu brat ne bo še enkrat rekel kaj grdega. Bil je vesel, ko mu je brat rekel oprosti in smo se šli skupaj igrati.	Bil sem vesel, ker sem nekomu pomagal. Bil sem hvaležen, da me je poslušal in mi je dovolil, da sva se pogovarjala, čeprav je bil jezen. Ponosen sem nase.

4. dan: MATI CERKVE

VSTOPNO MESTO – Iz živih kamnov sestavimo ... (10 min)

Pripomočki Kartice s slikami, kaj morajo sestaviti (npr. slika mize, hiše, drevesa, sonca ...). To naj pred katehezo pripravi vsak animator sam.

Namen Otroci spoznajo, da skupaj zmorejo več in bolje. In da je sodelovati zabavno.

Potek: Danes smo slišali, da smo mi, ki smo krščeni, živi kamni. Najprej se dobro razgibajmo, da vidimo, koliko smo živi. Naredite skupaj nekaj vaj – poskoki, počepi ipd. Sedaj pa pogledajmo, kaj lahko skupaj zgradimo, če smo res pravi kamni.

Vsak otrok je živi kamen. Eden izmed otrok vleče kartico s sliko, v kaj se morajo otroci spremeniti. Nato s skupnimi močmi to naredijo. Bistveno je, da so v končno sliko vključeni vsi otroci (najboljše, da tudi animatorji). Animator nato slika končni izdelek, sliko si lahko nato ogledajo skupaj z otroki in se pogovorijo/pokomentirajo, kaj je bilo najtežje, najlažje itd. Če imajo animatorji več kartončkov s slikami, lahko sestavijo več slik.

DEJAVNOST - Sestavimo Cerkev (iz opek sestavijo cerkev in narišejo sebe (majhne lutke) kot del občestva, kot Cerkev) (20 min)

Pripomočki opeka iz slanega testa, lepilo (ki bo lepilo material vaših opek), papir, barvice, škarje ALI fotoaparati in možnost natisniti fotografije
(Za opeko lahko animatorji uporabite slano testo, ki ga vnaprej pripravite, razrežete na kocke in potem lahko otroci zidajo. Lahko pa uporabite tudi glino, das maso, prave opeke ...)

Namen Otroci razmišljajo o tem, da so tudi na oratoriju del skupnosti Cerkve, razmišljajo o tem, kaj še lahko naredijo za skupino, za Cerkev.

Potek: Otroci iz vnaprej pripravljenih opek sezidajo (in po možnosti še zlepijo) cerkev, lahko jo tudi pobarvajo, okrasijo ... Sebe narišejo na majhen list papirja (lahko se tudi izrežejo) ali pa posnamejo fotografije in jih natisnejo. Nato premislijo, kaj bodo lahko danes in jutri naredili za skupino, kaj lahko naredijo čez leto za Cerkev. Ko razmislijo, kaj bodo naredili, svojo sliko postavijo (prilepijo) v cerkev (iz opek) in povedo svoj sklep.

OZNANILO – Marija pod križem (5 min)

Danes smo v zgodbi slišali, da je Marija mati vseh nas. Ježu in Janezu je povedala, da vsak otrok, ki je krščen, postane tudi njen otrok. Zato je Mati Cerkve. Nikoli nikogar ne zapusti. Takole piše v Svetem pismu:

Marija pod križem

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

Ampak Jezus ni samo Mariji naročil, naj bo naša mati, naj nas vzame za svoje otroke. Tudi Janezu je nekaj rekel. Naj bo njen sin, naj jo vzame za svojo mamo. Tudi mi moramo Marijo vzeti k sebi. Lahko si doma postavimo kakšno njeno sliko ali kipec in pogosto molimo k njej. Lahko imamo njeno svetinjico in jo vedno nosimo ob sebi. Lepo je, da vsako jutro, kot pozdravimo svoje starše, pozdravimo tudi Marijo kot našo drugo mamo in Boga kot našega Očeta. Z molitvijo, z besedo dobro jutro, s pesmijo ...

Pa tudi zdaj skupaj pozdravimo Marijo, našo mamico.

MOLITEV (10 min)

Najbolje je, da gremo v cerkev in poleg Marijinega kipa ali slike postavimo našo cerkev, ki smo jo sezidali.

Znamenje križa.

Marija, ti si naša mama. Vedno nas gledaš, kaj počnemo. Skrbi te za nas in želiš nam najboljše. Prosimo te, bodi z nami. Posvetimo ti svoje oči, ušesa, usta, srce. Da bomo videli, kar moramo videti. Da bomo slišali, kar želiš, da slišimo. In da bomo govorili, kot si ti vedno govorila le dobre stvari. Posvetimo ti svoje srce, pridi k nam, v naše srce, da bomo srečni in bomo imeli radi sebe in ljudi okrog nas, kot imaš ti rada vse nas. Želimo biti celi tvoji, čuvaj nas.

O Gospa moja.

K tebi prinašamo našo cerkev, ki smo jo sami naredili. In nas v njej, kot žive kamne. Marija, Mati Cerkev, prosi za nas, da bomo uspeli izpolniti naše obljube. Pomagaj nam, da si bomo znali pomagati med seboj. Skupaj zmoremo več! Pomagaj vsakemu izmed nas.

Vsak pove svoj sklep: »Marija, meni pomagaj, da bom _____.«

Zdravamarija.

Zapojemo kakšno Marijino pesem. **Marija, Mati Cerkev – prosi za nas!**

Znamenje križa.

5. dan: KRALJICA MIRU

VSTOPNO MESTO – Stop! (5 min)

Pripomočki glasba (CD ali glasbilo)

Namen Vaja v umirjanju.

Potek: Ko glasba igra, otroci plešejo in skačejo. Ko utihne, se morajo takoj ustaviti.

Po igri se na kratko pogovorimo. Otroke vprašamo, ali jim je bila igra všeč. Se je bilo težko kar naenkrat ustaviti? So morali biti pozorni? Ko je glasba prenehala, je bilo to vedno presenečenje, ker nikoli ne veš, kdaj bo »stop!«.

OZNANILO – Jezus se prikaže učencem (10 min)

Tako kot je nas vsakič presenetilo, je presenetilo tudi Jezusove apostole, ko se jim je Jezus prikazal. Jezus jim je, preden je umrl, povedal, da se bo vrnil, vstal od mrtvih. Ampak ko je zares prišel k njim, so bili presenečeni. Tega niso zares pričakovali. Najprej sploh niso verjeli, da je to res Jezus, ko je prišel k njim.

(Pri razlaganju tega odlomka in dramske zgodbe pazimo na to, da otrokom razlagamo v skladu s tem, kako oni razumejo smrt. Majhni otroci namreč še ne razumejo, da je smrt za človeka dokončna, nespremenljiva. Spomnimo se nazaj, ko smo poslušali o Jairovi hčeri. Čudež je bil, da je deklica vstala. Kadar človek umre, ne vstane več. Njegovo telo je čisto pri miru. Otroci razmišljajo zelo konkretno in ob pogovorih o smrti potrebujejo konkretne razlage o tem, kaj se dogaja, kako to izgleda. Mrtvega človeka damo v krsto ali v žaro in ga potem pokopljemo. Zanj molimo, imamo svete maše. Dobri ljudje in otroci gredo potem, ko umrejo, v nebesa. Ko otroci začnejo bolj razumeti smrt, lahko ob tem doživljajo strah. Postopno razumejo, da smrt doleti vsakega. Takrat jih je strah, da bi se njihovim najbližjim kaj zgodilo. Šele kasneje razumejo, da bodo tudi oni umrli, in to povzroča še posebej veliko stisko. Pomembno je, da otrokom (kot tudi odraslim) sporočamo, da to ni konec, da je to šele začetek drugega življenja, življenja v nebesih. In da se je za to treba truditi. In da Bog določa, kdaj bo ta trenutek, ko bomo šli v nebesa. Nekaterim otrokom je lahko ta misel tako všeč, da si potem želijo čim prej umreti. Pomembno je, da otrokom pravilno približamo tako zahtevne vsebine.)

Pa preberimo odlomek iz Svetega pisma o tem, kako je Jezus prišel k učencem.

Jezus se prikaže učencem

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Pogovorimo se o odlomku. Odlomek je težak, zato ga otrokom prek vprašanj razložimo. Učenci so se tedaj skrivali v hiši, ker so se bali vojakov, ki so križali Jezusa. Takrat ljudje niso marali Jezusa in zato tudi njegovih učencev ne. Jezus jim je že prej povedal, da ne morejo izbrati samo tistega, kar jim ugaja. Če so želeli »imeti delež«, z Jezusom, so morali sprejeti tudi to, da jih ljudje niso marali in so jih preganjali. V to hišo, kjer so se skrivali, je nekdo prišel. Kdo? Jezus. Kako je pozdravil učence, ko je prišel? »Mir vam bodi.« Kaj to pomeni? Jezus jim je želel povedati, naj jih ne bo strah. Pokazal jim je roke in stran. To pomeni, da jim je pokazal, kje je imel rane na rokah, ki so mu ostale od žebeljev, s katerimi so ga križali, in da jim je pokazal, kje ga je vojak prebodel na trebuhu. Kaj pomeni, da so se učenci razveselili, ko so videli Gospoda? To pomeni, da so bili šele takrat prepričani, da je to res Jezus. In bili so veseli, da je spet med njimi. Jezus jim je zopet rekel: »Mir vam bodi,« kot bi jim hotel povedati, naj se ničesar ne bojijo, saj je on z njimi, jih ne bo zapustil. Potem jim je dal nalogo, naj nadaljujejo njegovo delo. Kaj pa je bilo Jezusovo delo? Živeti tako, kot bi Bog želel. In ljudem praviti, da obstaja Bog, ki je naš Oče, ki nas ima rad, ki je poslal svojega Sina Jezusa, ker želi, da bi mi dobro živeli. In jih tako vzpodbujati, da bi živeli, kot Bog želi. Potem pa je Jezus učencem »dihnil« Svetega Duha, kar je pomenilo, da jih je še posebej posvetil, da so potem zmogli prav presojati in so lahko ljudem odpuščali in zdržali grehe. To pomeni, da so lahko, kot danes duhovniki, opravljali sveto spoved. Takrat so učenci postali prvi duhovniki.

DEJAVNOST – Strah in mir (15 min)

Učence je bilo strah. Da bodo vojaki prišli tudi po njih in bodo tudi njih kaznovali (mučili, usmrtili), kot so Jezusa. Marija pa jim je rekla, naj bodo mirni in potrpežljivi v pričakovanju, da pride Sveti Duh. Naj se ne bojijo tistega, ki umori telo, potem pa ne more nič več. Ampak naj se bojijo tistega, ki more vreči v večni ogenj. To pomeni, naj se ne bojijo, da bi jih vojaki našli in z njimi grdo ravnali, ampak naj se bojijo, da bi v življenju grešili. To pomeni, da bi živeli tako, kot ni prav, kot Bogu ni všeč. Potem ne bi šli v nebesa, ampak v pekel. Zato se je treba bati greha, zla, hudobije. Če pa delamo dobro, vemo, da ne grešimo, potem imamo čisto vest in strahu ni, ničesar se ne bojimo, saj imamo mir v srcu.

Kadar nas je zelo strah, si želimo zbežati stran od tistega, kar nas je strah. Ampak se hkrati počutimo tako, kot da bi okameneli, zamrznili, kot da se ne moremo premakniti. Rečemo, da nas strah ohromi. Potem pa je samo mir, ki prihaja od Boga, tisti, ki nas lahko pogreje. Ki nam da pogum, da gremo naprej, da nas strah ne ustavi.

Potek: To je igra lovljenja. V tej igri eden otrok lovi, drugi pa rešuje. Tisti, ki lovi, je »STRAH«. Ko te ulovi, te ohromi. Čeprav te ulovi nežno, takoj obstaneš in daš noge narazen, roke pa visoko v zrak, tudi narazen (kot bi naredil zvezdo iz telesa). Potem pa pride »MIR«, ki te z dlanjo obkroži okrog in okrog trebuha, s tem te otopli in reši, da lahko tečeš naprej.

Animator naj navodila dobro razloži in tudi demonstrira. Posebej pazite, da igra ne bo pregroba. Naj se vsi otroci preizkusijo v obeh vlogah.

Po igri se lahko pogovorimo, kako je bilo, ko nas jo dobil »STRAH«. Želiš si teči naprej, pa ne moreš. In kako je bilo, ko nas je obkrožil »MIR«? Olajšanje, spet smo se lahko premikali, sodelovali, šli naprej, se veselili. Tudi kadar nas je v življenju strah, je tako, da si želimo nekaj spremeniti, ampak se zdi, kot da je situacija brez izhoda, kot smo se že pogovarjali pri drugi katehezi to leto.

Kadar smo v situaciji, ki je brez izhoda ali pa v kakšni situaciji, ki je za nas težka, se lahko vedno obrnemo na Marijo. Ona je učencem vedno znala povedati prave besede, da jih ni bilo strah, da jih je opogumila. Peter je v zgodbi rekel, da je njena beseda kot dotik samih besed. Zato radi molimo k njej in jo prosimo za pomoč. Kadar nam je lepo, pa se je tudi spomnimo in se zahvalimo za mir, toplino v srcu, za srečo.

DEJAVNOST – Moja oljna krona (10 min, z možnostjo podaljšanja)

Pripomočki oljne vejice, vrvica, škarje, lahko tudi listki, pisala in luknjač
Namen Otrok izdela svojo oljno krono, ki je simbol miru. Razmislek o tem, česa me je strah, kaj me pomirja oz. mi prinaša mir, ter kako je, ko sem miren.

Potek: Vsak otrok si izdela svojo oljno krono.

Če imamo dovolj časa, se lahko tudi pogovarjamo o tem, česa je koga strah. Otroke vzpodbudimo, da res prepoznajo svoje strahove in jih poimenujejo. Povabimo jih, da razmišljajo o vsakdanjih strahovih, kot je strah pred temo, višino ipd. in tudi pred strahom, da mi ne bi šlo dobro v šoli, da bi se staršem kaj zgodilo ... Mogoče bo otroke vsebina oznanila vzpodbudila k razmišljanju smrti. Pazimo, da otrok še bolj ne prestrašimo. Zelo pomembno se je zavedati, da otroci do desetega leta drugače dojemajo smrt. Otroke vedno najprej

sprašujemo, da vidimo, kje so s svojim razumevanjem, in jim šele potem v skladu s tem razlagajmo. Bodimo zelo previdni, ker so sporočila, ki jih dajemo v takšnih situacijah, za otroke zelo pomembna, jih lahko spremljajo vse življenje.

Ko prepoznamo strahove, se pogovarjamo o tem, kaj nam pomaga. Kaj nam pomaga, da se počutimo mirni? Čista vest. Kaj je pomagalo junakom v današnji zgodbi, kaj je pomagalo učencem v Svetem pismu? *Pomaga nam molitev, podpora bližnjih, to, da vemo, da je tudi to, da nam je kdaj težko, del življenja. Da sta trpela tudi Jezus in Marija, kot smo spoznali čez cel teden oratorija. Ampak da si moramo med seboj pomagati, da nam bo v življenju čim bolj lepo. In se truditi, da živimo tako lepo, da bomo prišli v nebesa, kjer nam bo lepo in mirno za večno. In veliko moliti. Marija je Kraljica miru, obrnimo se nanjo in nam bo lažje, Marija nas bo opogumila.*

Kako pa je, ko smo mirni? Otroke vprašajmo, ali se spomnijo, da so bili kdaj še posebej mirni, so se počutili tako, kot da jih ničesar ni strah, da vse zmorejo, da so varni. Kako je bilo takrat?

Oljno krono lahko vsak otrok tudi opremi z listki, ki predstavljajo, kaj je tisto, kar njega pomirja, in kako je, ko je miren. Lahko napiše tudi svoje strahove in strategije, kako se bo soočil z njimi – molitev, pogovor, da bo šel večkrat k Marijini kapeli ...

MOLITEV (5 min)

Mir prihaja od Boga. Iz zaupanja, da je z nami, da nas ima rad, da bo poskrbel za nas, nas varoval. Marija nam pri tem pomaga. Prek nje se še lažje dotaknemo nebes, Boga, miru. Potem pa si mir lahko delimo tudi med seboj. Pri sveti maši je tudi del, ko si med seboj podamo roke in si rečemo: »**Mir steboj**,« kot je Jezus rekel učencem: »**Mir z vami**.« Kadar sem miren, lahko svoj mir delim z drugimi. In če me je strah, mi tudi moji bližnji lahko pomagajo, da se pomirim, da bolj zaupam, da bo vse v redu.

Postavimo se v krog.

Znamenje križa.

Podajmo si roke in sklenimo krog.

Najprej zmolimo k Mariji, da med nas pošlje mir. **Zdravamarija.**

Potem pa si ta mir še podelimo med seboj. Naj mir zaokroži med nami. Animator prične in otroka ob sebi stisne za dlan. Ta otrok potem stisne tistega otroka, ki ga drži z drugo roko. Itn. Stisk naj bo počasen, močan in topel, a ne grob. Končamo, ko mir prek stiskov pripotuje nazaj do animatorja, ki je začel.

Zmolimo **O Gospa moja. Marija, Kraljica miru – prosi za nas!**

Znamenje križa.

KATEHEZE ZA 2. TRIADO

- Primerno je, da je v prostoru, kjer imamo katehezo, ves teden Marijina podoba ali kip.
- Knjižica: ves teden za dejavnost pri katehezi uporabljamo knjižico, ki jo dobi vsak otrok.
- Po končani katehezi otrokom poberemo knjižice in jih drug dan ponovno razdelimo. Zadnji dan otroci knjižico odnesejo domov.

1. dan: SKRINJA ZAVEZE

Pripomočki	Sveto pismo
	Kemični svinčniki, svinčniki, radirka
	Knjižice za dejavnost
	Skrinja (v cerkvi pod oltarjem)
Namen	Otrok spozna ... da se Marija daruje in da je skrinja zaveze.
	Otrok doživi ... da je sreča v tem, ko se darujemo Bogu in človeku.
	Otrok ... v skrinjo pod oltarjem da vizitko. Nanjo napiše, za koga bo DANES daroval pol ure svojega časa.

SPOZNAVANJE

Vsak otrok pove svoje ime in svojo pozitivno lastnost, ki je dar za druge. Potem eden od otrok in animator ponovita imena in pozitivne lastnosti otrok.

Vstopno mesto (Bergle pri Mariji)

Marija Tavčar, stara osemnajst let, je trpela za božjastjo in zgodilo se je, da je bila kar dvanajst tednov skupaj priklenjena na posteljo. Potem ko je lahko vstala z nje, je njena desna noga v kolenu ostala povsem skrivljena. V roke je dobila bergle in le z njihovo pomočjo se je lahko za silo premikala. Preteklo je šestnajst tednov in v dekletu je umrlo vsakršno upanje, da bo lahko še kdaj normalno hodila. Poskusili so z vsemi vrstami zdravlil, vendar ji nobeno ni pomagalo. Vsa mazila, kapljice in razne kopeli so bili neučinkoviti. Tudi ponoči ni imela mirnega spanca. Dvakrat se ji je sanjalo nekaj nenavadnega. V svojih sanjah je šla v cerkev na Brezje, k podobi Marije Pomagaj. V svetišče je stopala z berglami, zapuščala pa ga je osvobodena lesenih opornih palic. Najprej se ji je zdelo, da so te sanje le ena izmed tisočernih možnosti, ki jih je ustvarila v svoji domišljiji kot način, ki ji bo morda prinesel pogrešano zdravje. O sanjah je vedno več razmišljala. V njej se je oblikovalo vedno večje zaupanje v brezjansko Marijo. Odločila se je, da se zares poda v to svetišče. Prišla je tja z velikim zaupanjem. Med mašo je krivina v njenem kolenu nenadoma popustila, tako da se je lahko brez bergel dvignila s stola in začudeno ogledovala svojo nogo. Ko je nekajkrat prestopila z leve na desno, je bilo jasno, da je ozdravljena. Njene sanje so postale resničnost. Kot izraz hvaležnosti je dekle pustilo svoje bergle pri Mariji.

Kaj je Marija Tavčar darovala Mariji? (Bergle, molitev, trpljenje, sanje ... ZAUPANJE V MARIJINO POMOČ ...) Kako je to konkretno pokazala?

OZNANILO

V današnji zgodbi smo med drugim videli in slišali, kako se je Marija z Jezusom pod srcem darovala in šla pomagat sorodnici Elizabeti, ki je sprejela Marijino pomoč. Sedaj bomo ta odlomek prebrali iz Svetega pisma.

Marija obiše Elizabeto (Lk 1, 39–45)

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Kaj se je zgodilo v odlomku? Kaj je bilo posebnega v tem obisku? (Obe sta noseči: Elizabeta in Marija. Marija nosi v sebi dar Jezusa-Boga. Elizabeta ta dar prepozna. Njuno srečanje je objem stare in nove zaveze.) Marija je skrinja zaveze, ker se v njej začena nova doba, nova zaveza Boga z ljudmi. Kdaj smo lahko mi podobni Mariji? (Če prinašamo Jezusa ljudem.) Kje lahko to storimo? (Doma, na oratoriju, med sošolci, na ulici, na spletu ...) Tudi mi smo lahko dar za druge, majhna skrinja zaveze, kot Marija, ki je »nesla Jezusa« Elizabeti. Marija s tem, ko obiše Elizabeto, postane dar, tako kot je Jezus nezaslužen dar, ker je ljubezen. Če ima ljubezen mero, je ta mera v tem, da se ljubljene daruje zastonj. Vizitka Boga je Njegova ljubezen. Marijina vizitka je ljubezen. Kakšna je pa vizitka kristjana?

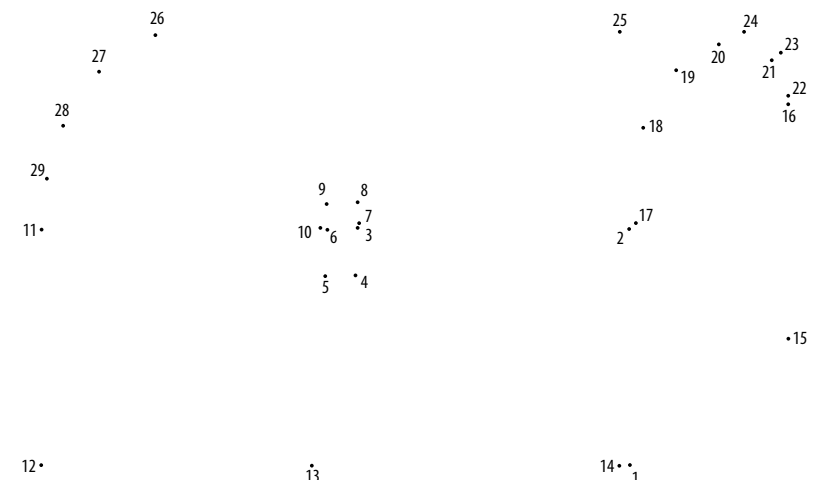
DEJAVNOST 1

Vizitka. Tudi mi moramo imeti vizitko kristjana – ljubezen, ki se daruje. Na njo se lahko podpisemo z dobrimi deli (razdelimo vizitke in nanje napišejo, za koga bodo DANES darovali pol ure svojega časa: pomoč mami, očetu, bratu, sestri ...).

DEJAVNOST 2

Razdelimo knjižice, ki jih otroci podpišejo. Otroci dopolnijo, kar spada k prvemu dnevu: svetopisemske besede za prvi dan in številke povežejo tako, da dobijo skrinjo. V skrinjo, ki so jo obrisali, še enkrat zapišejo dobro delo, ki so ga napisali na vizitko.

a) Poveži številke od pike do pike, da dobiš današnji simbol.

b) Vstavi besede v evangelijski odlomek

glas, vstala, pozdrav, Gospod, sad, polna, stopila, radosti, blagoslovljena, zganilo, pozdravila, Duha, mati

Obiskanje

Tiste dni je Marija _____ in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. _____ je v Zaharijevo hišo in _____ Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin _____, se je dete veselo _____ v njenem telesu. Elizabeta je postala _____ Svetega _____ in je na ves glas vzkliknila in rekla: » _____ ti med ženami, in blagoslovljen _____ tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni _____ mojega Gospoda? Glej, ko je prišel _____ tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od _____ zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal _____!«

c) Tebi jih zaupam – zgodba za dušo

Marija Dominika Mazzarello se spominja težke preizkušnje v svojem življenju. V vasi Morneze, kjer je živela, je izbruhnila nalezljiva bolezen tifus. Njeni sorodniki so vsi zboleli. Potrebovali so pomoč. Župnik don Pestarino se je po pomoč obrnil na njihovo družino. Mislil je na najstarejšo Marijo, ki je bila močna in zdrava. Mati je nasprotovala, ker se je bala zanjo in ker bi ostala brez pomoči pri delu. Očeta je bilo strah, saj ni šlo za navaden prehlad, ampak za težko bolezen, ki pobira ljudi. Hčerki je pustil svobodo in rekel: »Marija naj se odloči sama. Jaz je pošiljal ne bom, če bo pa sama hotela iti, ji tudi ne bom branil.«

Dekle je prebledelo od strahu. Po notranjem boju je spregovorila: »Če vi želite, gospod župnik, grem, čeprav sem prepričana, da bom zbolela,« je svoj »zgodil se« izrekla v pričo vseh. Ni želela, da bi ji njen Gospod očital: »Bolan sem bil in nisi prišla k meni.«

Takoj je zavihala rokave in požrtvovalno stregla. Družina je počasi ozdravela ... Toda Marija se je 15. avgusta počutila slabo in z visoko vročino obležala. Diagnoza je bila tifus v najhujši obliki. Hudo je trpela in večkrat so mislili, da bo kar umrla. Množile so se molitve k Bogu in Mariji. V Genovi je bil naročen že venec umetnih belih rož za njen pogreb. Toda Bog je imel z njo drugačne načrte. Na praznik rožnovenske Matere Božje je po 52 dneh prvič vstala iz postelje. To je bila prelomnica v njenem življenju. Molila je: »O Gospod, če mi boš naklonil še nekaj let življenja, daj, da jih bom preživela pozabljena od vseh razen od tebe.«

Po bolezni ni imela nobene moči za delo zunaj, zato je ob gledanju skozi okno premišljevala, kaj naj naredi. O tem je spraševala Boga: »Gospod, kaj naj storim? Kje je moja pot? Kako naj uresničim tvojo voljo? Imaš kakšno idejo? Vem le to, da želim pomagati deklam, jim biti v korist.« Slednjič ji je šinilo v glavo. Šivanje. Delavnica, kjer se bodo deklice učile šivati, moliti, kjer bodo imele zavetje pred nevarnostmi sveta ... Za to odločitev je dobila potrdilo z neba. Med sprehodom po stezi proti Borgu Alto se je Marija naenkrat ustavila, saj je pred seboj zagleda veliko hišo, pred katero so se igrala dekleta. »Le kaj je to?« je zamrmrala sama pri sebi. »Tu nikoli ni bilo nobene stavbe.« Široko je razprla oči, da bi bolje videla. Nato je zaslišala glas, ki ji je rekel: »Tebi jih zaupam.«

In tako se je začelo njeno veliko poslanstvo, ki je danes razširjeno po vsem svetu za dobro mladih. Tudi oratorij.

MOLITEV (če je možno, jo imamo v cerkvi pri skrinji, ki je pod oltarjem)

Marija, ti si živa skrinja zaveze, to je prijateljstva med Bogom in človekom. Po tebi, Marija, je Bog stopil na zemljo, da bi dopolnil obljubo, dano očakom in prerokom, da bo poslal Sina, ki bo dokončno dopolnil Božjo zavezo s človekom. S teboj, Marija, se začne nova doba, nova zaveza Boga z ljudmi. Tudi mi želimo biti majhne skrinje zaveze in prinašati Jezusa ljudem.

Danes v skrinjo zaveze polagamo vizitko kristjana, ki je ljubezen. To dobro delo, ki ga bomo naredili danes, želimo narediti z ljubeznijo. To bo današnji dotik nebes.

Skrinja zaveze, prosi za nas!

Pesem: Življenje je dar (ko npr. Manca položi vizitko v skrinjo, zapojemo: Manca je dar, direktno od Boga ...; enako storimo tudi pri vseh naslednjih)

2. dan: SEDEŽ MODROSTI

Pripomočki	Sveto pismo, kemični svinčniki, svinčniki, radirka, knjižice za dejavnost, razrezana višarska podoba Marije
Namen	Otrok spozna ..., da modrost prihaja od Boga in se je ne moremo zgolj naučiti. Otrok doživi ..., da z modrostjo težke odločitve rešimo bolje. Otrok ..., bo s svojo skupino zmolil za osebo, ki mu je že kdaj modro svetovala.

GORDIJSKI VOZEL (5–10 minut, 10–15 udeležencev), dobra igra za povezovanje in skupinsko delovanje.

Igralci stojijo v krogu z ramo ob rami in z zaprtimi očmi. Roke iztegnejo proti sredini kroga in poiščejo prosti roki (poskušajo se izogniti rokam svojih sosedov in rokam ene in iste osebe). Nato odprejo oči in se poskušajo razvozlati, ne da bi se spuščali.

VSTOPNO MESTO (Ogledalo življenja)

Hvala ti, mama!

Bila je vojna. Vsak dan letala, vojaki, orožje ... Stanovali smo na Logu pri Boštanju, v majhni hiši, tik pod gozdom. Tistega jutra mi je oče naročil: »Pripravi se, šla bova v Sevnico.« Kakšno veselje! Hitro sem bil napravljen za pot. Še klobuček sem dal na glavo. Takrat pa se je med vrati pojavila mama. Pogledala me je in rekla: »Odkrij se in poljubi svetinjico, potem boš šel z očetom.« Z nejevoljo sem pomislil: »Kaj se vtika v najino zadevo?« Toda mama je stala med vrati in čakala, da bom ubogal. Ni mi ostalo drugega, kot da se odkrijem. Ta klobuček je bil majhen zelen slamnik. Odložil sem ga, potem pa sem segel po svetinjici Brezmadežne, ki mi jo je mama na sukancu dala okrog vratu. Ta »verižica« je bila tako na kratko zavezana, da sem moral globoko skloniti glavo, da je Marija dosegla moje ustnice. Poljubil sem jo.

V tistem trenutku, ko je bil obraz najgloblje sklonjen k svetinjici, sem začutil, da mi je nekaj padlo z las po čelu ... Bil je velik črn škorpion! Rep je imel dvignjen, pripravljal se je, da bi me pičil. Mama je prebledela, se pognala in ga pohodila. O, če ne bi ubogal mame, se odkril in poljubil svetinjice Brezmadežne, bi me pičil in tisto jutro bi lahko bil mrtev. Mama, hvala za tvojo skrb! Tvoja beseda me je rešila.

Okrog enih sva se z očetom vračala iz Sevnice. Boštanj je bil že za nama. Nenadoma in nepričakovano zaslišiva »alarm«. »Ata, ata...!« Bila sva čisto sama na cesti. Nad nama pa so bila letala, ki so se spustila zelo nizko. Začeli so streljati! Oče me je zgrabil in prestavil v obcestni jarek. Tam sva ležala v pesku in prahu. Streljanje iz mitraljeza je bilo tako močno, da je pesek s ceste padal po nama. Napada je bilo konec. Letala so izginila. Oče me je dvignil in me očistil zemlje in prahu. Tiho sva šla proti domu. Na ovinku sem od daleč zagledal mamo, ki je stala pred hišo in naju čakala. Morda naju je prav njena molitev rešila med napadom.

Marija Brezmadežna, minilo je več kakor 70 let. Tisti dan me je tvoja čudodelna svetinjska dvakrat rešila gotove smrti, pa tudi očeta! Čeprav so tako streljali, naju niso zadeli. Mama, danes po toliko letih se ti zahvaljujem, da si me v tistih težkih časih izročila Brezmadežni čudodelne svetinje. Hvala za tvojo vero in zaupanje. Mama, hvala ti za vse!

To svetinjico nosim še danes.

p. Leopold Grčar, OFM

Leopold je poslušal moder nasvet mame, ki ga je izročila Mariji, in je bil dvakrat v dnevu rešen smrti. Zelo zanimivo je, kako je Jezus kot dvanajstleten deček ravnal modro. Uči nas, kaj je prava modrost. Prisluhnimo evangelijskemu odlomku!

OZNANILO

Jezus v templju (Lk 2, 41–52)

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Z otroki obnovimo odlomek. Ustavimo se pri zadnjem delu odlomka.

Ko Jožef in Marija zagledata Jezusa, sta presenečena. Izpoveda mu vso svojo bolečino ob izgubi in tesnobo ob iskanju. Jezus ne očita staršema, da sta ga iskala. Očita jima način njunega iskanja, ki je podoben načinu tistih ljudi, ki ne razumejo Očetovega načrta. Kako prepoznavati božji načrt, njegovo voljo? Kaj je vodilo Marijo in Jožefa (ne samo ob tem dogodku, ampak na splošno)? Kaj vodi nas? (*Sveti Duh, modrost.*)

To, kar je »njegovega Očeta«, predstavlja Očetovo voljo. Kaj pomenijo Marijine besede v današnji zgodbi: »Če je Bog na prvem mestu, bo tudi vse drugo na pravem mestu?« V čem je razlika med našo in Očetovo voljo? Kdaj sta ti dve volji v harmoniji? V čem se kaže to, kar Bog od nas želi? Kdaj lahko sprejmemo Božjo voljo? (*Ko smo povezani Bogom. Ko znamo Bogu reči da, sprejmemo tudi tisto, kar ni ravno po naši volji.*) Kako si lahko modrost pridobimo? (*Je dar. V molitvi lahko zanjo prosimo.*) Kdaj je Marija ravnala

modro? Kdaj je izpolnila Očetovo voljo? Zakaj so modre odločitve težke? Zakaj nam je Marija v tem zgled?

Jezus se vrne z njima v Nazaret. Njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Marija, ki ne razume vsega, kar se ji je zgodilo, je model Cerkve: »shrani v času« te besede kakor seme, ki bo vzkliklo.

Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh. Zdaj vemo, kakšna je njegova »modrost«: izpolniti Očetovo voljo.

MOLITEV

Marija, ti imaš poseben privilegij glede Božje Modrosti. V tebi je Beseda postala telo, človek. Tvoj Sin je Odrašenik vseh ljudi. Po tebi je prišla Božja Ljubezen za vsakega človeka.

Marija, sedež modrosti, polna Božjega duha, pomagaj nam, da ne bomo poslušali zapeljivih glasov in bi evangelijsko modrost zamenjali za kratkovidno modrost tega sveta. Marija, pokaži nam pot do Božje Modrosti in uči nas, da se bomo znali odpovedati svoji volji in se prav odločati. Sedež modrosti, prosi za nas!

Vsak pomisli na eno osebo, ki mu je že večkrat v življenju prav, modro svetovala.

Po krajši tišini zmolimo za to osebo eno **Zdravamarijo**. To bo naš današnji dotik nebes za osebo, ki jo imamo radi.

Sedež modrosti, prosi za nas!

DEJAVNOST 1

Labirint (Marija in Jožef naj čim prej najdeta pot do Jezusa).

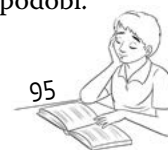
DEJAVNOST 2

Sestavljanje višarske Matere Božje. Medtem obnovimo zgodbo višarske Marije.

Svete Višarje so podružnica župnije Žabnica na Koroškem. Tam je tromeja, zato tja romajo različni narodi – Slovenci, Italijani in Avstrijci ter drugi. Pripovedka govori, da so tukaj pastirji našli svoje ovce klečeče pred brinjevim grmom. V grmu so ugledali leseno podobo Matere Božje. Nesli so jo v župnijsko cerkev Žabnice, kjer pa ni hotela ostati. Drugič in tretjič so jo zopet našli v omenjenem grmu ter sklepali, da hoče ostati na 1792 metrov visoki gori.

Iz zgodovine vemo, da se je Božja pot na Višarje začela leta 1360. Marija si je sama izbrala strmo višarsko goro za svoj dom, kjer bo delila svoje milosti. Leta 1780 se je začelo hudo nasprotovanje cerkvi. Izdali so ukaz, da morajo podreti vse romarske cerkve, tudi višarsko. Začeli so podirati zidove in oltarje. Verniki so Marijin kip odnesli pred nasilneži v Žabnico. Prosili so cesarja Jožefa II., da bi se obnovila božja pot, a brez uspeha. Šele njegov naslednik cesar Leopold II. je privolil, da smejo podobo Matere Božje prenesti na Višarje. Veselje, procesije, prihajanje darov za popravilo cerkve. Kako prepoznamo Marijo? Dve srebrni, pozlačeni kroni se bleščita na glavi nebeške Kraljice in njenega Božjega deteta. Srebrn plašč z zlatimi verižicami in drugimi dragocenostmi pokriva sveti podobi.

Še enkrat je morala višarska Mati bežati iz svojega doma na gori. Cerkev so obstreljevali z italijanske strani in je dolgo niso mogli zadeti. 16. septembra 1915 ob 16. uri so jo zadeli in cerkev je zagorela, ogenj pa je gospodaril tako močno, da je vse zgorelo. Tudi zvonovi so se od vročine začeli topiti in so popadali na tla. In kaj se je zgodilo z Marijino podobo? Postala je prava begunka. Nekaj časa je bivala v Žabnici. Od tu so jo prenesli v frančiškansko cerkev v Beljak, iz Beljaka v cerkev Matere milosti v Maribor in iz Maribora v župnijsko cerkev Svetega Križa pri Spodnjem Dravogradu. Po končani svetovni vojni so jo slovesno pospremili na njen stari sedež. Italijani so cerkev popravili, da ima sedaj spet dostojno domovanje na Svetih Višarjeh.

3. dan: POMOČ KRISTJANOV

Pripomočki	Sveto pismo šest kozarčkov, oblačilo za Jezusa in Marijo, besedilo za igralce kemični svinčniki, svinčniki, radirka knjižice za dejavnost dnevnik sočutja – otrokom razdeli shemo
Namen	Otrok spozna ..., da biti sočuten pomeni opaziti, kaj drugi potrebujejo, čutiti z njimi in nato primerno pomagati. Otrok doživi ..., kako se prileže, če je nekdo sočuten do tebe. Tudi mi bodimo sočutni do drugih. Otrok ..., sklene, da bo bolj pozoren do ljudi in da jim bo pomagal (piše naj svoj dnevnik sočutja).

VODENJE SLEPEGA (5–10 minut, 8–12 udeležencev)

Udeležence razdelite v pare, eden v paru pa naj zapre oči in pusti, da ga drugi vodi po sobi. Vodite ga lahko z besedami, z rokami, z enim prstom ... Nato zamenjajte vloge.

VSTOPNO MESTO (Ko potrebuješ pomoč)

Bilo je na binkoštno nedeljo. Proti lurški votlini je počasi stopala utrujena stara mama in peljala za roko svojo malo vnukinjo. Deklica je bila popolnoma slepa. Po obleki je lahko vsak sklepal, da sta revni. Prišli sta od daleč, zato sta omagovali. Stara mama je glasno molila rožni venec, deklita pa ji je odgovarjala. Obe sta imeli trdno zaupanje v Marijo.

Klečali sta pred lurško votlino. Stara mama je gledala Marijino podobo in ponavljala besede: »O blažena Devica, zdravje bolnikov, izprosi tej deklici, da spregleda.« Tudi deklita je molila s staro materjo, toda ni videla Marijinega milega obraza in romarjev okrog nje. Povsod tema in noč.

Tedaj je prišlo stari mami nekaj posebnega na misel. Sklonila se je k deklici in ji rekla: »Odpri oči, Marija ti bo pomagala.«

Dekliti, ki nikoli ni videla, so se odprle oči. Njen prvi pogled je bil pogled na Marijino podobo. Deklica je vzdignila roke in zaklicala: »VIDIM, VIDIM. O, KAKO LEPA GOSPA! A je to Marija?«

»Da, to je Marija!« so klicali ljudje, glasno jokali in se zahvaljevali Mariji za veliko milost.

Kakšen je bil odnos med vnukinjo in staro mamo? Kakšen je bil njun odnos do Marije? Od kod njuno zaupanje? Marija je opazila potrebo te deklice in naredila čudež. Priča temu čudežu so bili tudi drugi ljudje in se Mariji zahvaljevali. Marija je opazila stisko svatov v galilejski Kani, kar smo že videli v današnji zgodbi. Sedaj bomo odlomek prebrali, potem še uprizorili po vlogah.

OZNANILO

Svatba v galilejski Kani (Jn 2, 1–11)

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Karkoli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo s slabšim, ti si pa dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

Vloge (med igralci je tudi ženin, ki nič ne govori):

Bralec:	Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati ...
Marija:	Vina nimajo.
Jezus:	Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.
Bralec:	Njegova mati je rekla strežnikom ...
Marija:	Karkoli vam reče, storite.
Bralec:	Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere.
Jezus:	Napolnite vrče z vodo!
Bralec:	In napolnili so jih do vrha.
Jezus:	Zajemite zdaj in nesite starešini!
Bralec:	In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel ...
Starešina:	Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti si pa dobro vino prihranil do zdaj.
Bralec:	Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

O čem govori odlomek? (*Govori o svatbi, o vinu, ki ga je zmanjkalo, strežnikih, šestih kamnitih vrčih, o vodi in dobrem vinu, prihranjenem do tega trenutka.*) Kakšno stisko opazi Marija v tem odlomku? V čem pokaže, da je sočutna s svati? Če svatba predstavlja zavezo med Bogom in ljudstvom, pomeni vino, ki ga zmanjka, človekovo ljubezen, ki je ni več.

Za kaj bi lahko Marija nam rekla: vina nimajo? Česa bistvenega v našem življenju, v naših družinah, v naši župniji, v Sloveniji manjka?

Jezusova mati je bila tam. Mati je »bila tam«, kakor šest kamnitih vrčev, narejenih, da bi držali tisto vodo, ki bo postala dobro vino. Kdaj je Marija v našem življenju prisotna? Jo kdaj prosimo za pomoč? Verjamemo, da nam bo Marija pomagala?

Vzklik: Marija, pomoč kristjanov! Marija je naša pomoč. K njej se moremo zatekati tudi v današnjih stiskah. Če ne bomo takoj doživljali čudežev, kot je bilo to v galilejski Kani, še ne pomeni, da nas ne sliši. Želi naše vztrajnosti v priprošnji in zaupne molitve. To nas najbolj spreminja in približuje tako njej kot njenemu Sinu.

Lahko posnemamo Marijo v tem, da opazimo stisko drugih, še preden nas prosijo za pomoč? Danes in v teh dneh oratorija bomo še posebej pozorni na druge: dali jim bomo prednost v vrsti, naredili bomo tisto, kar bodo animatorji prosili, pa se drugim ne bo dalo, pomagali bomo doma, ubogali bomo na prvo besedo ...

MOLITEV

Marija, Mati ljudi, ki vse opaziš; mati veselja; mati, ki zaupaš v Jezusovo poslanstvo in besedo; mati, ki posreduješ; mati, ki si navzoča, mati, ki si tam, kjer moraš biti ... Marija, radi bi doživeli tvojo bližino – to, da si tu z nami, kot si bila v galilejski Kani.

Pomislimo, česa nam primanjkuje (*vsak pomisli na eno konkretno stvar*), in prosimo Marijo, da posreduje pri Jezusu za nas. Prosimo jo tudi, da bi znali biti sočutni in da bi dnevnik sočutja vzeli zares. Marija, pomagaj nam, da bomo tesneje povezani med seboj in z Jezusom. Na tak način – z dnevnikom sočutja se bo danes zgodil dotik nebes.

O Gospa moja, o Mati moja

Marija, pomoč kristjanov, prosi za nas!

Pesem: Ti so moja Gospa

DEJAVNOST 1

Dnevnik sočutja – shema. Če so bili danes že do koga sočutni, vpišejo.

Do koga?	Kako?

DEJAVNOST 2

Kviz o galilejski Kani. Črke pravih odgovorov napiši na črte. Kaj dobiš?

— — — —

- Koliko je bilo vrčev?
 - 6
 - 12
 - 24

2. Česa je zmanjkalo?

- mesa
- kruha
- vina

3. Kdo je bil povabljen na gostijo?

- Jezus
- Jezus, Marija in apostoli
- Jezus in apostoli

4. Kdo je nesel vino starešini?

- strežniki
- Jezus
- Marija

4. dan: MATI CERKVE

Pripomočki Sveto pismo, kemični svinčniki, svinčniki, radirka, škarje, listi s skrivnostmi rožnega venca, knjižice za dejavnost

Namen Otrok spozna ..., da je Jezus Marijo pod križem dal nam za mamo. Otrok doživi ..., da skupaj zmoremo več in bolje. Otrok ..., se doma pogovori s starši, v katero župnijsko dejavnost bi se vključil.

POSTAVLJANJE KIPA (10 minut, 10–12 udeležencev)

V paru naj bo nekdo kipar in drugi njegova glina. Kipar počasi oblikuje in premika dele telesa v zeleno obliko. Objekt mora ostati v izbranem položaju. To kiparjenje naj poteka v tišini. Nato si vsi kiparji ogledajo vse kipe. Potem naj se kipar postavi v vlogo kipa, ki ga je prej naredil iz gline. Gline naj si ogledajo, kako je zgledal njihov kip in vse ostale kipe. Nato se vloge zamenjajo.

VSTOPNO MESTO (Najsrečnejši dan)

Marija je žalostna pod Jezusovim križem. A Jezus ji v tej žalosti zaupa veliko nalogo – skrb za prvo Cerkev. Marija jo sprejme z veliko odgovornostjo in ljubeznijo. Apostole zbira k molitvi in jim vliva pogum za graditev prve Cerkve, za pričevanje, za preizkušnje, ki jih čakajo.

Mnogi ljudje Marijo posnemajo v pogumnih odločitvah. Ena takih svetlih zgledov je sveta mati Terezija iz Kalkute.

Ko je pred leti prejela Nobelovo nagrado, so jo časnikarji vprašali: »Kateri dan v vašem življenju je bil najtežji?«

Po kratkem premisleku je odgovorila: »Ne spominjam se, kateri je bil zame najtežji. Lahko vam povem, kateri je bil zame najsrečnejši. Takrat še nisem imela sester Misijonark ljubezni, vendar sem hotela storiti nekaj dobrega za Boga. Ko sem nekoč sama hodila po Kalkuti v Indiji po mestnih ulicah, sem na pločniku zagledala človeka, ki je bil ves v ranah, iz katerih je tekel gnoj. Cel roj muh in mrčesa se je pasel po njegovem telesu. Bil

je gobav. Imel je strašno nalezljivo bolezen. Sklonila sem se k njemu, da bi mu pomagala. Toda nisem zdržala. Preveč me je pretresel pogled na razpadajoče telo, ker je zaudarjalo po smradu. Nisem mogla več. Spustila sem ga nazaj na tla in odhitela proč.

Ko sem šla naprej po ulici, sem v srcu zaslišala glas: 'Terezija! Ti si na pločniku pustila ležati Jezusa.'

Na pločniku sem pustila ležati Jezusa? Prešinilo me je: 'Kar ste storili kateremu bližnjih, ste meni storili. Česar niste storili ...' Obrnila sem se.

Vrnila sem se k revežu in storila zanj vse, kar sta mi narekovala krščanska ljubezen in moj redovniški poklic. Nisem več videla njegovih gnojnih ran, požrešnih muh in ne gnilega razpadajočega telesa. Poskrbela sem za voziček in ga odpeljala k sebi domov. To je bil zame najsrečnejši dan. Če se takrat ne bi vrnila in poskrbela za tistega reveža, ne bi moje sestre danes po vsem svetu skrbele za več kot petdeset tisoč gobavih bolnikov.«

Kateri dan v življenju je bil za mater Terezijo najsrečnejši? Zakaj? Kako jo je Jezus poklical? Kaj je čutila v odnosu do reveža pred Jezusovim klicem in kaj po njem? Na kakšen način je to njeno dejanje povezano z njenim poslanstvom kasneje? (*Da je ustanovila sestre Misijonarke ljubezni, ki se še danes ukvarjajo z najbolj ubogimi.*) Prisluhnimo odlomku iz Svetega pisma v najbolj dramatičnem trenutku Jezusovega in Marijinega življenja.

OZNANILO

Marija pod križem (Jn 19, 25–27)

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

Katere so bile Jezusove zadnje besede, ki jih je izrekel Mariji in ljubljenu učenču? Kaj je učenec Janez naredil? (*Vzel je Marijo na svoj dom ...*)

»Žena, glej tvoj sin/Glej, tvoja mati.« Zadnje besede so večkrat kot duhovna oporoka ljubljene(m) osebi/osebam. Zato so te Jezusove besede še toliko bolj pomenljive.

Čigava mati postane Marija pod križem? (*Janezova in mati vseh kristjanov, mati Cerkev.*) Kaj to pomeni? (*Da imamo poleg svoje mame še mamo, ki je v nebesih – Marijo, ki je tudi mati Cerkev. Da je Marija tista, ki ima posebno skrb za nas, za Cerkev.*) Kakšna je razlika med cerkvijo in Cerkvijo? (*Prva je iz kamnov, druga je iz živih kamnov. Pomeni, da si dejaven v župniji, da hodiš k maši, moliš ... Nekdo od otrok (ministranti, pevci, skavti ...) ali animatorjev pove, kaj delajo na tedenskih srečanjih in na kakšen način poskuša on biti živi kamen.*)

Zakaj mati in žene, ki se jim pridruži še ljubljene učenec, stojijo pod Jezusovim križem? (*Ker imajo radi Jezusa.*) Stati poleg Jezusovega križa je izvor Cerkev: križ je norma. Marija, žene, apostol Janez so bili sočutni pod križem. Ste bili zadnji dan kaj sočutni? (*Otroci pripovedujejo.*)

Kaj pomeni, da je stati zraven Jezusovega križa izvor Cerkev? (*Da je Jezus trpel za nas, za Cerkev.*) Trpijo kristjani tudi danes zaradi svoje vere? Moramo tudi mi za vero kaj pretrpeti? Kaj je pomembno, da vemo? (*Da za velikim petkom (Jezusova smrt) pride velikonočno jutro (Jezusovo vstajenje). Pomembno je, da vemo, da na tej poti nismo sami, da smo del Cerkev (ki je sestavljena iz živih kamnov).*)

MOLITEV

Desetka rožnega venca za našo župnijo in za vse njene člane, da bi bili živi kamni; še posebej se spomnimo g. župnika. To je naš današnji dotik nebes za našo župnijo.

Mati Cerkev, prosi za nas!

DEJAVNOST 1

Izdelava knjižice skrivnosti rožnega venca.¹

DEJAVNOST 2 – Kratke dejavnosti

a) Poveži besede in dobiš vrednote dneva.

Dar	čutje
Mod	kev
So	rost
Cer	ovanje

b) Igra – Poišči skrito besedo

Potek igre: Napis ČENSTOHOVA je prekrit z listi – vsaka črka svoj list –, ki so oštevilčeni. Pod listom 1 je črka Č, pod listom 2 je črka E itd.

Sodelujejo vse skupine oratorija. Je neka oblika kviza. Prva skupina pove, katero številko želi odkriti. Če pove pravilen odgovor, list odtrgajo in pokaže se črka. Nadaljuje druga skupina, nato tretja ... Če kdo ne ve pravilnega odgovora, je na vrsti naslednja skupina. Izbere lahko isto ali drugo številko.

Zmaga skupina, ki prva pove skrito besedo (čeprav še niso vse črke odkrite).

Vprašanja

1. Kako je ime Marijini materi? *Ana.*
2. Kako je ime Marijinemu očetu? *Joachim.*
3. Marijin rojstni kraj je ...? *Nazaret.*
4. Kdaj praznujemo Marijin rojstni dan? *8. septembra.*
5. Kaj ima Marija Pomočnica v desni roki? *Žezlo.*
6. Koliko zvezd ima Marija Brezmadežna okoli glave? *12.*
7. Kaj ima Marija Brezmadežna pod nogami? *Luno ali kačo – navedba ene je že pravilen odgovor.*
8. Katera je vaša najbližja Marijina cerkev? _____
9. Katero je največje slovensko Marijino romarsko svetišče? *Brezje.*
10. Katero je najbolj obiskano svetovno Marijino romarsko svetišče? *Guadalupe.*

¹ <http://notredamke.rkc.si/veroucni-koticek/mala-veroucna-knjiznica/page/10/>;
Navodila za izdelavo 32-stranske knjižice: <http://notredamke.rkc.si/mala-veroucna-knjiznica-2/naredi-si-knjizico/32-stransko-knjizico/>

c) Molitev rožnega venca – zgodba za dušo

V neki družini je mama po večerji pospravila posodo in krožnike z mize in jih odnesla v kuhinjo. Kmalu se je vrnila. Ob stenski uri je na žeblju visel rožni venec. Vzela ga je in rekla: »Srečen dan smo imeli. Iz gozda smo srečno pripeljali drva. Zdravi smo. Najedli smo se. Zdaj se Bogu in Mariji zahvalimo za srečen dan. Prosimo, da bi bil tudi jutrišnji v Božjem in Marijinem varstvu.«

Dvignila je desnico in hotela na čelu narediti križ.

Starejši sin jo je prekinil: »Kar molite! Brez mene molite! Jaz grem v garažo popravljat sosedov avto. Zaslužek bo. Denar bo. To ... to! Denar! Jaz častim tistega boga, ki v banki svoj denar ima.«

Sin je odšel. Ostali so poklekili eni ob mizi, drugi ob peči. In so začeli moliti.

Vmes med molitvijo so nenadoma zaslišali krike na pomoč. Pomagajte! Pomagajte! Najmlajši je prvi planil ven. V garaži je zagledal brata, ki je sklonjen stiskal desno roko med kolena. Stroj mu je čez polovico odrezal tri prste. Ranjenega fanta so odpeljali k zdravniku in ga rešili. Mati je kasneje sama dokončala rožni venec Bogu in Mariji v čast.

DEJAVNOST 3

Sestaviti oltarno mizo (lahko tudi ambon) iz teles oz. živih kamnov. Doma se s starši pogovori, v katero župnijsko dejavnost bi se vključil.

5. dan: KRALJICA MIRU

Pripomočki Sveto pismo, narda, mira ali kakšno drugo olje (oljčno olje s parfumom), kemični svinčniki, svinčniki, radirka, listi A5 in pisemske ovojnice, knjižica za dejavnost

Namen Otrok spozna ..., da Marija prinaša mir.
Otrok doživi ..., mir ob stisku roke.
Animator ..., v oljčno olje nakaplja parfum in vsakemu otroku naredi križ na čelo.

IGRA NAPORA (5–10 min, 10–12 otrok)

Otroke razdelimo v dve skupini. Dva člana iz skupine primeta drug drugega za roke, tako da naredita »stol«. Na »stolu« preneseta vse člane skupine za določeno razdaljo stran od skupine. Zmagajo tisti, ki so hitrejši.

VSTOPNO MESTO (Jacinta se daruje)

V Fatimi se je zgodilo veliko težkih in lepih dogodkov. Lucija, ena od treh fatimskih pastirčkov, se je spomnila tega:

V našem kraju je živela neka žena, ki nas je vedno zmerjala, kadar nas je videla. Nekega dne smo jo srečali, ko se je vračala iz gostilne. Ker je bila pijana, se ni zadovoljila samo z žalitvami, ampak je šla še dlje. Ko je končala svoje početje, mi je Jacinta rekla: »Moramo prositi Marijo in ji darovati žrtve za spreobrnjenje te žene. Toliko grehov naredi, da bo šla v pekel, če se ne spove.«

Čez nekaj dni smo tekli mimo hiše te žene. Nenadoma se je Jacinta ustavila, se obrnila nazaj in vprašala: »Jo bomo šli jutri pogledat?«

»Da.« »Potem se ne igraymo več! Naredimo to žrtev za spreobrnjenje grešnikov.« Ne da bi mislila, da bi jo lahko kdo videl, je dvignila roki in oči proti nebu in se darovala.

Žena je oprezala skozi okence v vratih svoje hiše. Pozneje je rekla naši mami, da jo je to Jacintino dejanje tako ganilo, da ni potrebovala drugih dokazov o resničnosti prikazovanj. Od takrat nas ni več žalila, ampak nas je nenehoma prosila za molitev, da prosimo zanjo pri Mariji, da ji odpusti grehe.

Ste tudi vi kdaj doživeli, da vas je kdo žalil, zafrkaval in se je v vašem srcu pojavil nemir? Kaj ste takrat naredili?

OZNANILO

Jezus se prikaže učencem (Jn 20, 19–23)

Pod noč, tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni, katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Jezus jim rekel: »Mir vam bodi!« Mir je dar Jezusa, ki pravi: »Mir vam zapustim, svoj mir vam dam. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši.« (Jn 14, 27) Torej obstajata mir sveta in mir, ki ga prinaša Bog. V čem je razlika? Jezusov mir je mir ljubezni, ki premaga sovraštvo, nesoglasja. Jezus nam pravi: »Imejte mir v meni. V svetu boste imeli stisko; toda zaupajte, jaz sem svet premagal.« (Jn 16, 33)

Se mogoče kdo spomni, kaj je Marija v današnji zgodbi (ki smo si jo pogledali vsi skupaj) rekla o miru? (*Pomembna sta čista vest in mir v srcu.*) Kako pa lahko za to poskrbimo? (*Spoved, nenehno odpuščanje, misel na druge, narediti tisto, kar je naša dolžnost, dnevnik sočutja ...*) Na kakšen način se lahko mi, kot Marija, dotaknemo nebes? (*Da delamo za mir. Otroci naštejejo, kaj to konkretno pomeni.*)

Kdo pa nam lahko navdihne prave odločitve pri delu za mir? (*Sveti Duh.*)

MOLITEV

Postavimo se v krog. Marija je otrokom v Fatimi naročila, naj molimo in opravljamo dobra dela, da bi zavladal mir v našem kraju in po vsem svetu.

Ponovno se postavimo v krog.

V imenu Očeta ...

Zmolili bomo molitev, ki jo je otroke – pastirčke v Fatimi naučil angel, ko se jim je prikazal:

»**Moj Bog, verujem vate, molim te, upam vate in te ljubim nad vse. Prosim te odpuščanja za tiste, ki ne verujejo, ne upajo, ne molijo in te ne ljubijo.**« (*Dvakrat preberi počasi s poudarki, tretjič tako, da otroci ponavljajo za teboj.*)

Jezusu kličem v tišini srca: »**Jezus, verujem vate. Jezus, upam vate. Jezus, ljubim te.**« (*To ponovimo desetkrat v tišini.*)

Jezus, prosim, nauči me moliti. Nauči me ljubiti Te, kot te ljubi Mati Marija, kot te ljubijo angeli in svetniki.

Jezus, častim te z Marijo, tvojo mamo, in z vsemi svetniki, ki so pri tebi v nebesih.

Marija, ti si Jezusu na stečaj odprla vrata svojega srca. Daj, da bi bila moja ljubezen do Jezusa takšna kot tvoja. Skupaj zmolimo molitev O Gospa moja.

Zdaj se Jezusu zahvalim za njegovo ljubezen, za dar njegovega miru.

Za kaj želiš Jezusa prositi? Prosi ga za svojo družino, za vse trpeče in bolne. Prosi ga, da bi zaznal dotike nebes v vsakdanjem življenju. Svojo prošnjo lahko poveš tudi na glas. To je naš dotik nebes.

Kraljica miru, prosi za nas!

(Animator naredi vsakemu otroku na čelu znamenje križa z nardo, miro ali s kakšnim drugim oljem (oljno olje s parfomom).)

Podajmo si roke v znamenje miru in sprave.

Pesem: Pojdi v popolnem miru (ali večkrat odpev te pesmi)

DEJAVNOST 1

Pismo Mariji: Otrokom razdelimo liste A5 in pisemsko ovojnico. Otroci napišejo »pismo Mariji«, v katerem se ji preprosto izročijo, zahvalijo, prosijo za pomoč. Prosijo jo naj za vse tiste, za katere bi v tem trenutku radi prosili, in ji povedo tudi, zakaj. Pisma so njihova osebna in jih nesejo domov, razen če se predvidi drugače.

DEJAVNOST 2 – kratke dejavnosti

a) Najdi kraje – Božje poti.

F	T	M	K	B	R	G	H	O	I	C	B	Ž
Č	E	N	S	T	O	H	O	V	A	R	L	U
M	S	D	D	V	B	M	Z	U	E	T	I	M
A	E	J	R	A	Š	I	V	Z	H	B	R	L
I	C	B	U	Č	S	T	J	H	L	G	E	I
Č	E	N	L	V	F	E	F	A	T	I	M	A

b) Poveži državo in Božjo pot.

Poljska			Slovenija
	Lurd		Višarje
Brezje	Francija	Čenstohova	
Fatima			Italija
	Portugalska		

c) Marijina svetinjska – zgodba za dušo

Že več let je, kar je na Gorenjskem umrl mož, ki je bil med zadnjo vojno od Nemcev odpeljan v nemško koncentracijsko taborišče. Veliko je pretrpel v ujetništvu, vendar se je po vojni živ vrnil domov. Po vrnitvi je rad pripovedoval svoje doživljaje:

Bil sem v nemškem koncentracijskem taborišču. Lačen, obrčan sem hodil na delo. Spal sem na cementnih tleh, kjer je bilo nekaj preperele slame. Vsako jutro nas je prevzela

groza. Bomo odšli na delo ali bo nekatere poklical oficir in kot talce odpeljal na streljanje? Bili so strašni dnevi.

Vselej smo se zgrozili, kadar so klicali imena mož in jih odvedli ven na dvorišče, od koder so se kmalu zaslišali streli. Tisti, ki so ostali, so molili, drugi onemogli klečali na tleh, jokali ali preklinjali. To je bila vsakodnevna priprava na smrt, ki pride, če ne danes, pa jutri.

S seboj sem imel Marijino svetinjsko, ki sem jo skrbno varoval in skrival. Ko sem prišel v taborišče, so mi odvzeli vse, le svetinjsko na vratu so mi pustili. To svetinjsko mi je dala moja mati. (Mati v grobu, tisočkrat zahvaljena, ker si me naučila moliti in ljubiti Marijo!)

Nekega jutra so se naglo odprla vrata, skočili smo v vrsto in čakali. V strahu smo privzdignili glave v pričakovanju, katere reveže bodo to jutro odpeljali na strel. To jutro je bilo izgovorjeno tudi moje ime.

Pretreslo me je, toda samo za hip. Čeprav moram v smrt, bo šla z menoj Marija. Segel sem za srajco po svetinjsko, toda svetinjske ni bilo nikjer. Iskal sem jo, tipal, obračal, svetinjske nikjer. Morda sem jo izgubil v slami? Brez nje ne grem na zadnjo smrtno pot. Še naprej sem jo iskal, obračal, zdrsnil sem na kolena v slamo. Nestrpen oficir je zakričal: »Hitro, schnell ... der funfte schnell, der achte ...«

Nizko na kolenih v slami sem ječal: »Brez svetinjske ne grem ... Od tukaj ne grem brez svetinjske.« Zadnji talci so se že pomikali skozi vrata. Jaz pa sem na kolenih kar naprej brskal po slami, butal z glavo, šlo mi je na jok. »Marija, kje si?« Nenadoma se je zasvetilo. V smeteh med drobtinami slame je zablestela Marijina svetinjska. Našel sem jo. »Marija, Mati večnega življenja, reši mojo dušo pogubljenja! Zdaj s teboj lahko grem v smrt.«

Dvignil sem se in šel proti vratom. Poljubil sem svetinjsko in čakal. Od zapornikov ni bilo nikogar v velikem prostoru. Odgnali so talce, odšli so na delo, ostal sem sam ... Ne vem, kako sem preživel tisti dan. Bil je dolg, težak in nestrpen. Ostal sem živ. Kaj bo z menoj zvečer, ko se vrnejo delavci? Kako bo jutri? Gotovo me bodo znova poklicali, zaprli v bunker ali odpeljali na strelišče. Minil je večer in prišlo je jutro.

Znova so letela povelja, znova so klicali imena, jutro za jutrom, dan za dnem. Mojega imena ni bilo več zraven. Nihče me ni več klical. Bil sem na seznamu ustreljenih, mrtvih.

Ostal sem živ, dočakal konec vojne in se vrnil domov. Marijino svetinjsko skrbno nosim in čuam še danes. »O mati, tisočkrat zahvaljena, ker si me naučila moliti in ljubiti Marijo!«

POVZETEK CELOTNEGA ORATORIJA

a) Uredi črke in dobil boš eno izmed Marijinih lastnosti

S A V E L E

— — — — —

ali eno izmed Božjih poti.

Z E B E R J

— — — — —

b) Spomni se lastnosti, ki ti je pri Mariji najbolj všeč, in jo s pantomimo predstavi skupini.

1. dan

VSTOPNO MESTO – Spoznajmo se z WC-papirjem (10 min)

Animator udeležencem poda rolco toaletnega papirja in jim naroči, naj si vsak vzame toliko lističev, kolikor jih povprečno porabi, ko gre na veliko potrebo. Ko rolca zaokroži cel krog med udeleženci in animatorji ter ima vsak udeleženec toliko lističev, kolikor jih potrebuje, se najprej naredi krog, v katerem vsak odloži en listič v sredino in pove svoje ime. Potem se kroženje nadaljuje in v vsakem krogu morajo povedati kaj o sebi (karkoli ali pa animator že vnaprej določi vprašanja, npr. kaj rad počneš/najljubša jed/najljubše počitnice ... po občutku animatorja). Tisti, ki ostanejo brez lističev, še naprej sedijo v krogu in igro tiho spremljajo ter spoznavajo podrobnosti o tistih, ki so na začetku bolj pogumno vzeli več lističev. Spoznavna igra je dobra za prebiti led in odpreti nekaj izhodiščnih točk za prijateljski pogovor po katehezi.

DEJAVNOST 1 – Skrinja čokolade (10 min)

Animator enemu izmed udeležencev (najbolje kar tistemu, ki je vzel največ lističev WC-papirja pri spoznavni igri) izroči skrinjo čokolade in s tem dobi pravico, da zapusti katehezo oz. da poje čokolado. Če namerava zapustiti prostor, naj gre drugi animator z njim.

Po tem naročilu animator predstavi svetopisemski odlomek, hkrati pa je pozoren na odziv udeleženca, ki je dobil skrinjo čokolade.

Če se udeleženec nič posebej ne odziva in je skrinjo odložil na stran ter posluša razlago, mora animator nadaljevati z oznanilom – v tem primeru se bo k tej dejavnosti vrnil ob koncu kateheze.

Če udeleženec zapusti prostor, animator povpraša druge udeležence, kako so se ob tem počutili. Prav tako tudi, če poje tri ali več čokoladic in jih ne ponudi drugim (ali pa samo kakšnemu izbrancu/skupini prijateljev).

Torej, če čokoladice »zgrabijo«, se animator prek pogovora pomakne k OZNANILO 2, če pa ne »zgrabijo«, lepo nadaljuje z OZNANILOM 1 – morda se bo vseeno zgodilo kaj za smiselni prehod na OZNANILO 2.

OZNANILO 1 – S Svetim pismom naproti Mariji (15 min)

Skupaj preberite odlomek iz Svetega pisma in se kasneje o njem pogovorite.

Lk 1, 26–38

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta

je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Marija je sprejela Svetega Duha, vendar pa to ni bilo lahko dejanje. Zaradi tega ni imela življenja, kakršnega si je zamišljala kot mlado dekle. Bila je zaročena z Jožefom, potem pa bi kar zanosila ... Le kdo bi ji verjel? A Marija si ni dovolila, da bi jo strah premagal, in je sprejela odločitev, s katero je svoje življenje posvetila odrešenju vsega človeštva – po njej je Jezus, torej Bog, prišel na svet. Marija je že takrat (verjetno je bila stara kakšnih 14–16 let) spoznala, da je največja sreča darovati sebe Bogu in sočloveku. Nam to običajno ne gre ravno najbolje, zato pa bomo še cel teden spremljali Marijo in se ob njej učili.

Lk 1, 39–45

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Kot smo videli v prvem odlomku, se je Marija darovala za rešenje vsakega človeka. In že v tem odlomku lahko vidimo, kako je njeno življenje, ki ga je darovala za druge, vplivalo nanje. Dete se je zganilo v telesu Elizabete, kar simbolično pomeni, da je upanje vzbudilo neko živahnost. Če se nekdo daruje drugim, to osreči njih in njega.

OZNANILO 2 – Skrinja zaveze (10 min)

To oznanilo je nekakšno nadaljevanje dejavnosti Skrinja čokolade.

Udeleženci so začutili, kako je, če jim nekdo (ne) ponudi nečesa, kar bi si želeli. Ob tem se bomo danes spomnili na Marijo. V vzkliku ji rečemo tudi Skrinja zaveze. Zakaj?

Na kratko: Bistvo stare zaveze je bila pravičnost. Bistvo nove zaveze pa je ljubezen. Jezus je prišel, da bi pravičnost dopolnil z ljubeznijo. Marija je lep zgled: dela, kar je pravično, pri tem pa jo vodi ljubezen do soljudi.

(Na dolgo – v primeru, da kratka razlaga udeležencev ne zadovolji: V Mariji se namreč srečata Stara in Nova zaveza Svetega pisma. Jezus je prišel, da bi povezal pravičnost z ljubeznijo. V Stari zavezi je najpomembnejša pravičnost in na neki način imajo prav. Danes vsi izpostavljajo ljubezen in da bi bilo super, če bi se vsi imeli radi. In tudi to je prav. Med seboj pa si obe stvari pogosto nasprotujeta, zato je prišel Jezus, da ju je povezal. Tako je sedaj pomembna pravičnost, a je dopolnjena z ljubeznijo, ki ni kar nekaj, temveč darovanje za druge – kakor nam kaže Marija ob sprejetju angelovega oznanjenja in kakor je Jezus na križu daroval svoje življenje za nas.)

Skrinja je nekakšna posoda, ki je lahko nečesa polna. Iz odprte skrinje se lahko kaj vzame in je še vedno dovolj za vse; a hkrati ima skrinja tudi pokrov, ki se ga lahko zapre, da iz nje ne vzamejo tisti, katerim ni namenjena.

Na drugi strani je sef. Njegov glavni namen je zavarovati lastnino pred drugimi. Imeti vse le zase. A takšno ravnanje ne osrečuje, zato nam sef danes služi kot negativni simbol, skrinja pa kot pozitivni.

Kako je ravnal udeleženelec, ki je dobil skrinjo čokolade? Ali jo je delil? Kako se je ob tem počutil? Kako ste se počutili ostali?

Če bi Marija želela zadržati blagoslov le zase ali pa se hvaliti s tem, da jo je obiskal angel ter da je njegovo povabilo zavrnila, bi ravnala kakor sef. Vendar pa Marija ni napravila tako in je dovolila, da se je v njej naselilo največje bogastvo, večje od zlata in čokolade – Jezus, ki je povezal Staro in Novo zavezo oz. prišel popolnoma združiti Boga in človeka. Marija je svoje življenje darovala vsem nam, saj je šla obiskat tudi Elizabeto in deliti polnost življenja naprej. (Če niste obdelali OZNANILA 1, je sedaj čas za to.)

ZGODBA – Preluknjana posoda (10 min)

Zgodba naj služi za rezervo v primeru, da se pri dejavnosti ali pri oznanilih ne izteče vse najboljše – drugače naj bi načeloma zanjo zmanjkalo časa.

Na Kitajskem je imel nosač vode dve veliki keramični posodi za vodo. Viseli sta na palici, ki jo je nosil na ramenih. Ena posoda je bila poškodovana, medtem ko je bila druga popolna. Iz prve posode je curljala voda celo pot domov. Popolna posoda je bila ponosna na svoje delo, saj je v njej nosač prinesel domov veliko večjo količino vode kot v poškodovani, medtem ko je bilo poškodovano posodo sram. Nekega dne je poškodovana posoda ogovorila svojega nosača: »Sram me je, ker ti ne morem služiti tako, kot bi si želela.« Na to je nosač odgovoril: »Si opazila, da rožice cvetijo le na tvoji strani in ne na strani posode, ki je popolna? To je zato, ker sem vedel za tvojo pomanjkljivost in sem posejal rožice na tvoji strani poti. Vsak dan si jih zalivala. Že dve leti nabiram te čudovite cvetlice, ki mi prinašajo veselje. Če ne bi bila taka, kot si, me te cvetlice ne bi razveseljevale dan za dnem.«

Nauk: Vsak od nas ima svoje pomanjkljivosti, ki pa ne smejo biti izgovor, da se ne bi potrudili kar največ narediti iz svojega življenja. Vsak od nas je na neki način poškodovana posoda, toda prav te napake nam dajejo možnost napredovanja. Marija se je darovala Bogu, da jo je napolnil kakor skrinjo ali pa posodo v tej zgodbi – naredimo tako tudi mi in dovolimo, da ob tem obogatijo tudi drugi. Če Bogu ne dopustimo, da se on daruje nam, tudi mi nimamo česa podariti drugim.

MOLITEV – Kaj lahko jaz darujem? (10 min)

Zapojemo pesem **Sprejmi ta dar**¹ ali pa kakšno podobno, zmolimo kakšen molitveni obrazec, še posebej primerna je molitev **O Gospa moja**.

Animator prebere pričevanje²: 80-letna ženica v Trebnjem je 15. julija 1973 izpovedala: »Stara sem osemdeset let in mi ni žal, da živim. Rodila sem enajst otrok; eden je že umrl, drugih deset je preskrbljenih na svojih domovih. Proti nobenemu nimam niti ene besede, oni proti meni nobene; nobeden mi ni nikdar naredil ničesar slabega. Vsak dan zmolim tri rožne vence: zjutraj, opoldne in zvečer, da bi se še naprej lepo imeli. Žal mi je samo to, da bi se morda lahko imeli še lepše!«

Nato vsak izmed udeležencev na listek napiše, kaj bo daroval Bogu in kaj sočloveku (konkretno naj izbere kakšnega!).

¹ Za radovedne ☺. Pesem Sprejmi ta dar (nekje je naslovljena tudi kot Darujem ti ljubezen) ni teološko korektna. V delu pesmi namreč poje: »Ti, Gospod, si v tem kruhu in vinu ...«, kar je neustrezno, saj je Jezus sebe podaril tako, da on dejansko je evharistični kruh in vino, ne pa nekakšen notranji prebivalec teh dveh snovi. Ne glede na to pomanjkljivost pa je pesem primerna za zaključek te kateheze, saj dobro povzame njene cilje.

² Tone Ciglar, *Biseri z ogrlice dobrote*. Zbirka Knjižice; 189, str. 78.

Te listke potem med pesmijo ob koncu molitve (*lahko zapojemo, lahko prižgemo primerno glasbo*) položijo v skrinjo, kar naj simbolizira našo odprtost do Marije in zaupanje v to, da smo se tudi mi spodobni darovati v živo in sveto daritev. Naša darovanja so namreč v prvi vrsti dobra za nas same, šele nato pa za bližnje in za Boga.

(To skrinjico lahko uporabimo tudi prihodnje dni in vse nabrane listke/darovanja izročimo Bogu pri zaključni maši ali pa maši na izletu.)

2. dan

VSTOPNO MESTO – Navaden kruh ali plesniv kruh (5 min)

Otrokom prinesemo navaden in plesniv kruh. Postavimo ju pred njih. Povemo, da smo ju prinesli kot današnji simbol in antisimbol dneva. Navaden kruh je kot simbol soli, plesniv kruh pa kot simbol plesni. Otrokom razložimo dobre strani soli in slabe strani plesni.

Sol je nujna sestavina velike večine jedi, pogosto tudi sladkih. Spada skoraj v vsako jed, v organizmu pa ima sol posebno fiziološko vlogo pri večjih naporih ali v poletni vročini, ko se močnejše potimo, saj njeno uživanje pomaga ohranjati ravnovesje ionov v telesnih tekočinah.

Plesni pa so mikroskopske vrste gliv. Pomembne so kot razkrojevalci v ekosistemu, splošno pa so znane predvsem kot faktor, ki pokvari hrano. Plesen za svojo rast potrebuje vlago in zaprt prostor.

Otrokom povemo, da je treba s soljo ravnati modro, da je ne zaužijemo preveč, saj nam to lahko škoduje. Prav tako jim je treba povedati, da plesnivi prostori škodujejo zdravju. Tudi kruh, ki je v toplem in vlažnem okolju, hitro splesni in postane neokusen. Torej, plesen ponazarja neumne, slabe odločitve. Sol pa predstavlja modrost.

DEJAVNOST 1 – Igra morilec (15 min)

Pri igri morilec je pomembno modro odločanje na podlagi pogovorov ljudstva.

Na listke napišemo: na prvega **morilec**, na drugega **policaj**, na tretjega **zdravnik**, na ostale pa **kmet**. Vsak izmed otrok izžreba en listek. Igra se igra v tišini, animator pa glasno vodi igro.

Naloga morilca: Ko se zbudi, pokaže s prstom na nekoga, ki ga bo ubil. Nato zaspi nazaj.

Naloga policaja: Ko se zbudi, pokaže na nekoga in s tem vpraša vodjo igre, ali je tisti človek morilec. Vodja igre mu prikima ali odkima. Nato zaspi nazaj.

Naloga zdravnika: Ko se zbudi, pokaže na nekoga (lahko tudi sebe), ki bi ga rad ozdravil.

Nato zaspi nazaj.

Naloga kmeta: Nima posebne vloge, ampak le sodeluje v razpravi celotne skupine.

Ko se mesto zbudi, animator pove, kdo je umrl oz. ali je zdravniku uspelo pozdraviti mrtvega. Vsi debatirajo, kdo bi lahko bil morilec (tudi morilec), in na koncu glasujejo. Če morilca ne najdejo v prvem krogu, nadaljujejo zopet z enakim postopkom ... Mesto zaspi ...

OZNANILO 1 – Modrost (15 min)

Z igro Morilec smo se malo sprostili, lahko pa se iz nje naučimo, da lahko zaradi odločitev, ki niso modre, izgubimo življenje. Poglejmo, kaj o modrosti pravi Sveto pismo.

Prig 3, 13–19

Blagor človeku, ki najde modrost,
možu, ki si pridobi razumnost.
Kajti pridobiti njo je bolje kakor pridobiti srebro,
njen sad je boljši od zlata.
Dragocenejša je kakor biseri,
nobena tvoja želja ji ni enakovredna.
Dolgo življenje je v njeni desnici,
v njeni levici sta bogastvo in čast.
Njene poti so prijetne poti,
vse njene steze so mirne.
Drevo življenja je tem, ki se je oprimejo,
kdor se je drži, je srečen.
Gospod je z modrostjo postavil zemljo,
in z razumnostjo utrdil nebo.

Modrost, kot vidimo, prihaja od Boga in se je ne moremo zgolj naučiti. Modrost je drevo življenja. To pomeni, da jo pridobivamo skozi celotno življenje. Modrost pridobivamo skozi svoje težave in njihove rešitve, skozi preizkušnje in skozi pomembne odločitve. Zato velikokrat pravimo, da starejši kot si, bolj moder si. Zato so naši starši, dedki in babice velikokrat bolj modri od nas. Življenje jih je marsikaj naučilo, življenjske preizkušnje pa utrdile.

Zavedati se moramo, da so modre odločitve težke. Modre odločitve so:

- Na katero srednjo šolo se bom vpisal?
- Kaj bom šel študirat po končani srednji šoli?
- Kaj bom počel v prostem času, katere hobije bom obiskoval?
- Koga si bom izbral za prijatelja in kaj bomo skupaj počeli?
- Zakaj moliti in zakaj hoditi k maši?

OZNANILO 2 – Modri deček Jezus (10 min)**Lk 2, 41–52**

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Jezusova starša sta ravnala tako, kot bi ravnal vsak izmed naših staršev. Starše zelo skrbi za nas, zato so lahko jezni, če jim ne povemo, kam gremo, s kom se dobimo in kaj

bomo tam počeli. Tudi pri Jezusu je bilo tako. Starša nista bila navdušena nad tem, da jima ni povedal, kam gre.

Jezus je bil poseben človek (hkrati Bog in človek), poslan od Boga. Od Boga poslani pa smo tudi mi. Zato je vsak izmed nas edinstven in neponovljiv.

MOLITEV – Študent in profesor (5 min)

Študent si je zelo želel, da bi v življenju dosegel visok položaj, a je imel težave pri učenju. Veliko je študiral in zelo se je trudil, a si ni mogel zapomniti, kar je slišal pri predavanjih, niti tega, kar se je učil doma. Svojo težavo je zaupal enemu od profesorjev. Dejal mu je, da namerava najeti inštruktorja, ki mu bo pomagal pri učenju.

»Nikakor,« ga je poučil profesor, »ne potrebuješ učitelja, ampak učenca. Ti potrebuješ nekoga, ki mu boš posredoval, kar si se naučil. Tako bo tvoje učenje postalo bolj uspešno.«

Gospod Bog, zavedamo se, da izbereš včasih dobrega in modrega človeka, da nas po njem nagovoriš. Poleg tega pa od nas želiš, da smo vedno na voljo za poučevanje drugih, če so nas pripravljeni slišati. Prava modrost se vedno razdaja in je na voljo sočloveku. Najvišja modrost pa si ti, o Bog. Za to se ti iz vsega srca zahvaljujemo. Pomagaj nam zavreči slepilo, da ne potrebujemo nasveta. Daj nam ponižnost, ki nam je potrebna, da bomo hvaležno sprejeli moder nasvet. Pomagaj nam razumeti, da je s tem, ko iščemo nasvet, večja možnost, da se bomo prav odločili, saj marsikdaj kdo drug vidi, česar mi ne vidimo. Vedno pa ti vidiš, kaj bi bilo za nas najbolje, pa mi ne želimo izvedeti tega v molitvi. Prosimo te za modrost.

3. dan**VSTOPNO MESTO – Potrebujem ... (15 min)**

Udeležence razdelimo v štiri skupine. Vsaka skupina gre v svoj kot, animator pa stoji nekje ob robu. V sredini prostora so pripravljeni različni predmeti (npr. majica, plastenka olja, solnica, kladivo, jabolko, svetopisemski citat, voščenka, čevlji, vezalka, šilček ...).

Animator reče: »Kako bi si želel, da bi mi kdo pomagal.«

Skupine mu odgovorijo: »Kako naj ti pomagamo?«

Animator odvrne: »Potrebujem kakšno obleko ...« ali pa »Žejen sem.« ali pa »Potrebujem Božjo tolažbo.« ali pa »Nimam olja, da bi si spekel ribe, ki sem jih ujel ...«

Takrat se člani skupin zapodijo proti sredini prostora in si poskušajo pridobiti tisti predmet ter ga prinesiti animatorju. V primeru, da več predmetov ustreza opisu oz. želji animatorja, šteje, katera skupina je prva prinesla primeren predmet.

Animator tako pokliče poljubno število predmetov; glede na čas, glede na razposajenost udeležencev itd. Prek te igre potem preide na pogovor oz. oznanilo.

OZNANILO – Sočutje (15 min)

Pri igri ste videli, da je marsikdaj prišlo do prerivanja, pa do tega, da niste bili pozorni na potrebe drug drugega. Vsi ste želeli zadovoljiti moje želje in potrebe, a ste ob tem pozabili drug na drugega. Seveda je v igri prav tako, to je smisel igre, ki mora biti malo tekmovalna, da je zanimiva, a vendar, poskusite prenesti to situacijo v vsakdanje življenje. Kolikokrat se zgodi, da popolnoma spregledate potrebe drugih? Ob kakšnih priložnostih? Kakšni nameni so za tem? Zakaj ljudje tako počnemo in kaj so rešitve?

Preberimo svetopisemski odlomek, ki nas bo spomnil, kaj je pravo sočutje, ki smo ga videli zaigranega že v dramski uprizoritvi.

Jn 2, 1–11

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

Odlomek že dobro poznate, vendar ste po navadi ob njem govorili o drugih rečeh, kakor jih bomo izpostavili danes. Vidimo lahko, da je Marija začutila, kaj drugi potrebuje. Ne tako kot pri naši uvodni igri, ko sem vam jaz govoril, kaj potrebujem. Ona je kar sama od sebe začutila, kaj lahko naredi za druge. In tega ne naredi s prerivanjem, temveč z umirjenostjo, ko prosi Jezusa, naj jim pomaga. Če bi želela rešiti stvar sama, bi ji spodletelo, tako pa se obrne na Boga in ga prosi, naj on poskrbi. Zato jo kličemo Pomočnica kristjanov.

Po drugi strani pa se v zgodbi pojavi vrč, ki je naš današnji simbol. Vrč je krhka stvar, vsako prerivanje ga zelo ogroža. Tudi če ga močno stisneš, se lahko zdrobi. In to je simbolika sočutja, ki nikoli nima oblasti, temveč poskuša ljubeznivo pomagati človeku v stiski. Če kdo pomaga meni, mu potem lažje zmorem vrniti z dobrim, kakor se iz vrča lahko natoči vino ali sok; če pa je kdo zelo trd do mene, mi grozi, mi preveč pametuje, potem se tako kot vrč lahko zdrobim.

ZGODBA – Odločitev razreda³ (15 min)

»Če mi tega ne dovoliš, ne bom mogla iti v šolo! Preveč me bo sram ... Mama, to je zelo pomembno, prosim!« Alenka je pričela jokati. To je bilo njeno najučinkovitejše orožje. »Oh, naredi, kar hočeš,« je godrnjala mama in vrgla žlico v lijak. »Saj boš kot pošast. Sebi v škodo.« Nekaj podobnega se je dogajalo še v drugih 23 družinah. To so bili otroci 7. b razreda osnovne šole Karla Alberta Savojskega. Tistega dne so v šoli sprejeli pomembno odločitev. V 7. b pa je bilo 25 učencev. Samo v petindvajseti družini se je vse odvijalo nekoliko drugače. Špelo, ki je bila zelo razumevajoč otrok, sta starša hotela spodbuditi. Že petnajstič je deklica stekla pred ogledalo. »Zafrkavali me bodo, vem. Pomislita na Majo, ki me ne prenese, ali na Pavla, ki me imenuje `ribiška palica` ... Samo to bodo čakali.« Velike solze so začele teči po dekličinih licih. Začela si je popravljati športno čepico, ki ji je bila malo prevelika. Oče je mirnih oči pogledal: »Kar pogumno, Špela. Kmalu ti bodo zrasli. Zelo dobro se odzivaš na terapijo in čez kakšen mesec boš že zdrava.« »Ja, a poglej tole!« Špela je potrta pokazala na svojo glavo, ki se je svetila v ogledalu, bleščeča in rožnata. Zaradi zdravljenja proti levkemiji, za katero je zbolela pred dvema mesecema, je izgubila vse lase. Mama jo je objela: »Daj, Špela, navadili se bodo, boš videla ...« Špela je zavihala nos, si nadela čepico, vzela nahrbtnik in odšla. Pred vrati razreda ji je začelo srce še močneje biti. Zaprla je oči in vstopila. Ko je spet odprla oči, da bi sedla na svoje mesto, je zagledala nekaj čudnega. Vsi, prav vsi sošolci so imeli čepice na glavah! Obrnili so se k njej, se v sme-

hu razkrili in vsi v en glas zakričali: »Dobrodošla, naša Špela!« Vsi so imeli obrbite glave, tudi Maja, tako ponosna na svoje kodre, tudi Pavel, tudi Alenka in Jani in Francka ... Vsi. Vstali so in objeli Špelo, ki ni vedela, ali naj se smeje ali joče, ves čas pa je samo mrmrala: »Hvala ...« Izza katedra se je smehljaj tudi učitelj David, ki si ni obril las, saj je bil plešast in je bila njegova glava kot žoga za biljard. Biti sočuten pomeni ljubiti s srcem Boga.

- Kako bi vi ravnali na mestu učencev 7. b razreda?
- Kako bi ravnali na Špelinem mestu?
- Kaj pa na mestu staršev?
- Kako si razlagate zadnji stavek: Biti sočuten pomeni ljubiti s srcem Boga?

Marija je darovala svoje življenje Bogu in drugim, zato je bila zmožna sočutja, tudi ko drugi ne bi niti opazili ali pa bi se nad nastalo situacijo zabavali in jo opazovali od strani. Marija je naša vodnica in pomočnica na poti k Jezusu.

MOLITEV – Jezus je izvir sočutja (5 min)

Skupaj zmolimo **Zdravamarijo** s skrivnostjo: ... **Jezus, ki je izvir sočutja.**

Potem animator prebere molitveno razmišljanje:

Jezus, ti si bil ubog in beden, ujet in zapuščen, a si vedno ostal sočuten.

Ti poznaš vse stiske ljudi in vedno ostaneš pri meni,

tudi če me zapustijo vsi ljudje.

Ti me ne pozabiš in me iščeš.

Ti hočeš, da te spoznam in se obrnem k tebi.

Želim poslušati tvoj klic in ti slediti; pomagaj mi!

O Bog, daj mi sočutje, ki me bo reševalo pred jezo, zamerljivostjo in tečnobo.

Daj mi ljubezen do tebe in do ljudi.

Daj mi upanje, ki me bo osvobajalo strahu.

Usmiljeni Bog, moj stvarnik, moj rešitelj, ti poznaš mene in vse moje početje.

Usmili se! Karkoli bo prinesel ta dan – usmili se me!

Potem pa še molitev **O Jezus blagoslovi me in znamenje križa.**

4. dan**VSTOPNO MESTO 1 – Mizica (10 min)**

(Ker zahteva vstopno mesto Mizica precej veliko pripomočkov, je na voljo še druga možnost vstopnega mesta.)

Ko smo vsi zbrani, animator vpraša otroke, ali bo majhna mizica, ki jo je pred tem postavil prednje, zdržala, če nanjo postavi težek predmet. Mizica zdrži. Potem ji animator odžaga eno nogo. *(Lahko pa si to zgolj predstavljajo in se uporabi mizico, kjer je mogoče nogo odstraniti.)* Potem ponovi vprašanje. Seveda mizica tega ne zdrži. Animator to naveže na Cerkev. Simbol mize nam namreč sporoča, da je dobro, če se zbiramo skupaj, vendar pa noge od mizice ne smejo biti nažagane in ne sme jih kdo z nogo izbiti. Če bi se tako zgodilo, bi se nekdo lahko grdo poparil z vročo juho ... V Cerkvi kot občestvu se zbiramo skupaj in vsak pomaga glede na svoje talente (petje, ministriranje, fizično delo ...).

VSTOPNO MESTO 2 – Krožnik pohval (15 min)

Vsi se usedete v krog. Vsak od otrok dobi svoj papirnat krožnik (takšen za piknik) in flumaster. Vsak napiše svoje ime v sredino krožnika. Nato poda krožnik svojemu desnemu sosedu, ki nanj napiše pozitivno lastnost osebe, katere ime je napisano na sredini. In

³ Bruno Ferrero, *Na tvoji strani*, Knjižnice 175, str. 39–41.

potem podajo naprej. Tako se ponavlja cel krog, dokler ne dobi vsak svojega krožnika s kupom pohval in opaženih pozitivnih lastnosti. (*Animator naj opozori, da naj se lastnosti ne ponavljajo; presodi pa naj tudi, ali je bolje, če se gre igro tudi sam, ali naj zgolj opazuje dogajanje in na koncu vodi pogovor.*)

Vsaka pohvala izgrajuje Cerkev kot skupnost vseh nas. Ob mizi se počutimo dobro, kadar med nami vlada dobro vzdušje in je v krožnikih dobra hrana. Kadar se vzpodbujamo in si pomagamo, se izgrajujemo. Takrat smo najbolj podobni Mariji, ki je bila dobra do drugih.

OZNANILO – Cerkev in jaz (15 min)

Preberemo kratek odlomek iz evangelija:

Jn 19, 25–27

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

Animator vpraša učence, kaj je bistvo tega odlomka. (*Računa na to, da bodo povzeli kaj iz vstopnega mesta, ki je bilo pred tem.*) Potem še sam dopolni in povzame primer iz drugega vstopnega mesta.

Marija je torej mati Cerkve, saj je rodila Jezusa, ki je glava Cerkve. Mi vsi pa smo njeni udje – njeni nepogrešljivi deli – in zgled nam je Marija, ki je dovolila glavi, da z modrostjo uporablja njen telesni del. (*Animator mora biti pozoren, ali otroci razumejo vso to simboliko – kajti v šoli tega ne učijo in sploh 7. razred ima lahko z abstraktnimi predstavami še veliko težav.*)

Nato sledi svetopisemski odlomek:

1 Kor 12, 12–31

Kakor je namreč telo eno in ima veliko delov, vsi telesni deli pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi Kristus. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha. Tudi telo namreč ni sestavljeno iz enega telesnega dela, ampak iz več delov. Če bi noga rekla: »Ker nisem roka, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Če bi uho reklo: »Ker nisem oko, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Kje bi bil sluh, ko bi bilo vse telo oko? Kje bi bil vonj, ko bi bilo vse telo sluh? Tako pa je Bog vse posamezne telesne dele razpostavil po telesu, kakor je hotel. Ko bi bilo vse skupaj en sam telesni del, kje bi bilo telo? Tako pa je veliko delov, telo pa je eno. Ne more oko reči roki: »Ne potrebujem te,« tudi ne glava nogam: »Ne potrebujem vas.« Še več, telesni deli, ki se zdijo slabotnejši, so še bolj potrebni, in tistim, ki se nam zdijo manj vredni časti, izkazujemo še večje spoštovanje in z manj uglednimi še lepše ravnamo, medtem ko ugledni tega ne potrebujejo. Da, Bog je sestavil telo in skromnemu namenil več časti, da v telesu ne bi bilo razprtije, marveč bi telesni deli enako skrbeli drug za drugega. Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli, če je en del v časti, se z njim veselijo vsi.

Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase del telesa. Bog pa je v Cerkvi postavil najprej apostole, drugič preroke, tretjič učitelje; potem čudodelstva, potem milostne darove ozdravljanja, pomoči, vodenja in govorjenja v raznovrstnih jezikih. So mar vsi apostoli? So vsi preroki? Vsi učitelji? Ali vsi delajo čudeže, ali imajo vsi milostne darove

ozdravljanja? Ali vsi govorijo jezike? Jih vsi razlagajo? A vendar morate hrepeneti po večjih milostnih darovih. Naj vam pokažem še odličnejšo pot.

Torej, kakšna je naloga vsakega izmed nas? Zbirati se ob Gospodovi mizi (oltarju – torej, hoditi k maši) ali delati po svoje in požagati kaj, če se nam tako pač zljubi? In malo bolj preprosto – kaj je bolje: skupaj sodelovati ali delati, kar se ti zljubi?

DEJAVNOST 1 – Računalniški virus⁴ (15 min)

(Igra je primerna zgolj, če se jo igra več kot 8 udeležencev – lahko pa tudi mnogo več.)

Navodila

Animator je prosti igravec in vodja igre. Najprej označi prostore za vse igralce – točke po dva metra narazen druga od druge v nekakšnem zapolnjenem krogu. Tem točkam doda še eno, ki ostane nezasedena.

Naloga vodje igre je, da se obnaša kakor virus in okuži prazne točke. Virus lahko samo hodi, ne sme pa teči ali odrivati drugih igralcev.

Nihče od drugih igralcev se ne sme dotakniti ali odriniti virusa, hkrati tudi virus ne sme odrivati drugih igralcev. Vsi igralci (razen virusa) lahko tečejo. Naloga igralcev je, da vedno pravočasno zasedejo prazne točke, vedno pa morajo naenkrat stati samo na eni točki. Ko virusu uspe zasedeti prazno točko, se igra konča. Igro lahko končamo tudi, ko igralcem uspe dolgo časa preprečevati virusu, da zasede točko.

Razlaga igre: Točke so računalniške datoteke, ki so nezaščitene pred virusom, če nanje ne pazi protivirusni program. Igralci so protivirusni program, ki se mora odzivati glede na to, katero datoteko želi virus napasti.

Razlaga simbolike: Tudi v Cerkvi moramo opazovati potrebe drug drugega in delati dobra dela, se spodbujati, moliti za tiste v stiski itd. Vsakič, ko je nekdo v težki življenjski situaciji, smo mu dolžni pomagati, drugače ne prispevamo svojega dela k Cerkvi. Prav tako pa Cerkev zagotavlja upanje, saj je utemeljena na Kristusu, ki je vstal od smrti. Nobena preizkušnja za nas ne sme biti prehuda.

DEJAVNOST 2 – Oltarna miza iz naših teles (15 min)

1. del: Cerkev je sestavljena na temeljih, prav tako kot naše življenje. Naši temelji so starši, vera v Boga, šola, prijatelji in dejavnosti, ki jih počnemo. To nam daje zadovoljstvo in moč za življenje. Danes bomo sestavili oltarno mizo. Ampak ne iz lesa ali iz kamna, temveč iz nas. Vsak bo uporabil svoje telo in sestavili bomo oltarno mizo. Animator izbere nekoga, ki bo vodja skupine in bo poskušal usmerjati sestavo oltarne mize. To na koncu tudi slikajmo in uporabimo za oratorijski časopis.

2. del: Z otroki se pogovorimo o tem, kaj je možno početi v naši župniji. Poskušamo predstaviti na zanimiv način. Pripravimo jim majhne listke, na katerih so napisane možnosti, in jim rečemo, da naj se o tem pogovorijo s starši in naj se vključijo vsaj v eno dejavnost v župniji. Možnosti: ministranti, pevci, bend, bralec prošenj, animatorji, skupina za pospravljanje in čiščenje prostorov, verouk.

⁴ Martin Lenarčič in Mojca Mikac, *Igre za gradnjo timov in skupin*. Društvo mladinski ceh, Salve d.o.o. (Ljubljana, 2010).

MOLITEV – (5 min)

Križ Očenaš

Gospod Jezus Kristus, ustanovil si svojo Cerkev na zemlji, da bi v njej živel in nadaljeval svoje odrešilno delo. Zato si jo postavil za varuhinjo svoje resnice in za delivko svoje milosti. Hotel si, da je tvoja Cerkev velika družina božjih otrok; skupna, sveta, vesoljna, prijazna do vseh in nosilka dobrote. Iz vsega srca se ti zahvaljujem za tvojo Cerkev. Hočem ji biti vedno zvest, jo varovati in delati dobro, kolikor bo v moji moči. Daj, da bodo tudi neverni spoznali resnice, ki jih oznanja Cerkev, in daj, da bomo nekoč vsi skupaj združeni pri tebi. Amen.

Marija, mati Cerkve – prosí za nas!

5. dan

VSTOPNO MESTO – Nabijanje pesti v žogo (10 min)

Na vrtu na igrišču v tla zabijte (kovinsko) palico, ki naj bo visoka vsaj 2 m. Na vrh palice pritrdite žogo, ki je na vrvici (torej pritrdite vrvico z žogo vred). Vrv naj bo dolga vsaj 1,5 m in žoga naj prosto visi. Potrebujemo dva tekmovalca. Na znak začne prvi tekmovalec, ki čim močneje udari žogo. Ko pride žoga na drugo stran, drugi tekmovalec udari v nasprotno stran. To počneta ves čas, dokler se vrvica ne zavrti do konca in žoge ni več mogoče udarjati. Igra traja 1–2 minuti, zato lahko pride na vrsto vsak izmed otrok.

Igra je zelo zabavna. Ko jo končamo, se o njej pogovorimo.

- Kaj ste počeli?
- S čim ste igrali, kaj je bilo vaše orožje (pest)?
- Kaj ste se iz tega naučili?
- Ali je pomembno, kdo je zmagal, kako ste se počutili, ko ste zmagali, ali kako, ko ste izgubili?

Današnji simbol je MIR, antisimbol pa PEST. Če se navežemo na igro, ki smo se jo igrali. Mir bi dosegli s tem, da bi nehali vztrajati vsak pri svojem in bi skupaj v sodelovanju udarjali žogo v isto smer. Tako pa smo soočili svojo moč in zvitost ter uporabljali pest drug proti drugemu. V igri je bilo to čisto v redu, v kakšnem pretepu pa bi bilo že manj. Z nasiljem nikoli ne moremo doseči pravega miru, ta namreč prihaja iz srca, kamor ga naseljuje Bog.

DEJAVNOST 1 – Presedanje (5–10 min)

Igralci sedijo na stolih, ki so postavljeni v krogu. Voditelj da vsakemu po eno karto. Pri tem mora paziti, da je razdeljenih enako število barv (kara, pik, (src, križ) – ti dve barvi dodamo v igro, če je več kot 12 igralcev). Voditelj pokliče igralno barvo. Vsi igralci s to barvo se morajo presesti v desno. Zgodi se, da se mora igralec usesti drugemu igralcu na kolena. Voditelj naprej kliče barve (ne nujno po vrsti). Če je poklican igralec, ki ima koga na kolenih, se ne more premakniti v desno. Preseda se lahko le igralec na vrhu.

Na koncu igre naj animator reče: Videli ste, da so se lahko presedali samo tisti, ki niso bili obteženi z drugimi. Tudi v življenju je tako. Kadar smo v slabih odnosih, smo na neki način obteženi in se ne moremo premakniti naprej.

OZNANILO – Jezus se prikaže učencem (15 min)

Jn 20, 19–23

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Jezus se je prikazal učencem in rekel nekaj najlepšega: Mir vam bodi oz. mir z vami. Ali ni nekaj najlepšega, ko se ti nekdo nasmehne in z iskrenim srcem reče: Mir s teboj. Ali ni to nekaj, kar si želi vsak človek? Pa se vprašajmo:

- Kako se počutiš, ko te nekdo užali, ko se z nekom skregaš?
- Kako se počutiš, ko nekdo o tebi grdo govori in misli?
- Kako se počutiš, ko te prijatelj izda?

Potem pa se vprašajmo:

- Kako se počutiš, ko dobiš pismo od prijatelja?
- Kako se počutiš, ko dobiš sms ali FB-sporočilo od prijatelja, ki te povabi na obisk, na družabno igro ali pa samo na sprehod?
- Kako se počutiš, ko te prijatelj povabi na rojstni dan?
- Kako se počutiš, ko se ti prijatelj ISKRENO opraviči za tisto, kar te je užalilo?

Odlično se počutiš, je tako? Jezus nam pravi: »Kar želite, da drugi storijo vam, storite najprej vi njim.« Zato o drugih govorite prijazno, ne izdajajte skrivnosti in si pomagajte med seboj.

Pa tudi, čisto človeško gledano: zakaj bi potem delal slabo, zakaj bi o nekom govoril grdo, če pa se ti prej ali slej to vrne nazaj? Zakaj bi prijateljevo skrivnost izdal? Ali ni boljše zadržati skrivnost in ostati dober prijatelj?

Ko si iskren in ljubeč, lahko občutiš notranji mir. To je res poseben občutek, ki ga ni lahko doseči. Ko ga dosežeš, so tvoja dejanja lahko bolj samozavestna in odločna.

OZNANILO 2 – Mir in oljna vejica (10 min)

Ker je zadnji dan oratorija, naj otroci naredijo krono iz oljčnih vejic. Naj jo naredi vsak zase in jo potem nosi čez dan do konca oratorija. Krono najlažje naredimo iz kartonov in vejic. Oljno vejico izdelamo zato, ker je to simbol miru, prijateljstva. To pa sta tudi vrednoti, za kateri se trudimo vsak dan na oratoriju in potem v vsakdanjem življenju.

Druga možnost, ki ne vključuje velikega števila oljčnih vejic, pa je: Pripravimo kartončke 5 x 5 cm, z luknjico in vrvico. Otroci naj na eno stran narišejo krono iz oljčnih vejic, na drugo stran pa naj napišejo ime nekoga, ki jim gre na živce, in naj potem nekaj dni molijo za izboljšanje njunega odnosa. (Za ta namen se lahko moli tudi pri zaključni sveti maši.)

MOLITEV (5 min)

Znamenje križa.

Vsak naj napiše na listek eno zahvalo, ki jo naglas prebere. Nato skupaj zmolimo kesanje, na koncu pa si z iskrenim pogledom in toplimi besedami podamo roke in zaželimo: **Mir s teboj!**

Molitev zaključimo s pesmijo **Mir potuje kakor reka.**

KATEHEZA ZA DRUŽINE

Pripomočki Sveto pismo, računalnik (za filmček), fotokopijo lista z uro za vsakega odraslega, fotokopijo lista z uro za vsakega otroka, barvice, pisala, flumastri, kuverta, v kateri je slika A4 (za vsako družino)

- Cilji**
1. Družina spozna Marijo kot zgodovinsko osebo in kot našo priprošnjico.
 2. Družina doživi, da so drug drugemu dar.
 3. Družina skupaj izdelava sestavljanko, se priporoči Mariji in izvede dobro delo v dneh po katehezi.

Nujno beri iz svetega pisma vse odlomke in molitve.

BANS – Param slišim žabico

PESEM – Mali cvet prinašam ti Marija

MOLITEV – Zdravamarija

VSTOPNO MESTO

Spoznavanje: Družine sedijo v krog. Eden od družinskih članov reče: »Mi smo (priimek družine) in radi počnemo (pove to, kar radi delajo skupaj).« Naslednji iz druge družine ponovi od predhodne družine, kdo so in kaj radi delajo, ter doda še za svojo družino. In tako naprej.

Nato vsaka družina izžreba kuverto, v kateri je razrezana slika A4. Slika predstavlja enega izmed krajev Marijinih prikazovanj. Spodaj je kratek zgodovinski opis.

Sliko morajo skupaj sestaviti in prebrati opis.

DEJAVNOST: Ogled kratkega filma o Mariji

POVZETEK (če si ne morete ogledati filma)

Zakaj pravimo, da je Marija Božja mati?

Najprej definirajmo, kaj je to mati. Mati je ženska, ki je rodila otroka, zanj skrbi in ga vzgaja v obdobju odraščanja. Vse to velja tudi za Jezusovo mater Marijo. Če pogledamo Jezusa, vidimo, da je že zgodaj pokazal veliko modrost. Že kot 12-letni deček je imel v jeruzalemskem templju globoke pogovore z duhovniki in pismouki. Ko je Jezus odrasel, je postal veliki učitelj in prerok. Delal je čudeže: slepih je vračal vid, ozdravljaval je bolne in celo obujal mrtve. Glede na to lahko rečemo, da je Jezus tudi Bog. Ker je Jezus tudi Bog, je lahko tretji dan ostal od mrtvih in odšel v nebesa. Marija je Jezusova mati. Ker pa vemo, da je Jezus tudi pravi Bog, lahko rečemo, da je Marija Božja mati. Marija je bila popolnoma poslušna Božji volji. Je tudi velik duhovni zgled za vsakega od nas. Najbolj jo lahko posnemamo v pozornosti do ljudi ter v ljubezni in zvestobi Bogu. Ker je Marija z Bogom tesno povezana, se tudi danes v težavah zatekamo k njej in jo prosimo, da prosi za nas pri Bogu. Marija ni boginja, je pa kot Jezusova mati naša velika priprošnjica pri Bogu.

Takoj po kratkem filmu sledi pogovor, v katerem vsak pove, kaj ga pri Mariji navdušuje.

Skupino razdelimo na starše in otroke

ZA STARŠE

Najprej si preberemo iz Svetega pisma Lk 2, 42–52 (Deček Jezus v templju)

Ko je bil (Jezus) star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Animator pove nekaj besed o Mariji, npr.:

- Marija je bila (navaden) človek.
- Imela je podobne težave, kakor jih imamo mi (problematici otroci, odgovornost za družino, trud za odnose (Jožef, Jezus), morala je dajati dober zgled ...)
- Pomembna Marijina lastnost je bilo sočutje, kar pomeni, da je znala opaziti, kaj drugi družinski člani potrebujejo, in jim pomagati. V tem nam je lahko velik zgled.

Vprašanja, ki jih zastavimo ženskam:

- Kaj si naučila otroka kot mama?
- Kaj ti kot ženska prispevaš v družino?
- Kakšno mesto ima Bog v vaši družini?
- Kaj ti pomeni Jezusova mati Marija?

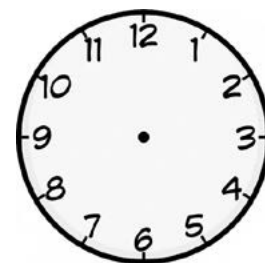
Animator pove nekaj besed o Jožefu, npr.:

- Tudi Jožef je bil (navaden) človek.
- Moral je hoditi v službo (po poklicu je bil tesar), truditi se je moral za dober odnos z Marijo, vzgajati je moral Jezusa, dajati je moral dober zgled ...
- Pomembna Jožefova lastnost je bil pogum, kar pomeni, da je Jezusa vzpodbujal k pogumu in vztrajnosti ter ga naučil delati.
- Tudi danes naj bi vsak oče vzpodbujal otroka k pogumu, delavnosti in vztrajnosti (običajno moški otroka naučijo voziti kolo, smučati, delati z motorko ...).

Vprašanja, ki jih zastavimo moškim:

- Kaj si naučil otroka kot oče?
- Kaj ti kot moški prispevaš v družino?
- Kakšno mesto ima Bog v vaši družini?
- Kaj ti pomeni Jezusova mati Marija?

Animator vsakemu razdeli list, na katerem je narisana ura, pod njo so vprašanja in domača naloga. List rešuje vsak sam.

ZA OTROKE

Najprej si preberemo iz Svetega pisma Lk 2, 42–52 (Deček Jezus v templju)

Ko je bil (Jezus) star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

IZHODIŠČNE TOČKE ZA POGOVOR

Animator otroke vpraša:

- Kaj vam je v vaši družini najbolj všeč?
- Kaj radi počnete skupaj?
- Katere stvari si se naučil v svoji družini?
- Kakšno družino je imel Jezus?
- Katere stvari se je Jezus naučil od Marije in katere od Jožefa?

Na koncu povzame njihove odgovore, ter doda:

Vsak od nas ima mamo. Toda mama nas lahko varuje samo takrat, ko je ob nas. Naše mame ne morejo biti povsod z nami. Za take priložnosti nam je Jezus dal svojo mater Marijo, da nas varuje.

Marija je bila sočutna. To pomeni, da je opazila, kaj drugi družinski člani potrebujejo, in jim pomagala. Potrudimo se, da bomo tudi mi vsaj danes in jutri sočutni do drugih in jim radi pomagali. Saj vemo – kadar si pomagamo zmoremo več in bolje!

Animator vsakemu razdeli list, na katerem je narisana ura, pod njo so vprašanja. List rešuje vsak sam.¹

Ko zaključimo delo v ločenih skupinah (starši/otroci), se zberemo po družinah v skupnem prostoru.

OZNANILO

Animator prebere oz. pove s svojimi besedami:

- Marija je resnična zgodovinska oseba.
- Ker je mati Jezusa, ki je pravi človek in pravi Bog, se ji radi priporočamo.
- Spoznali smo nekaj krajev, kjer se je Marija prikazovala in vzpodbujala k molitvi za mir in za grešnike.
- Videli smo, da se je tudi Marija morala truditi, da je bilo življenje v njeni družini lepo in zanimivo.
- Prav tako se moramo truditi tudi mi.

- Starši otroke lahko naučite veliko dobrega – od sočutja do različnih spretnosti.
- Kot je Marija gojila lep odnos do Boga v družini, tako se tudi vi trudite, da bo Bog vedno dobrodošel gost v vašem domu.
- Radi prosite Boga drug za drugega, da se boste še naprej imeli radi.
- Sedaj bomo zmolili tudi mi (sledijo navodila za molitev – glej zaključno molitev).

ZAKLJUČNA MOLITEV

Vsaka družina oblikuje krog iz svojih članov.

V smerni urnih kazalcev si na dlan s flumastrom narišejo veliko črko **M** (*ki pomeni Marijo*).

Najprej se pokrižajo.

Primejo se za roke.

In skupaj zmolijo molitev **Zdravamarija** s prošnjo za blagoslov svoje družine.

Na koncu otroci staršem podarijo uro, ki so jo izdelali. In se skupaj odločijo za eno dobro delo, ki ga bodo naredili v prihodnjih dneh.

¹ Otroci bodo na koncu kateheze te liste dali staršem.

Velike igre

Uvod v poglavje velike igre

Igra je pomemben del oratorija, o tem ni nobenega dvoma. Pomembna pa je zato, ker ni samo igra in brezcilna zabava, ampak je tudi odlična priložnost za sklepanje prijateljskih vezi, pridobivanje veščin in učenje vrednot. Torej je vse, kar lahko oratorij ponudi. Zato je dobro, da jo kot tako tudi jemljemo in da se priprave ter izvedbe velikih iger lotimo resno ter si za to vzamemo dovolj časa.

Letos smo za vas ponovno pripravili sedem predlogov za velike igre. Predlogi jih imenujemo zato, ker je pomembno, da se zavedate, da avtorji igre pišemo iz svojih izkušenj in podzavestno s svojim oratorijem v mislih. Vaš pa je od tega drugačen. Drugačno je število otrok, župnišče in njegova okolica, drugačne so vaše veščine in želje. Zato si igre, ki jih boste izvajali, natančno preberite, da boste razumeli vsa navodila in dojeli celotno idejo, ki stoji za igro. Potem pa je vsekakor ni treba izvajati do črke natančno. Priredite jo svojemu okolju in svojim željam. Igre so zares uspešne in dosežejo svoj namen samo, če v njih uživajo tudi animatorji, ki jih vodijo. Zato vzemite podane predloge kot dobre ideje za okvir in smisel igre, potem pa jih po želji dopolnite s svojimi točki, posebnimi nalogami, zanimivimi liki ipd. A vendar ob tem ohranite zgodbo, ki jo ima vsaka igra, in poskušajte doseči vzgojne cilje, ki so ob vsaki igri zapisani.

Večkrat od animatorjev dobimo odziv, da so igre prezahtevne, nerazumljive ali neprimerne za njihov oratorij. Avtorji se trudimo, da je igra napisana razumljivo, da je izvedljiva v čim več okoliščinah in ponuja možnosti prilagajanja velikosti. Če pa se vam bo vseeno zdelo, da česa ne razumete, oziroma vam bo igra všeč, pa nikakor ne boste našli načina, kako jo izvesti pri vas, vam letos ponujamo možnost osebne asistencije (kot nekakšen klicni center za pomoč uporabnikom:)). Napišite sporočilo na pisarna@oratorij.net, opišite svoj problem, pustite kontaktno številko in avtor igre (ali nekdo iz ekipe) vam bo v čim krajšem času pisno ali prek telefona odgovoril ter vam pomagal pri razumevanju ali preurejanju igre. Zavedajte pa se, da to od vas zahteva, da se priprave res lotite dovolj zgodaj, da bo dovolj časa za vse skupaj.

Ekipa velikih iger vam želi obilo zabave in uspeha pri igranju :).

DAN	IGRA
1. dan	Zaklad dobrote
2. dan	O(ne)mogočen pobeg
3. dan	Vse poti vodijo v Kano Galilejsko
4. dan	Nikoli sami
5. dan	Pot do nebes
igre za dež	Marija rodi in vzgaja
vodne igre	Blatne igre

1. dan: ZAKLAD DOBROTE

Trajanje	100 minut ali po želji
Število udeležencev	40–120 (če je udeležencev več, potrebujete še nekaj dodatnih otokov)
Število skupin	priporočljivo 4 ali več (10+ otrok na skupino)
Število animatorjev	Če skupino lahko vodi najstarejši otrok, potem toliko, kolikor boste imeli otokov, +3 (torej okoli 15).
Prostor	igrišče, župnijsko dvorišče ali večja dvorana
Pripomočki	Toliko sefov, kot je skupin, skrinja dobrote, ostali pripomočki so podčrtani pri vsakem otočku.

CILJI

- Povezati člane skupine, da sodelujejo in zbirajo skupni zaklad.
- Pokazati, da je bolje biti v skupnosti kot sam.

UVOD V IGRO

Otroke razdelimo v številčno enakovredne skupine in vsaki pokažemo, kje ima svoj sef ter kje je skupna skrinja dobrote (posoda, v katero bodo vsi lahko dajali zlatnike, pridobljene na otokih, ki naj bo na vidnem mestu). Pri tej igri poskušamo posnemati Marijino dobroto. Zaklad se lahko zbira posamično v sef ali pa imamo vsi nekaj od zaklada, ki je v skrinji dobrote. Tako lahko začutimo oratorijsko skupnost in medsebojno povezanost, če vsi sodelujemo pri zbiranju zaklada.

OPIS IGRE

Na začetku se pove, da ima vsaka skupina svoj **sef** (oblepljeno in porisano kartonasto škatlo), kamor lahko shranjuje svoje zlatnike, obstaja pa tudi **skrinja dobrote**, kamor lahko darujejo svoje zlatnike in s tem pomagajo pri ustvarjanju skupnega zaklada dobrote. Otroci posamično hodijo po otokih in se sami odločajo, na katerega bodo šli. Na večini otokov lahko sodeluje več otrok hkrati (omejitve bodo napisane pri otočku). Na vsakem otočku se odvija tekmovanje, in kdor zmaga, si prisluži zlatnik. Ko se tekmovanje zaključi, naj se razkropijo na druge otočke (da ne bodo tekmovali vedno na istem). Otrok, ki ima vsaj en zlatnik, ga lahko odda v sef ali skrinjo dobrote, nato pa nadaljuje s tekmovanjem. *Vsak otrok se mora sam odločiti, ali bo dal zlatnik v skrinjo dobrote ali v sef svoje skupine.* Sefe lahko straži animator, s čimer se ustvari občutek, da so zlatniki v sefu na varnem. Skrinja dobrote pa naj bo odmaknjena od sefov.

Sef

Sefi naj bodo taki (če je možnost), da jih lahko skupine odpirajo s sprednje strani, animator pa neopazno z zadnje strani. Po prvih 30 minutah igre se poberejo (če se le da neopazno) vsi zlatniki iz sefov, in ko otroci ugotovijo, da jim je nekdo kradel, pride na dvorišče bančni uradnik, ki otrokom pove, da je morala banka z zlatniki razpolagati in trgovati in da bodo dobili vse nazaj in po vrhu še obresti ipd. *Če imate igro za tekmovanje, pa se v resnici prešteje zlatnike od vsake skupine posebej vsakokrat, ko se jih pobira, in na koncu zmaga skupina z najmanjšim skupnim številom zlatnikov v sefu (po vseh štetjih skupaj).* Zlatnike se iz sefov ponovno pobira čez 30 minut, takrat pod pretvezo, da je

prišlo do resne napake, vendar da se bo vse rešilo (*verjetno bodo otroci takrat že pošteno razmislili, kam dajejo zlatnike*), po 15 minutah se to zgodi še enkrat, in sicer brez razlage otrokom, kaj se je zgodilo. In še zadnjič spet po 15 minutah. Pobiranje se torej zgodi v 30., 60., 75. in 90. minuti igre.

Skrinja dobrote

Skrinja dobrote je na vidnem mestu in je last vseh. Če kdo vzame ven iz nje in da v svoj sef, se ga ne sme kaznovati. Smisel skrinje dobrote je, da ugotovijo, da sefi niso varni in da je najbolje, če vsi dajejo vanjo in je vsem na očeh, da je bolje graditi v skupnosti kot individualno – tega se jim ne pove. Priporočljivo je, da je skrinja prozorna/steklena, da se vidi njena vsebina.

Župnik

Če želite, lahko v igro vključite svojega župnika, da spodbuja otroke k darovanju v skrinjo, ker bodo šli darovi v dobre namene.

Rimski vojaki

Na dogajalnem prostoru pa se lahko znajdejo tudi (rimski) vojaki, ki bodo igro popestrili, saj imajo funkcijo pobiranja zlatnikov oziroma če opazijo, da kateri od otrok res ne ve, kaj naj z zlatniki (če ni poslušal navodil ☺), mu lahko svetujejo, kam lahko da zlatnike.

Trgovci

Lahko uvedete tudi trgovca, ki pride na otoček in razglasi, da je igra vredna 3 zlatnike (lahko ima večje zlatnike, da se bo res razlikovalo), in kdor zmaga, dobi to nagrado, nato pa se trgovec prestavi na naslednji otoček.

Otočki

Otroci si lahko poljubno izberejo otoček, na katerega želijo, ni nobenih posebnih omejitev, lahko pa jih spodbujate, naj gredo na različne otočke, če opazite, da so vedno na istem (to lahko dosežete tudi tako, da določen otoček za nekaj časa prekinete). Podanih je 12 predlogov za otočke. Spodbujeni pa ste, da dodate tudi svoje glede na vaše želje, prostorske zmožnosti in razpoložljive rekvizite. Število otokov je treba tudi prilagoditi številu otrok na oratoriju.

1. **Uganke:** Animator prebere uganko, in kdor prvi pravilno odgovori, dobi zlatnik. Priporočamo knjigo ugank. (*Ni omejitve otrok.*)
2. **Živa pesmarica:** Animator prebere vrstico iz pesmarice, otroci pa ugibajo, iz katere pesmi je. Kdor ugotovi prvi, dobi zlatnik. (*Ni omejitve otrok.*)
3. **Kockanje:** Otrok pride na otoček in dodeli se mu številko od 1 do 6, nato se vrže kocka; zlatnik prejme tisti otrok, ki ima enako številko, kot je na kocki. (*Največ 6 otrok.*)
4. **Iskanje frnikole:** Animator vrže frnikolo v travo in tisti, ki mu jo prvi prinese, dobi zlatnik. (*Ni omejitve otrok.*)
5. **Steklenica resnice:** Otroci pokleknejo v krog in animator zavrti steklenico. Zlatnik dobi tisti, na katerega pokaže steklenica.
6. **Štiri v vrsto za 4:** Narisana je mreža 20 x 20, vsak izmed štirih igralcev dobi svojo oznako in igrajo štiri v vrsto. Kdor je prvi prišel, začne s potezo, in tako naprej. Začne se lahko kjerkoli v mreži in ostali lahko prav tako poljubno postavijo znake. Če ne bo toliko otrok na otočku, se lahko igrajo trije, ali pa se gresta dva navaden tri v vrsto. Kdor zmaga, dobi zlatnik. (*Največ 4 otroci.*)

7. **Ugotavljanje strani:** Otroci se postavijo v vrsto, tako kot so prišli. Animator odpre stran v knjigi, otroci pa po vrsti ugibajo stran. Animator odgovori le z več ali manj. Kdor ugotovi, dobi zlatnik. *(Največ 10 otrok.)*
8. **Karte:** Vzame se samo karte od 2 do 10 vseh barv in znakov. Vsak, ki pride, vleče karto, nato pa se vrže dodekaeder, in kolikor pik pade, tista je zmagovalna karta, ki prinese zlatnik. Tu so lahko štirje zmagovalci. *(Največ 36 otrok.)*
9. **Slamice:** Pripravljenih je 10 slamic, od katerih je ena krajša. Kdor potegne krajšo, dobi zlatnik. *(Največ 10 otrok.)*
10. **Karton:** Pripravljena sta dva kartona. Ko pride prvi otrok, ga vrže, prav tako naslednji, naslednji pa pobere karton, ki je bližje, gre nazaj do črte in ga vrže ... to se ponavlja, dokler ni en karton na mestu štiri mete. Kdor vrže zmagovalni karton, dobi zlatnik. *(Ni omejitve otrok.)*
11. **Barvice:** Na tleh so barvice, animator ve, da jih je 50, nato pa jih poljubno število položi na tla. Ko se nabere nekaj otrok, se začne s štetjem izza črte. Kdor pove pravilno število barvic, dobi zlatnik. *(Ni omejitve otrok.)*
12. **Kovanček v skodelico:** Otrok ima na voljo en met, s katerim mora kovanec vreči v skodelico. Če zadane, dobi zlatnik. *(Največ 1 otrok.)*

KONEC IGRE:

Igre je konec, ko je treba končati, priporočljivo pa po okoli 100 minutah. Takrat se pogleda, koliko zlatnikov so oddali v skrinjo dobrote, in če je možnost, naj se med skupine razdeli toliko bombonov, kolikor je bilo zlatnikov v skrinji dobrote, da otroci konkretnije občutijo, kako je sodelovati v skupnosti.

Igra temelji na tem, da otroci sami ali ob pogovoru z drugimi ugotovijo, da jim sef ničesar ne doprinese, za razliko od skrinje dobrote, v kateri se odraža skupni trud.

2. dan: O(NE)MOGOČEN POBEG

Trajanje	30–120 minut
Število udeležencev	20–60 <i>(Tudi 100+, vendar si je treba izmisliti še kakšen otok ali nekaj, kar pritegne pozornost otrok. Če je otrok več, naj družina potuje počasneje. To bo zahtevalo več napora otrok, da ustavijo vojsko.)</i>
Število skupin	toliko, da bo imela vsaka skupina največ 10 otrok.
Prostor	igrišče ali dolga dvorana ali travnik
Število animatorjev	nujno okoli 10, za optimalno izvedbo pa 25
Pripomočki	uniforme rimskih vojakov, orožja za vojake, voz, čoln <i>(na kolesih)</i> in vesla, les oz. karkoli se da uporabiti kot barikado, nekaj papirnatih letal, poleg uniform še dodatnih 20 kartonastih oklepov

CILJI

- **Praktični:** - Otrokom uspe zadržati Herodove vojake, da ne dohitijo Jožefa z družino. *(optimistično):* Otroci z improvizacijo zadržijo vojake.
- **Vzgojni:** - Otroci ugotovijo, da je z modrostjo možno premagati fizično moč. *(optimistično):* Otroci vadijo improvizacijo in spontanost.

KRATEK OPIS

Tema igre je pot iz Betlehema v Egipt, kamor beži Jožef z družino. Lovijo ga Herodovi vojaki. Jožef ima prednost, vendar vojaki napredujejo hitreje kot sveta družina, zato morajo otroci pomagati družini tako, da jim olajšajo pot ali zaustavljajo in »nadlegujejo« vojake, da napredujejo počasneje. Način nadlegovanja je poljuben, obstajajo pa tudi otoki, ki otrokom predlagajo že pripravljene načine zaustavljanja vojakov.

UVOD V IGRO ZA OTROKE

»Jožef in Marija z Jezusom bežita v Egipt pred Herodom, ki se hoče znebiti Jezusa. Lovijo jih Herodovi vojaki, ki se sveti družini hitro bližajo. Da bi družina varno pobegnila in se skrila v Egiptu, potrebujejo vašo pomoč! Vojake je treba upočasniti, vendar je treba uporabiti pamet in ne sile, ker so vojaki premočni. Otežite jim pot, usmerite jih v napačno smer, prepričajte jih, da se napijejo vina, karkoli! Poleg tega pa lahko pomagate družini, da hitreje opravi svojo pot!«

POTEK IGRE

Ključni element igre je pot, ki jo naenkrat premagujeta sveta družina in vojska. Pomembno je še povedati, da so otroci sicer razdeljeni v skupine, a delujejo vsi skupaj za isti cilj.

Najlažje je stvar razložiti na primeru: Pot je dolga 50 dolžin igrišča. Družina začne na 10 dolžinah, vojska pa na nuli. Vsakič ko vojska prehodi eno dolžino igrišča, se jim prišteje ena dolžina, medtem ko je število prehojenih dolžin družine vezano na čas (družina se fizično ne premika po igrišču tako kot vojaki). Torej, vojaki hodijo in njihova pot se šteje glede na dejansko prehojeno dolžino, družina pa na vsak določen časovni interval dobi eno dolžino. Določiti je treba takšno število dolžin do cilja in takšen čas/

dolžino za družino, da se igra ne konča prehitro in ne prepozno. Če vojska brez motečih faktorjev dolžino prehodi v minuti, potem družina dobi eno dolžino vsaki dve minuti. Če hočemo, da igra traja 80 minut, potem določimo, da je cilj pri 50 prehojenih dolžinah. Če imamo na razpolago le kratke ravne površine, mora biti število temu primerno daljše.

Oziroma z enačbami za tiste, ki vam ta slog bolj leži:

Pot = s, Jožef mora opraviti 0,8 s, vojska pa cel s. Hitrost vojske (brez motenj) = v, hitrost Jožefa pa 0,5 v. Število dolžin = y; $y = (\text{zaželeno trajanje igre v min}/0,5 v) \times (1,25)$

Vojsko uprizarjajo vsaj trije animatorji, našemljeni v rimske vojake. Ti animatorji morajo imeti smisel za igro, saj bodo morali improvizirati in prepričljivo delovati kot vojaki. Preceniti bodo morali, ali naj se na pobudo otrok ustavijo ali naj gredo naprej, kako hitro naj hodijo, da bo igra napeta, saj če so Jožefu in družini točno za petami, so otroci bolj motivirani, da jih ustavijo, kot če vojaki hodijo počasi in otroci že vedo, da je tekma dobljena. Za prikaz razmer je dobro imeti animatorja, ki sledi opravljenim dolžinam vojske in družine na kakršenkoli način. Lahko se naredi igralno ploščo, kjer se premikata dve figurici – ena za vojsko in ena za družino (veliko dela), ali pa se preprosto šteje razdalje in se jih spreminja na tabli oz. plakatu zraven igrišča.

NAČINI ZAUSTAVLJANJA VOJSKE

Otoki niso nujni za vse skupine in so ponovljivi; so le načini, kako zaustaviti vojsko, poleg njih pa si otroci lahko izmislijo, kar si hočejo, in s tem zaustavljajo vojake, seveda pa kakršnokoli fizično zaustavljanje ne pride v poštev. Če imate kakšnega animatorja več, naj se našemi v modreca, ki otrokom deli ideje, kako lahko sami zaustavijo vojake. Kot predloge jim lahko navede marsikaj (npr. da kot nogometna/odbojarska/itd. ekipa pridejo in izzovejo vojake na tekmo, da jim zaigrajo dramsko uprizoritev, se delajo poškodovane, zaigrajo beg pred napadalci in prosijo vojake za pomoč ter vse v tem stilu). Otroci naj resno poskusijo izpeljati predlog, animatorji-vojaki pa naj bodo uvidevni in dobro presodijo, koliko časa si lahko vzamejo, da bo igra kljub vsemu zanimiva.

1. Barikade

Otroci na otoku dobijo predmete, s katerimi vojakom zaprejo pot.

Rezbar: Animator na otoku pove, da je bil nekoč mizar, a ga sedaj zanima lokostrelstvo in predvsem puščice, zato bodo otroci zanj testirali puščice (*rakete iz papirja*). Že narejenimi raketami poskušajo čim večkrat zadeti tarčo. (*Rakete naj bodo različnih vrst, nekatere dobre, druge slabe, da je bolj pristno. Rakete je treba stalno popravljati, saj se jim ob zadetku zvije nos.*)

Funkcija barikad: Postavijo jih na polje, ki ga morajo vojaki prehoditi, več kot jih je, bolj so učinkovite. Vojaki grejo okoli njih ali, če zapolnijo celotno širino, čez njih. Efekt ni očiten, ampak v 50 prehodih se sekunde seštejejo.

2. Izdelovanje oklepa

Kovač: Otroci morajo na otoku iz delčkov sestaviti oklep (*ki pokriva trebuh in hrbet; narejen iz podolgovatega kosa kartona, ki ima v sredini luknjo za glavo*) za vojaka. »Puzzle« stil. Torej, oklep razrežemo na vsaj 20 koščkov in otroci ga sestavijo v en kos. Naloga je malo bolj zahtevna, saj je oklep, ki je raztegnjen, takšne oblike, ki si je otroci ne bodo predstavljali.

Za nagrado dobijo določeno število oklepov, glede na število vojakov, ki korakajo (*npr. če imate 3 vojake, dobijo en oklep, če jih imate 10, dobijo 3 oklepe*).

(Primer kartonastega oklepa je na sliki. Seveda so lahko oklepi bolj preprosti – povezani le z naramnicami.)

Otroci te oklepe prinesejo vojakom in jim jih ponudijo ter jih prepričajo, da te oklepe rabijo. Morajo biti vsaj malo prepričljivi. Tako bodo vojaki kmalu imeli na sebi več oklepov, kar jim otežuje pot.

3. Popotna trgovina – kraja časa

Otroci gredo na otok, kjer jih čakajo razne naloge, ki si jih zamisli upokojen bogataš. Hoče se zabavati in zato da otrokom razne zahteve, ki, če jih uspešno izpolnijo, jim prinesejo razne, naključne predmete. Rolico papirja, pesek, škarje, žogo, kartonasto škatlo, šilček, kos lesa, pralni stroj itd., torej karkoli, kar pride pod roko. Primeri nalog so preprosti, kot so delanje sklec, počepov, samokolnica dveh otrok, torej en hodi po rokah, drug ga drži za noge, skakanje v zrak, tek, petje, delanje čudnih obrazov. Otroci naj dobijo vtis, da se trudijo, da ubogega bogataša zabavajo, le da bi imeli možnost pomagati sveti družini, tudi če se pri tem osramotijo.

Ko dobijo naključne predmete, jih poskušajo ponuditi vojakom in jih tako zadržati. Otroci so s tem povabljeni, da si izmislijo kreativno reklamo, ki pritegne pozornost vojaka in ga potegne v potrošniške vode, ki porabijo veliko časa. Vojaki pa naj bodo primerno strogi in popustljivi, da vidijo, kdaj se je otrok res potrudil, da bi jih prepričal, in kdaj ni vložil truda, ter temu primerno reagirajo, se ustavijo in gledajo ali le gredo naprej.

NAČINI POSPEŠEVANJA SVETE DRUŽINE

1. Vožnja čolna

Jožef z družino beži po Nilu navzgor, ker je utrujen, potrebuje pomoč pri veslanju.

Otroci vozijo čoln (*čoln na kolesih, lesen ali kartonast*), z vesli se odrivajo od tal. Če čoln ni na voljo, uporabimo nekaj na kolesih, kar se lahko premika tako, da nekdo z vesli (*palicami*) odriva tla. Če je možno, naj vsak otrok »prevozi« zastavljeno pot. Za ravnino ali poligon, odvisno od dolžine, naj vsak porabi vsaj minuto. Ko skupina konča, dobi sveta družina eno dolžino.

2. Vožnja voza

Podobno kot prejšnji otok, le da peljejo voz, tokrat skozi poligon, tako da ga vlečejo za seboj.

Posebni dogodek – prihod centuriona

Mimo vojakov pride centurion, ki jim reče, da naj pospešijo svoj tempo, da bodo ujeli Jožefa. Uporabimo za končnico igre, da je bolj napeto. Vojaki začnejo hitro hoditi in se ne ustavljajo preveč, ko jim otroci nagajajo.

Posebni dogodek 2 – napad banditov

Vojake napade manjše število banditov oz. roparjev z uborno oborožitvijo, ki se nato nekaj časa bojujejo z vojniki. Kmalu jih vojaki premagajo in odženejo. Dogodek uporabimo, ko so vojaki že zelo blizu sveti družini in nujno rabimo več časa, da vojaki ne ujamejo naših junakov. Treba je poudariti, da so banditi nesposobni in slabi, a v pomoč po srečnem naključju.

ZAKLJUČEK

Ko Jožef konča svojo pot in ga vojska ne ujame (*v vsakem primeru ga ne sme, če kaže, da ga bo ujela, naj se upočasni in improvizirajo*), naj se nekdo našemi v Jožefa in pride ter se vsem navzočim zahvali, ker so mu pomagali, da je ušel Herodovim vojakom in tako rešil Jezusa, našega Odrešenika.

3. dan: VSE POTI VODIJO V KANO GALILEJSKO

Trajanje	90–120 minut
Število udeležencev	Poljubno, ni omejitve.
Število skupin	6, če je več kot 90 otrok, lahko tudi več skupin.
Prostor	igrišče, župnijsko dvorišče ali večja dvorana
Število animatorjev	8 ali več (<i>če je otrok manj kot 30, se lahko igra prilagodi in je na voljo le nekaj otokov</i>)
Pripomočki	Zemljevid poti za vsako skupino, 600 izrezanih kamel (najlažje natisnjene na navadne liste), pollitrška plastenka za vsako skupino, dvolitrška plastenka (<i>vrč</i>) za vsako skupino, velik vrč, ki meri vsaj pet litrov; ostali pripomočki so zapisani pri posameznih otočjih.

CILJI

- **Praktični:** Otroci potujejo v skupini in poskušajo čim hitreje doseči vse otoke, se spretno izogniti tatovom, pametno ravnati s kamelami in na koncu čim več vode iz svojega vrča zliti v večji, skupni vrč.
- **Vzgojni:** Skupina otrok se spozna z zemljevidom poti in mora izračunati, kako najceneje in najhitreje priti do vseh otokov. Otroci se naučijo organizacije potovanja. Pri šestih otokih se naučijo skupinskega tekmovanja in kako si pomagati med seboj, pri šestih otokih pa se spoznajo z Marijo in Marijinimi pesmimi, molitvami.

KRATEK OPIS

Naloga otrok je, da razdeljeni v skupine potujejo med posameznimi mesti, rekami oz. jezeri. Vsaka skupina mora obiskati določeno število ciljev oz. lokacij (potrebno število vodja igre na svojem oratoriju prilagodi številu otrok). Vodja vsake izmed skupin na začetku pri vodji igre izžreba svojo domačo postajo (bazo), kjer opravijo prvo nalogo. Za opravljene naloge na otokih skupine dobivajo kamele (plačilno sredstvo) in nekaj vode. Da skupina lahko potuje med mesti, mora vedno plačati določeno število kamel animatorju, ki vodi naslednji otok (tisti otok, kamor so namenjeni). Prislužno vodo na otokih vsaka skupina po opravljenem otoku prinese v svojo bazo, zlije v vrč, ki je ves čas postavljen v njihovi domači bazi. Vrč čuva animator, ki vodi igro na tistem otoku. Skupina, ki prva doseže vse kraje oz. določeno število ciljev, zmaga. Na koncu igre vsaka skupina prinese svoj poln vrč vode in ga nalije v ogromen skupni vrč. Ko vse skupine nalijejo notri vodo, se voda obarva rdeče (animator pred začetkom igre zlije v vrč nekaj malinovca). Vodja igre razloži, zakaj se je v Jezusovem času voda spremenila v vino in kaj smo danes poskušali podoživeti s to prispodobno.

UVOD V IGRO

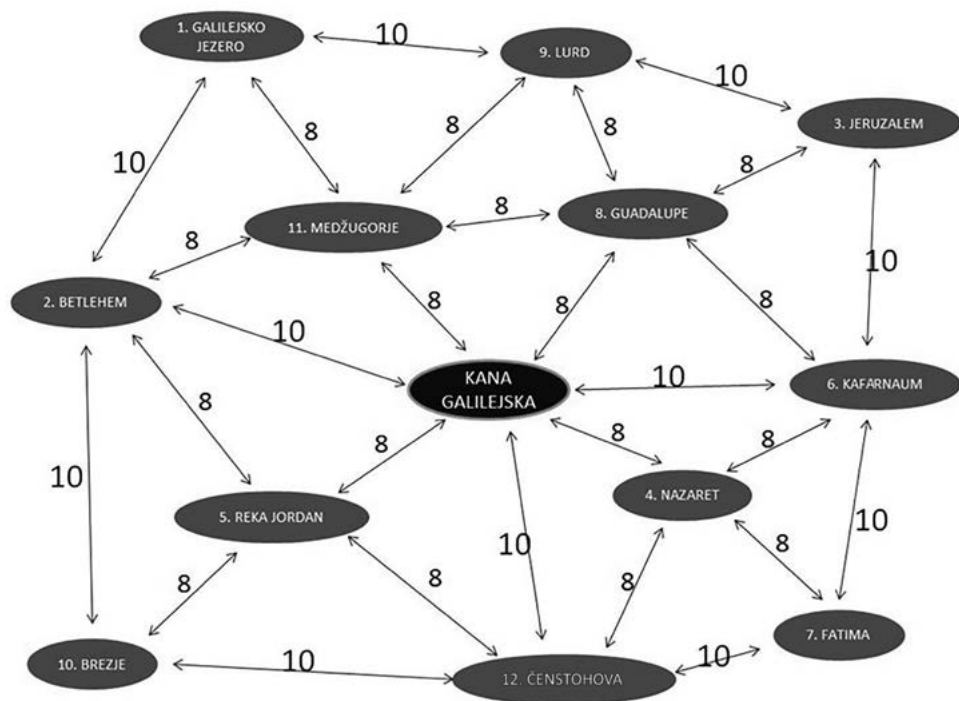
»Smo v Jezusom času, 2000 let nazaj, in potujemo med mesti, kot so to počeli Jožef, Marija in Jezus. Obiskali boste pomembne kraje, reke, jezera in romarska svetišča. Otroci, vi boste potovali do posameznih krajev, ki so označeni na zemljevidu.«

Na začetku igre vsaka skupina dobi 20 kamel, pollitrsko plastenko, ki jo ves čas nosi s seboj, in svojo bazo za celotno igro. V bazi ima skupina vsaj dvolitrski vrč (plastenko). V ta vrč po vsakem opravljenem otoku naliijejo prislužno vodo. Za vračanje v bazo skupini ni treba še enkrat plačati iste poti, ker so to pot že plačali. Vsaka skupina dobi zemljevid igre, ki je razložen v nadaljevanju.

ZEMLJEVID POTI

Zemljevid je sestavljen iz 13 krajev oz. lokacij. Med posameznimi lokacijami so številke, kar pomeni število kamel, ki jih mora skupina plačati za prehod po tej poti. Kamele plača skupina takrat, ko pride na posamezen otok, kar animatorju, ki otok vodi. Pokažejo mu, po kateri poti so prišli do njega, da jim lahko primerno zaračuna. **Animator jim potem z rdečim pisalom pobarva pot, po kateri so prišli in zanjo plačali.** To pomeni, da po tej poti od sedaj naprej lahko potujejo zastoni, saj so zanjo že plačali. Za vračanje v bazo torej skupini ni treba še enkrat plačati poti.

PRAVILA POTOVANJA MED MESTI

- Za prihod v bazo (do prvega otoka) skupini ni treba plačati poti, vso nadaljnjo pot pa bo treba plačati.
- Za vstop na ostale otoke je treba plačati 8 ali 10 kamel (glej zemljevid). Če želi skupina priti od Brezij do Kafarnauma, mora plačati 30 kamel (Brezje–Čenstohova–Fatima–Kafarnaum) ali 26 kamel (Brezje–Čenstohova–Nazaret–Kafarnaum) ali 26 kamel (Brezje–Reka Jordan–Kana Galilejska–Kafarnaum).
- Ko je skupina že bila na otoku (npr. Nazaret) in je vso pot do tja že plačala, lahko mimo tega kraja naslednjič potuje zastoni (Čenstohova–Nazaret je v naslednjem premiku lahko zastoni).

- Če je otok zaseden, lahko skupina počaka 2 minuti, drugače mora tisti otok preskočiti in pot nadaljevati po drugi poti ter jo plačati.
- Po vsakem opravljenem otoku se je treba vrniti v domači kraj oz. bazo, kjer skupina v vrč zlije prislužno vodo. Od tam potem nadaljuje pot:
 - po že plačanih poteh ali
 - po novih poteh, ki jih je treba plačati.
- Za vrnitev v bazo ni treba plačevati poti oz. kamel.
- **Na otoku Kana Galilejska se mora vsaka skupina vsaj dvakrat med igro ustaviti in odžejati.**

POTEK IGRE

Po uvodni razlagi se na znak igra začne. Vsaka izmed skupin poišče svojo bazo. To so: **Betlehem, Kafarnaum, Nazaret, Jeruzalem, Galilejsko jezero, reka Jordan.** (Po potrebi so baze lahko tudi romarska središča – odvisno od števila otrok na oratoriju.) Ko vsaka izmed skupin zaključi s prvim otokom, nadaljuje z naslednjim. Plačilo za pot se vedno izvede na tistem otoku, kamor je skupina namenjena.

BAZNI OTOKI

1. Galilejsko jezero

Otroci hodijo po vodi oz. nad vodo. Animator pripravi vrv oz. **slackline** in ga močno zaveže med dve drevesi na višino 0,3–0,5 m. Otroci poskušajo v čim krajšem času prepotovati pot od enega do drugega drevesa samo s pomočjo velike palice, s katero se upirajo na tla oz. lovijo ravnotežje, a brez pomoči drugega. Če kdo izmed otrok potrebuje pomoč animatorja, mora cela skupina plačati za vse otroke 3 kamele.

Če nalogo opravijo vsi otroci, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode. Če komu uspe priti na drugo stran brez pomoči palice in animatorja, dobi celotna skupina dodatnih 5 kamel.

Pripomočki: slackline ali vrv, močno zavezana okrog dveh dreves, velika palica za pomoč (morda smučarska ali pohodniška)

2. Betlehem

Otroci iščejo jaslice. Animator pripravi Jožefa, Marijo, Jezusčka, oslička, kravo, svete tri kralje, 3 pastirje, 2 kameli in 12 ovčk (25 figuric). Vse to dobro skrije, otroci pa morajo v 2 minutah vse poiskati in jih postaviti na ravno podlago – v položaj jaslic.

Če otrokom uspe poiskati vse figurice v 7 minutah in jih postaviti na svoje mesto, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

Pripomočki: 25 figuric za jaslice, štoparica

3. JERUZALEM

Otroci pridejo v tempelj. Animator prostor primerno okraši, da je videti kot tempelj (sveče, mirna glasba). Od glavnega duhovnika (animatorja) dobijo navodilo, da sestavijo pesem ali molitev Bogu v čast. Eden izmed otrok izžreba eno izmed črk: M, P, S. Skupina mora sestaviti 5 verzov molitve oz. pesmi. Vsak verz mora vsebovati vsaj 2 besedi na to črko (*nujno mora biti na začetku verza beseda s to črko*). Če uspe otrokom sestaviti pesem, v kateri se vsaka beseda začne na isto črko, dobijo 20 kamel (*npr. Sosed Srečko seje seme skupaj s sestro, saj sestra super seje.*). Otroci morajo uporabiti vsaj 25 besed v molitvi, torej približno 5 na vrstico.

Če jim uspe v 7 minutah sestaviti pesem, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

Pripomočki: za vsako skupino en list A4 in pisalo, štoparica

4. Nazaret

Nazaret je kraj, v katerem je Jezus živel prvih 30 let. Ker je bil to tudi čas njegove mladosti, kjer je živel s svojo mamo Marijo in krušnim očetom Jožefom, bodo otroci igrali igro z lesenimi deskami. Naloga skupine je, da prenašajo deske iz polja v domačo hišo (*animator okraši prostor, da izgleda kot hiša*). Prvi otrok gre od doma in teče ali vozi samokolnico mimo ovir na drugo stran do polja, kjer naloži desko v kanto ali samokolnico in z njo teče ali jo vozi nazaj domov mimo ovir. Igra se nadaljuje z naslednjim otrokom, ki ponovi nalogo. Vsi otroci morajo vsaj enkrat priti na vrsto. Konec igre je, ko skupina v svojem domu postavi vse deske eno na drugo in le-te stojijo pri miru.

Če jim uspe dokončati nalogo v 7 minutah, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

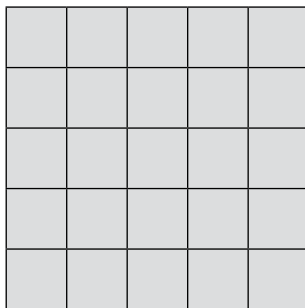
Pripomočki: samokolnica ali kanta, 10–15 desk

5. Reka Jordan

Animator na karton nariše igralno mrežo s 5 x 5 kvadrati. Voditelj si na list označi 9 ladic enotonk. Vsaka enotonka ima določeno nalogo (pove jo voditelj), ki jo mora skupina opraviti. Če ji uspe, dobi točko. Če skupina pri ugibanju naleti na prazno polje, se jim število kamel zmanjša.

Naloge

- Vsak v skupini naredi 10 sklec.
- Vsak v skupini naredi 15 počepov.
- Vsak v skupini mora zadeti žogo v prazen gol iz 5 metrov.
- Vsak v skupini si izmisli 1 žival in jo pove naglas. Živali se ne smejo ponavljati.
- Animator skrije 1 čevlj. Skupina ga mora najti v 1 minuti.
- Igra telefončki. Animator pove stavek na uho prvega otroka: »Marija je bila zaročena z Jezusovim krušnim očetom Jožefom.« Če zadnji na glas pove pravi stavek, skupina zasluži 1 dodatno kamelo.
- Vsak v skupini si izmisli 1 risanega junaka ali junaka iz filma in ga pove naglas. Junaki se ne smejo ponavljati.
- Vsak v skupini naredi 10 trebušnjakov.
- Skupina naj našteje vsaj 8 od 12 apostolov. (*Janez, Juda Iškarijot, Simon, Tadej, Jakob mlajši, Matej, Bartolomej, Filip, Jakob Veliki, Tomaž, Andrej, Simon Peter*)

Možno je dobiti največ 25 kamel (*če skupina nikoli ne zgreši*), najmanj pa 9, kajti za vsako zgrešeno ugibanje skupina izgubi 1 kamelo. Če jim uspe narediti vse, dobijo poleg kamel še 2 dcl vode, drugače le 1 dcl vode.

Pripomočki: 2 kartona s 5 x 5 kvadrati, pisalo

6. Kafarnaum

Animator učitelj pove otrokom, da morajo po Kafarnaumu potovati s kolesom. Animator pripravi 3 velikosti koles, da bo lahko vsak izmed otrok izbral dovolj veliko kolo zase. Animator nariše oz. določi pot, po kateri morajo igralci voziti s kolesom. Pot mora biti zadosti dolga in ne preveč ovinkasta, da lahko otroci dosežejo določeno hitrost. Na poti naj animator postavi primerne ovire. Ko prvi otrok doseže cilj, gre na pot naslednji. Pot je lahko tudi bolj zahtevna. Animator naj bo pri postavljanju ovir ustvarjalen.

Če skupini uspe pot prevoziti v 7 minutah, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

Pripomočki: 3 kolesa različnih velikosti, ovire na poti, štoparica

NADALJEVANJE IGRE in DRUGI OTOKI

Ko vsaka skupina konča s svojim baznim otokom, nadaljuje igro z ostalimi 12 otoki. Če je baza Betlehem, lahko skupina nadaljuje naprej tudi z Nazaretom, Jeruzalemom. Skratka skupina nadaljuje igro s katerim koli otokom. Ne pozabiti, da je treba vodo po vsakem otoku prinesiti v svojo bazo in jo naliti v lasten vrč in potem nadaljevati igro. Ko se skupina vrača na svoj bazičen otok, ji za pot NI TREBA plačevati kamel.

Zelo priporočljivo!! Pri otokih 7–12 naj animator na kratko pove tisto, kar piše spodaj o posameznem romarskem središču.

7. Fatima

Fatima je portugalsko romarsko središče. Tam se je Marija 13. maja 1917 prvič prikazala trem pastirčkom. Marija jim je naročila, naj jo častijo ter molijo in delajo pokoro v spravo za grehe.

Otroci imajo za nalogo pripraviti uvod v pozdrav miru na temo Marije. Uporabiti morajo besede: Marija, Jezus, ljubiti, zbrali, poslušati, moliti, mir. Napisati morajo vsaj 5 povedi. Če jim uspe v 7 minutah in uporabiti vse besede, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

Pripomočki: za vsako skupino 1 list papirja + pisalo, štoparica

8. Guadalupe

Romanje k baziliki Device Guadalupe v Mehiki je drugo najbolj obiskano svetišče rimskokatoliške cerkve na svetu.

Otroci imajo na razpolago 10 Svetih pisem. Poiskati morajo 5 različnih mest v SP, kjer se pojavlja beseda Marija. Če jim uspe v 5 minutah, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

Pripomočki: 10x Sveto pismo, štoparica

9. Lurd

Danes je Lurd največje Marijino romarsko središče na svetu, kraj molitve, milosti in upanja, v katerega se že več kot 150 let zgrinjajo množice romarjev s celega sveta.

Otroci zmolijo molitev Angel Gospodov. Če otrokom uspe zmoliti Angel Gospodov brez pomoči animatorja, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

10. Brezje

Brezje so vas v občini Radovljica. Njihova največja znamenitost je bazilika Marije Pomagaj, ki služi kot slovensko narodno svetišče in je tako največji romarski kraj v Sloveniji.

Na otoku mora biti animator, ki zna igrati kitaro. Nekdo od otrok izžreba eno Marijino pesem (iz prej pripravljenega nabora pesmi) in cela skupina mora to pesem zapeti ob spremljavi kitare (igra animator). Otrokom so lahko v pomoč pesmarice.

Za lepo zapeto pesem dobijo otroci 10 kamel in 2 dcl vode.

Pripomočki: kitara in pesmarice

11. Medžugorje

Dragi otroci, ko bi vedeli, kako vas ljubim. To pravi Marija ob prikazovanjih v Medžugorju. Romarsko središče je Bosni in Hercegovini.

Animator za vsakega otroka pripravi približno 5 trakov iz navadnega papirja. Za 100 otrok to pomeni 500 trakov. Otroci morajo na tem otoku sestaviti čim daljši trak, tako da vsak izmed otrok uporabi svojih 5 trakov in na koncu v skupini 10 otrok dobijo verigo iz 50 trakov. Če otrokom uspe v 7 minutah narediti celo verigo, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

Pripomočki: navadni listni/časopisni trakovi, dovolj lepilnih trakov, štoparica

12. Čenstohova

Čenstohova je največja Marijina božja pot v vzhodni Evropi. Tam imajo pavlinski samostan Jasna Gora, v katerem hranijo ikono Črne Marije. Svetišče je posvečeno Devici Mariji.

Otroci na tem otoku zapolnijo manjkajoče besede napeva Moja duša povečuje Gospoda.

Moja ____ povečuje ____, moje ____ se raduje v ____, mojem ____.
Ozrl se je na nizkost svoje ____, glej, odslej me bodo ____ vsi rodovi. ____
reči mi je storil ____, njegovo ime je _____. Iz roda v ____ izkazuje svoje
____ vsem, ki mu zvesto _____. Dvignil je svojo močno ____, razkropil je
vse, ki so ____ misli. ____ je vrgel s prestola in ____ je nizke. Lačne je
____ z dobrotami in ____ je odpustil _____. Sprejel je svoje izvoljeno
____, kakor je obljubil našim _____. Spomnil se je svoje ____ do ____ in
vseh njegovih _____.

Če otrokom uspe izpolniti vse, dobijo 10 kamel in 2 dcl vode, drugače 8 kamel in 1 dcl vode.

Pripomočki: za vsako skupino en list A4 z besedilom **Moja duša povečuje Gospoda**

13. Kana Galilejska

Animator skrbi, da je na tem otoku ves čas sok ali voda. Otroci se tukaj usedejo in spočijejo. Na tem otoku se nič ne točkuje.

Za prihod na ta otok pa mora skupina plačati 8–10 kamel (glej zemljevid).

DODATNE NALOGE 1 – tatovi

Na oratorijih, kjer imate na voljo dovolj animatorjev, naj bosta 2 ali 3 animatorji v vlogi tatov. Naloga tatov je, da se brez vnaprej določenega plana potikajo po poteh, ki vodijo do samih otokov. Tat ujame enega izmed otrok in skupina se mora ustaviti. Ujeti otrok in tat odigrata igro kamen, škarje, papir. Igrata na 2 zmagi. Če zmaga animator, skupini odvzame 1 kamelo, če zmaga otrok, skupina zasluži novo kamelo. Lahko se igra tudi igro žrebanje varne karte. (Imamo črnega Petra in 3 varne karte. Če otrok povleče črnega Petra, potem skupina izgubi 1 kamelo, če pa otrok povleče varno karto, skupina zasluži 1 kamelo.)

DODATNE NALOGE 2 – žejne kamele

Med igro vodja naznani, da so po pol ure kamele izredno žejne in da mora skupina za vsako pot, ki jo plača s kamelami, zraven za plačilo dodati še 1 dcl vode iz svoje baze. Skupina tako hodi pol ure z nekaj dcl vode v svoji pollitrski plastenki zato, da lahko plača pot za obisk naslednjih krajev.

KONEC IGRE

Ko vse skupine opravijo z 8–13 otoki (*vodja igre prilagodi otoke glede na število udeležencev*), se zberejo na sredini na glavnem igrišču oz. prizorišču, kjer je na mizi postavljen velik vrč. Vsaka skupina vanj prelije vodo iz svojega vrča (*vso vodo, ki so jo zbirali na otokih*). Ko to storijo vse skupine, se voda obarva rdeče (*malinovec se spremeni v sok, pomešan z vodo*). Vodja igre ob tem pojavu razloži odlomek iz SP za tisti dan oz. razloži, na kakšen način je Jezus začel s svojim javnim delovanjem, s svojim prvim čudežem.

4. dan: NIKOLI SAMI

Trajanje	100–120 minut (<i>časovni okvir je sicer zelo prilagodljiv</i>)
Število udeležencev	Poljubno število, igro lahko igrate z zelo malo ali z zelo veliko otroki.
Število skupin	Skupine po 8–10 otrok, odvisno od velikosti oratorija.
Prostor	zunaj
Število animatorjev	• vodja igre • animator, ki vodi svojo skupino • dva animatorja v labirintu • animator ob cerkvi • število ostalih animatorjev je prilagodljivo
Pripomočki	Pripomočki so odvisni od tega, kako boste zgradili labirint, ostali so opisani pri posameznih igrah.

CILJI

- Otroci se učijo sodelovanja.
- Otroci spoznavajo, da je vsak posameznik pomemben.
- Otroci se učijo, da se moramo za skupni cilj potruditi vsi.
- Otroci spoznavajo, da smo vsi udje Cerkve.

KRATEK OPIS

Igra je sestavljena iz dveh večjih enot: labirinta in cerkve. Labirint predstavlja življenje in njegove pasti. Cerkev predstavlja skupnost, ki nam pomaga, da najdemo pot do Boga. Naloga otrok je, da se vsi skupaj prebijajo skozi življenje, ne da bi koga izgubili. Kar praktično pomeni, da morajo vse skupine spraviti svojega predstavnika čez vse dele cerkve. Naloga je opravljena samo, če jo uspešno končajo vse skupine.

UVOD V IGRO ZA OTROKE

Naše življenje je velikokrat videti kot labirint, saj nikoli ne vemo, kakšen bo jutrišnji dan, kaj vse bomo doživeli v življenju in s kom se bomo srečali. Vemo pa, da v življenju potrebujemo denar, da si lahko kupimo stvari za preživetje. Da pa lažje živimo, smo tudi sestavni deli Cerkve, ki jo vodi Jezus. Ta nam pomaga, da najdemo pot tudi do tiste hrane, ki se je z denarjem ne da kupiti. To so zaupanje, sodelovanje, prijatelji, ljubezen itd. Danes se bomo podali skozi življenje in naš cilj je, da vsi preživimo in drug drugega obogatimo s stvarmi, ki jih denar ne more kupiti.

POTEK IGRE

Narediti je treba labirint, ki bo dovolj velik, da bodo v njem hkrati predstavniki vseh skupin in dva animatorja. Kako boste naredili labirint, je odvisno od vašega prostora, materiala, ki ga imate, in od vaše iznajdljivosti. Primeri labirinta bodo dostopni med gradivi na spletni strani.

Prav tako je treba narediti cerkev iz 34 kvadratov velikosti približno 35 x 35 cm. Kvadrati naj bodo oštevilčeni, kot kaže slika.

Vsaka skupina izbere predstavnika, ki bo tekmoval v **labirintu**. Prav bi bilo, da se otroci v labirintu menjajo na deset minut. Tako bodo prišli na vrsto vsi in labirint ne bo postal nezanimiv, ker ga bodo vedno na novo spoznavali. Vsaka skupina izbere tudi predstavnika, ki bo igral igro v **cerkvi** (tudi tega lahko menjate po želji). Njegova naloga bo naloga figurice in pogajalca z ostalimi skupinami. **Ostali otroci** skrbijo za dostavo cekinov, za potrebne dobrine in za to, da prislužijo premik svoje figurice naprej. Za menjavo otrok in ostale razporeditve skrbi animator, ki je vodja skupine.

Ko se igra začne, igralci v labirintu začnejo iskati cekine, ki so skriti po vseh kottičkih labirinta. Igralci pri cerkvi se postavijo pred polje

ena. Poleg otrok sta v labirintu tudi dva »packmana«, ki lovita otroke. Če otroka ujameta, ga pospremita iz labirinta brez cekinov, ki so jih do takrat nabrali. Packmana tudi skrbita, da je v labirintu vedno dovolj cekinov. Ostali pa gredo na otoke, kjer si lahko zaslužijo premik naprej po poljih. (*Primeri otokov so navedeni spodaj. Če primanjkuje animatorjev, so otoki lahko tudi taki, kjer skupine tekmujejo med sabo ali pa hkrati.*) Ko otroci prislužijo premik naprej za 1, 2 ali 3 točke, prejmejo potrdilo, ki ga odnesejo animatorju, ki je

pri cerkvi. Ta nato dovoli igralcu te skupine, da se pomakne za toliko polj naprej.

Ker pa v življenju ni nikoli nič preveč enostavno, se približno vsakih deset minut zgodi katastrofa. Ta katastrofa prizadene pet polj cerkve, ki jih animator, ki je ob cerkvi, obrne okrog. Polja animator vsakič določi z žrebom. Ta polja postanejo neuporabna in neprehodna. Če na katerem od teh polj stoji otrok, se mora umakniti nazaj do prvega nepoškodovanega polja. Če želijo otroci popraviti ta polja, potrebujejo denar. V tem primeru morajo skupine stopiti skupaj in določiti, kdo bo dal koliko denarja in kako bodo opravili nalogo. Za vsako katastrofo naj bodo cena oz. potrebni predmeti napisani na plakatu ob cerkvi. Poleg stvari, ki se jih da kupiti v trgovini, bo vedno treba priskrbeti kakšno nenavadno stvar. Za vse to skrbijo otroci, ki so že tako kot igralne figurice na cerkvi. Ko vse skupine animatorju prinesejo ali naredijo zahtevano, animator spet obrne polja s številko navzgor. Če mu za kakšno katastrofo ne prinesejo stvari, animator odloči, koliko polj ostane obrnjenih. Enako velja, če naloge ne opravijo vsi otroci, preden je na vrsti naslednja katastrofa. Če je pri naslednjem žrebu obrnjeno polje izžrebano še enkrat, se polje odstrani iz igre. Takrat je treba postaviti most, ki pa je zelo drag.

OTOKI ZA PREMIK – predlogi:

Otoki so le predlagani, zamenjajte jih s svojimi, če vam prostor in uporabljeni material narekuje drugače ali ste si izmislili zanimivejše. Na vsakem otoku določite, kako dobro mora skupina opraviti nalogo, da zasluži 1, 2 ali 3 točke.

Ker lahko skupina na isti otok pride večkrat, si zamislite tudi variacije iste igre.

1. otok

Med dva stola položimo okoli 2 m dolgo palico. Naredimo dva taka kompleta. Med njima naj bo vsaj 2 m razdalje. Naloga skupine je, da vsak član poskuša priti čez obe palici z zavezanimi očmi, ne da bi se kakorkoli dotaknil katere izmed palic. Ostali lahko pomagajo z nasveti.

- 1 točka ... vsi so bili neuspešni
- 2 točki ... vsaj eden je uspešno prestopil palici
- 3 točke ... vsaj dva sta uspešno prestopila palici

- 1. *variacija*: nasveti niso dovoljeni
- 2. *variacija*: prestopiti je treba 3 palice

2. otok

Člani ekipe se postavijo v krog. Naloga ekipe je preprosta. Določimo prvega, ki mora izreči poljubno besedo. Nato mora enako storiti desni sosed in nato spet desni sosed itd. Vsaka beseda je dobra, če le še ni bila izrečena ali pa je bilo med dvema besedama več kot eno sekundo pavze. Tisti, ki se je zmotil, je izločen. Igra traja toliko časa, dokler ne ostane en sam član ekipe.

- 1 točka ... igra je trajala manj kot 30 sekund
- 2 točki ... igra je trajala vsaj 1 minuto
- 3 točke ... igra je trajala vsaj 2 minuti

- 1. *variacija*: besede so lahko le na določeno temo
- 2. *variacija*: vrstni red tistih, ki morajo izreči besedo, določa animator

3. otok

Otrokom damo na ušesa slušalke ali v ušesa čepke in poleg predvajamo glasno glasbo. Postavijo se vsaj en meter stran drug od drugega. Animator na otoku prvemu otroku poda daljši stavek, napisan na listu papirja. Ta mora ta stavek povedati naslednjemu in ta naslednjemu – kot telefončki. Ker otroci skoraj nič ne slišijo, morajo brati z ustnic. Šteje, koliko besed so pravilno prenesli do zadnjega v vrsti. (*Če nimate dovolj slušalk, se da igro izvesti tudi tako, da enostavno prepoveste glasno govorjenje.*)

- 1 točka ... manj kot 3 besede
- 2 točki ... manj kot 5 besed
- 3 točke ... vsaj 7 besed

- 1. *variacija*: namesto da berejo z ustnic, morajo stavek narisati in ga pokazati naprej
- 2. *variacija*: besede si eno za drugo rišejo na hrbet

4. otok

Otrokom postavimo toliko izzivov, kolikor jih je. Sami se odločijo, kdo bo izvajal katero nalogo. Za vsak izziv imajo 7 sekund časa. Izzivi so npr.: povedati abecedo nazaj, odvezati in zavezati vezalke dvema človekoma itd.

- 1 točka ... manj kot dva izziva
- 2 točki ... manj kot 4 izzivi
- 3 točke ... vsaj 5 izzivov

- 1. *variacija*: čas zmanjšamo na 6 sekund
- 2. *variacija*: otrokom izzive določi animator

5. otok

Otrokom zastavimo nalogo, npr. vijuganje med stožci. Preden gre otrok med stožce, ga animator desetkrat zavrti okoli osi. Otroci igrajo kot v štafeti, igra se na čas.

- 1 točka ... več kot 10 minut
- 2 točki ... več kot 5 minut
- 3 točke ... manj kot 5 minut

- 1. *variacija*: zamenjamo nalogo
- 2. *variacija*: otroke zavrtimo še večkrat

6. otok

V posodi imamo pripravljene kroglice iz vate. Otroci tekmujejo drug za drugim. Njihova naloga je, da z žlico in z zavezanimi očmi spravijo kroglico iz vate iz posode na mizi v posodo na svoji glavi. Vsak otrok ima 5 poskusov.

- 1 točka ... manj kot 5 kroglic
- 2 točki ... manj kot 7 kroglic
- 3 točke ... več kot 10 kroglic

- 1. *variacija*: vato zamenjamo s kockami ledu, ki plavajo v vodi
- 2. *variacija*: namesto žlice naj uporabijo kuhalnico

7. otok

Prikaz otočka na povezavi: All Aboard¹

- 1 točka ... več kot 3 minute
- 2 točki ... več 2 minuti
- 3 točke ... manj kot 2 minuti

- 1. *variacija*: Wagon Wheel Tag²
- 1 točka ... manj kot 2 minuti, da ujame vse otroke
- 2 točki ... več kot 2 minuti, da ujame vse otroke
- 3 točke ... več kot 3 minute, da ujame vse otroke

¹ goo.gl/krwO9m (skrajšana povezava do videa na YouTubeu)

² goo.gl/OOt0av

Lovi animator skupine.

2. *variacija*: Throw Up³

1 točka ... ne uspe niti eni trojki v treh poskusih

2 točki ... uspe vsaj eni trojki v treh poskusih

3 točke ... uspe vsaj eni četverki v treh poskusih

8. otok

Skupina dobi rjuho z luknjami in žogico. Vsak član skupine mora z obema rokama držati rjuho. Njihova naloga je, da žogico na rjuhi prenesejo 10 m daleč.

1 točka ... manj kot 2 metra

2 točki ... več 2 metra

3 točke ... do konca

1. *variacija*: damo jim manjšo žogico

2. *variacija*: postavimo jim vsaj eno oviro

KATASTROFE

Katastrofe napove animator ob cerkvi.

1. **Lakota** – dolgoročna suša in premajhna delavnost ljudi sta povzročili hudo lakoto v deželi. Ljudje so zelo lačni in vse skrbi, ali bodo preživeli.

Piškot za vsakega animatorja, vsak piškot stane en cekin, otroci morajo animatorje poiskati in jim izročiti piškote.

2. **Žeja** – suša je povzročila, da so se posušili starodavni vodnjaki in vodna zajetja. Ljudstvo varčuje z vodo, a jih vseeno pesti huda žeja.

Kozarec soka za vsakega animatorja, vsak kozarec stane en cekin, otroci morajo animatorje poiskati in jim dati sok.

3. **Potres** – deželo je stresel precej hud potres, ki je podrl vsaj polovico hiš. Ljudje morajo popraviti svoje domove in ostale zgradbe.

Potrebujete 5 lopat in 5 krampov, vsak stane po 2 cekina, poleg tega mora vsak poiskati svojo skupino in ji razložiti, kako naj ravna v primeru potresa.

4. **Poplava** – po zelo dolgi suši je prišlo deževje. Deževalo je 14 dni skupaj in poplave so naredile veliko škode. Ljudje niso mogli več uporabljati poplavljenih cest in so se morali voziti s čolni.

Kupiti morajo čoln, ki stane 30 cekinov, in se z njim prepeljati določeno razdaljo. Čoln naj bo voziček na štirih kolesih, premikajo pa se z vesli, ki so navadne palice, s katerimi se odrivajo od tal. Ker bo voziček verjetno premajhen, bo potrebno več voženj.

5. **Požar** – ko so se poplave umirile, je glavno mesto zajel velik požar. Ogromno ljudi je pomagalo gasiti, ker so se bali, da bo zgorelo vse mesto.

Pogasiti morajo požar (ogenj, narisano na rjuhi, ki je vsaj 5 m stran od njih), tako da ves ogenj zmočijo z gobami, namočenimi v vodo. Vsaka goba stane 2 cekina, vsak kozarec vode pa 1 cekin.

6. **Plaz** – bregovi ob cestah so ostali namočeni še od poplav. Naslednji rahel dež je povzročil, da je plaz zasul glavno cesto v glavno mesto in tako ohromil prevoz ter dostavo hrane.

Plaz je zasul cesto, zato je treba material odstraniti s tovornjakom in plugom. Plug je treba kupiti za 30 cekinov in je navadna deska. Vsi skupaj morajo nato npr. raztresene žogice z desko, ki jo peljejo po tleh kot plug, pospraviti na določen prostor.

7. **Vojna** – kljub negodovanju ljudi se je dežela odločila, da bo sodelovala v vojni, in je sklenila zaveznitvo s sosednjimi deželami proti velesili, ki jih hoče napasti.

Začela se je vojna in kupiti je treba zaloge hrane ter pijače za vso skupino. Vsak piškot stane 1 cekin in vsak kozarec soka 1 cekin. Poiskati morajo svojo ekipo in jo pospremiti na varno točko, ki jo pove animator, ter jih nahraniti in odžejati.

8. **Orkan** – kot da prihajajoča vojna ni dovolj, se je pojavil zelo močan orkan, veter je pihal s hitrostjo 250 km/h in podiral drevesa, odnašal strehe in dimnike ter naredil ogromno škode. Ljudje so se reševali tako, da so se skrili v zaklonišča.

Izkopati morajo zaklonišče, za kar potrebujejo bager. Najem bagra je 30 cekinov. Poleg tega rabijo še svečo, da si bodo v zaklonišču svetili. Vsaka svečka (v svečniku) stane 1 cekin in vsaka vžigalica tudi. S prižgano svečko morajo nazaj do cerkve po poligonu. Če jim ugasne, morajo nazaj do trgovine, kjer lahko kupijo novo vžigalico.

9. **Kužna bolezen** – vojaki so iz vojne prinesli zelo nevarno kužno bolezen. Zdravilo zanjo obstaja, vendar je drago.

Potrebujejo zdravila (bombone, kot so npr. tictac za vsakega – »tablete«). Zdravila vsako skupino stanejo 4 cekine. Vzeti jih je treba ob točno določeni uri, ki jo določi animator. Takrat jih morajo odnesti svoji skupini, ki jih mora pojesti.

10. **Snežni metež in zameti** – prišla je zima in nasula ogromno snega, tako da so snežni zameti odrezali veliko vasi od sveta. Ljudje so se najlaže premikali na smučeh.

Za premikanje potrebujejo smučke. V trgovini prodajajo samo smučke za 2, in to po 10 cekinov. Ko jih kupijo, morajo z njimi odsmučati nazaj do cerkve. (Smučke so deske/karton z dvema jermenoma – zankama na vsaki, kamor otroci zataknejo noge.)

Cena za most je 100 cekinov.

V trgovini eden izmed animatorjev prodaja piškote, sok, tablete itd.

KONEC IGRE

Igra se konča, ko zadnji otrok prispe do konca igralnega polja, to je do strehe cerkve. Ekipe, ki so že končale, lahko pomagajo tistim, ki še niso.

MOŽNE POPESTRITVE

Če imate dovolj animatorjev, je vedno dobrodošlo, da nekaj animatorjev – skušnjavcev speljuje otroke v nepotrebne dejavnosti – pogovor, igranje s telefonom, bonboni ipd.

PRIPOMBA

Animator ob cerkvi in vodja igre naj sproti spreminjata pogoje igre, tako da se bo uspešno končala v predvidenem času, npr. cene izdelkov, število polj, ki se ne obračajo nazaj, število točk za premike ipd.

³ goo.gl/uWCKhq

5. dan: POT DO NEBES

Število otrok skupine po 10–15 otrok

Število animatorjev Toliko **glavnih**, kolikor imamo skupin; npr. 6 skupin = 6 animatorjev (*ostali niso nujni, so pa pomočniki*).

Trajanje 80–100 min

Prostor Nekje na prostem, del igre lahko tudi v notranjih prostorih.

Glavni pripomočki igralna plošča, velika kocka z nalogami, biseri

CILJI

- Otroci se vadijo v poštenosti, v skupinskem duhu, sodelovanju.
- Naučijo, se da ne smejo zaupati skušnjavam.
- Spoznajo oz. obnovijo dogodke v Marijinem življenju.

OPIS IGRE

Cilj igre je, da skupina na veliki igralni plošči čim hitreje pride do **nebes**. To jim uspe tako, da opravljajo različne naloge, pri katerih dobivajo **bisere**. Za vstop v nebesa potrebujejo vsaj 8 biserov. Na igralni plošči sta dva tipa polj: kvadrati in krogi! **Kvadrati** so dogodki iz Marijinega življenja in tu po opravljeni nalogi dobijo **bisere** ter se premaknejo za toliko polj, kot je napisano (1–3), **krogi** pa so polja, ko vržejo **kocko**, na kateri je napisana naloga, in ko opravijo nalogo, se premaknejo za eno polje naprej.

UVOD ZA OTROKE

Danes smo v zgodbi slišali, kako je bila Marija z dušo in telesom vzeta v nebesa. Skozi to igro se bomo še enkrat spomnili vseh njenih dogodkov v življenju in se tudi sami trudili, da bomo zbrali čim več (vsaj 8) biserov in z njimi prišli v nebesa. Če pa ne boste zbrali dovolj biserov, ne boste mogli sami priti v nebesa.

POTEK IGRE

Otroke se razdeli v enakovredne skupine po 10–15. Vsaka skupina dobi svojega glavnega animatorja, ki pozna vse igre in je vseskozi s svojo skupino, da jim razlaga navodila za posamezno igro. Vsaka skupina ima svojo igralno figuro in vsi začnejo na začetku igralne plošče, po kateri jo premikajo za eno polje (krog) oz. za toliko, kot so bili pri nalogi uspešni (kvadrat – piše ob navodilih naloge). Ko se igra začne, vsaka skupina dobi določeno nalogo z velike kocke in jo začne opravljati; da se lahko premakne na polje 1, mora uspešno opraviti dve nalogi z velike kocke. **Ponovni met velike kocke pride na vrsto takrat, ko se vrnejo z opravljene naloge in se njihova figura premakne na krog (na kvadratu ne mečejo velike kocke) igralne plošče.** Na kvadratu se opravlja točno določena naloga za tisti kvadrat. **Ker lahko večkrat vržejo isto nalogo, so dopisane še različne možnosti za izvedbo naloge.** Igralne figure na igralni plošči premika animator svoje skupine (oz. se lahko pove kateremu od otrok, za koliko lahko premakne figurico).

IGRALNA PLOŠČA

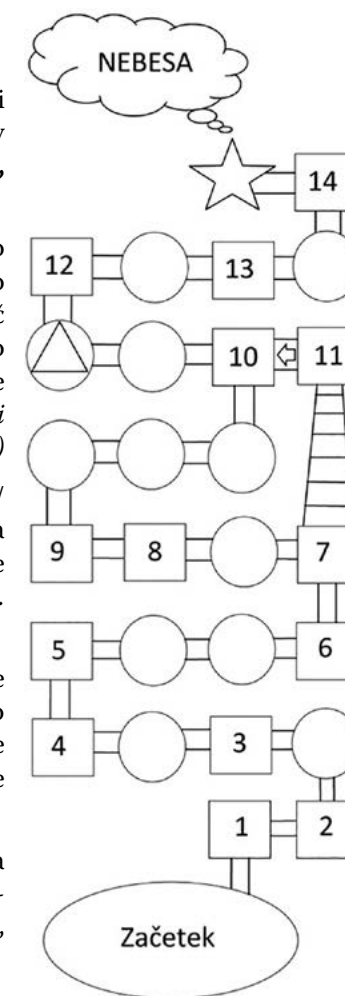
Izdelati je treba igralno ploščo, po kateri se bodo premikale figurice skupin. Ideja je približno taka:

Naloge na krogu na igralni plošči

- **Sestavljanje besed:** Vsi otroci morajo sestaviti izbrano besedo, tako da svoja telesa oblikujejo v črke in besedo. (**Marija, veselje, mir, ljubezen, nebesa, Bog**)
- **Potovanje obroča:** Cela skupina se prime za roko in naredi krog. V ta sklenjen krog se da obroč, tako da je ujet, naloga članov skupine pa je, da obroč prepotuje en krog, ne da bi se krog pretrgal; ko jim to uspe, je naloga opravljena. Če so skupine manjše, lahko obroč potuje dva kroga. (*Plastični obroč ali vrv, zvezana v krog – različne velikosti.*)
- **Bansanje:** To nalogo opravijo tako, da zapojejo/zaplešejo en bans. Lahko ga vodijo sami, lahko pa pomaga animator, odvisno, koliko bansov izvajate na oratoriju. (morski pes, banana, avto od šefa ... po lastni želji)
- **Ciljanje na koš:** Skupina ima nalogo, da zadene tolikokrat, kolikor je otrok v skupini. Zadeti morajo na koš/v vedro/v škatlo. Uporabi se lahko različne dolžine za met in velikosti košev ter različne žoge (*nogometna, teniška, pingpong, frnikola*)
- **Drži se sosed:** Cela skupina se mora držati na različne načine in se premikati ali v krogu ali prehoditi neko dolžino. (Držijo sosedove glave, gležnje, kolena, eno nogo v zraku ...)
- **Mačka in miška:** Otroci v skupini se postavijo v vrste in kolone, med vsakim pa naj bo dober meter razdalje. Nato se vsi postavijo v isto smer in dvignejo roke, da tvorijo hodnike. Določijo enega otroka, ki je miška in beži pred mačko, ki je animator. V skupini določijo tudi nekoga, ki bo na besedo **spremenil** spreminjal hodnike iz navpičnih v ležeče in obratno, glede na to, kje se nahaja miška in kje mačka. Ko se igra začne, mora miška bežati pred mačko, in če ji uspe bežati 30 s, ne da bi jo ujela, je skupina opravila nalogo, če pa jo mačka ujame, se mački-animatorju prišteje 20 s igre za vsako novo miško, ki jo ujame. Igra se igra največ minuto in pol. (*Voditelj igre in miška naj bosta vsakič druga dva.*)

Pomembno: Izdelati je treba **kocko**, priporočljivo večjih dimenzij, iz tršega kartona, da se jo bo lahko metalo. Na njene stranice se napišejo naloge: **sestavljanje besed, potovanje obroča, bansanje, ciljanje na koš, drži se sosed, mačka in miška.**

peti dan

IGRE

Kvadrati na igralni plošči

Lokacija otočkov naj bo določena, tako da animator, ki vodi skupino, ve, kam mora svojo skupino peljati. Otoček naj bo pripravljen za eno skupino, prva, ki pride, prva opravi, druga jo počaka, šele nato opravlja nalogo. Ko pride skupina na otoček, ji animator najprej prebere/pove zgodbo, nato pa zastavi nalogo.

1. Oznajenje

Zgodba: Angel je Mariji oznanil vest, da je spočela od Sv. Duha in da bo rodila Održenika.

Naloga - uganka: Z eno dobiš, z drugo pa pokažeš veselje, ker si nekaj dobil. Kaj je to? (*Prošnja in zahvala*)

Da ugotovijo, imajo 3 minute, če ugamejo, dobijo en biser in se premaknejo za **eno polje** naprej, če ne ugotovijo, ne dobijo bisera, ampak grejo vseeno **eno polje** naprej.

2. Obisk Elizabete

Zgodba: Marija obišče sorodnico Elizabeto in ji pomaga pri hišnih opravilih.

Naloga: V eni veliki vreči za smeti so razne plastenke, žagovina, zemlja, časopis, stiropor, pokrovčki, kozarčki ipd. Animator strese smeti iz vreče in pove, da morajo vsi pomagati pospraviti smeti nazaj v vrečo, tako da dva ali trije pometajo z isto metlo, metel je več, dva držita eno smetišnico ... vsi morajo pomagati!!

Če so res čisto vsi pomagali, se na igralni plošči premaknejo za **dve polji** naprej, če ne, pa za **eno polje**. Bisera pa ne dobijo v primeru, če skupina noče pomagati drug drugemu.

3. Jožefove sanje

Zgodba: Jožefu se v sanjah razodene, da naj Marije ne odslovi, ampak jo kot pošten človek vzame pod svojo streho.

Naloga: Pred skupino se postavita dve vreči bonbonov. Pove se jim, da je v eni vreči približno po en bonbon za vsakega od njih, v drugi vreči pa po 4–5 bonbonov za vsakega, vendar to pomeni, da za ostale skupine ne bo bonbonov. Nato ima skupina minuto časa, da se dogovori, katero vrečo bo vzela.

Če izberejo vrečo z manj bonboni, se jim pove, da je lepo, da so pošteni, tako kot je bil Jožef pošten do Marije, in dobijo biser ter se premaknejo za **dve polji** naprej. Če izberejo vrečo z več bonboni, se jim pove, da ni lepo, da niso pošteni, in da naj se bolj zgledujejo po Jožefu, ki je bil pošten do Marije. Ne dobijo bisera in se premaknejo le za **eno polje** naprej.

Ne glede na to, katero vrečo izberejo, ne dobijo bonbonov, in sicer z razlago, da je bil to preizkus njihove poštenosti in da so nagrajeni z biserom, če so ga opravili.

4. Pot v Betlehem

Zgodba: Marija je zaradi pozne nosečnosti težko hodila, zato je na poti v Betlehem jahala oslička.

Naloga: Skupina se mora prepeljati z ene strani na drugo v samokolnici. Vendar pa lahko en otrok pelje ne več kot štirikrat in samo po enega otroka naenkrat.

Ko jim uspe prepeljati vso skupino, dobijo biser; če jim to ne uspe, ga ne dobijo, v vsakem primeru se premaknejo za **eno polje** naprej.

5. Iskanje prenočišča

Zgodba: Ko sta Jožef in Marija prispela v Betlehem, nista nikjer našla prostega prenočišča, zato sta se namestila v štal'ci.

Naloga: Skupina mora v prostoru poiskati določen predmet. Animator si izbere enega otroka (vendar ne pove, katerega) in le zanj govori toplo ali hladno, odvisno od tega, kako blizu je predmetu. Skupina mora ugotoviti, da mora sodelovati skupaj, če želijo sploh najti določen predmet.

Če uspe skupini v 45 s najti predmet, se premakne za **tri polja** naprej. Če jim ga uspe najti do 1 min in 30 s, se premakne za **dve polji** naprej, če najdejo v 2 min se premaknejo za **eno polje** naprej. Do dveh minut tudi dobijo biser, če so bolj pozni, pa ne, se pa vseeno premaknejo za **eno polje** naprej.

6. Rojstvo Jezusa

Zgodba: Jezus se je rodil v skromni štal'ci, kjer so bivale tudi nekatere živali.

Naloga: Skupina mora uprizoriti žive jaslice – sv. družina in živali, štal'ca ...

Skupina dobi biser, če so v uprizoritev vključeni vsi člani skupine, v nasprotnem primeru ga ne dobijo. V vsakem primeru pa se premaknejo za **eno polje** naprej.

7. Obisk svetih treh kraljev

Zgodba: Z vzhoda so se Jezusu prišli pokloniti tudi trije kralji. Prinesli so mu miro, kadilo in zlato.

Naloga: V treh večjih škatlah, nasutih s stiropornimi kroglicami, so med drugimi raznimi predmeti skriti zlatnik, košček oglja in list nekega zelišča. Skupina mora, da dobro opravi nalogo, poiskati vse troje.

Če jim uspe vse troje najti v 15 s, se premaknejo **po lestvi navzgor na polje 11**, če jim uspe najti v 30 s, se premaknejo za **dve polji** naprej, vendar ne po lestvi! Če jim uspe najti v minuti, se premaknejo za **eno polje**. Če jim uspe najti do minute, dobijo še biser, če ne, pa se premaknejo samo za **eno polje** naprej.

8. Darovanje v templju

Zgodba: Judovski običaj je narekoval, da naj se za novorojenega otroka Bogu daruje dar zanj.

Naloga: Vpraša se jih, kaj je bila rešitev uganke pri oznanjenju. Povejo, da prošnja in zahvala. In vsak dobi en listek, na katerega sami zapišejo eno lepo zahvalo ali prošnjo v povezavi z oratorijem (te se lahko uporabi pri zaključni maši).

Ko to storijo, dobijo biser in se premaknejo za **eno polje** naprej.

9. Beg v Egipt

Zgodba: Jožef je bil v sanjah opomnjen, naj vzame Marijo in novorojenega Jezusa in z njima zbeži v Egipt.

Naloga: Skupina izbere dva otroka, ki bosta prenesla vsakega otroka posebej na drugo stran, tako da naredita stolček in se tretji usede na roke.

Prenesti jih morata čim hitreje, vendar če ta, ki ga nosita, stopi na tla, se premaknejo samo za **eno polje**, če pa nihče ne stopi na tla, se premaknejo za **dve polji**. In ko se prenese cela skupina, dobijo biser.

10. Iskanje Jezusa v Templju

Zgodba: Ko je bil Jezus star 12 let, je odšel v tempelj k učenjakom, Marija in Jožef pa tega nista vedela, in ko sta ugotovila, da ga ni nikjer, sta ga šla iskat in ga našla, ko je veljakom tistega časa razlagal življenjske nauke.

Naloga: Skupina šteje 30 s, nato pa iščejo animatorja, ki se jim je nekam skril. Če ga najdejo v 2 min, se premaknejo za **dve polji** naprej, če ne, pa za **eno**. Premaknejo se naprej proti 12 in ne na 11! Bisera ne dobijo, če ga po 2 min še vedno ne najdejo.

11. Kana Galilejska

Zgodba: Marija in Jezus sta bila na svatbi, kjer je zmanjkalo vina, pa je Marija prosila Jezusa, ali lahko stori, da bodo imeli še vino. Čeprav Jezusova ura še ni prišla, je vseeno ustregel materi in spremenil vodo v vino.

Naloga: Pripravljeni so različni sokovi, ki jih bodo vsi otroci preizkušali in poskušali ugotoviti, za kateri sok gre. Najlažje bi bilo to izvesti tako, da bi s plastičnimi injekcijami na jezik ali prst kapnili par kapljic soka in bi ugotavljali. Najbolje je, da se jim mešano daje različne sokove. Sokovi: jabolčni, pomarančni, limonin, jagodni, ananasov ...

V vsakem primeru dobijo biser in se premaknejo za **eno polje** naprej.

12. Marija se ne more srečati z Jezusom

Zgodba: Ker je bila velika množica ljudi okoli hiše, v kateri je bil Jezus, se nista mogla srečati.

Naloga: Na mizi je 20 različnih predmetov, pokritih z rjuho. Za 10 s se rjuha uma-kne in skupina si more zapomniti čim več predmetov. Nato imajo 1 min in pol časa, da jih napišejo na list, nato pa animator preveri, koliko so jih pravilno napisali. Če so jih pravilno napisali vsaj 15, se premaknejo za **dve polji** naprej, če niso, pa za **eno polje**. Bisera ne dobijo, če so jih napisali manj kot 10.

13. Marija sreča Jezusa na križevem potu

Zgodba: Jezus je na poti na Kalvarijo, kjer naj bi bil križan, srečal svojo mater.

Naloga: Napišite 14 postaj križevega pota po pravilnem vrstnem redu. Animatorji pomočniki lahko nekoliko pomagajo.

Če vse postaje napišejo pravilno, grejo za **dve polji** naprej, drugače pa samo za **eno**. Biser dobijo, če napišejo vseh 14 postaj, četudi niso v pravilnem vrstnem redu.

14. Marija in Janez pod križem

Zgodba: Ko je Jezus visel na križu, je rekel Mariji: Žena, glej tvoj sin; in Janezu je rekel: Glej, tvoja mati.

Naloga: Vsak v skupini dobi tri zobotrebce, s katerimi morajo, ne da bi se pogo-varjali, napisati »**Glej tvoja mati**«. Zobotrebce lahko enkrat prelomijo na pol. Ko jim uspe napisati, se premaknejo za **eno polje** naprej in dobijo en biser.

POSEBNA POLJA

Trikotnik v krogu: Pride **skušnjavec** in jih poskuša na vsak način prepričati, da če mu dajo en biser, jih prestavi za pet polj. To jih poskuša prepričati v tistem času, ko skupina opravlja nalogo na tistem krogu, kjer je še trikotnik. Če mu ne uspe, gre stran, če pa mu uspe dobiti en biser, vpričo skupine prestavi njihovo figurico za pet polj nazaj in reče: za pet polj ja, vendar stran od nebes! In skupina se ne sme prestaviti sama nazaj.

Skušnjavec lahko pride tudi do vseh skupin, ki so na zvezdi, če nimajo dovolj biserov za vstop v nebesa, da jih prestavi za pet polj nazaj.

Zvezda: Ko pride skupina na to polje, se usedejo v krog in zmolijo desetko rožnega venca. Ko zmolijo in plačajo 8 biserov, smejo naprej v nebesa in tako končajo z igralno ploščo. Če skupina nima dovolj biserov, mora počakati, da jih druga skupina z molitvijo premakne v nebesa. Če na to čakajo predolgo, se lahko zgodi, da pride skušnjavec in jih prestavi nazaj.

Nebesa: Možnost: če se člani skupine odločijo, lahko zmolijo toliko desetak rožnega venca, kot želijo, in za vsako zmoljeno desetko pomaknejo vse ostale skupine za eno polje naprej, bližje nebesom. S tem se vidi, katera skupina bi pomagala tudi drugim skupinam do nebes.

KRADLJIVEC ČASA

V igro se lahko vključi lik, ki hodi od skupine do skupine in jih poskuša zadrževati na njihovi poti. Veliko naj govori, da pritegne njihovo pozornost, hkrati pa naj ne pove nič pametnega. Govori lahko o čemerkoli, le o biserih ne!

KONEC IGRE

Igra se zaključi, ko vse skupine pridejo do nebes. K pospešitvi tega lahko pripomorejo vse skupine, ki so že v nebesih, tako da za druge zmolijo desetko ali jim podarijo svoje preostale bisere. Po koncu se posebej nagradi skupino, ki je prva prišla do nebes, kot tudi skupino, ki si je najbolj prizadevala za pomoč drugim skupinam. Vse pa se pohvali, da so z dobrim delom in trdom prišli v nebesa, kjer jih čaka naša nebeška Mati.

Igra za deževen dan: MARIJA RODI IN VZGAJA

Število otrok	poljubno (<i>igra je napisana za približno 80 otrok – 8 skupin po 10 otrok, a je lahko otrok v skupini več</i>)
Čas igre	cca 2 uri (<i>če igrate vse otočke</i>)
Število animatorjev	odvisno od števila otočkov (<i>načeloma ima vsaka skupina enega (8) in vsak otoček enega (8), potrebni so še drugi za stranske dejavnosti</i>)
Število otočkov	Načeloma 8 v vsakem delu. Če je otrok in animatorjev malo, ni treba izvesti vseh otočkov, če pa vas je zadosti, je priporočeno, da si kakšen otoček zamislite še sami.
Prostor	Igra je primerna za izvajanje v zaprtem prostoru, načeloma vsak otoček v svojem prostoru, a to seveda ni nujno. Mogoče je tudi izvajanje na dvorišču.
Pripomočki	Napisani so pri vsaki igri posebej.

KRATEK OPIS

Igra je sestavljena iz treh delov – zgodba od Jezusovega spočetja, pripetljaji v nosečnosti do njegovega rojstva in kasneje vzgoje. Otroke se razdeli v 8 enakovrednih skupin (v skupini naj ne bo manj kot 8 otrok, po potrebi naredite manj skupin). Malo za šalo malo za res je ideja, da bi skupine vodile animatorke, ki bi si dale v prvem delu igre pod majico blazino in bi tako predstavljale nosečo Marijo.

POTEK IGRE

Otroci se v osrednjem prostoru razdelijo v skupine, vsaka skupina dobi svojo animatorko/svojega animatorja. Že pred tem so pripravljeni vsi otočki za prvi del igre. Otrokom se pove, da se bo podoživljalo rojstvo Jezusa in pomembnost Marije pri tem, spoznavali jo bodo tudi kot človeško mati novorojenčka in jo tako bolj približali otrokom na oratoriju. Ker vse skupine ne morejo hkrati igrati istih iger, potek dogajanja zanje (z izjemo ene skupine) ne bo povsem kronološki. Zato je zelo priporočljivo, da se otrokom pred vsako igro/otočkom pove, v katerem mesecu nosečnosti je Marija sedaj oz. koliko je Jezus star in kakšne so okoliščine glede na že opravljene otočke; tako bodo otroci lažje sledili.

Vsako skupino se pošlje k enemu otočku, kjer so približno 5 minut (lahko se seveda zavleče; animatorji na otočkih naj bodo pripravljeni tako situacijo pravično rešiti), in gre potem naprej na naslednji otoček. Pri vsakem otočku je napisano, kako lahko točkujete opravljeno igro; ta pravila lahko tudi spremenite. Pomembno pa je, da se točke od prvega in tretjega dela igre pravično razporedijo. Če pri nekem otočku otroci dobivajo po cca 60 točk in pri drugem le od 1 do 8, ni pravično, da potem te točke med seboj seštejemo, saj niso enakovredne; zato moramo točke pri otočkih, ki niso točkovani 1–8, prilagoditi (primer: najboljša skupina doseže 75 točk, druga 70, najslabša pa 45; to se pretvori tako, da prva skupina dobi 8 točk, druga 7, zadnja pa 1).

1. del (cca 45 min)

V prvem delu, ki prikazuje Marijino nosečnost, se otočki vsebinsko nanašajo na čas od Jezusovega spočetja do brcanja v trebuhu in do priprave hlevčka.

Prihod angela: Otroci so v koloni, na tleh poleg prvega leži bela rjuha, kakšna dva metra stran pa par opek, položenih ena na drugo, in deska, ki je na eni strani položena nanje (torej se deska na eni strani dotika tal, na drugi strani pa zgornje opeke). To je neke vrste poligon; otrok zagrabi rjuho, si jo povezne na hrbet, jo z rokama drži (kot superjunaki), steče na desko in na dvignjenem delu deske skoči dol. Otrok odvrže rjuho, zagrabi jo drugi, si jo povezne in ponovi »poligon«. Pri skoku z rjuho otrok predstavlja angela, ki Mariji prinaša veselo sporočilo. Nalogo lahko dopolnite s tem, da mora vsak otrok med skokom izreči še eno besedo iz stavka: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus.« Besede izrekajo po vrsti in tako skupaj Mariji prenesejo sporočilo.

Pomembno: deska naj ne bo preveč dvignjena, da ne pride do poškodb.

Pomembno: pri manjših otrocih pazite na dolgo rjuho, da se ne spotaknejo ob njo.

Če točkujete: postavite omejen čas (cca 3 min) in animator na otočku štopa; več otrok skoči kot angeli, več točk ima skupina; en otrok je lahko večkrat na vrsti.

Pripomočki: bela rjuha, par opek, lesena deska, (štoparica)

ULTRAZVOK: Animatorka, ki vodi skupino, bo na svoj trebuh (bodisi nosečniški bodisi ne) nalepila neko lažjo risbo/pobarvanko. Otroci, ki stojijo v koloni, jo morajo čim bolj posnemati. Na voljo imajo barvice in papir; začne prvi in naredi eno potezo, se vrne na konec kolone in drugi lahko naredi naslednjo potezo (za potezo je mišljeno to, da ne odmakne barvice od papirja).

Pomembno: vse skupine morajo imeti enako risbo.

Če točkujete: animator otočka oceni, kako dobro je risba posnemana; bolj kot je podobna originalu, več točk dobi skupina.

Pripomočki: risba, barvice, papir

SREČANJE ZELIZABETO: Animator otočka natisne molitev Zdravamarija na papir in jo razreže na poljubno število verzov (več kot jih bo, daljši bo otoček). Animator otočka te listke zmečka in jih skrije po prostoru, še preden pride skupina k njemu. Otroci potem iščejo te listke, sproti pa lahko sestavljajo molitev. Na koncu jo lahko še skupaj zmolite.

Če točkujete: animator otočka naj štopa od trenutka, ko so začeli iskati listke, do trenutka, ko je molitev sestavljena v celoti; hitreje kot je sestavljena, več točk dobijo.

Pripomočki: natisnjena molitev

BRCANJE V TREBUHU: Otroci so v koloni. Prvega otroka tesno zavijemo v rjuho, tudi čez glavo, ven mu gledajo le stopala. Ponazarja malega »nogometaša« v maternici. Animatorka skupine z rokama naredi obroč in se skloni; to predstavlja gol. Ostali otroci, ki niso v »maternici«, tj. rjuhi, nogometašu nastavijo žogo pred noge in ga usmerjajo, da bo zadel »gol«. Ko otrok zadane gol, je na vrsti drugi otrok, ki se ga že prej zavije v rjuho, da je že pripravljen.

Če točkujete: več otrok, kot se zamenja v določenem času, torej več kot je danih golov, več točk ima skupina.

Pripomočki: 2 rjuhi, vrv po potrebi, žoga, (štoparica)

V 4. MESECU OTROK ŽE SLIŠI: Otroci v skupini na neko znano melodijo priredijo besedilo refrena, da bo pesem namenjena prav novorojenčku Jezusu.

Če točkujete: animator otočka počaka, da so pri njem že opravile vse skupine, na koncu se odloči, katera je bila najbolj izvirna in katera najmanj; najmanj izvirna dobi 1 točko, takoj naslednja 2, najboljša pa največ možnih točk.

Pripomočki: papir, pisalo

POT V BETLEHEM: Animator otočka naredi lažji poligon. Prvi otrok gre na vse štiri, na hrbet pa mu položimo dojenčka-lutko (čeprav je še v maternici, ampak predstavlja težo noseče Marije). Če dojenček do konca poligona otroku ne pade s hrbta, je otrok poligon uspešno preстал in je na vrsti drugi otrok. Če mu je dojenček padel, ga animator pobere, spet položi na otrokov hrbet, ta pa nadaljuje, od koder mu je dojenček padel na tla, in ne od začetka.

Če točkujete: omejite čas, toliko otrok, kot je opravilo poligon v določenem času (cca 4 min) (če so vsi otroci uspešni, gredo lahko ponovno), toliko točk dobi skupina.

Pripomočki: stvari za poligon (stol, miza ...), dojenček (babyborn), štoparica

POPIS: Otroci se igrajo proti animatorju otočka (ta predstavlja cesarjeve uradnike) igro ime, priimek, žival ... Igrajo se na recimo 4 različne črke (z vsako skupino, enako število iger).

Če točkujete: toliko točk, kot otroci zberejo po pravilih igre (0 točk, če ne najdeš besede, 5 točk, če imata nasprotnika enako besedo, 10 točk za besedo, ki se ne ponavlja, in 15 točk, če nasprotnik sploh nima besede), toliko točk dobijo.

Pripomočki: pisala, listi papirja

PRIPRAVA HLEVČKA (obvezen otoček): Toliko kot je skupin, na toliko delov razdelimo velik (vsaj A1) hlevček, ki ga že prej narišemo na velik karton. Če je skupin 8, pobarva prva skupina streho, druga stene, tretja jaslji, četrta ovce, peta vola in osla, šesta slamo, sedma Jožefa, osma Marijo. Ta igra se ne točkuje.

Pripomočki: velik karton, barvice, flomastri, čopiči, barve (poljubna ustvarjalna delavnica)

2. del (cca 10 min)

S prvim delom se zaključi, ko vse skupine opravijo z vsemi nalogami ali pa ko vodja igre presodi, da je treba iti naprej (ob pomanjkanju časa). V drugem delu prikažemo Jezusovo rojstvo. Vse otroke zberemo v skupnem prostoru, sestavimo hlevček in dodamo zvočne ter svetlobne učinke, če se le da (Marija zakliče Jožefovo ime, dete zajoka, zgoraj močna luč kot zvezda). Prinese se dojenčka in se ga položi na narisane jaslji. Z otroki se pogovarjate, kaj se je ravnokar zgodilo. Že prej jih pripravite, da se bo zgodilo nekaj čudežnega, da bodo to lahko čim bolj živo doživeli. Če ste otočke v prvem delu točkovali, se v tem času razglasijo točke.

Pripomočki: vse pobarvano iz otočka priprava hlevčka, dojenček (babyborn), zvočni in svetlobni učinki, (plakat za točke)

3. del (cca 45 min)

To je zadnji del igre in otočki prikazujejo dogodke po Jezusovem rojstvu in njegovo vzgojo. Tu ostanejo iste skupine, kot so bile v prvem delu. Če so bile animatorke skupin prej »noseče«, sedaj niso več. Vsem skupinam se dodeli otok, na katerega gredo najprej, in od tam naprej krožijo vsi v isti smeri, dokler ne opravijo vsake naloge po enkrat.

DOJENJE: Imamo 2 otroški steklenički (ali pa plastenki s »cuceljni«) ter pipo ali škaf s pitno vodo. Otroci so v koloni. Prvi spi stekleničko (v kateri je 2 dcl vode, medtem se z 2 dcl vode polni druga flaška), ko vse popije, je na vrsti drugi. (Hitreje kot spi je, več točk dobijo.) Ob vsakem polnjenju naj se spere tudi »cucelj«.

Če točkujete: imate omejen čas (cca 2–3 min), več flašk kot spraznijo v tem času, več točk dobi skupina.

Pripomočki: otroška steklenička, vedro z vodo

PREVIJANJE PLENICE: Tu potrebujemo dojenčka – igračo in 8 plenic (če vam je škoda »pampersk«, lahko otroci zavezujejo tetra plenico). Otroci so v koloni, prvi gre do mize, kjer je dojenček, mu zalepi oz. zaveže pleničko, gre nazaj na konec kolone, animator otočka odlepi oz. odveže plenico, na vrsti je naslednji otrok.

Če točkujete: štejete, kolikokrat v določenem času so otroci nadeli plenico; torej več kot je bilo otrok na vrsti, več točk dobi skupina.

Pripomočki: miza, dojenček, plenica (8x pampers ali 1x tetra), (štoparica)

PRIHOD KRALJEV: V skupini se tvori 6 parov otrok, če jih ni dovolj, naj gre kateri izmed otrok 2x. Vozili bodo samokolnice (močnejši otrok drugega prime za gležnje, drugi hodi z rokami). Potrebujemo tri majhne posodice in tri stvari, ki bodo ponazarjale zlato, miro in kadilo. Prvi par prinese na hrbtu prvo posodico (preneseta jo od označenega mesta do animatorja otočka – cca 5 m), drugi par prinese drugo posodico, tretji par pa tretjo posodico. Četrti par ima na hrbtu »zlato« in ga da v prvo posodico, peti prinese »miro« in jo da v drugo posodico, šesti par pa prinese »kadilo« in ga da v tretjo posodico. Če stvar pade dol s hrbta, jo pobereta in gresta od začetka.

Če točkujete: štopate čas od trenutka, ko starta prvi par, do trenutka, ko zadnji par odloži kadilo v posodico.

Pripomočki: 3 posodice, nekaj, kar ponazarja zlato, miro in kadilo (lahko je tudi narisano in izrezano), (štoparica)

BEG V EGIPT: Animator otočka na tla nariše (ali naredi iz vrvic ali listov papirja) mrežo (recimo 5 x 5), animator skupine dobi v roko načrt, kako gre pot skozi labirint. Naloga otrok je, da čim hitreje ugotovijo pravo pot. To pomeni, da začnejo pot po kvadratkih, za napačen korak morajo začeti znova. Pove se jim lahko le začetni kvadrat (ali pa ne, kakor je dogovorjeno)⁴.

Pomembno: vse skupine morajo imeti enako zarisano pot oz. vsaj enako dolgo.

Če točkujete: štopajte, koliko časa posamezna skupina potrebuje, da ugotovi pravo pot.

Pripomočki: kreda, če ste na dvorišču, vrvice, če ste v prostoru, načrt poti, (štoparica)

⁴ Glej na Youtubu: *bansi – pot skozi labirint (Maja Ban)*.

SMUTIJI: Ker začne otroček počasi jesti trdo hrano, mu moramo narediti kakšen smuti. Na otočku naj bo pripravljenih nekaj jabolčk, hrušk, korenja, pomaranč, banan itd. in palični mešalnik. Skupina, ko pride na otoček, se mora posvetovati, kakšen smuti bi bil najboljši (iz največ treh sadežev), in takega naredi. Sadje olupi, obreže, nariba (kar je pač potrebno), doda vodo in zmiksa. Otroci ga lahko poskusijo, vendar ga morajo malo pustiti za animatorja otočka.

Če točkujete: animator potem, ko opravijo že vse skupine, poskusi vse smutije in oceni, kateri je bil najboljši in kateri najmanj okusen. Najboljšim dodeli 8 točk, najslabšim 1.

Pripomočki: sadje (več vrst in več komadov), palični mešalnik, voda, po želji sladkor

PRIVAJANJE NA KAHLICO: Otroci so v koloni, pri prvem je nekaj velikih krompirjev, na drugi strani (cca 3 m stran) pa je škaf. Krompir predstavlja dreke, škaf pa kahllico. Otrok, ki je prvi v koloni, si da krompir med zgornja dela stegen, »steče« do škafe, počepne nad njim, da nogi narazen in spusti krompir oz. se »pokaka«. Nato s krompirjem med nogami steče naslednji. Krompirje iz škafe animator otočka šteje in jih vrača k otrokom.

Če točkujete: imate omejen čas (cca. 3 min), več kot je v tem času krompirjev v škafu, več točk dobi skupina.

Pripomočki: več velikih krompirjev, škaf, (štoparica)

JOŽEF – OČE IN TESAR: Otroci stojijo v koloni, na svoji strani imajo škatlico z žebli (dolgi 3–5 cm), na drugi strani (cca 2 m stran) je štor (lahko tudi lesena deska) (vsaka skupina rabi novega), tam je tudi kladivo. Njihov cilj je, da morajo v štor zabiti žebelje v obliki srca. Prvi od otrok vzame žebelj, gre do štora in ga zabije, ko se vrne, je na vrsti drugi.

Pomembno: animator otočka naj bo ves čas pri štoru in naj pomaga mlajšim otrokom, da se ne udarijo po prstih.

Če točkujete: animator otočka vzame vrvico in jo ovije okrog žebeljev, da se z vrvico vidi lep srček; toliko žebeljev, ki se jih vrvica dotika, toliko točk imajo (v vsaki skupini mora zabijati enako število otrok – lahko gre kdo dvakrat).

Pripomočki: 8 štorčkov ali lesenih deščic, žebli (če niso zviti, se med skupinami lahko uporabijo prejšnji), vrvica

JEZUS GRE V ŠOLO: Skupina dobi na otočku neko križanko (bodisi iz revije Duhec ali druge ali pa jo sestavi animator sam – lahko na temo Jezusovega rojstva). Otroci to križanko skupaj rešujejo.

Pomembno: če se vam zdi, da bodo eno križanko rešili prehitro, pripravite dve, ampak vsaka skupina mora imeti enako število križank in enake med seboj.

Pomembno: bodite pozorni, da ne bodo reševali samo starejši otroci.

Če točkujete: štopajte, v kolikem času so popolnoma rešili določeno število križank.

Pripomočki: križanke (enake, natisnjene za vsako skupino), pisalo, (štoparica)

KONEC IGRE:

Igra se zaključi, ko vse skupine opravijo z vsemi otočki tretjega dela. Razglasijo se točke tretjega dela, prišteje se jim tiste iz prvega in nato razglasi skupnega zmagovalca. Na koncu se vsi skupaj poveselijo, da se je Jezus rodil in odrasel v tako dobrega fanta. Ne pozabimo na Marijino pomembno vlogo pri vsem skupaj.

Vodne igre: BLATNE IGRE

Trajanje	120 minut (za krajšanje glej časovnico)
Št. udeležencev	100 (prilagoditve so dodane v nadaljevanju)
Število skupin	10 (sodo število, da lahko na otoku tekmujejo med seboj, a ne deljivo s 4)
Velikost skupine	10 (6–12; bolj kot velikost skupine je pomembno število skupin)
Število animatorjev	10 pri skupini (te lahko nadomestijo najstarejši otroci), 5 na otokih, 1 za koordinacijo
Prostor	V naravi, kjer ni problem čiščenje (gozd, travnik po dogovoru z lastnikom), lahko pa tudi na dvorišču, če se potem uredi čiščenje.
Pripomočki	Veliko vode in zemlje, ki ju zmešamo v blato, plastenke (1,5 l) polivinil.

OPOZORILA

- Na koncu naj bo na voljo dovolj vode, da se blato spere, preden gredo otroci domov.
- Ker je igra umazana, otroci potrebujejo kopalke ali obleko, ki jo po koncu preoblečejo.

POTEK IGRE

Na začetku se razdelimo v starostno in številčno enakovredne skupine. Te skupine potem tekmujejo na otokih po dve na enkrat. Ko igro zaključijo, dobi skupina, ki bolje opravi nalogo na otoku, več plastenk vode kot druga ekipa. Vodo, ki jo nabirajo, na koncu igre porabijo za umivanje, saj sledi določitev skupine, ki je najčistejša (čistoča se določi glede na to, koliko blata je ostalo na nartu noge, pri čemer pomeni manj blata bolj čisto skupino).

ČASOVNICA IGRE

10 min	– razdelitev v skupine in razlaga navodil
50 min	– trajanje otokov (5 x 10 min) – lahko krajšamo dolžino otoka
15 min	– predstavljane med otoki in pravila (5 x 3 min)
5 min	– čas za 2. navodila in umivanje z vodo iz plastenk (2 + 3)
10 min	– ocenjevanje umivanja
20 min	– vsesplošno polivanje – umivanje – preoblačenje
10 min	podaljška ☺

Tehnična navodila in namigi za potek igre

- Razdelitev naj bo čim bolj tekoča. Predlagamo vojaško postavitve v kolone po katehezah (starostnih skupinah), kjer se zaporedje določi glede na barvo las (na prvem mestu najbolj svetli lasje, na zadnjem najbolj temni). Potem posamezna vrsta predstavlja skupino.
- Premikanje z otoka na otok po dvokrožnem sistemu. Skupine se postavijo v dva kroga, potem se notranji premika z otoka na otok v eno smer, zunanji pa v drugo. (Nekatere skupine večkrat tekmujejo med seboj in se z drugimi ne srečajo v primeru, da je število otokov sodo, če je število liho, tega problema ni.)

- Čas premikanja se določi z zvočnim signalom (*piščalka, gong...*). En pisk pomeni začetek igre, dva piska konec igre in premik na naslednji otok. Premik in dajanje navodil traja 3 minute, izvajanje dejavnosti na otoku pa 10 min. Del igre, kjer se tekmuje po otokih, zaključimo s tremi dolgimi piski.
- Voda, ki jo dobijo po opravljenem otoku, naj bo v plastenkah, saj to olajša transport.
- Količina vode, ki jo dobijo na otoku, naj se določi približno tako: Na koncu naj ima skupina povprečno 2 L vode na člana, kar v tem primeru pomeni, da 10 članov potrebuje 20 L vode, ki jo dobijo na petih otokih (*če se odločite za takšno število otokov*). To pomeni, da na otoku dobijo 4 L vode. Torej dobi ena skupina 5 L, druga pa 3 L.
- Navodilo za umivanje povemo tako, da ni jasno, da bo glavni kriterij pri ocenjevanju čistoča narta.
- Ocenjevanje bo potekalo hitreje s primerjanjem po dveh skupin naenkrat in z izločitvijo bolj umazane.

OTOKI

Prehod čez močvirje

Otrok mora z žlico v ustih, na kateri je žogica za pingpong, *prečkati »močvirje«* (približno 5 m dolg kanal z blatom globine cca 20 cm, da pride do udiranja). Pri tem naj ima obute škornje, ki nalogo še malo otežijo. Če žogica pade z žlice, se vrne en korak nazaj in nadaljuje. Tekmujeta dve skupini na enkrat; zmaga tista, ki prenese več žogic.

Plazenje pod blatnim tunelom

Približno 40 cm nad blatno lužo napeljemo vrvice (lahko še pokrijemo s polivinilom, da dobimo temo). Otrok dobi krpo (viledo) in se skozi tunel plazi do vedra z vodo, kjer jo namoči in se potem po tunelu vrne do skupine, kjer vodo stisne v merilno posodo (plastenko ...). Tekmujeta dve skupini naenkrat. Zmaga skupina, katere voda je bolj čista (če je izenačenje, zmaga skupina z večjo količino).

Blatni katapult

Naredimo katapult (veliko fračo ...), s pomočjo katerega lahko »streljamo« blatne kepe. Z njimi ciljamo tarčo, ki je označena na tleh (npr. 5 m od katapulte je sredina tarče, potem pa naredimo kroge na 0,5 m). Srednji krog je vreden 10 točk, naslednji 5 točk, 3, 2 in 1 točka. Vsaka skupina ima svojo tarčo. Če skupina zadane nasprotnikovo tarčo, dobi negativno število točk. Zmaga skupina z več točkami. Število strelav ni omejeno.

Obmetavanje z blatno gobo

Dve skupini se postavit v začrtani polji, podobno kot med dvema ognjema, le da ni menjav. Potem pa izmenično mečeta gobo proti igralcem nasprotne ekipe. Če zadeneš nasprotnika, ekipa dobi točko. Oseba, ki meče, se krožno menja, da lahko mečejo vsi. Izpadanja ni, zmaga ekipa z več točkami.

Plezanje po blatni drči

Najdemo breg, ki ima primeren naklon in dolžino, da po njem napeljemo vrv z vozli, po kateri se otroci vzpenjajo proti vrhu. Tam vzamejo lonček z vodo in se z njim spustijo po brežini nazaj ter vodo vlijejo v merilno posodo (plastenko ...). Zmaga skupina, ki nabere več vode.

NAMIGI

Za prostor je idealna preorana njiva (ali del njive, ki predhodno ne bi bila pognojena), saj je obdelava za pripravo blata bistveno lažja, vsekakor pa je tu ključen dogovor z lastnikom.

Blatna mlaka bo veliko bolj obstojna, če izkopljemo luknjo zelenih dimenzij in v dno položimo polivinil ter nato nazaj nasujemo zemljo in dodamo vodo, saj le-ta drugače prehitro odteka v globino.

Če potrebujemo več otokov, lahko dodamo tudi igre, ki so običajno na vodnih igrah.

Marijanska pobožnost

Nekaj osnovnih molitev k Mariji

Angel Gospodov je oznanil Mariji

- *in spočela je od Svetega Duha.*

Zdrava Marija

Glej, dekla sem Gospodova,

- *zgori se mi po tvoji besedi.*

Zdrava Marija

In Beseda je meso postala

- *in med nami prebivala.*

Zdrava Marija

Prosi za nas, sveta Božja porodnica,

- *da postanemo vredni obljub Kristusovih.*

Molimo. Nebeški Oče, po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina. Posvečuj in podpiraj nas s svojo milostjo in nas po njegovem trpljenju in križu pripelji k slavi vstajenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

ali v velikonočnem času

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja,

- *zakaj on, ki si ga bila vredna nositi, aleluja,*

je vstal, kakor je rekel, aleluja,

- *prosi za nas Boga, aleluja.*

Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja,

- *ker je Gospod res vstal, aleluja.*

Molimo. Vsemogočni Bog, z vstajenjem svojega Sina Jezusa Kristusa si razveselil človeštvo. Po priprošnji njegove deviške matere Marije naj dosežemo veselje večnega življenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta Božja Porodnica,

ne zavrzi naših prošelj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti,

o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša Gospa, naša srednica,

naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči,

svojemu Sinu nas izroči.

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem;

in da se ti vdanega izkažem, ti danes posvetim

svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe

popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra Mati,

varuj me, brani me kakor svojo last in posest. Amen.

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem hitim k tebi, o devic Devica in Mati. K tebi pridem in pred teboj vzdihujoč grešnik stojim. Nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed, temveč jih milostno poslušaj in usliši. Amen.

Ljuba Mati večnega življenja,
– reši *mojo dušo pogubljenja*.
Zdrava Marija - vse 3x zapored (sv. Janez Bosko)

Jezus, Marija, Jožef, vam podarim svoje srce in svojo dušo.
Jezus, Marija, Jožef, stojte mi na strani v zadnjem boju.
Jezus, Marija, Jožef, naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo.

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja, življenje,
veselje in upanje naše, pozdravljena!
K tebi vpijemo izgnani Evini otroci,
k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini.
Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas
in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa.
O milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija!

O Marija, mogočna devica, ti velika in slavna obramba Cerkev,
posebna pomoč kristjanov in strašna kakor urejena vojska!
Ti sama si premagala vse zmote sveta.
V stiskah, v boju in potrebah nas obvaruj pred sovražnikom
in nas ob smrtni uri sprejmi v večno radost. *sv. Janez Bosko*

Čuj, Marija, prošnjo vročo, oj, ne pusti me iz rok,
mati mila mi ostani, sredi križev in nadlog.
Če zapro se vsa mi srca, tvoje se mi ne zapre,
k Tebi kličem, Ti pomagaj, mati, saj premoreš vse.

Vem, da ti ne boš pustila, da se tvoj otrok zgubi,
mati, ti me boš rešila, tvoja roka me drži.
Ti me čuvaj, ti me brani, vedno mi ob strani stoj,
milo sodbo mi izprosi, reši me, otrok sem tvoj.

Pomagaj, o Marija ti, zdaj čas je tvoje pomoči.

zlasti v adventnem in božičnem času

Premila Mati Zveličarjeva, odprta vrata nebeška in
morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi
vstati. Ob angelovem oznanjenju si svojega Stvarnika
čudežno spočela in ostala devica prej in slej,
usmili se grešnikov.

zlasti v postnem in velikonočnem času

Zdrava, o nebes Kraljica, zdrava, angelov gospa.
Zdrava, korenina, zdrava, vrata, iz tebe svetu luč je
prisijala. O veseli se, Devica slavna, nad vse krasna,
bodi zdrava, o prelepa, prosi za nas Kristusa.

Molitev animatorja k Mariji

Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu
svetega Janeza Boska in svete Marije Dominike. Z veseljem in velikodušnostjo
želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš. Naj bo moje srce
pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate.
Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice. Z njeno pomočjo
ti obljubljam, da se bom trudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim na
salezijanski način: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Molitev za družine

Nebeška Mati Marija, pomočnica kristjanov.
Prosimo te, prosi pri Bogu za našo družino.
Izprosi nam, nebeška Mati, da bomo znali ustvarjati toplino domačega ognjišča.
Med nami naj vladata ljubezen in edinost.
Drug drugemu naj se z veseljem darujemo in si dan za dnem odpuščamo.
Vodi naše življenje tako, da bo v njem dovolj časa za družinski pogovor.
Stoj nam ob strani, da se bomo odpirali resnici in Božji milosti.
Pomagaj nam v prizadevanju za vsakdanjo molitev,
da bo med nami čutiti Božjo navzočnost.
Varuj nas vsega hudega in nam podari dušnega in telesnega zdravlja.
Naj si prizadevamo za dobre odnose s sosedi.
Naj ne gre od nas brez pomoči nihče, ki je v stiski.
Zlasti pa te prosimo, Mati Marija, naj bo Bog vedno med nami:
v našem domu in družini, v naših srcih, besedah in dejanjih.
Marija Pomočnica, vate zaupamo. Tebi se izročamo in se ti priporočamo:
prosi pri Bogu za nas. Amen.

Molitev k Mariji za razsvetljenje

Pred teboj sem, preblaga Devica, da si izprosim veliko milost spoznanja, kaj naj
storim. Nič drugega ne želim, kakor izpolnjevati popolnoma in ves čas svojega
življenja voljo tvojega Božjega Sina.

Mati dobrega sveta, daj, da bom poslušal tvoj glas in tako pregnal vsak dvom iz
svojih misli. Ker si mati mojega Zveličarja, pričakujem od tebe, da boš tudi mati
mojega zveličanja.

Devica Marija, če mi ti ne boš poslala žarka Božjega sonca, katera luč me bo
razsvetlila? Kdo me bo poučil, če ne ti, ki si mati neustvarjene Modrosti?

Poslušaj torej moje prošnje! Ne dopusti, da bi zašel na kriva pota. V mojih dvomih in
omahovanjih me vodi po pravi poti v večno življenje; ti si moje edino upanje,
ti imaš polne roke zakladov kreposti in življenja, ti razdajaš sadove slave in svetosti.

sv. Janez Bosko

Molitev k Mariji v pripravi na sv. mašo

O sveta Devica Marija, dobrotljiva in usmiljena mati, ubog in nevreden grešnik prihajam k tebi z vsem srcem in vso ljubeznijo.

Prosim tvojo dobrotljivost, stoj milostno, kakor si stala ob strani preljubemu Sinu, ko je visel na križu, ob strani tudi meni, ubogemu grešniku, in vsem duhovnikom, ki tukaj in po vsej sveti Cerkvi danes mašujejo, da bomo s tvojo pomočjo pred obličjem najvišje in nedeljive Svete Trojice mogli darovati vredno in prijetno žrtev. Amen.

sv. Tomaž Akvinski

Zahvala po sv. maši

O Marija, presveta Devica in Mati, glej, prejel sem tvojega preljubega Sina, ki si ga v svojem brezmadežnem telesu spočela, rodila, dojila in z najslajšimi objemi k sebi privijala. Glej, njega, ki te je pogled nanj razveseljeval in z vso srečo napolnjeval, njega samega ti ponižno in ljubeče predstavljam in darujem, da ga s svojimi rokami objameš, s svojim srcem ljubiš ter daruješ presveti Trojici v najvišje počestčenje, v lastno čast in slavo ter za moje in vsega sveta potrebe. Prosim te torej, predobrotljiva Mati, izprosi mi odpuščanje vseh grehov, obilno milost, da mu bom odslej zvesteje služil in končno dosegel poslednjo milost, da ga bom mogel s teboj slaviti na vse veke vekov. Amen.

Rožni venec

Verujem – Apostolska veroizpoved

Oče naš – 3x Zdrava Marija s prošnjami – Slava Očetu.

Pet desetk: Oče naš – 10x Zdrava Marija s skrivnostmi – Slava Očetu.

Po vsaki desetki lahko molimo fatimsko molitev:

O Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas večnega ognja in privedi v nebesa vse duše, posebno tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja!

Desetka za rajne

lahko jo molimo po vsakem delu rožnega venca

Pozdravljena, Kraljica

Veseli del

Prošnje

ki nam poživi vero
ki nam utrdi upanje
ki nam vžgi ljubezen

Skrivnosti

1. ki si ga, Devica, od Svetega Duha spočela
2. ki si ga, Devica, ob obiskanju Elizabete nosila
3. ki si ga, Devica, rodila
4. ki si ga, Devica, v templju darovala
5. ki si ga, Devica, v templju našla

Svetli del

Prošnje

ki je naša pot
ki je naša resnica
ki je naše življenje

Žalostni del

Prošnje

ki nam utrdi spomin
ki nam razsvetli pamet
ki nam okrepi voljo

Častitljivi del

Prošnje

ki nam vodi naše misli
ki nam vodi naše besede
ki nam vodi naša dejanja

Skrivnosti

1. ki je bil krščen v Jordanu
2. ki je v Kani naredil prvi čudež
3. ki je oznanjal Božje kraljestvo
4. ki je na gori razodel svoje veličastvo
5. ki je postavil sveto evharistijo

Skrivnosti

1. ki je za nas krvavi pot potil
2. ki je za nas bičan bil
3. ki je za nas s trnjem kronan bil
4. ki je za nas težki križ nesel
5. ki je za nas križan bil

Skrivnosti

1. ki je od mrtvih vstal
2. ki je v nebesa šel
3. ki je Svetega Duha poslal
4. ki je tebe, Devica, v nebesa vzel
5. ki je tebe, Devica, v nebesih kronal

Desetka za rajne

– Ki se usmili naših rajnih

Litanije Matere Božje

Gospod, usmili se

Kristus, usmili se

Gospod, usmili se

Kristus, sliši nas

Kristus, usliši nas

Bog Oče nebeški – usmili se nas

Bog Sin, Odrešenik sveta

Bog Sveti Duh

Sveta Trojica, en sam Bog

Sveta Marija – prosi za nas

Sveta Mati Božja

Sveta devic Devica

Mati Kristusova

Mati Cerkve

Mati milosti Božje

Mati prečista

Mati brezmadežna

Mati nedolžna

Mati deviška

Mati ljubezniva

Mati čudovita

Mati dobrega sveta

Mati Stvarnikova

Mati Odrešenikova

Devica najmodrejša

Devica častitljiva

Devica hvale vredna

Devica mogočna

Devica milostljiva

Devica verna

Podoba pravice

Sedež modrosti

Začetek našega veselja

Posoda duhovna

Posoda časti vredna

Posoda vse svetosti

Roža skrivnostna
Stolp Davidov
Stolp slonokoščeni

Hiša zlata
Skrinja zaveze
Vrata nebeška
Zgodnja danica
Zdravje bolnikov
Pribežališče grešnikov

Tolažnica žalostnih
Pomoč kristjanov
Kraljica angelov

Kraljica očakov
Kraljica prerokov
Kraljica apostolov

Kraljica mučencev
Kraljica pričevalcev
Kraljica devic

Kraljica vseh svetnikov
Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta
Kraljica v nebesa vzeta

Kraljica svetega rožnega venca
Kraljica družine
Kraljica miru

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
– *prizanesi nam, o Gospod.*
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
– *usliši nas, o Gospod.*
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
– *usmili se nas.*

Pod tvoje varstvo

Prosi za nas, sveta Božja porodnica.
– *Da postanemo vredni obljub Kristusovih.*

Molimo. Gospod Bog, vedno naj se veselimo zdravja na duši in na telesu.
Na priprošnje svete Device Marije nas reši zemeljskih bridkosti
in nam daj uživati nebeško veselje.

Po Kristusu, našem Gospodu. – Amen.

PORCIUNKULSKI NAPEV ZA LITANIJE

O Marija, kraljica

O Marija, kraljica svetega rožnega venca, pomoč kristjanov
in pribežališče človeškega rodu! Danes se izročimo tvojemu brezmadežnemu Srcu.
Sprejmi nas v svoje materinsko varstvo in nam pomagaj,
da bomo po tvojem zgledu vestno izpolnjevali svoje dolžnosti,
živel po Božjih in cerkvenih zapovedih, vdano nosili trpljenje
in ostali do konca stanoviti v veri in zaupanju v Božjo previdnost.
Varuj nas, o Mati, da ne bomo nikoli Boga žalili z grehi. Posebej sklenemo,
da se bomo varovali grehov zoper vero, upanje in ljubezen,
grehov preklinjevanja in nečistosti, grehov jezika in nevoščljivosti,
grehov sovražnosti in vsake hudobije.
Obljubimo ti, o Božja Mati, da bomo posvečevali Gospodove dneve.
Po tvoji želji bomo za spreobrnjenje grešnikov radi molili rožni venec
in s pobožnostjo prvih petkov in prvih sobot zadoščevali Jezusovemu
in tvojemu Srcu za vse žalitve, s katerimi vaju žalimo mi in Bogu odtujeni svet.
O Mati Marija, srednica vseh milosti, izprosi nam, da bomo stalno živeli
v posvečujoči milosti, ostali zvesti do konca tebi in tvojemu Sinu
ter te vso večnost častili in ljubili z vsemi angeli in svetniki. Amen.

Blagoslov Marije Pomočnice

Naša pomoč je v imenu Gospodovem,
– *ki je ustvaril nebo in zemljo.*

Zdrava Marija ...

Pod tvoje varstvo pribežimo ...

Marija Pomoč kristjanov
– *prosi za nas.*

Gospod, usliši moje molitev
– *in moj klic naj pride k tebi.*

Gospod z vami
– *in s tvojim duhom.*

Molimo. Vsemogočni Bog, devica in mati Marija je po delovanju Svetega Duha
postala vredno bivališče tvojega Sina. Ko se veselimo njenega spomina,
te prosimo, da nas rešiš vsakega časnega in večnega zla.
Po Kristusu, našem Gospodu.
– *Amen.*

Blagoslov vsemogočnega Boga Očeta † in Sina in Svetega Duha
naj pride na vas in naj na vas vedno ostane.
– *Amen.*

Voditelj ljudstvo pokropi z blagoslovljeno vodo.

Fatimska pesem (po napevu lurške: Zvonovi zvonijo ...)

1. Prišla je Marija iz sinjih nebes,
vsa svetla stopila je v veje dreves.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija.
2. »Molite, molite,« naroča Gospa,
»saj v rožnem je vencu rešitev sveta.« *Ave ...*
3. »Resnične pokore prinašajte sad
in Jezus bo grehe odpustil vam rad.« *Ave ...*
4. »Prejemajte Jezusa Rešnje Telo,
darujte ga v spravo za zemeljsko zlo.« *Ave ...*
5. Naj ganejo, Mati, te naše prošnje,
prisluhni jim, sprejmi jih v svoje srce. *Ave ...*
6. Brezmadežno srce, le prosi za nas,
naj služimo Bogu in tebi vsak čas. *Ave...*

Fatimska pesem

Trinajstega maja v dolini Iria
se je prikazala Devica Marija.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
Prinesla je zemlji z neba sporočilo,
Boga naročilo in resno svarilo.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
Preveč je Bog žaljen, preveč je že greha,
naj svet spokori se, grešiti preneha.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
Moj rožni zdaj venec vsi pridno molite
in mojemu Srcu se vsi posvetite!
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
Če svet opomine bo moje poslušal,
mir Božji na zemlji bo človek okušal.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
Če svet pa še dalje pri grehu ostane,
bo vojna še hujša zadela zemljane.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
Da mogla bom kazni neba zadržati,
ubogajte mene, saj vaša sem Mati.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
Naj pesem zahvalna Marijo pozdravlja,
za milosti v Fatimi svet jo proslavlja.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!
O Mati preblaga, v nas vero ohrani,
ti naša Kraljica na veke ostani.
Ave, ave, ave Marija, ave, ave, ave Marija!

POSLANICA ANIMATORJEM

msgr. dr. Marjan Turnšek

Dragi animatorji in animatorke oratorija,

iskreno se veselim z vami, saj poznam vaš žar, vašo gorečnost, ki že vrsto let v mlajših bratih in sestrh prižiga ogenj vere, upanja in ljubezni. Verjamem, da bo letos ta vaš žar še posebej močan, saj se boste vžigali ob liku Božje matere Marije. Ona je edinstven resnični in živi »dotik nebes«. Ona je prvi »prostor« na tem svetu, ki si ga je Bog izbral, da je v njem začel bivati kot človek. In od takrat vemo, da je to mogoče. Da je mogoče, da človek postane prostor prebivanja Boga na zemlji. Marija je najprej kot živi »tabernakelj« nosila Jezusa po svetu, ga prinašala ljudem. Kaj lahko to povzroči, poznamo iz njenega srečanja s sorodnico Elizabeto. Njen prihod je pomenil izbruh nepojmljivega veselja tako v Elizabeti kot v še nerojenem Janezu Krstniku, pa tudi v Mariji. Marija kot utelešen »dotik nebes« je omogočila, da so se nebesa dotaknila tudi Elizabete in Janeza in verjetno še vrste drugih. Ob Marijinem prihodu so bili vsi napolnjeni s Svetim Duhom. Še nerojeni Janez Krstnik je od veselja poskočil v telesu matere in tako potrdil, da je nosila pod srcem Odrešenika. Marijina duša pa je s hvalospevom poveljevala Boga. (Lk 1, 43.45)

V pripravi na oratorije se zazirajte v Marijo, se ob njej prepajajte z njenim duhom, njeno držo, da bo potem vsak oratorij kot dogodek srečanja med Marijo in Elizabeto ter med Jezusom in Janezom. Želim vam, da bi »noseči« z Jezusom prišli že na prvo srečanje oratorija. Nato, verjemite, bo Jezus deloval sam, tako kot je iz Marije.

Letos bodo oratoriji lahko nekaj posebnega tudi zato, ker bodo v letu obhajanja stoletnice Marijinih prikazovanj v Fatimi. Podobno vzdušje kot v Elizabetino hišo je Marija pred sto leti prinesla tudi v Fatimo in ga lahko prinese tudi na oratorij. Lucija, Jacinta in Frančišek so po Marijini spodbudi vztrajno molili in vedno bolj čutili Božjo navzočnost. In prav tega vzdušja vam želim v kar največji meri. Papež Benedikt XVI. je izjavil, da se je takrat »nad Portugalsko odprlo nebo kot okno upanja«, ki ga Bog odpira, »ko mu človek zapre vrata«. Marija je tudi danes »okno upanja«, tudi za mnoge, ki se bodo udeležili oratorijev. Ker so mnoga »vrata« za Božjo ljubezen zaprta, naj bodo oratoriji zaradi vas, dragi animatorji in animatorke, Božje odpiranje »okna« za otroke, njihove družine in tudi za vas. Izročite se mu, da vas uporabi, kot On želi. Ko se je Marija odprla Svetemu Duhu, je spočela in rodila Jezusa, ki je Bog in človek. A ne le otrok, ampak vse, kar je prišlo iz Marije, je bilo od Svetega Duha in od nje hkrati, božje-človeško: njene misli, besede in vsa dejanja, tudi najbolj preprosta in vsakdanja, so prihajala iz njenega brezmadežnega Srca, iz njene polnosti milosti in zato je vse bilo božje-človeško.

Naj na oratoriju tudi iz vas, dragi animatorji in animatorke, prihaja vse samo božje-človeško! Tudi zato bomo združeni v molitvi!

+ Marjan Turnšek

Animatorjem

KAJ KATOLIČANI VERUJEMO O MARIJI?

razlaga dogem

Marijino brezmadežno spočetje

Velikokrat napačno mislimo, da gre pri pojmu Marijinega brezmadežnega spočetja za to, da je bil Jezus spočet brez spolnega odnosa. A ta izraz pomeni nekaj drugega: da je bila Marija kot edini človek in kot prihodnja Božja mati ob svojem spočetju obvarovana izvirnega greha. Razlog za vero v to je v prepričanju, da je Bog Marijo (čeprav ji je pri tem dal svobodno odločitev) že vnaprej izbral za Jezusovo mater in jo na to poslanstvo pripravil tudi tako, da ji je prihranil madež izvirnega greha.

Čeprav so v to kristjani verovali že veliko prej, je to versko resnico Cerkev slovesno razglasila šele leta 1854, potrdila pa jo je sama Marija ob prikazovanjih v Lurdu (prim. YOUCAT 83, KKC 487–492).

Marijino devišstvo

Cerkev že od vsega začetka verjame, da je bil Jezus spočet od Svetega Duha, da torej ni imel zemeljskega očeta. V Lukovem evangeliju je tudi zapisano Marijino vprašanje angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« (= ne spim z nobenim moškim) in angelov odgovor: »Sveti Duh bo prišel nadte.« V Katekizmu Katoliške Cerkve (KKC) je vzrok za to razložen takole: »Bog je hotel, da ima Jezus pravo človeško mater, vendar le Boga samega za očeta, ker je hotel narediti nov začetek, ki ga ne dolgujemo zemeljskim silam, ampak edino njemu.«

Še več: Cerkev je že od zgodnjih let verovala, da Marija tudi po rojstvu Jezusa ni imela spolnih odnosov z Jožefom in da je bil Jezus njen edini sin. Kjer evangeliji govorijo o Jezusovih »bratih in sestrh«, gre za njegove bližnje sorodnike, lahko za bratrance in sestrične, saj aramejščina, takratni judovski jezik, ne pozna razlike (prim. YOUCAT 80–81, KKC 484–486; 496–507).

Marija je Božja mati

Ker Jezus ni postal Božji sin šele kasneje (npr. ob krstu v Jordanu), ampak je bil pravi Bog in pravi človek že ob spočetju, je za Marijo pravilno uporabljati tudi izraz Božja mati ali tudi Bogorodica (= tista, ki je rodila Boga) (prim. YOUCAT 82, KKC 495, 509).

Marija je naša mati

Kristjani verujemo, da je Jezus na križu z besedami, ki jih je izrekel Mariji in apostolu Janezu (»Žena, glej, tvoj sin (...) Glej, tvoja mati!«), Mariji v materinstvo izročil celotno človeštvo. Ker se dobre matere vedno zavzemajo za svoje otroke in ker se je Marija že v svojem zemeljskem življenju pri Jezusu zavzemala za druge (npr. čudež v Kani Galilejski), verjamemo, da je naša priprošnjica in posrednica pri Bogu tudi po svojem vnebovzetju. O tem pričajo tudi izkušnje milijonov kristjanov, ki se radi zatekajo k Mariji Pomočnici. Njen velik častilec je bil tudi začetnik oratorija sv. Janez Bosko, posvečeno pa ji je tudi slovensko romarsko središče na Brezjah (prim. YOUCAT 86, 148, KKC 963–973).

Marijino vnebovzetje

Verska resnica o Marijinem vnebovzetju je bila razglašena šele leta 1950, a to ne pomeni, da je šlo za novo verovanje. Marijino vnebovzetje, ki se ga spominjamo na veliki šmaren 15. avgusta, je eno najstarejših izročil o Mariji. Praznik »Marijinega zaspanja«, kot so ga takrat imenovali, na Vzhodu zasledimo že v 5. stoletju, na Zahodu pa 150 let pozneje.

Kristjani so že od apostolov naprej verjeli, da je Marija sicer umrla, a je bila takoj po smrti z dušo in telesom vzeta v nebesa. Po legendi naj bi apostoli Marijino telo položili v skalnat grob pod Oljsko goro blizu vrta Getsemani. Toda ko je želel apostol Tomaž, ki ga na pogrebu ni bilo, čez tri dni še enkrat videti božjo Mater, so apostoli našli grob prazen.

To posmrtno »odlikovanje« je Jezus skoraj moral dati svoji Materi. Kako naj pusti razpasti tisto telo, iz katerega se je oblikovalo njegovo lastno telo? Sinovska ljubezen mu tega ni dovoljevala. Sv. Janez Damaščan, cerkveni učitelj iz 8. stoletja, je razlog za vero v Marijino vnebovzetje razložil takole: »Spodobilo se je, da je ona, ki je v porodu nedotaknjeno deviška, tudi po smrti ostala obvarovana vsakršnega razpadanja. Primerno je bilo, da ona, ki je Stvarnika nosila pod srcem kot otroka, prebiva v svetlobi nebeške slave ... Ona, ki je svojega Sina gledala na križu in je sprejela v srce meč bolečin, ki so ji bile pri porodu prihranjene, je bila vredna gledati Sina, kako sedi na Očetovo desnici.«

Praznik Marijinega vnebovzetja (ali tudi veliki šmaren) obhajamo 15. avgusta in je največji ter zapovedan Marijin praznik. Je praznik upanja, saj nam sporoča, da je Marija dosegla polnost življenja v večnosti in da ga bomo torej lahko deležni tudi vsi ostali ljudje.

VZKLIKI IZ LITANIJ¹

razlaga vzklikov

Zgodnja danica

Vzklik spominja na zvezdo danico, ki je ob sončnem vzhodu najsvetlejša zvezda. Pravzaprav ne gre za zvezdo, ampak za planet Venera, ki doseže svojo največjo svetlost malo pred sončnim vzhodom ali malo po sončnem zahodu. Zato jo včasih v tem smislu imenujemo zvezda danica, tudi jutranjica ali večernica. Čudovita prisposoba za Marijo, ki kot Venera najmočnejše zasveti v luči Sonca ob Božjem prihodu na svet – ter v vsej veličini pod križem, ko Božji Sin zapušča svet. Marija s svojo prisotnostjo naznanja nov dan, nekaj, česar sama ne pozna oz. ne vidi. Nenazadnje v krščanstvu Marija predstavlja lepoto in uresničenje Božje ljubezni.

Marija je torej danica, ki naznanja nov dan, nov začetek, novo zavezo Boga z ljudmi. V Božji logiki ni nič na hitro, za vse sta potrebna potrpljenje in čas. Kako močno je moralo biti njeno zaupanje Bogu, da je zmogla sprejeti Božje materinstvo. Kakor danica nima vpogleda v dan, ki ga naznanja, tudi Marija ni vedela, kakšno bo njeno življenje. Kaj pomeni biti Božja mati in kaj pomeni roditi Božjega sina. Marija kot zvezda danica na neki način nima lastne lepote. Vsa je v prosojnosti za Božje delovanje. Je čudovita Božja podoba, je prisrčen Božji otrok. Bolj ko se opira na Boga, bolj žari v svoji lepoti.

¹ Povzeto po knjigi P. Žakelj, *Marija, žena našega časa*, Celjska Mohorjeva družba, Celje 2014.

Marija nam je potrebna v pogumu, da stopamo vedno v novo prihodnost, da jo gradimo in ne gledamo le nazaj. Da verjamemo v svetel jutri, ki ga naznanja Marija, Zgodnja danica, vesela zazrta v Odrešenikov prihod.

Skrinja zaveze

Skrinja je bila včasih prostor, kjer so shranjevali vse, kar je bilo dragoceno. Skrinja zaveze pa je skrinja, v kateri je Mojzes s svojim ljudstvom shranil dve kamniti plošči z vklesanimi desetimi Božjimi zapovedmi, skupaj z Aronovo palico in mano. Skrinja je bila narejena po Božjem ukazu. Judje so jo nosili s seboj, po postavitvi templja pa je dobila svoje mesto v najsvetejšem prostoru.

Pred nami je Marija, Skrinja zaveze. Po Mariji, ki bo rodila Odrešenika Jezusa Kristusa, se dopolnjujejo obljube oz. zaveze očakom in prerokom. Marija dobi naziv Skrinja zaveze, ker se v njej začenja nova doba, nova zaveza Boga z ljudmi. Z Jezusom se dopolnijo vse zaveze stare dobe. Marija je resnično Skrinja zaveze, ker ji je najdragocenejše bogastvo zaveza, ki jo Bog sklepa s človekom. Ona sama pa je tudi ta »skrinja«, ki to dragoceno blago hrani in varuje. Po Mariji smo tudi mi poklicani, da smo žive skrinje Božje zaveze. Naj nam pomaga, da bomo zmogli ohranjati in posredovati Kristusa svetu.

Sedež modrosti

Kako prav so imeli naši verni predniki, ko so v repertoar svojih rednih molitev vključevali tudi prošnjo za zdravo pamet. Slednja pa ne pomeni le razumskega dela človekovega bitja, ampak celostno razumevanje življenja v njegovi pristnosti in globini. Kdo je moder človek? *Slovar slovenskega knjižnega jezika* pravi: »Kdor je sposoben ,prodorno misliti in ustrezno ravnati'.« Torej gre za skladnost jasnih misli in dejanj.

Prav pri Mariji lahko občudujemo to skladnost z Božjim načrtom. Marija kot Sedež modrosti ne sedi na nekem posebej izdelanem prestolu, saj je poudarek na tem, da je ona sama Prestol žive Božje Modrosti. Marija je zares tisti prostor, kamor je bila položena Modrost iz nebes, torej Božji Sin Jezus Kristus. Marija je dokaz, da je Modrost oseba, ki ji je vredno prisluhniti, se ji zaupati in stopiti z njo v intimen odnos. Gre za živo osebo, njenega Sina Jezusa Kristusa, ki naj osvetli smisel vseh mojih dejanj in besed.

Marija, tudi danes te prosim; naj bo tvoj prestol vse tvoje bitje, s katerim se nam boš bližala, ko sami ne bomo znali do tebe. Takrat ti stori prvi korak in nam prinesi modrost v učlovečenem Kristusu. Pokaži nam, kako naj z njo sodelujemo v vsakdanjem življenju.

Pomoč kristjanov

Dva zgodovinska dogodka sta napotila Cerkev, da je dala Mariji naziv Pomočnica kristjanov in tudi vpeljala poseben praznik v cerkvenem koledarju. Pod papežem Pijem V. so Turki ogrožali dežele okrog Sredozemskega morja. Zbral je 222 ladij in 40.000 vojakov. Vsi so se kleče izročili Marijinemu varstvu. Vnela se je huda bitka, v kateri so osvobodili 15.000 krščanskih sužnjev. Papež je zato dal Mariji naziv Pomočnica kristjanov in ga dal vplesti tudi v litanije. Praznik je tudi spomin na vrnitev papeža Pija VII. iz Napoleonovega ujetništva v Rim, iz katerega se je vrnil leta 1814. Papež se je v večno mesto slovesno vrnil 24. maja in odredil, da se ta dan slavi praznik Marije Pomočnice kristjanov. Prav v tistem času je božja previdnost poklicala novega apostola Marije Pomočnice. Leta 1815 se je rodil sv. Janez Bosko, ki je svoje delo z mladino postavil pod varstvo nje, ki jo kličemo Pomoč kristjanov.

Pomočnice kristjanov so uvedle mnoge škofije katoliškega sveta. Uveden je bil tudi v ljubljanski nadškofiji, v zvezi z Brezjami, najbolj priljubljeno slovensko božjo potjo. Leta 1800 je dal mošenjski župnik Urban Ažbe postaviti novo stransko kapelico v čast Mariji Pomagaj. Leopold Layer je leta 1814 iz zaobljube, ker je bil po Marijini priprošnji rešen iz ječe, poslikal celotno kapelico. Polagoma so pred to podobo začeli prihajati in se priporočati verniki od blizu in daleč.

Marija je tista, ki se bori proti zlu, ko pa gre za obrambo človekovih pravic, je pogosto tako potrpežljiva kot njen Sin. Marija je naša pomoč. Pomagaj nam, da bomo tesneje povezani med seboj in s teboj, da bomo skupaj vztrajali v pričakovanju dokončne zmage tvojeja Sina.

Mati Cerkve

Papeži so od sredine 19. stoletja večkrat opozarjali kristjane, da Bog po Marijini priprošnji deli ljudem milosti, ki jih je zaslužil Kristus. Leta 1921 so v Belgiji z dovoljenjem papeža Benedikta XV. uvedli poseben praznik Marije Srednice vseh milosti, za katerega je bil določen zadnji dan maja. Leta 1935 je enako dovoljenje dobil ljubljanski nadškof, praznik pa so uvedli tudi v lavantinski (mariborski) škofiji. Na 8. mednarodnem marijanskem kongresu leta 1950 v Rimu so izrazili prošnjo, da naj bo praznik uveden v vsej Cerkvi in da naj bi bila verska resnica o Marijinem sredništvu tudi uradno razglašena. Šele po II. vatikanskem koncilu so se škofje odločili povezati ves nauk o Mariji z naukom o Cerkvi, obhajamo pa ga 31. maja.

V čem je torej to sredništvo Božje Matere Marije? Govorimo o tem, da je Marija sodelovala pri odrešenju in da je po Kristusu delila in tudi danes deli milosti. Kot imamo posrednike pri prodaji, nakupu, pogovorih itd., tako je Marija tista vez med nami in Bogom. Sem spada tudi njena molitvena drža. Marija je v velikonočnem tridnevju za Jezusa zagotovo goreče molila. Zavedala se je, da je to največ, kar lahko stori. Materina molitev je bila tako najmočnejša opora v Jezusovih najtežjih trenutkih življenja.

Podobno kot v času Jezusovega delovanja je svoje poslanstvo razumela Marija v prvi Cerkvi. Najbrž je bila pobudnica za občestveno molitev v apostolskem zboru v dneh po križanju in tudi v dneh pričakovanja Svetega duha. Molila je z njimi in zanje, saj je pod križem prevzela novo materinstvo: Žena, glej tvoj sin! Marijina vloga ni v mogočnih dejanjih, temveč v povezovanju. Apostolom in vsem nam daje čutiti, da nismo sami, da je ona poleg nas in nas spremlja. Mati Cerkve, spremljaj in izprosi številnih milosti tudi vsej Cerkvi na Slovenskem.

Kraljica miru

Ni miru za Marijo, bi lahko rekli. Vse življenje je živela v negotovosti. Ob spočetju se je gotovo spraševala, kako bo Jožef sprejel njeno nosečnost, potem pa kaj bodo rekli ljudje, jo bodo kamenjali? Ko je šla v Betlehem, se je morala spopadati s strahom, da bo rodila na poti. Takoj po rojstvu, ko bi potrebovala največ miru, sta z Jožefom spoznala, da morata bežati pred nevarnostjo, ki preti novorojenemu Kralju. In spet negotovost, ki bi za vsakega od nas predstavljala hud nemir, in sicer vprašanje, kako bo v Egiptu, s čim se bosta preživljala. Potem sledi običajna družinska negotovost, ki vznemirja toliko družin: kako jima bo uspelo vzgajati, ali bosta kos vsem izzivom vzgoje. In kasneje, kje bo njeno mesto ob odraslem Sinu, kje je njena prihodnost po zgodnji smrti Jožefa. Toliko situacij, v katerih lahko živo začutimo vrsto razlogov za nemir. Življenje je Mariji postavljalo kup vprašanj. Kje je našla mir?

Mir tega sveta, ki ga imamo največkrat pred očmi, je najbrž v naših očeh v tem, da ne bo težav, da bo življenje obvladljivo. Mir, ki pa ga daje Bog, je mir prave odločitve, ki zori v poslušnosti Božji volji. V tem miru je sprejela vse, kar je prineslo čudežno spočetje. To je mir popolne podreditve Očetovi volji, mir notranjega veselja, da se je mogoče povsem vreči v Božji objem. Takšen mir Božjega objema in bližine je v trdni veri doživljala Marija.

Marijin mir je mir zaupanja v Božjo previdnost, mir v sprejemanju Božje volje. Je veselje nad poklicanostjo v čudovit načrt odrešenja, veselje nad prihodnostjo, ki se je odpirala pred njo. Je mir v zaupanju v neprelomljivo obljubo, da se je Božje kraljestvo približalo in da se je odrešenje po Sinu dopolnilo. Marijin mir je bil mir jasne zavesti, da je Božje kraljestvo že nastopilo in da je pri Bogu vedno vse na pravem mestu.

Marija je Kraljica miru, ker je Božji mir v polnosti živela in ker nam s svojim zgledom ter priprošnjo ta mir tudi podarja. Da bi bili deležni tega miru, se k njej radi zatekajmo v molitvi rožnega venca in litanij.

MARIJINA ROMARSKA SREDIŠČA²

kratka zgodovina

Zaplaz (glavno romarsko svetišče novomeške škofije)

Začetki romanj so povezani z izročilom, ki pravi, da je na ta hrib pobožen mož nekoč hodil sekat palice za v vinograd. Naenkrat je v sredini grmovja zagledal precej velik kip in v njem prepoznal podobo Marije Pomočnice z Jezusom v rokah. Odsel ga je domov in ga shranil na varno mesto v skrinjo, kjer je imel spravljene tudi druge vredne stvari. Naslednji dan je palice nabiral na istem mestu in tudi tokrat je v grmovju našel isti kip. To se je zgodilo še dvakrat, nakar je mož ugotovil, da Marija noče od tod. Kipa ni več vzel domov, temveč je na Zaplazu postavil kapelico in vanjo umestil najdeni kip.

Čez nekaj dni je njegova žena hudo zbolela in ob svojem delu je mož vsak dan hodil molit h kapelici za njeno zdravje. Marija ga je uslišala in žena je ozdravela. Po tem dogodku so ljudje množično začeli romati k Mariji na Zaplaz. Po določenem času je naval usahnil in mesto s kapelico se je izgubilo. Znova ga je našla živina, ki je vsakič, ko je prišla na to območje, povsila glave in kolena. Kapelico je kasneje nadomestila cerkev, v njej pa so shranjeni tudi posmrtni ostanki bl. Lojzeta Grozdeta.

Ptujska gora (glavno romarsko svetišče mariborske nadškofije)

Zgodba o nastanku tega romarskega kraja je povezana z bogatim grofom z Vurberka, ki je imel enega samega otroka – slepo hčerko. Hčerka se je večkrat obračala k Mariji s prošnjo, da bi ji pri Bogu Marija izprosila vid za njene oči. Starša sta čutila to otrokovo bolečino, zato sta se tudi sama

z molitvijo obračala k Mariji. Ko so nekoč skupaj molili, so med seboj čutili toplino, kot bi bili vsi skupaj zaviti v topel plašč. Sredi molitve je deklica nenadoma široko razprla zenice in zaklicala: »Luč! Luč vidim! K luči hočem! Peljite me k luči!« Starša sta bila zaradi ozdravljenja presrečna, vendar je hčerka vztrajala, da sledijo tej luči. Pot jih je pripeljala na Ptujsko goro, kjer je že stal križ. Ozdravela deklica (Vurberk je spadal pod celjske grofe) se je kasneje poročila s ptujskim grofom Bernardom. Tako sta obe plemiški rodbini združenimi močmi na Ptujski gori postavili cerkev.

Od vse bogate opreme nas v cerkvi najbolj pritegne Marija zaščitnica z Jezusom v naročju in z velikim plaščem, pod katerim se skriva 80 ljudi. To so različni ljudje: moški in ženske, revni in bogati, cesar, kardinal, preprosti ljudje, kronane glave in vojaki. Vsi – ne glede na denar ali ugled – so prihiteli pod njeno varstvo, saj je vse zeblo brez njenega plašča, kot zebe vsakega človeka. Za vsake prestrašene oči – tudi tiste tam zadaj – je njen blag pogled, ki pravi: »Ne boj se, ne bo te zeblo!«

Petrovče (glavno romarsko svetišče celjske škofije)

Zgodovina tega romarskega svetišča je povezana z ljudsko pesnitvijo, ki govori o baronu Francu. Ta je iz ljubezni do Device Marije obljubil svoje devišstvo in se tako na nekoliko nenavaden način zaročil z njo. V znak zaobljube je šel v petrovško cerkev h glavnemu oltarju, na katerem kraljuje »nasmejana Marija«, in ji na njeno desnico v znak svoje zvestobe nataknil prstan. To zaroko je proslavil s svojimi prijatelji. Med samim praznovanjem so pridivjali Turki in mnogo ljudi pobili, nekatere pa ranili. Med njimi je bil tudi baron Franc, zanj pa je skrbelo lepo turško dekle. Sčasoma sta se spoprijateljila, ona pa se je spreobrnila v krščanstvo in sprejela krst. Čeprav ga je nekaj motilo na njenem nasmehu, jo je vseeno zasnil. Odšel je v petrovško cerkev k »nasmejeni Mariji«, da bi ji vzel prstan, ki ji ga je nataknil v znak svoje zaobljube. V tistem trenutku je Marija prst ukrivila, Franc pa je od groze omedlel. Razumel je, kaj je obljubil Mariji, zato se je odločil, da ji bo ostal zvest do smrti. Še danes Marija vsem, ki so zvesti dani obljubi, deli svojo materinsko pomoč.

Sveta gora (glavno romarsko svetišče koprške škofije)

Tudi Sveta gora ima svojo zgodbo, v kateri ima glavno vlogo pastirica Urška iz vasi Grgar pri Solkanu. Na pašniku je rada molila in prepevala Marijine pesmi, zraven pa je skrbela še za sosedovega slepega fanta Jana. Vodila ga je po poljanah, ga naučila pisati in brati ter ga spremljala v šolo. Čeprav sta bila še mlada, sta imela zelo izdelan notranji pogled na stvari. V neko deščico, ki jo je našel na pašniku, je Jan zapisal: »Moje življenje je v službi Kristusa.«

Nekega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega. Urška je pred seboj zagledala čudovito podobo: nepopisno lepo gospo na zlatem oblaku, ki je v desnici držala Jezusa, njena levica pa se je nagibala k Skalnici – Marija ji je pokazala prostor, kjer naj ljudje zgradijo cerkev. Jan Marije ni videl, vendar je čutil, da se je zgodilo nekaj posebnega. Urški je obljubil, da jo bo podpiral pri izpolnjevanju naročila Božje Matere.

² Povzeto po Marinko M., Marijina romarska središča, šmarnice za otroke, Ljubljana, Salve 2009

Domačini so Urški verjeli, malo manj pa plemiči, ki so jo večkrat zaprli v ječo. Medtem je Jan goreče molil, da bi jo izpustili, in med molitvijo so mu nenadoma ozdravele oči. Odločil se je, da bo postal duhovnik. Domačini so že čez dve leti začeli zidati cerkev. Kmalu po začetku so naleteli na marmornato škatlico z napisom AVE MARIA, kar je bilo znamenje, da je tu že prej stala Marijina cerkev. Cerkev je bila skozi zgodovino še večkrat porušena in znova pozidana, kar dokazuje, da je Marija tam in nas vedno, kljub različnim preizkušnjam, čaka.

Turnišče (glavno romarsko svetišče murskosoboške škofije)

Temu romarskemu svetišču domačini rečejo »Marija na püstini« oz. turniška lepotica. Samo ime kraja je vzeto iz besede turen, ki pomeni staro utrdbo. V našem primeru gre za slovensko utrdbo, ki je bila tod postavljena v obrambo proti sovražnikom, Turkom. Prestrašeni prebivalci Prekmurja so bežali pred divjimi napadalci, Marija pa je znala obvarovati svoj dom. Zgodilo se je namreč nekaj nenavadnega. Ob vnovičnem napadu Turkov, ko so bili vojaki že skoraj na pragu cerkve, se je njena slika zganila, njena podoba pa je dobila žive poteze. Začela se je pomikati vzdolž cerkvene ladje proti izhodu. Njen prihod skozi cerkvena vrata je popolnoma spremenil položaj na bojišču zunaj cerkve. Marija je zasijala na pragu lepše od zarje, svetleje od sonca, bolj sanjavo od lune, a hkrati bolj strašno kakor vojska. Turki so se prestrašili, pustili ves plen in zbežali, medtem ko so domačini od veselja vzklikali: »Marija, varuj naš dom, čuvaj našo domovino!«

Pred začetkom druge svetovne vojne je bila starodavni lepi turniški cerkvici prizidana druga, večja cerkev. Razkošne oltarje iz stare so prenesli v novo cerkev. S svojim vodoravnim lesenim stropom in polkrožno apsido prelepa stoji v Prekmurju.

Brezje (narodno romarsko svetišče in glavno svetišče ljubljanske nadškofije)

Vsaj v 15. stoletju je na Brezjah že stala skromna cerkev sv. Vida, ki je spadala v župnijo Mošnje. Tja je za župnika prišel Urban Ažbe, ki je leta 1800 prizidal kapelo k cerkvi sv. Vida in se odločil vanjo postaviti podobo Marije Pomagaj. Delo je zaupal slikarju Leopoldu Layerju.

Mejnik v zgodovini brezjanske podobe je leto 1863, ko so se tam zgodila čudežna ozdravljenja. Kar tri neozdravljive bolne osebe so ozdravele. Prva je bila Marija Tavčar, ki je kot 18-letno dekle trpelo za božjastjo in bilo 12 tednov priklenjeno na posteljo. Premikala se je lahko le s pomočjo bergel. Nato se ji je sanjalo, da je šla v cerkev na Brezje k podobi Marije Pomagaj in je tam čudežno ozdravela. Tako se je odločila, da se v resnici poda na Brezje. Med sv. mašo se je lahko naenkrat brez bergel dvignila s stola, jih pustila pri Marijini podobi in ozdravljena zapustila cerkev. Taki dogodki so se potem v večjih ali manjših presledkih ponavljali.

Marijino podobo so tudi kronali in Marijo začeli klicati z imenom Kraljica Slovencev. Med drugimi je Brezje obiskal sveti papež Janez Pavel II., vsako leto pa v to slovensko

narodno svetišče poroma ogromno Slovencev – še posebej na praznik Marije Pomočnice, ki ga obhajamo 24. maja.

Svete Višarje (Italija)

O nastanku božje poti na Svetih Višarjah se je ohranilo staro izročilo, ki pravi, da je leta 1360 neki pastir iz Žabnic na Koroškem iskal izgubljene ovce. Našel jih je na vrhu Višarij, klečeče okoli brinovega grma. Začuden pastir je zagledal v njem lep lesen kip Marije z Jezusom. Tudi sam ga je počastil s poklekom, nato pa odnesel v župnišče v Žabnice. Župnik ga je spravil v omaro. Toda naslednji dan je bil kip spet na gori in ovce okrog njega. Tudi tretji dan se je prizor ponovil. Žabniški župnik se je obrnil na oglejskega patriarha in mu povedal vso zgodbo. Patriarh je ukazal, naj postavijo na kraju, kjer so kip našli, kapelico. Številni čudeži in nenavadni dogodki so privabljali romarje na to goro, da je tu Božja pot zacvetela kot nikjer drugje. Toda leta 1780 so jo prizadele jožefinske reforme. Državna oblast je romanja prepovedala. Ljudje pa niso pozabili Višarij.

Višarska cerkev je bila spet poškodovana med prvo svetovno vojno. 16. septembra 1915 je zaradi granat popolnoma zgorela. Marijin kip je bil rešen in je imel zavetišče dolgo časa v Mariboru, leta 1925 pa je končno spet prišel »domov«. Tu po različnih zgodovinskih viharjih kraljuje še danes.

Lurd (Francija)

Ko je 14-letna Bernardka 11. februarja 1858 s sestro in prijateljico nabirala drva, je v skalni jami nedaleč od Lurda doživela izkušnjo, ki je za vedno spremenila njeno življenje, pa tudi življenje mesta Lurd v Franciji, kjer je živela. Na ta dan je doživela prvega od 18 prikazovanj »čudovite mlade gospe«, ki je stala v skalni niši. Drugi dve deklici nista videli ničesar. Trdila je, da jo je gospa prosila, naj se k jami vrača vsak dan naslednjih 15 dni. Najprej ji je mati to prepovedala, a Bernardka jo je prepričala, da jo je mati pustila. Bernardka je trdila, da je gospa oblečena v belo tančico z modrim pasom, da ima na obeh stopalih zlato vrtnico in da v rokah drži rožni venec. Čeprav se »gospa« do 17. prikazovanja ni predstavila, so vaščani domnevali, da gre za Devico Marijo.

Druge vsebine Bernardkinih prikazovanj so bile večinoma preproste, usmerjene k potrebi po molitvi in pokori. V 13. prikazovanju (2. marca) naj bi ji »gospa« rekla: »Pojdi k duhovnikom in jim reci, naj tukaj zgradijo cerkev. Naj semkaj prihajajo procesije.«

Na njeno vztrajanje naj bi se »gospa« končno predstavila v 17. prikazovanju, ko je rekla: »Jaz sem Brezmadežno Spočetje.« Po 18. prikazovanju ni več čutila želje po obiskovanju jame, ljudje pa so še vedno množično hodili na mesto prikazovanj. Tam je izviral zdravilni studenec, v katerem je čudežno ozdravelo veliko bolnikov; in tam je nastalo največje Marijino svetišče.

Praznik lurške Matere Božje ter svetovni dan bolnikov praznujemo 11. februarja.

Čenstohova (Poljska)

Nad mestom Čenstohova se dviga hrib Jasna gora in na njem stoji starodavna cerkev. Od velikega oltarja Svetega križa vodijo vrata v še manjšo cerkev, kjer lahko srečaš Marijo. V naročju ima Jezusa, njena obleka je posuta z biseri, a na desnem licu je nekaj nenavadnega: to sta dve podolgovati rani. Leta 1430 so ji jih zadali husiti, ki so nasilno pridrli v cerkev. Podobo so sneli z oltarja in jo hoteli odpeljati z vozom. Toda konja se nista hotela premakniti. Naposled so husiti zgrabili Marijino podobo in jo vrgli z visokega voza. Nato jo je eden izmed njih z mečem udaril

po desnem licu, da sta na njem zazevali dve rani. Levo lice je sijalo nebeško, desno pa se je krčilo in spet stegovalo od bolečine. Ko so sovražniki pustili ležati Marijo na tleh, so jo domači verniki pobrali, jo sestavili, a rana na njenem licu je ostala nezaceljena.

Ker je t. i. Črna Marija posredovala v zmagi Poljakov nad Švedi, so jo 1. aprila 1652 razglasili za kraljico in zavetnico Poljske. Tako je Jasna gora še danes najbolj priljubljeno romarsko središče na Poljskem, osrednji praznik pa je 26. avgusta.

Čenstohovska Marija je žalostna, a hkrati močna in v njenem pogledu ni nič sovražnega. Njen pogled sporoča: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!«

Zaradi lastnih ran je Marija še bolj blizu vsakemu verniku.

Fatima (Portugalska)

Bog si je izbral majhno, revno vas Fatima na Portugalskem, da bi z njo svetu pokazal nekaj velikega.

Leta 1917 so trije pastirčki, 10-letna Lucija, 9-letni Frančišek in 6-letna Hiacinta, pasli živino na velikem pašniku. Na njem se je bohotil velik, košat hrast. Med vejami pa so otroci tistega dne zagledali lepo mlado gospo. »Nosila je svetlo belo obleko in v rokah držala rožni venec,« je povedala Lucija. Hiacinta je pristavila: »Bila je obrobljena z zlatom in tudi okrog vratu je imela zlat trak.« Frančišek pa je dejal: »Okoli ledij je imela privezan pas.« Otroci so lepo gospo videli šestkrat. Naročila jim je, naj se tod sezida svetišče, v katerem bodo ljudje prejeli številne milosti. Dodala je še, da bo iz hrastovih korenin kmalu začel izvirati zdravilni studenec. Ker ljudje otrokom niso verjeli, so bili ti podvrženi mnogim izpraševanjem. A studenec je res začel pritekati izpod hrasta, kar je bilo za izsušeno fatimsko planoto precej nenavadno. Bolniki, ki so prihajali tja, so kraj zapuščali ozdravljeni.

Tu je zrasla največja cerkev na Portugalskem, v njenem glavnem oltarju pa je podoba Marije z rožnim vencem, kakor so jo opisali pastirčki. Svetišče je najbolj obiskano na praznik fatimske Matere Božje, to je 13. maja.

Ljudje tu začutijo mir, h kateremu je tri pastirčke spodbujala Marija v videnjih. Naročala jim je, naj molijo in opravljajo pokoro za mir na svetu, še posebej pa naj se posvetijo njenemu Brezmadežnemu Srcu.

ORATORIJ ZA OTROKE S POSEBNIMI POTREBAMI¹

nekaj osnovnih priporočil

Letos v priročniku posvečamo posebno pozornost novosti v slovenskem prostoru; vključevanju otrok s posebnimi potrebami (OPP) v program oratorija.

Veliko se govori o inkluziji in integraciji otrok s posebnimi potrebami, vendar je realnost marsikdaj drugačna. Tudi v Cerkvi in na oratorijih se naredi premalo za prepoznavanje potreb otrok s posebnimi potrebami, zato smo se na ravni voditeljev slovenskega oratorija odločili, da naredimo pot do udeležbe na oratoriju tudi tej populaciji.

V priročnik smo vključili priporočila za delo z otroki s posebnimi potrebami. Ponujamo smernice, vsak oratorij pa naj prilagodi ideje, saj smo si ljudje in oratoriji med seboj različni.

Priporočamo, da ima vsak otrok s posebnimi razmerami svojega animatorja »spremljevalca«, ki je ves čas oratorija prisoten poleg njega, vendar pa naj bo otrok s posebnimi potrebami vključen v delavnice, igre in prosti čas. Dobro je, da kateheze prilagodimo, vendar ne delamo posebnega programa.

Osnovne opredelitve

- **Downov sindrom oz. trisomija 21** je kromosomska motnja, ki jo povzroči dodaten 21. kromosom. Osebe z downovim sindromom imajo običajno tudi motnje v duševnem razvoju (kar pa ni nujno). Veliko oseb z downovim sindromom ima težave na področju govora – njihov govor je lahko manj razumljiv (pri nekaterih je to posledica okvar sluha). Težave imajo lahko tudi na gibalnem področju – imajo bolj ohlapne mišice in se hitreje utrudijo. Osebnostno se ljudje z downovim sindromom med seboj seveda močno razlikujejo. Lahko so zelo ljubeči, družabni, nekateri so bolj pasivni, drugi razdražljivi in težko vodljivi. Radi imajo rutino, zato jih na spremembe predhodno opozorimo.
- **Motnje v duševnem razvoju – MDR:** motnjo opredelimo s pomembni primanjkljaji na področju spoznavnega delovanja, socialno prilagojenega vedenja, pojavi v otroštvu, in sicer pred dopolnjenim 18. letom starosti. Otroci z lažjo MDR izražajo težave na gibalnem področju, posebej pri fini motoriki; otroci z zmerno MDR razumejo navodila, sporočajo svoje osnovne potrebe in sodelujejo v pogovoru, potrebujejo vodenje; otroci z zmerno MDR so večinoma gibalno ovirani, težave imajo na področju govora, razumejo enostavne misli; otroci z težko MDR potrebujejo pomoč pri vseh dnevnih aktivnostih.
- **Otroci z gibalno oviranostjo:** če se bo oratorija udeležil gibalno oviran otrok, ki je npr. na invalidskem vozičku, moramo načrtovati dogajanje v prostorih, ki so za to primerni. Skupine, kamor bo vključen tak otrok, bomo postavili v prostor, kjer ne bo stopnic in kamor vodi klančina. Mize naj bodo primerno visoke. Pozorni moramo biti pri izbiri destinacije za izlet; okolica naj bo ravna in dobro vozeča (gozd za take otroke ne bo dobra izbira), načrtovati moramo ustrezen prevoz do destinacije – npr. mesti avtobus z vstopom, prilagojenim za invalide, oz. prilagojen kombi za prevoz invalidov.

¹ Misli so iz knjige: Globačnik, B. (2012). *Zgodnja obravnava*. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo. Colnerič, Blanka (2014). *Osebnostne poteze otrok z motnjo v duševnem razvoju*. Diplomsko delo. Ljubljana: Pedagoška fakulteta. Cunningham, Cliff (2016). *Downov sindrom: priročnik za starše in skrbnike*. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

Kateheze

Kateheze lahko izvajamo posebej, če je število prijavljenih otrok več kot 3, in sicer po programu katehez za predšolske otroke. Prvi dan katehez moramo res dobro spoznati otroke, njihove zmožnosti in glede na to potem prilagajamo naše delo vnaprej (o otrokovih posebnostih povprašamo tudi starše). Kateheze naj bodo vseeno primerne njihovi starosti – ne obravnavajmo jih kot predšolske otroke –, predšolske kateheze so lahko le smernica. Bodimo pozorni na koncentracijo, ki je krajša kot pri ostalih otrocih (približno 15 min), zato je dobro uporabiti več pesmi, bansonov, iger. Evangelijski odlomek uprizorite (animatorji ga zaigrajte, dramsko ponovite z lutkami ipd.), nato se o odlomku pogovorite. Uporabljajte enostavna vprašanja, npr. pri odlomku o Kani Galilejski: kdo je bil na svatbi, kaj se je tam zgodilo, kaj je rekla Marija, komu je to rekla, kaj je potem naredil Jezus ... Vera sama je zelo abstraktna, potruditi se moramo, da verski nauk podamo čim bolj konkretno (posebno MDR) – npr. še enkrat povemo, kaj smo videli in slišali v dramski uprizoritvi, in potem glede na povzeto nekaj ročno izdelamo.

Otroci se počutijo varne, če vedo potek aktivnosti. Pomembna je stalnost (kateheze naj vsak dan potekajo na podoben način oz. vsaj uvod v kateheze). Npr. vsaka kateheza naj se začne s skupnim pozdravom, potem pa naj bo po ustaljenih korakih vsak dan enak okvir, zamenja se samo vsebina.

Animatorji moramo dobro načrtovati čas dejavnosti, saj bodo ti otroci za nekatere stvari potrebovali veliko več časa kot ostali (že če bo treba kaj rezati s škarjami ipd., bo to lahko vzelo ogromno časa).

Če je število prijavljenih otrok s posebnimi potrebami manj kot 3, otroke vključite k ostalim skupinam.

Kako se obnašati do otrok s posebnimi potrebami?

Zavedamo se, da bo za marsikaterega animatorja to prvi stik z osebo s posebnimi potrebami, zato vas želimo spodbuditi, da vstopite v interakcijo z otrokom. Naj vas ne bo strah, da boste naredili kaj narobe. OPP so zelo čuteča in senzitivna bitja, zato jim bo veliko pomenila vaša pozornost, prisotnost in dobra volja. Animatorji, bodite potrpežljivi, prilagodljivi – prilagajajte se otrokovim željam, hkrati pa jih čim bolj vključite v program. Pomembno je, da znate postaviti mejo in biti pri tem vztrajni ter odločni. Torej – otrokovim željam se prilagajajte, vendar z zdravim razumom.

Kako ostalim otrokom razložiti drugačnost?

»Med oratorijem rad pojem pesmi in banse, jem sladoled in gledam dramsko igro, rad ustvarjam v delavnici in sodelujem pri molitvi. Včasih sem glasen in jokam, drugače izgledam, vendar bi se vseeno rad igral z vami.« Vključevanje OPP v dejavnosti oratorija je neprecenljiva izkušnja za vse udeležence; morda se s to populacijo niti ne bi srečali.

Animator je ves čas otrokov zgled – če boš kot animator sproščen pri delu z OPP, bodo ta pristop ponotranjili tudi otroci.

Nekateri otroci z motnjami v duševnem razvoju (od zmernih naprej) se včasih sami niti ne znajo igrati, zato jih je treba večkrat usmeriti v igro; jim pokazati, kako se bomo igrali.

Zavedamo se, da je vsak otrok individuum, zato naj smernice veljajo kot dobronamerno priporočilo. V Cerkvi na Slovenskem deluje gibanje Vera in luč, ki je namenjeno vključevanju in druženju oseb s posebnimi potrebami, njihovih staršev in prijateljev. V Sloveniji deluje 38 skupin in v primeru, da imate oratorij v bližini kakšne skupine, lahko

prositate voditelja za pomoč, tako z vprašanji kot tudi s pomočjo na samem oratoriju (<http://verainluc.rkc.si/skupine/>).

- Otroci s posebnimi potrebami se učijo istih spretnosti kot njihovi vrstniki, vendar zato potrebujejo več časa in prilagoditev. K samostojnosti jim pomaga igra.
- Vsi otroci se učijo; nekateri se učijo počasneje, zato potrebujejo več spodbude.
- Spremljanje otrokovega razvoja na različnih ravneh pomeni tudi spoštovanje običajnega razvoja otrok.
- Prizadevamo si ustvarjati pozitiven in harmoničen odnos med vsemi udeleženi (otroki, animatorji, starši in drugimi) v času pred in med oratorijem.

MOLITVE ZA ANIMATORJE

Poskrbimo, da bo v animatorski sobi na vidnem mestu podoba Marije.

Uvodni dan

Gre za srečanje tik pred začetkom Oratorija oziroma za uvodni dan. Danes se bomo osredotočili na molitev Angel Gospodov.

Križ

Pesem: Ljubezen me spreminja

Voditelj: o molitvi Angel Gospodov – ob razlagi naj na steno v animatorski sobi nalepi te vzklike. Animatorji si bodo molitev lažje zapomnili, postala jim bo bolj domača.

Se lahko vključi v razlago: Marija je pod srcem nosila Jezusa, ga rodila in darovala svetu. To je njen največji dar. Želi, da se mu popolnoma izročimo. To je vsebina molitve Angel Gospodov. Trikrat na dan jo molimo, da bi se neprestano zavedali skrivnosti Jezusovega učlovečenja, oznanjevanja vesele novice in odrešenja.

V: Angel Gospodov je oznanil Mariji

- in spočela je od Svetega Duha.

V: Zdrava Marija

V: Glej, dekla sem Gospodova,

- zgodi se mi po tvoji besedi.

V: Zdrava Marija

V: In Beseda je meso postala

- in med nami prebivala.

V: Zdrava Marija

V: Prosi za nas, sveta Božja porodnica,

- da postanemo vredni obljub Kristusovih.

V: Molimo. Nebeški Oče, po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina. Posvečuj in podpiraj nas s svojo milostjo in nas po njegovem trpljenju in križu pripelji k slavi vstajenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

V: Zgodnja danica je tista zvezda, ki jo na nebu zagledamo prvo – pa tudi zvečer vztraja najdlje. Tako lahko vidimo, da je poimenovanje Marije kot zgodnje danice, čisto pravilno. Marija je tista, ki nam kaže pot in je vedno ob nas (*voditelj ima pripravljeno zvezdo iz kartona, na kateri piše – Zgodnja danica*). Zvezda bo sedaj šla naokoli, vsak od vas pa je ob tem povabljen, da se podpiše nanjo in se tako priporoči Mariji, naši Zgodnji danici, da nas bo tekom oratorija vodila in spremljala.

(ob koncu zvezdo prilepimo ob molitev Angel Gospodov, ter nato skupaj zmolimo molitev, ki jo imamo pripravljeno na listkih)

Skupna molitev:

»O, ti, kdorkoli že si, ki te povodenj tega sveta bolj premetava med nevihtami in neurji kakor postavlja na trdna tla, ne odvrčaj očesa od bleska te zvezde, če nočeš, da te zagrnejo valovi. Če privršijo vetrovi skušnjav, če zadeneš ob čeri nadlog, ozri se na Zvezdo, pokliči Marijo! Če te pretresejo valovi napuha, častihlepja, obrekovanja ali zavisti, ozri se na Zvezdo, pokliči Marijo! Če jeza ali lakomnost ali mesena poželenja butajo ob ladjico tvoje duše, ozri se k Mariji.

Slava Očetu in Sinu ...

Zgodnja danica – prosi za nas!

Križ

Pesem: Pojte z menoj

1. dan

Na sredini prostora ali mize naj bo skrinja – lahko je kakšna skrinjica za nakit...kar koli, kar bo spominjalo na skrinjico. Okoli naj bodo različni barvni listki A5 velikosti, tako da jih bo dovolj za vse animatorje, ter vrvice.

Križ

Pesem: Kako lepo je

Marija obiše Elizabeto (Lk 1,39-45)

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

V: Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! To so besedi, ki jih vedno molimo tudi pri molitvi Zdrava Marija. Besede, ki v sebi nosijo dragocen pomen. Ko bomo sedaj zmolili skupaj to molitev, pri tem res mislimo na to, kar molimo.

Zdrava Marija

trenutek tišine, nato voditelj vzame skrinjo

V: Vsi vemo, da so včasih judje shranjevali dragocene stvari v skrinje. Shranjevali so zlato, nakit, kakšne dokumente, kar jim je bilo drago in pomembno. Tudi v svetem pismu lahko najdemo nekaj mest, kjer je omenjena skrinja – še bolje Skrinja zaveze. Zagotovo se spomnite, da je Mojzes shranil plošči z vklesanimi desetimi Božjimi zapovedmi.

Mi bomo danes odkrivali drugo skrinjo zaveze – Marijo. Kot skrinja, ki v sebi nosi največji zaklad – Jezusa. Ona sama je postala skrinja za najdragocenejši tovor – Jezusa, ki je najmočnejša zaveza med Bogom in človekom.

Dinamika

V: Vsak izmed vas si naj si vzame list papirja ter pisalo. Vsak ima na voljo 3 minute, da na list zapiše svojo zavezo za ta oratorij. Bodite konkretni. Prosite Marijo, naj vam pri tem pomaga. Ko boste napisali, se podpišite, list zvijte, zavežite in prinesite v skrinjo.

za konec skupaj zmolite psalm

Psalm 89,2-5, 20-22, 27-30, 35-38

Gospodove dobrote bom opeval na veke, rodu za rodom bom s svojimi usti oznanjal tvojo zvestobo.

Zakaj pravim: »Na veke se gradi dobrota, nebesa, v njih si utrdil svojo zvestobo.«

Zavezo sem sklenil s svojim izvoljencem,
prisegel sem Davidu, svojemu služabniku:
»Tvoj zarod bom ustanovil za vedno,
za vse rodove bom postavil tvoj prestol.«

Tedaj si govoril v videnju
svojim zvestim in si rekel:
Pomoč sem naklonil junaku,
iz ljudstva sem povzdignil izvoljenca.

Našel sem Davida, svojega služabnika,
s svojim svetim oljem sem ga mazilil,
da bi bila moja roka trdna z njim,
da bi ga krepil tudi moj lakot.

On me bo klical: »Moj oče si ti,
moj Bog, skala moje rešitve.«
Jaz ga bom postavil tudi za prvorojenca,
za najvišjega kraljem zemlje.

Na veke mu bom ohranjal svojo dobroto,
moja zaveza mu bo ostala zvesta.
Za vedno bom postavil njegovo potomstvo,
njegov prestol kakor dneve nebes.

Ne bom prelomil svoje zaveze,
izjav svojih ust ne bom spreminjal.
Enkrat sem prisegel pri svoji svetosti,
Davida zares ne bom varal.

Njegov zarod bo ostal na veke,
njegov prestol bo kakor sonce pred mano,
kakor je luna, trdna na veke,
zvesta priča na nebu.

Slava Očetu in Sinu ...

Skrinja zaveze – prosi za nas!

Pesem: Njega nosila si

2. dan

na sredini imamo pripravljene bele črke iz katerih tvorimo besedo MODROST in nekaj vileda gobic, ki so namazane z različnimi barvami

Križ

Pesem: Marija, prelepo bitje

V: Marija kot Sedež modrosti, ne pomeni, da sedi nekje na posebnem prestolu. Pomeni, da je ona sama tista v kateri se nahaja prava Božja Modrost – Jezus.

Svetopisemska knjiga Pregovorov pravi, da je bila modrost zasnovana od vekomaj, preden je bila zemlja, saj jo je imel Gospod že v začetku svojih poti (prim. Prg 8,22-23). Smisel njenega obstoja pa se izraža v razdajanju same sebe ljudem.

Biti moder ne pomeni, da si samo pameten. To pomeni, da si prodoren v svojih mislih in dejanjih.

V knjigi Pregovorov piše, da je Modrost drevo življenja.

Bralec (Prg 3,13-20):

Blagor človeku, ki najde modrost,
možu, ki si pridobi razumnost.
Kajti pridobiti njo je boljše kakor pridobiti srebro,
njen sad je boljši od zlata.
Dragocenejša je kakor biseri,
nobena tvoja želja ji ni enakovredna.
Dolgo življenje je v njeni desnici,
v njeni levici sta bogastvo in čast.
Njene poti so prijetne poti,
vse njene steze so mirne.
Drevo življenja je tem, ki se je oprimejo,
kdor se je drži, je srečen.
Gospod je z modrostjo postavil zemljo,
z razumnostjo utrdil nebo,
z njegovim znanjem se odpirajo pravodovja
in oblaki spuščajo roso.

V: Modrost je nekaj, česar se ne moremo le naučiti. Je dar od Boga.

Sedaj prisluhnimo odlomku iz svetega pisma. Govori o tem kako je Jezus ostal v templju v Jeruzalemu, medtem, ko sta ga Marija in Jožef iskala. Jezus se je pogovarjal z učitelji in pri svojih 12ih letih kazal veliko razumnosti in znanja. Razumel pa je tudi, da je prav, da je poslušen svojima staršema.

Božja beseda Deček Jezus v templju (Lk 2,41-52)

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini, in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

V: Biti moder pomeni tudi znati poslušati, gre za skladnost jasnih misli in dejanj. Kot animatorji kar večkrat potrebujemo prave modrosti, pri naših odločitvah. Pa naj gre za otroke, ki so nam zaupani ali v odnosu s soanimatorji.

Danes bomo prosili predvsem za prave modrosti v naših medsebojnih odnosih. Naj bo Bog tisti, ki naj nam da pravih odločitev, pravih besed, ter naj nam pri tem pomaga Marija – sedež modrosti. Vsak pa mora dati tudi svoj del. Sedaj je vsak povabljen da prst pritisne na eno od gobic z barvo in ga nato odtisne na eno črko, ki je na sredini.

ko vsi končajo skupaj zmolimo

Skupna molitev

Gospod, daj nam modrost,
ki presoja od zgoraj in vidi daleč.
Daj nam duha,
ki pušča ob strani nepomembno v prid bistvu.
Nauči nas, da bomo vedri pred bojem in ovirami,
in da bomo na poti, ki si nam jo zarisal, hodili v veri brez nemira.
Daj nam vedro dejavnost,
ki bo znala z enim pogledom zajeti celoto.
Pomagaj nam, da bomo sprejeli kritiko in nasprotovanje.
Daj, da se bomo znali izogniti ne redu in drobnjakarstvu.
Naj ljubimo s Teboj vse stvari.
O Bog, studenec biti, združi nas s seboj in z vsem, kar se steka k veselju in večnosti.

Slava Očetu ...

Sedež modrosti – prosi za nas!

Pesem: Tvoj korak (Toliko je stvari)

3. dan

na sredini imamo pripravljen prazen vrč, okoli njega pa izrezanih toliko dlani, kot je animatorjev

Križ

Pesem: Rad zapel

Božja beseda (Jn 2,1-11)

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

V: Jezus napravi v Kani Galilejski prvi čudež, prvič razodene svetu Božjo naravo. Voda ob Božji navzočnosti zardi in nastane vino. Pri sveti maši se zgodi naslednji korak prav tako čudežen, ko iz vina postane rešnja kri.

Kamniti vrči so podoba človeka, ki je narejen iz prsti, gline. Vrč, ki je poln slabe vsebine je potrebno najprej izprazniti in nato očistiti, šele nato ga napolnimo z dobrim. Enako je z nami. Preden nas more Bog obogatiti in podariti Božje darove in milosti, kar so tudi zakramenti, se moramo očistiti slabega, se moramo očistiti greha.

Božja beseda (Iz 49.14-18)

Hči sionska pa pravi: »Zapustil me je Gospod,
Gospod je name pozabil.«
Mar pozabi žena svojega otročiča
in se ne usmili otroka svojega telesa?
A tudi če bi one pozabile,
jaz te ne pozabim.
Glej, na obe dlani sem te napisal,
tvoje obzidje je vedno pred menoj.
Tvoji graditelji hitijo,
tvoji podiralci in uničevalci odhajajo od tebe.
Povzdigni svoje oči naokrog in poglej,
vsi se zbirajo, prihajajo k tebi.
Kakor jaz živim, govori Gospod,
vse té si boš ovesila kakor nakit,
se z njimi opasala kakor nevesta.

V: Gospod nikoli ne pozabi na nas. Na obeh dlaneh smo zapisani. On nam vedno pomaga, če se mu le damo na razpolago.

Vsaki izmed vas si naj vzame eno izmed dlani, na katerih piše: »**Na obe dlani sem te zapisal.**« Nanjo napišite svoje ime. Pomislite na vse trenutke, kjer ste lahko na razpolago drugim. Naj bodo te dlani znamenje pripravljenosti, da boste darovali svoje talente drugim, naj bodo znamenje, da smo pripravljeni ponuditi svojo roko v pomoč bližnjemu, pa naj bo to soanimator ali otrok. Te roke bomo dali v ta vrč, ga napolnili, tako kot so na povabilo Marije služabniki napolnili vrče z vodo. Če bi bili prazni vrči, Jezus ne bi mogel spremeniti nič v vino. Tako je tudi z nami. Če se ne damo na razpolago z odprtimi dlanmi, potem nismo v nobeno pomoč.

počakamo, da vsi dajo dlan v vrč

V: Preden bomo na koncu prejeli blagoslov Marije Pomočnice pa prisluhnimo posebni molitvi sv. Janeza Boska.

Bralec

O Marija, mogočna Devica,
ti velika in slavna obramba Cerkve,
posebna pomoč kristjanov
in strašna kakor ujeta vojska!
Ti sama si premagala vse zmote sveta.
V stiskah, v boju in potrebah
nas obvaruj pred sovražnikom
in nas ob smrtni uri sprejmi v večno radost.

Don Bosko

Blagoslov Marije Pomočnice

Naša pomoč je v imenu Gospodovem,
– ki je ustvaril nebo in zemljo.

Zdrava Marija ...

Pod tvoje varstvo pribežimo ...

Marija Pomoč kristjanov
– prosi za nas.

Gospod, usliši moje molitev
– in moj klic naj pride k tebi.

Gospod z vami
– in s tvojim duhom.

Molimo. Vsemogočni Bog, devica in mati Marija je po delovanju Svetega Duha postala vredno bivališče tvojega Sina. Ko se veselimo njenega spomina, te prosimo, da nas rešiš vsakega časnega in večnega zla.
Po Kristusu, našem Gospodu.
– Amen.

Blagoslov vsemogočnega Boga Očeta † in Sina in Svetega Duha
naj pride na vas in naj na vas vedno ostane.
— *Amen.*

Voditelj ljudstvo pokropi z blagoslovljeno vodo.

Pesem: Mnogo poti; Pričeval Ljubezen bom

4. dan

vnaprej pripravljena razstavljen mizica, lahko je enostavno samo kakšna deska, 4 drva

Križ

Pesem: Na poti

Božja beseda (Jn 19,25-27)

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

V: *Marija je postala Mati Cerkve tisti trenutek, ko jo je učenec pod Jezusovim križem vzel k sebi.*

S tem, ko se je Bog ozrl na Marijo, se je ozrl na človeštvo in s tem, se ozira tudi na nas vse. Marija je zgled tega, kako lahko človek in Bog sodelujeta in živita. Je zgled tega, kako lahko človek povabi in sprejme Boga v svoje življenje. In zaradi tega je Mati Cerkve. Kakor vsaka mati, je tudi ona spremljala sinovo življenje in tako kot prava mati spremlja tudi življenje Cerkve.

Dinamika

Kdo pa smo Cerkev? Sem samo jaz, ti, midva?

Sedaj vas povabim, da poskusite sestaviti tole mizo (ki smo jo vnaprej razstavili, lahko pa je kot že rečeno samo deska in 4 drva) samo z eno nogo. Ta noga predstavlja vsakega posameznika /počakamo nekaj trenutkov/. Sedaj poskusite z dvema nogama, a naj gredo lepo po vrsti. Ta druga noga predstavlja naju, dve osebi /počakamo nekaj trenutkov/. Pa poskusite še s tretjo nogo. Ta noga predstavlja našo skupino. Mogoče miza približno že stoji, a ni popolnoma stabilna. Sedaj poskusite z vsemi štirimi nogami. No, miza sedaj stoji. Ta četrta noga predstavlja Cerkev, naše celotno občestvo, ki se zbira v Gospodovem imenu. Skupaj zmoremo več.

V naslednjem psalmu, ki ga bomo skupaj, prosimo, da bi z veseljem stopili skupaj, saj smo Cerkev mi vsi.

Psalm (Ps 122)

Razveselil sem se, ko so mi rekli:

»V Gospodovo hišo pojdemo.«

Hitro smo stopili in že smo tukaj,
pri vhodu v mesto Jeruzalem. —

Jeruzalem, kako si ti lepo mesto,
trdno zidano in urejeno.

Sem hodi Božje ljudstvo slavit Gospoda,
kakor določa njegova postava.

Tu se razsoja pravica,

tu je najvišje sodišče. —

Prosimo, kar je v mir svetemu mestu,
naj bodo srečni vsi, ki ga ljubijo.

Naj vlada mir za njegovim obzidjem
in varnost v njegovih dvorih. —

Zaradi svojih bratov in prijateljev kličem:

»Mir tebi, Jeruzalem!«

Zaradi svetišča našega Boga in Gospoda

ti želim vse dobro. —

Slava Očetu in Sinu ...

Mati Cerkve – prosi za nas!

Križ

Pesem: Cerkev, Ecclesia; Poglejte kakšno ljubezen

5. dan

na sredini imamo nekaj oljčnih vejic

Križ

Pesem: Malo postoj

Božja beseda (Jn 20,19-23)

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihanil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

/razlaga odlomka/

Mir srca prihaja iz čistega srca. Jezus zato kot zadnje dejanje na zemlji podeli učencem nalogo spovedovanja. Jezus je vse do smrti odpuščal grehe in ljudem oznanjal mir. Sedaj imajo to nalogo njegovi učenci, ki nas v Božjem imenu odvežejo grehov. Jezus je naročil svetemu Petru, »Kar koli boste zavezali na zemlji, bo zavezano v nebesih, in kar koli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v nebesih.« Jezus nam daje mir, ki ga svet ne more dati s tem, ko nam odpušča grehe. Kadar priznamo greh pred sodiščem smo zaradi tega obsojeni in kaznovani, kadar pa priznamo greh v spovednici smo zato pomiloščeni in nam je odpuščeno. Radi se zato spovedujmo svojih grehov in deležni bomo Božjega miru, ki ga je bila polna Božja Mati Marija, ker ni poznala greha.

Dinamika

Oratorij se počasi zaključuje. Še zadnji dan. Nabralo se je veliko lepih in prijetnih spominov. Hkrati pa se je zgodil tudi kakšen prepir, zamera, mogoče jeza, ki je med nas vnesla nemir. Zagotovo si želimo, oratorij ohraniti v lepih spominih, zato je sedaj pravi trenutek, da pomislimo, če smo v tem tednu koga užalili, rekli kakšno nepotrebno besedo.

Vsak je sedaj povabljen, da gre do enega soanimatorja, mogoče do tistega, do katerega mu je najtežje, ter mu poda roko in se mu opraviči za kakšno stvar, ki ni bila najboljša. Čez dan smo povabljeni, da pristopimo in se opravičimo vsem tistim, ki smo jih prizadeli.

V: Mir, ki smo si ga sedaj podelili prihaja od Boga. Psalm 62 govori ravno o tem. Umirimo se, za trenutek zaprimo oči, nato pa bomo skupaj zmolili ta psalm.

Psalm (Ps 62,6-11 – *lahko ga zmolite ali namesto tega zapojete pesem Le v Bogu umiri se srce*)

Le pri Bogu se umiri, moja duša,
kajti od njega je moje upanje.

Le on je moja skala in moja rešitev,
moja trdnjava: ne bom omahoval.

Pri Bogu sta moje rešenje in moja slava,
moja močna skala, moje zavetje je v Bogu.
Zaupajte vanj ob vsakem času, o ljudstvo,
pred njim izlivajte svoja srca!
Bog nam je zatočišče.

Le dih so človeški sinovi,
slepilo so sinovi moža;
če bi stopili na tehtnico,
so vsi skupaj lažji kakor dih.

Ne zaupajte v zatiranje,
z ropanjem se ne varajte!
Če premoženje raste,
nanj srca ne navezujte!

Slava Očetu in Sinu ...

Kraljica miru – prosi za nas!

Pesem: Mir vam dajem

Oratorijske pesmi

Oratorijska himna: **MARIJA, TI MATI**

tekst in glasba: **Martina Ješovnik**

$\text{♩} = 140$

E A cis

1. Ma - ri - ja, bi - la si pre-pros-to de - kle, je an-gel pri- šel in oz -
2. Ma - ri - ja, tvoj DA nam je Je - zu-sa dal. Je luč iz ne-bes, ki jo

5 H E A cis

na-nil ti je, da bli - ža se ži - vi Bog iz ne bes, pot-re - bu-je člo ve-ka, ki Ga
Bog je po-slal. Na-prej naj de lim jo v svet med lju di, da lju - be-če ži-ve-li bi kot

9 H E cis A H

vzel bo za-res. REF. Ma - ri - ja, ti ma ti, po ma-gaj pos ta-ti mi pri-prav-ljen na
e - no v - si!

14 E cis A H

Bo- ga! Naj sto-pam po po - ti, naj več me ne mo-ti blišč, zla-to te - ga

18 A H Gis cis

sve ta! Naj bo-do mis-li in de-jan - ja pol-na bib lij ske ga zna - nja, a

23 A H E

naj za - res ži - vim vsa-ak dan ka-kor pra-vi kris- tjan!

MARIJA, TI MATI

Martina Ješovnik

E A
1. Marija, bila si preprosto dekle,
cis H
je angel prišel in oznanil ti je,
E A
da bliža se živi Bog iz nebes,
cis H
potrebuje človeka, ki ga vzel bo zares.

Ref:

E cis
Marija, ti mati, pomagaj postati
A H
mi pripravljen na Boga!
E cis
Naj stopam po poti, naj več me ne moti
A H
blišč, zlato tega sveta!
A H
Naj bodo misli in dejanja
Gis cis
polna biblijskega znanja,
A H E
a naj zares živim vsak dan kakor pravi kristjan!

E A
2. Marija, tvoj DA nam je Jezusa dal.
cis H
Je Luč iz nebes, ki jo Bog je poslal.
E A
Naprej naj delim jo v svet med ljudi,
cis H
da ljubeče živeli bi kot eno vsi.

Druga pesem po izboru: DOTIK NEBES

tekst: Simon Brand & Andraž Mihelič, glasba Simon Brand

♩ = 145

Uvod: D - A - G - D-A (2x)

h fis G

Ma - ri - ja, ti po - gu - mno si bi - la de - kle, Gos - po - du brez o - kle va - nja si

5 D h fis

re - kla: "Da, že - lim po - sta - ti ma - ti Od - re - ši - te - lja, ki za

8 G A D

nas se bo na kri - žu da - ro - val." Do - tik ne - bes, na - pra - vi - mo si

12 A G D A

kres, ki po - ln ve - re, u - pa - nja, lju - be - zni, sre - če, je. Do - tik ne -

15 D A G

bes, vo - di k Je - zu - su za - res, po zgle - du svo - je ma - te - re u - či ži -

18 D A D A

ve - ti nas, da bo - mo vsi drug dru - ge - mu od puš - ča - li in kot Ma -

21 G A **To Coda** D h

ri - ja vse spre - je - ma - li.

24 fis G D A

Je - zu - sa, kr - va - vi pot za nas je on tr - pel, bi -
sla - vo je, po - sta - la ma - ti ti si vseh lju - di,

27 h fis G

la si z njim do zad - nje - ga vzdi - hlja ja in še v mrt - ve - ga ti ve - ro - va - la
s svo - jim zgle - dom ka - žeš pot do Je - zu sa, ki nam ve - dno je pri - pra - vljen od - pu

30 A 1.2. D H E

si. stit'. Do - tik ne - Do - tik ne - bes, na - pra - vi - mo si

34 H A E H

kres, ki po - ln ve - re, u - pa - nja, lju - be - zni, sre - če, je. Do - tik ne -

37 E H A E H

bes, vo - di k Je - zu - su za - res, po zgle - du svo - je ma - te - re u - či ži - ve - ti nas, da bo - mo

41 E H A H E

vsi drug dru - ge - mu od - puš - ča - li in kot Ma - ri - ja vse spre - je - ma - li.

Potek pesmi:

1. kitica, refren, 2. kitica, refren, 3. kitica, refren, /To Coda/ modulacija v refren v E-duru

Tretja pesem po izboru: DOTIK NEBES

tekst in glasba: Maja Zupin in Ema Pavlič

♩ = 110

D G D G A

Ma - ri - ja, va-(va)-ruj,* va - ruj nas vsak dan, Ma -

6 D Em C A D

ri - ja, le-(le) pša, le-pša kot iz sanj... Ma - ri - ja, te-(te) bi

11 G E7 A7 A# Hm D A

te - bi mi za - u - pa - mo. Naj do - tik ne - bes ob - ču - ti - mo.

16 D (Konec) D A h

1. V Ga - li - le - ji ži - ve - la si, Bo - ga lju - bi - la
2. Ta - krat, ko sem te spo znal, te - be, že - rek lju -
3. Tvo - je či - sto se je sr - ce do - ta - kni - lo ne -

21 G A D A

prav vse dni, te - be med že - na - mi je iz - bral, k te - bi
be - zni, za - ve - del sem se za - res, tu - di
bes in ze - mlje, za vse ve - ke nas vo - di naj tvo - ja

24 G A D

an - ge - la je po - slal.
mo - ja si ma - ti.
pot, ki nas pe - lje v raj.

*Dele pesmi, kjer je v oklepaju zapisan podvojen zlog, se lahko izvaja s podvajanjem ali brez.

Četrta pesem po izboru: O, GOSPA MOJA

tekst in glasba: Ana Šolar in Marjeta Oblak

G D Emol C

Da - nes pri - ha - jam kTe - bi, Ma - ri - ja, te - bi iz - ro - čam ves se no - koj.

5 G D Emol C D

Dan se po - ča - si vnoč pre - li - va, va - ruj me ti in o - sta - ni zme - noj.

10 D A E fis D A

O, Gos - pa o Ma - ti mo - ja, te - bi ves se iz - ro - čim, vo - di naj me

16 E fis D D G

ro - ka tvo - ja, ve - dno naj ste - boj ži - vim. Vča - sih za - ja - me

21 D Emol C G

tem - na me noč, ni - mam po - gu - ma in ne vi - dim lu - či, tvo - ja mi - li - na mi

25 D Emol C D D

zo - pet da moč, da zno - va naj - dem pot v te - mi.

30 A E fis D

O, Gos - pa o Ma - ti mo - ja, te - bi ves se iz - ro - čim,

34 A E fis D

vo - di naj me ro - ka tvo - ja, ve - dno naj ste - boj ži - vim.

Dodatna pesem: TI SI, TI MARIJA

tekst in glasba: Aleksandra Kambič

Ti si, ti si, ti Ma-ri-ja pa-ziš na-me, da nič se mi ne zgo-di. Ti si, ti si,
 ti Ma-ri-ja, ma-ti o-trok in vseh lju-di.
 Pre-dno so-nce pri-žge moj dan, pre-dno vsta-nem ves na-sme-jan,
 Ko pa te-ma za-kri-je svet, strah pre-kri-je naš pla-net, ko
 pre-dno ne-kaj za-po-jem si, si v mo-jem sr-cu Ma-ri-ja ti! Ti si, ti si,
 se-nce za-kri-je-jo lu-či, ve-dno si tu Ma-ri-ja ti!
 ti Ma-ri-ja pa-ziš na-me, da nič se mi ne zgo-di. Ti si, ti si, ti Ma-ri-ja,
 ma-ti o-trok in vseh lju-di. ma-ti o-trok in vseh lju-di.
 ma-ti o-trok in ma-ti o-trok in vseh lju-di.

Dodatna pesem: MARIJA, NAŠA MATI

tekst in glasba: Matjaž Knez

Bi-la pre-pro-sto si de-kle, Bo-žjo vo-ljo ti an-gel o-zna-nil je, ro-
 di-la si Si-na Bo-žje-ga, ma-ti naj-bolj-ša zanj si bi-la. Ko
 ze-melj-sko pot pre-ho-dil je, v naj-te-žjih tre-nu-tkih na-te spo-mni se, s te-
 boj pod kri-žem u-če-nec je stal, nje-mu in vsem nam te za ma-ter je dal.
 Ma-ri-ja, ti na-ša ma-ti si, Ma-ri-ja, ta
 pe-sem pre-pro-sta naj te sla-vi. Pri-de tre-nu-tek, ko sem na tleh, v
 du-ši ne-mir mi pov-zro-čil je greh, na-sme-ha o-ro-pan moj je o-braz, o-
 bra-čam se na-te, po-slu-šaj moj glas. Ko dan se pri-če-nja, ko bli-ža se noč, v mo-
 li-tvi sla-vim te, to da-je mi moč, na vsa-kem ko-ra-ku, Ma-ti, spre-mljaš me,
 sve-tel mi zgled je tvo-je či-sto sr-ce. Ma

Dodatna pesem: **MARIJINA**

tekst in glasba: **Teja Sulejmanović**

G C D

V glo - bi ni sr - ca Ču - tim lju - be - zen, ki ti si jo da - la, ko re -

5 G Em C Am hm

kla si DA... Že - lim, da me vza - meš v svoj o - bjem ne - žen, ki me bo po - pe - ljal v vse

9 C D G C D

kon - ce sve - ta. Kot maj - hen o - trok mo - lim ti ro - či - co, ki po - tre - bu - je, Ma -

13 G Em C Am hm

- ti - zdaj Te... Sprej - mi jo, jo ču - vaj in vo - di, da v tem hrup - nem sve - tu ne i -

17 C D D/C C G

zgu - bi se! Ma ri ja, Že - lim i - me - ti Te za zgled. Lju -

22 D Em C/A G/h C D D/C C

be - zen ta - ko, kot Ti ži - ve - ti, ža - lost - ne z njo o - de - ti. Pro - sim Te,

27 G D Em C

da si ob me - ni, ko hu - do je in tež ko, v svo - je var - stvo me o - de

32 G Em D C Em D C

ni, bo - di z ma - no, da laž - je mi bo. Bo - di

37 Em D C G C

z ma - no, da laž - je mi bo. Uu

Lju - be - zni cvet bi rad po - stal, kot

42 D G Em

ti, Brez - ma - de zna. Po - pe - lji me v

45 C C/A G/h C D D.C. al Fine

svet do - brav, po - ka - ži pra - vo pot mi do tja. Ma -

Oratorij Slovenija so podprli

SLOVENSKA
ŠKOFOVSKA
KONFERENCA

ŠKOFIJA KOPER

NADŠKOFIJA
LJUBLJANA

KROG d.o.o.

DON BOSCO

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT**

URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

Oratorij 2017 Dotik nebes

Letos mineva 100 let od Marijinih prikazovanj trem pastirčkom v Fatimi, ki so konkretno zaznamovala preteklo stoletje. Z mislijo na to pomembno obletnico je tokratna osrednja junakinja prav Božja mati Marija. Ob njej se bomo učili, kaj pomeni »Dotik nebes«.

Letošnji oratorij je odlična priložnost, da poglobimo osebni odnos z Marijo. Ne bojmo si uporabiti in na novo osmisлити »tradicionalne« molitvene načine, med katere spadajo tudi Angel Gospodov, rožni venec, romanje itd.

Vsak dan na oratoriju spoznamo eno od Marijinih romarskih svetišč v Sloveniji in Evropi, ki se vsebinsko povezuje tudi z vrednoto dneva.

Delo z otroki s posebnimi potrebami je lahko izziv in tudi priložnost za vašo animatorsko skupino. Nekaj nasvetov za to odgovorno delo najdete v tokratnem priročniku.

Na nekaterih mestih v priročniku boste opazili znak @, ki označuje elektronska gradiva. Našli jih boste na **www.oratorij.net**.

ANIMATOR

9 789612 118846